
Sjælens Natur

Sjælens Natur

Forfatter: Lucille Cedercrans

Oversat af Eva Lassen

1. udgave, 2020

Original titel: The Nature of the Soul, Wisdom Impressions, 2011

ISBN 978-87-972121-0-3

This translation is based on the English version of the book and any questions should be referred to the English version. Copyright by Wisdom Impressions Publishers LLC, P. O. Box 130003, Roseville, MN 55113, USA. www.wisdomimpressions.com.

LUCILLE CEDERCRANS BØGER PÅ DANSK:

Skabende Tænkning, Kentaur Forlag, 2008

Sjælen og dens redskab, Kentaur Forlag, 2008

Indvielsesvejen, Kentaur Forlag 2008

Healing, Kentaur Forlag 2008

Indtryk fra ashrammen, Kentaur Forlag 2009

Esoterisk lederskabstræning, Kentaur Forlag 2011

Bøgerne forhandles hos

Teosofisk Forening, København, www.teosofiskforening.dk

Sjælens Natur

Lucille Cedercrans

Oversættelse: Eva Lassen

DEN STORE INVOKATION

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad Hensigt lede menneskers små viljer
den Hensigt Mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må Den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft genoprette Planen på Jorden.

Denne invokation eller bøn tilhører ikke nogen person eller gruppe, men hele menneskeheden. Skønheden og styrken i denne påkaldelse ligger i dens enkelhed og deri, at den udtrykker visse centrale sandheder, som alle mennesker naturligt og normalt accepterer – eksistensen af en oprindelig intelligens, som vi vagt kalder Gud; at den bevægende kraft bag det synlige univers er kærlighed; at en stor individualitet, som de kristne kalder Kristus, kom til Jorden og legemliggjorde denne kærlighed, så vi kunne fatte den; at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, som kaldes Guds vilje; og endelig den selvindlysende sandhed, at det kun er gennem menneskeheden selv, at den guddommelige plan kan virkeliggøres.

Alice A. Bailey

DEN ENGELSKE UDGIVERS FORORD

Første inkarnation af Sjælens Natur er fra 1953, hvor det var en serie på 10 lektioner i løbblade. Den version af kurset blev afholdt i staten Washington i begyndelsen og midten af 1950'erne.

Sidst I 1950'erne blev Sjælens Natur revideret og udvidet til et 40 lektioners kursus. Fra slutningen af 50'ere og i starten af 60'erne blev der undervist i Sjælens Natur til hold af studerende i staten Washington, Californien, Washington D.C. og Colorado. Antallet af studerende og undervisere voksede langsomt men sikkert fra midten af 1960'erne op igennem 1970'erne. Midt i 1980'erne begyndte antallet af studerende og lærere at vokse stadig hurtigere. I dag undervises der i Sjælens Natur og beslægtede kurser flere steder i USA.

Den første trykte udgave af Sjælens Natur var en løbblads tekst, der blev udgivet i 1957. Adskillige udgaver er udgivet siden da, men de var alle løbblads tekster til brug for undervisning af hold. Der var planer om en indbundet udgave, men den blev aldrig til noget (før nu).

Den sene udgivelse af Sjælens Natur som en bog skyldes til dels manglende organisering. Sjælens Natur er ikke knyttet til eller kontrolleret af en central organiseret enhed. Det giver individuelle studerende og lærere frihed til at igangsætte deres egen vækst og praksis, men gør det vanskeligt at agere som en gruppe.

Denne udgave af Sjælens Natur er en tro gengivelse af den originale tekst fra 1957. De eneste ændringer er mindre korrektioner af grammatik, tegnsætning og opsætning. Der er blevet gjort alt for at beholde de tidligere udgavers subjektive kvalitet og karakter. Teksten er blevet omhyggeligt gransket og redigeret af et dusin studerende, som har afsluttet studiet af Teacher Training (et avanceret kursus for lærere) og Sjælens Natur. Når som helst en rettelse ville have ændret meningen eller kvaliteten, er den originale tekst blevet bibeholdt.

Denne udgave af Sjælens natur indeholder også indholdsfortegnelse, fortegnelser over teknikker og ordforklaringer og et ordregister. Selv om det ikke er en del af den originale tekst, har studerende og lærere

fundet, at det var en hjælp.

Sjælens Natur er et instruktionskursus i Visdommen, et fagområde, som kun lige er begyndt at gøre sig gældende i menneskehedens liv og forhold. Visdommen er ikke religion, filosofi eller videnskab, men et uafhængigt fagområde for studie, erfaring og praksis. Sjælens Natur er designet til at lette en trin for trin udfoldelse fra individuel bevidsthed til gruppebevidsthed, fra ubevidste handlinger til bevidst tjeneste for det Ene Liv.

Undervisning i Sjælens Natur og andre fortolkninger af Visdommen kan fås hos dem, der har gennemført Teacher Training kurset. Information om hold eller lærere kan hentes hos Wisdom Impressions: www.wisdomimpressions.com.

Redaktionen
Januar 1993

DEN DANSKE UDGIVERS FORORD

Den første oversættelse af Sjælens Natur blev udgivet af Sankt Ansgars forlag i 2004.

Den nye oversættelse og udgivelse er blevet til som en del af arbejdet i en studiegruppe under Teosofisk Forening, som har gennemført et intensivt studie af Sjælens Natur. Gruppen har i sit studie haft brug for visse steder i teksten at bringe oversættelsen i bedre overensstemmelse med den originale engelske tekst i *The Nature of the Soul* og den bagvedliggende tankeform. Målet med den nye oversættelse er at lette tilegnelsen for alle, der ønsker at studere værket. En oversættelse vil dog altid være en nedtrapning af den originale tekst. Studerende, som har mulighed for det, opfordres derfor til at studere den engelske tekst fremfor eller sideløbende med studiet af den danske tekst.

I en oversættelse stilles man overfor mange vanskeligheder. Engelske ord og begreber har ikke altid en entydig oversættelse til dansk. Der er derfor truffet nogle valg undervejs. I bilag 4 er redegjort for nogle af disse valg, herunder om valg af kønsneutral oversættelse og om de indledende stikord til lektionerne.

Det fremgår af forordet til den engelske udgave, at den indeholder både en liste med ordforklaringer og et ordregister. Disse to lister er ikke en del af oversættelsen. I dag har mulighederne for digital søgning gjort sådanne lister overflødige.

Redaktionen
Marts 2020

Indhold

Introduktion. Grundlæggende principper til brug for eftertanke	13
1. Den Hellige Treenighed, guddommens tre principper	23
2. Menneskets iboende guddommelighed	33
3. Udvikling af de tre iboende karaktertræk. Meditationsformat .	41
4. Første stråle for kraft og vilje	51
5. Første stråle fortsat. Introduktion til de syv stråler	59
6. Anden stråle for kærlighed og visdom	69
7. Anden stråle fortsat. Intellekt som en evne ved bevidstheden ..	77
8. Tredje stråle for aktiv intelligens. Teknik: Sjælsterapi	85
9. Tredje stråle fortsat. Forudsætninger for formbygning	95
10. Treenighedens tre aspekter i relation til Sjælen	103
11. Treenighedens tre aspekter i relation til personaen	111
12. Treenighedens tre aspekter i relation til personaen fortsat	119
13. Sjælens instrument. Avanceret meditationsformat	129

14.	Fjerde stråle for harmoni gennem konflikt. Attributstråler	141
15.	Fjerde stråle fortsat. Relation mellem disciple og ashram	149
16.	Femte stråle for konkret viden og videnskab. Planen	157
17.	Femte stråle fortsat. Evolutionens vej, indvielsesvejen	165
18.	Sjette stråle for hengivenhed og idealisme	175
19.	Sjette stråle fortsat. Hvad syvende stråle bringer	183
20.	Syvende stråle for guddommelig lov og orden	191
21.	Syvende stråle fortsat. Ceremoniel magi	199
22.	Sjælsstrålens betydning for tjenestepotentiale	209
23.	Sjælsstrålen fortsat. Menneskets individualisering	217
24.	Personlighedsstrålen. Betydning for valg af tjenestearbejde..	229
25.	Personlighedsstrålen fortsat. Indvielsesprocessen	237
26.	Personlighedsstrålen fortsat. Valg af tjenestearbejde	247
27.	Samspil mellem persona, Sjæl og monade v. 3. indvielse	257
28.	Kunsten og videnskaben om magi	265
29.	Sjælens rolle som magiker. Lovene for skabelse	273

30.	Sjælens skabelse af sin form. Vækkelse af tærskelvogter	283
31.	Sjælens skabelse af sin form fortsat. Skabelse af sindet	291
32.	Sjælens skabelse af sin form fortsat. Ceremoniel magi	299
33.	Cyklisk meditation. Tolv sædtanker	307
34.	Problemer i overgang ml. personaens og Sjælens verden	315
35.	Livets ceremoni. See-la-Aum og Selah	323
36.	Den Bevidste Sjæls tjeneste for menneskeheden	333
37.	Den nye videnskab om matematik	341
38.	Kundaliniens natur	351
39.	Gruppebevidsthed. Skift fra individuel til gruppeindvielse	359
40.	Om at bevæge sig fra kundskabens hal til visdommens hal ..	367
BILAG 1	Tillæg til lektion 2	377
BILAG 2	Meditationsformat til lektion 13	379
BILAG 3	Studiemetode	383
BILAG 4	Oversætterens bemærkninger	391

INTRODUKTION

Grundlæggende principper til brug for eftertanke.

Planetens indre styrelse.

Tre guddommelige love om evolution, reinkarnation og karma.

Indvielsesvejen: Fødsel, dåb, forklarelse, korsfæstelse og opstigning.

Om at arbejde i grupper.

INTRODUKTION

Den menneskelige familie står i dag på tærsklen til en ny erfaring, nemlig sjælsbevidsthed. Hver eneste mand, kvinde og barn, der er inkarneret på planeten, bringes nærmere til denne begivenhed af selve evolutionens kræfter. Ligesom mennesket er forskelligt fra dyret, da det er et selvbevidst væsen, så er det nu på vej til at tage endnu et skridt fremad i bevidsthed til at blive en sjælsbevidst Søn af Gud. Mennesket skal ikke længere vandre i den åndelige uvidenheds skygge, for Sjælens lys er på vej op over dets horisont.

Denne sjælens bevægelse hen imod udtryk i og igennem dens lavere genpart kan iagttages i den samlede menneskelige families massebevidsthed. Intet sted i denne masse er sjælen i ro, men bevæger sig konstant for at udvirke menneskets opvågning til dens tilstedeværelse. Mænd og kvinder overalt bliver rastløse, utilfredse og overbebyrdede med den verden af materielle goder, som de har skabt for sig selv. De søger nye værdier, som kan bringe varig fred til deres verden, men uden endnu at kende naturen af denne fred.

I erkendelse af og samarbejde med denne sjælens aktivitet, er en Ny Tankeformspræsentation af Visdommen blevet skabt og gjort tilgængelig for dem, som søger den. Den kan kontaktes som en abstraktion gennem meditation, og må herefter oversættes til konkret form af den mediterende.

Denne serie af instruktioner er en fortolkning af den nye tankeform, og er blevet skrevet for at hjælpe mennesket i dets søgen efter Sjælen.

Til dem som søger autoritet bag det skrevne ord, må sandheden om denne tekst bevises gennem dens anvendelighed. Et formuleret begreb har kun værdi, hvis det kan udtrykkes som en levende sandhed i menneskehedens liv og forhold. Søg derfor ikke efter gyldigheden af denne lære hos kilden til den, men alene i dens anvendelighed i jeres egne liv og affærer.

Disse lektioner er bygget på et fundament af visse grundlæggende begreber, som i korthed kan skitseres på følgende måde:

A. INDRE VERDENSTYRELSE

1. At der ét kosmisk center, som styrer alt liv i det manifesterede kosmos. Det definerer vi som den Ene Gud, hvis natur er både immanent og transcendent.
2. At den totale sum af liv i og på planeten udgør et planetarisk væsen, som under indflydelse af det kreative kosmiske center, som det selv udspringer fra, styrer planetens liv og forhold i overensstemmelse med en guddommelig hensigt. Denne guddommelige hensigt deles med andre planetariske væsener, som tilsammen udgør vores solsystem. Dette store væsen kalder vi den planetariske Logos.
3. At Logos udvirker sit formål gennem tre overordnede planetariske centre:
  - a. Shamballa – Hovedcenteret, hvor vores Logos' vilje er kendt. Her formulerer en gruppe liv Guds vilje til den guddommelige Plan for hele planetens liv og forhold, som den folder sig ud igennem de forskellige naturriger.
  - b. Hierarkiet – Hjertecenteret, hvor vores Logos' kærlighed og rene fornuft er kendt. Her bringer en gruppe liv, ledet af Kristus, Guds vilje og den overordnede Plan i kontakt med menneskeheden. Gennem kærlighedens energi, udfoldes den logoiske hensigt for menneskeheden som den evolutionære proces, eller den guddommelige Plan for Sjælen. Denne indre styrende gruppe kalder vi Hierarkiet af mestre, idet hver mester er et individualiseret fokuspunkt i Kristi bevidsthed.
  - c. Menneskeheden – Halscenteret, hvorigennem Guds

vilje og kærlighed manifesteres via den intelligente aktivtets energi. Den intelligente dirigering af viljen og den intelligente anvendelse af kærlighed i menneskeheden liv og affærer, vil bringe Logos' egen større hensigt og Plan til vellykket virkeliggørelse.

4. At der er en verdensgruppe af disciple, som bevidst fungerer i menneskeheden i samarbejde med Hierarkiet. De modtager på intet tidspunkt ordrer fra Hierarkiet, men samarbejder på en sådan måde, at manifestationen af den guddommelige Plan i menneskeheden sikres.

Disse mænd og kvinder tilhører ikke nogen bestemt organisation, race, tro, farve eller position i livet. De arbejder støt i alle dele af verden, i alle områder af menneskelivet, for menneskeheden åndelige sundhed og velfærd. De invokerer den usete hjælp fra Hierarkiet gennem deres egne anstrengelser for at tjene Planen, og de kaldes "accepterede disciple".

5. At der er en anden gruppe mænd og kvinder, som arbejder under inspiration og vejledning fra verdens disciple, og som bevidst aspirerer til discipelskab gennem tjenesteaktiviteter, de selv har pålagt sig. De kaldes "prøvedisciple".
6. At der er en stor gruppe af søgende mennesker i verden, hvoraf nogle endnu ikke kender til den ovenstående information, men som står rede til at modtage den undervisning, som vil anbringe dem i gruppen af prøvedisciple. Disse inspireres nogle gange bevidst eller ubevidst til at hjælpe til med udfoldelsen af den guddommelige Plan for menneskeheden. De er en understøttende gruppe, og findes altid på det godes side. De kaldes "aspiranter".
7. At der er en indre styrende faktor i hvert individ, som gennem ret aspiration kan invokeres til at gribe ind i dets liv og affærer. Det kalder vi den overskyggende åndelige Sjæl.

B. GUDDOMMELIG LOV OG ORDEN

At der fra det centrale kosmiske center strømmer visse impulser, som bliver de guddommelige love, der opretholder orden i det manifesterede kosmos. Tre af disse, sammen med andre som ikke nævnes her, virker i det planetariske system på følgende måde.

1. Loven om evolution

Det er den guddommelige lov, som styrer bevidsthedsaspektet for alt liv. Den er relateret til Guds hensigt og betyder simpelt hen, at enhver tilstand af bevidsthed, der er skabt, er i færd med at udvikle sig, uanset dens ydre fremtoning og tilstand. På den måde udvikler mennesket sig til at blive en sjælsbevidst Søn af Gud, som derefter udvikler sig til at blive et individualiseret fokus i Kristi bevidsthed.

2. Loven om reinkarnation eller genfødsel

Det kunne kaldes karaktersystemet for den menneskelige families evolutionære proces. Sjælen inkarnerer ikke én gang i menneskelig form, men mange gange, indtil den mestrer formnaturen og kontrollerer sine legemer som et instrument for den guddommelige Plan.

3. Loven om karma

Det er den store lov om ligevægt, som gør evolution mulig. Den kontrollerer forskydning af energier i det manifesterede kosmos, idet den dirigerer enhver energistrøm tilbage fra et hvilket som helst givet punkt til dens kilde, med lignende type, styrke og kvalitet. Hvad end et menneske tænker, føler eller gør, vil det vende tilbage, for at afbalancere forskydningerne af energier i dets eget individuelle system. Via denne lov møder mennesker de muligheder for vækst, som de selv har skabt, og udvikler sig således i erfaringernes skole fra instinkt til intellekt, fra intellekt til intuition og fra intuition til inspiration. På den måde bliver viden til visdom, og Sjælen bliver mester for sin egen skæbne eller karma. Når et sådant mesterskab er op-

nået, befris den inkarnerede bevidsthed fra genføds lens hjul til aktivitet på et højere frekvensniveau.

C. INDVIELSESVEJEN

At når personligheden har nået et vist niveau i den evolutionære proces, bliver dens vækst en bevidst, selvpålagt aktivitet. I samarbejde med evolutionsplanen påbegynder den inkarnerede enhed de erfaringer, som vil udvide dens personlige bevidsthed til at omfatte bevidsthed om den åndelige sjæl. Denne udvidelse omfatter fem bevidsthedsstadier, der også benævnes som de fem indvielser. De kan opgøres og beskrives på følgende måde:

1. Kristi fødsel

Her vågner personer op til den essentielle sandhed om deres væsen. De erkender denne sandhed som deres åndelige identitets natur, og bliver derfor i stand til at relatere sig som Kristus barnet til Faderen i himlen. De genfødes i Kristusbevidsthed, og søger at leve, stå og gå i Kristi lys, og at dele dette lys med alle omkring sig. Det er på dette tidspunkt, at broderskab bliver et faktum for dem.

2. Dåben

Ved denne indvielse gennemgår individer frivilligt en forædlende proces. Gennem selvpålagt disciplinær træning, der normalt dækker en periode på adskillige inkarnationer, underordner de deres følelsesnatur kærlighedens guddommelige lov og energi. Sådan forædler de deres lavere begærsnatur og transformerer den til aspiration mod Gud via et ideal de opstiller og identificerer som Kristus.

3. Forklarelsen eller illuminationen

Dette er den første større indvielse, hvor hele bevidstheden illumineres, så at sige, med den logiske hensigts lys. De gen-

nemgår en vækkelse og begynder med visdom at få et glimt af årsagen bag alt, hvad der er. Her erkendes virkeligheden bag al manifestation af form, og de begynder at tænke i retning af og at arbejde med energi.

Sådanne mennesker styrer deres liv og affærer fra Sjælens niveau, og fungerer i verden som Kristi accepterede disciple.

4. Korsfæstelsen

Det er den indvielse, hvor individer korsfæster den del af deres væsen, som står imellem dem selv og den fulde legemliggørelse af det åndelige ideal. Her ofres personlighedens ambition og begær til det Ene Liv, der bor i alle former. Selvet ofrer sig fuldstændig til, arbejder for og underlægger sig dette Liv. Efter at have frigjort sig fra personligt begær og ambition, vender de tilbage for at arbejde i verden, men med den forskel, at motivet er kærlighed til menneskeheden og alt sker i tjeneste for vedkommendes søstre og brødre.

5. Himmelfarten

Denne indvielse er så avanceret, at kun lidt kan siges om den. Den indebærer frigørelse fra og mestring af de tre planer for menneskelig stræben: Det fysiske, det astralt-emotionelle og det mentale. Individet frigøres fra genfødselsens hjul, og hvis det inkarnerer igen, er det kun i krisetider, og for at vejlede menneskeheden.

Mennesker af i dag gennemgår en vanskelig overgang, som de kun ved lidt om. Som race fuldfører de første indvielse og nærmer sig den anden, idet de svinger imellem deres naturs følelsesmæssige og mentale aspekter. De lærer at reagere intelligent på livet og ikke kun med deres følelser. Efterhånden som de bliver mere og mere polariserede i det mentale aspekt, kommer de nærmere til åbenbaringen af deres egen Sjæl.

Mennesker har dog stadig frihed til at vælge, og hvis de beslutter at forsætte ad deres selviske og separatistiske vej, må de gennemgå end-

nu en mørk tidsalder, hvor den åndelige Sjæl ikke erkendes, og fuldendelsen af den første indvielse må vente på en ny mulighed.

Disse instruktioner er skrevet med henblik på at vise, hvordan verdens individuelle aspiranter og disciple kan hjælpe menneskeheden med at træffe det rette valg.

Der kan gives visse forslag om den måde, hvorpå disse lektioner bør studeres. Lad os først overveje gruppebevidsthed, for den er resultatet, når mennesket kommer til erkendelse af sig selv som Sjæl, og begynder at underordne sin personlighed Sjælen.

Grupper af individer kommer i inkarnation på grund af en lang periode med indbyrdes tilknytning, som resulterer i karmiske relationer og i at de sammen har til opgave at arbejde med et bestemt aspekt af den guddommelige Plan.

De af jer som er tiltrukket af disse lektioner bør overveje disse relationer. Alle omkring jer er Sjæle, som på en helt særlig måde er relateret til jer og arbejdet med Planen. Når I gør fremskridt i jeres erkendelse, vil andre blive tiltrukket af jer, og hvis I gør rette fremskridt, vil I og de andre opleve en gruppebevidsthed, hvis motiv er tjeneste og hvis mål er manifestation af den guddommelige Plan for menneskeheden, som I har forstået den.

Der kan tilføjes et par advarende ord her med hensyn til grupper. Da I på nuværende tidspunkt fungerer som personligheder, kan der opstå en vis mængde friktion, og hvis den ikke håndteres omhyggeligt, vil gruppen ikke bestå. Lad guddommelig kærlighed vejlede jer i dette foretagende. Erkend hver enkelt som en Sjæl, og derfor som jeres bror eller søster. Lad kærlig venlighed styre jeres holdning i alle relationer, og giv enhver frihed til at udtrykke sig, som de vil. Se ikke jer selv som dommere eller som over hinanden, men som søstre og brødre på lige fod, der hver især stræber efter at fuldkommengøre sig selv, for at kunne tjene de mange.

LEKTION 1

Den Hellige Treenighed, guddommens tre principper.

Den logoiske Sjæls, bevidsthedslegemes, tilsynekomst
i fem naturriger.

Den individuelle Sjæl som et atom i det større Liv.

Den menneskelige Sjæls tredeling
(åndelig, menneskelig, animalsk).

Spørgsmålet om motiv for studiet af Sjælens Natur.

Fire retningslinjer for tilnærmelse til disse lektioner.

LEKTION 1

Når man skal nærme sig en forståelse af Sjælen, må man først vende opmærksomheden mod det grundlæggende begreb for al manifestation. Enhver tilsynskomst i form er blot en virkning af eller en udånding af (for at bruge et okkult udtryk) guddommens tre principper. Disse tre principper, der kendes som den hellige treenighed, og symboliseres geometrisk som manifestationens trekant, er tre personer i En: Gud Fader, Gud Moder eller Helligånd og Gud Søn.

Okkult studerende ser dem ikke som personligheder, men betragter disse tre grundlæggende principper som den bagvedliggende årsag til enhver tilsynskomst i form. De definerer dem på flere forskellige måder, for at forstå den ydre verdens indre mening.

Vi betragter dem først fra polaritetens synsvinkel. Fader aspektet ses som den positive pol, Moder aspektet som den negative pol og Sønne aspektet som det, der skabes ved et samspil af energierne mellem de to poler. De tre principper kan herefter benævnes som:

1. Positiv pol	– Ånd
2. Magnetisk felt	– Bevidsthed
3. Negativ pol	– Stof

Ånd og stof ses som to poler af én energi, og bevidsthed som det magnetiske felt, der er skabt som et resultat af samspillet af frekvenser imellem de to poler.

Det næste skridt i den okkulte tilnærmelse til en forståelse af sandhed eller virkelighed er:

1. Positiv pol	– Guddommelig vilje
2. Magnetisk felt	– Guddommelig kærlighed
3. Negativ pol	– Guddommelig intelligens

Når positiv vilje præges på den negative intelligens fødes kærligheden

til udtryk. Det fortsatte samspil mellem vilje og intelligens frembringer udvikling af denne kærlighed i overensstemmelse med en guddommelig hensigt, som er indlejret i viljen, via en guddommelig aktivitet, som er indlejret i intelligensen. Sådan ser vi den manifesterede verden omkring os, og begynder at få et glimt af dens indre meningslys (endnu kun en enkelt stråle). Det lys forøges noget, når vi lægger alle vores definitioner sammen i en syntese:

Fader aspekt	Sønneaspekt	Moderaspekt
Positiv pol	Magnetisk felt	Negativ pol
Ånd	Bevidsthed	Stof
Guddommelig vilje	Guddommelig kærlighed	Guddommelig intelligens
Hensigt	Udvikling /evolution	Aktivitet
Monade	Sjæl	Menneske

Sjæl er et udtryk, som bruges til at definere bevidsthedsaspektet, den anden person i den hellige treenighed. Udviklingen af denne bevidsthed til et udtryk for fuldendt kærlighed frembringer en Kristus, den fuldt udvoksede Guds Søn.

Vi skelner altså mellem Sjælen som barnet eller barnesønnen og som Kristus, den voksne Søn. Vi erkender Kristus som et både overskyggende og iboende princip. Den overskyggende Kristus-bevidsthed er den, som ikke er indespærret i eller begrænset til formnaturen, altså "Faderen og jeg er En". Den iboende Kristus er det guddommelige mønster i Sjælen, som sikrer og leder dens vækst frem mod den voksne Søn.

Kombinationen eller syntesen af hensigt, evolution og aktivitet, som til sidst vil manifesteres som Kristus i ydre udtryk, kalder vi den guddommelig Plan.

Her er altså den grundlæggende formular, som hele det okkulte studie hviler på, og hvorfra det folder sig ud. Etabler denne nøgleformular klart i jeres sind, og lær at føre enhver tilsynkomst i form tilbage til dens essentielle virkelighed via det grundlæggende symbol for dens årsag. Senere vil I komme til at forstå årsag og virkning i overensstemmelse med virkningens manifesterende relation til dens årsag.

Dette kan synes temmelig abstrakt og meningsløst nu; men når I bruger den nøgle, der er givet ovenfor, vil meningen efterhånden blive klar.

De tre grundlæggende principper kan fx oversættes sådan her:

1. Kraft	2. Lys	3. Form
1. Årsag	2. Mening	3. Virkning

Sjælen er en bevidsthed der er skabt, og dog kan den spores tilbage til den essentielle årsagstrekant i betydningen, at Gud er bevidst opmærksom på sig selv og sin skabning. Således er ”mennesket skabt i Guds billede og lignelse”. Det er i Guds billede, og vokser ind i Guds lignelse; derfor er den skabende proces, hvad angår tilsynekomst, endnu ikke fuldstændig.

Vi ser vores planetare Logos’ Sjæl som ét stort bevidsthedslegeme, der manifesterer sig i myriader af former. Disse almindelige former, som vi kender dem, er inddelt i fem naturriger, nemlig mineralriget, planteriget, dyreriget, menneskeriget og det åndelige rige. Hvert naturrige er et særskilt væsen, eller Sjæl, som rummes i den logiske bevidsthed.

Sjælen, eller livet, i det menneskelige rige består af den samlede sum af bevidst identificerede menneskelige væsener indenfor dens ringpass-not. Vi ser altså menneskeheden som én Sjæl, der manifesterer sig i sine mange legemer.

På grund af formernes forskellighed og de tilsyneladende forskelle i Sjælens egen evolution, er det vanskeligt for begynderen at fatte begrebet om Enhed. Hver Sjæl er blot et individualiseret udtryk for Oversjælen, og alle arbejder bevidst eller ubevidst hen mod én hensigt og ét mål. Det Ene Liv bygger mange former, som hver er skabt med det formål at udvikle og udtrykke sig. Hver form udtrykker en grad af udviklet bevidsthed og bevidsthed under udvikling plus Sjælsudtryk.

Tilsynekomsten af de mange kan forklares på følgende måde: Den individualiserede Sjæl kan sammenlignes med et atom i den Ene Sjæls legeme, som har fået bevidsthed om sig selv. Den er ikke i begyndel-

sen bevidst om det Ene Liv, hvori den lever, bevæger sig og har sin væren, men på grund af dens medfødte karakteristika, fejles den ud i inkarnation for at udvikle sin bevidsthed og på den måde medvirke til det Ene Livs evolution. Hele tiden er den dirigerende vilje og intelligens opmærksom på den nye fødsel og hjælper den gennem dens lange periode af vækst, indtil den også bliver bevidst om det Liv, som den kun er et individualiseret udtryk, farve eller tone i.

Evolutionens hensigt er, så vidt som menneskets sind har været i stand til at forstå den, enhed med fuldstændig individualitet.

Et menneskes Sjæl, dvs. den samlede sum af dets bevidsthed, kan defineres i tre overordnede klasser på følgende måde:

1. Den åndelige Sjæl på dens eget plan. Det er det aspekt af den individualiserede enhed, som endnu ikke er inkarneret i form. Dens liv og affærer holdes oven over hjernebevidsthedens frekvensområde indtil det tidspunkt, hvor personaen har udviklet sig nok til, at den kan inkarnere. Det individualiserede væsens guddommelige hensigt, dvs. dets relation til det Ene Liv, opretholdes her i, hvad der ofte betegnes som det ”overbevidste”, og dirigeres nedad som den motiverende impuls for åndelig vækst. Essensen af den erfaring der opnås i hvert liv, absorberes i den åndelige Sjæl som visdom – den visdom som er nødvendig for at den kan udvirke sin hensigt, når den til sidst stiger ned i inkarnation. Den åndelige sjæl relaterer mennesket til Gud.
2. Den menneskelige Sjæl på de tre plan for menneskelig stræben. Det er det aspekt af den individualiserede enhed, som er inkarneret og har identificeret sig med form. Den tænker på sig selv som ”jeg”, fungerer i og igennem hjernen som persona, og udvikler sig via sine erfaringer med form hen imod identifikation med sin åndelige genpart. På højden af sin vækst smelter den sammen med den åndelige Sjæl, inkarnerer igen i et menneskelegeme og mestrer formnaturen. På dette tidspunkt er personaen blevet absorberet i den åndelige Sjæl, og livet i formen er en Bevidst Sjæl i Inkarnation. På den måde bringes det femte rige (himlen) ned på jorden. Den menneske-

lige Sjæl relaterer mennesket til menneskeheden.

3. Dyresjælen. Det er det aspekt af den individualiserede enhed, som ligger under bevidsthedens tærskel og stadig er helt identificeret med formnaturen. Den frembringer menneskets instinktive reaktioner, som fører til den lavere dyrenatur udtryk gennem det følelsesmæssige og fysiske legeme. Dette aspekt skal absorberes i og forvandles af den menneskelige og til sidst den åndelige Sjæl. Dyresjælen relaterer mennesket til dyreriget.

Det kan her tilføjes, at noget af mineralrigets og planterigets sjælelige liv udtrykker sig i mennesket, såvel som de ovenstående, og på den måde mødes alle naturriggerne i og manifesterer sig igennem menneskeheden. Dette punkt bør holdes for øje, for det vil senere føre til en forståelse af den rolle menneskeheden spiller i den logiske bevidstheds evolution.

Jeg vil benytte denne lejlighed til at forklare de oprigtigt studerende noget med hensyn til deres forståelse af lektionerne. Alle undervisere i Visdommen erkender vanskeligheden ved – særligt for begyndere – at fatte det begreb om sandhed, som projiceres. De konfronteres med et forvirrende opbud af nye, og for dem meningsløse udtryk, som rummer svar på årsagen til deres eksistens, som de aldrig rigtig har forventet af finde. Hvis de ikke er meget omhyggelige på dette stadie, vil de være udsat for at blive så forvirrede om, hvad der er sandt, at det kan forsinke deres vækst unødvendigt længe.

Undersøg først meget omhyggeligt jeres motiver. Hvad søger I, og hvorfor? Hvad vil I gøre med den lærdom, når I engang har fattet den? Har I menneskehedens forbedring på sinde, eller søger I efter selvforherligelse?

Husk, at den Bevidste Sjæl er en del af helheden. Dens ønske er udviklingen af det liv, hvori den lever, bevæger sig og har sin væren. Enhver aktivitet den åndelige Sjæl tager del i, går ud på at tjene dens brødre og søstre.

Hvis nogen af jer stræber efter færdigheder for at forherlige det sepa-

rate selv, ville det være bedre at stoppe nu og vente til et tidspunkt, hvor motiverne er blevet rigtigt orienteret. I vil så gennem smertelige erfaringer lære om tomheden i illusionerne omkring jer, at forandring er uundgåelig, utilfredsheden, når et længe efterstræbt mål endelig nås og forventningen ikke indfris. Til sidst vil alle disse smertelige erfaringer få mennesket til at søge opnåelse gennem tjeneste. Dets motiver bliver rene, og det er endelig parat til at begynde den lange opstigning ad indiviellsens bjerg.

Indviellsens vej er bestrøet med forhindringer, som udgøres af menneskers egen lavere natur. De må være villige til at se sig selv som de er, at finde og overvinde de negative kvaliteter i deres eget instrument, som de har erhvervet i illusionernes verden, og som nu afsløres i Sjælens lys. Det kræver stort mod at møde, indse og overvinde det, som udgør det separatistiske selv. Det kræver mod at ofre den del af sig selv, som adskiller os fra Sjælen, og dette mod fødes af ret motiv.

De studerende, som ikke tager disse ting i betragtning, som ikke er ærlige overfor sig selv, men fortsætter med at søge ud fra deres egen lille viljes selviske hensigt, bibringer kun sig selv stor lidelse. Den accepterede discipels grundtone er harmløshed. Sørg for at kultivere denne kvalitet, hvis I vil undgå de faldgruber, som så mange falder i.

Der er visse fremgangsmåder, som kan hjælpe de studerende, som er ærlige overfor sig selv, og oprigtigt aspirerer efter at lære for andres skyld. De kan opregnes og forklares på følgende måde:

1. Opnå og oprethold bevidsthedens fleksibilitet. Dette kalder man almindeligvis at have et åbent sind, og det er en holdning, som er af største vigtighed for aspiranter.

Det er umuligt at vide alt, hvad der er at vide om et emne. Al sandhed er relativ i forhold til et menneske og dets nuværende bevidsthedstrin. Hver gang det tror, det har nået til den fulde og nøjagtige viden om et emne, er det blevet krystalliseret i sin tænkning, og lukker derved døren til visdom. Sørg at fornemme et kæmpe område af viden, som mennesket endnu end ikke har berørt, som ligger bag alt, hvad der anses som kendsgerninger.

2. Accepter kun det som sandhed, som I forstår med både hjerte og sind. I den grundlæggende struktur hos det indre, subjektive menneske (kombineret hoved og hjerte) er der en indbygget intuitiv responsmekanisme, som er anbragt der af Sjælen. Det er ikke en indbygget følelsesmæssig responsmekanisme, men snarere en højere genpart heraf, som har ansvar for den indre vejledning, som mange kender og oplever. Den taler ikke til jer med hverken stemme eller formulerede tanker, men giver omgående indre viden, som forbigår tanken.

Så vær ikke blinde i jeres accept, idet I accepterer udsagn som fakta, fordi de kommer fra en såkaldt autoritet. I kan og vil udvikle intuitiv respons på sandheden, som vil lede jer ad lysets vej.

3. Opfat ikke det, som I ikke kan acceptere, som falskt. Husk, at det for en anden kan være den største sandhed. Lad simpelt hen det passere, som I ikke kan forstå eller acceptere. Gør det ikke til et problem. Vent, og senere vil I kunne se det i jeres egen Sjæls lys, idet I erkender dets plads i tingenes orden.
4. Bliv modtagelige for overførsel af begreber. Dette er svært i begyndelsen, men yderst vigtigt. Husk, at ord eller sammensætninger af ord ikke er selve det begreb de forsøger at meddele. De er en dør, gennem hvilken aspiranten kan gå ind til større forståelse.

Al sandhed mister noget af sig selv, når den ikklædes en beskrivelses ydre klædning. Ikke desto mindre kan den kontaktes som et abstrakt begreb, hvis sindet ikke er indespærret eller viklet ind i den ydre forms blændværk. Ofte forhekkes studerende bogstavelig talt af den måde, sandheden kommer til udtryk, og som følge heraf indlærer og gentager de tykke bind af ord, som kun rummer lidt, om nogen, mening for dem.

Forsøg at nå meningens verden gennem jeres intuition – at fornemme dybden og fylden af den mening – og at få en vis forståelse af den. Dette vil stimulere jeres intuitive evner til øget aktivitet, og I vil efter-

hånden blive modtagelige for overførsel af begreber.

LEKTION 2

Menneskets iboende guddommelighed

Kommer til udtryk i menneskets bevidsthed som: ”Jeg vil være”, ”Jeg er”, ”Jeg skaber”.

Sjælens udvikling gennem personaen og bygningen af personaens legemer.

LEKTION 2

Bevidstheden, det væsen som er i stand til at være opmærksom på et hvilket som helst trin, kalder vi Sjælen, og definerer den som dyrisk, menneskelig eller åndelig alt efter dens grad af udvikling. Bevidsthedens natur, hvad enten den er et dyrs, et menneskes eller en åndelig Sjæl i inkarnation, er i sin essens guddommelig, da dens eneste ophav er Gud.

Dette begreb er væsentligt; iboende guddommelighed må begribes, ikke bare som en abstraktion men som en kendsgerning, af enhver studerende, som vil indvies i Visdommen. Godt og ondt, rigtigt og forkert, ja enhver forekomst af modsætningernes par må forstås og løses i harmoni i sindet hos oprigtigt studerende. Dette er visdom, og dens praktiske anvendelse i forholdene i verden er en opgave, som enhver af Kristi disciple må tage på sig af sig selv.

Vi opnår sådan visdom ved at studere og meditere over ”Sjælens Natur”, som den manifesterer sig selv i form. Så vi vender igen opmærksomheden mod den grundlæggende manifestationstrekant, for at nå frem til Sjælens grundlæggende impulser, karakteregenskaber og attributter.

1. Faderaspekt   Positiv pol   Guddommelig vilje
2. Sønneaspekt   Magnetisk felt   Bevidsthed/Sjæl
3. Moderaspekt   Negativ pol   Guddommelig intelligens

Guddommens tre principper kaldes også

1. Første Logos
2. Anden Logos
3. Tredje Logos

Første Logos, eller guddommens faderaspekt, er den positive pol, for Dens natur er positiv i forhold til alt andet. Her er den første impuls, som satte skabelsen i gang, og den sidste impuls, som vil bringe den til endeligt ophør i en eller anden cyklus.

Tredje Logos, eller guddommens tredje aspekt, er den negative pol, fordi Dens natur er i direkte opposition til første Logos'. Den er negativ i forhold til (kan præges af) den motiverende viljesimpuls.

Anden Logos, eller guddommens andet aspekt, har del i både guddommelig vilje og guddommelig intelligens, da Den er det skabte resultat af begge. Dens natur er sammensat af det positive og det negative aspekt plus guddommelig kærlighed eller ren fornuft, som er Dennes særlige kvalitet.

Anden Logos, eller sønneaspektet, er summen af alt hvad der er i udtryk på ethvert givet tidspunkt. Her er altså, i Dens højere aspekt, vores Gud, og i Dens lavere aspekt, vi selv, bevidsthed, Sjæl, Guds Søn i manifestation.

Det er denne Søns eller Sjæls guddommelige natur, som vi nærmer os i vores sind, for at opnå visdom gennem forståelse. Vi gør dette gennem analogi. Hvad er det for Sjælen iboende aspekter, som er analoge med Sønnen i Hans mest løftede tilstand? Hvordan kommer disse aspekter til udtryk i personaens bevidsthed?

For det første som den guddommelige viljesimpuls, den motiverende impuls bag al manifestation. Den guddommelige viljesimpuls bevæger sig konstant i Sjælen og frembringer, via sin påvirkning af intelligensen, den intelligente viljes karakteregenskaber i et menneske. Denne vilje er grundlæggende guddommelig, da den er lyden af det logoiske ord, som betyder "jeg vil være".

Viljens konstante spil på intelligensen giver hele tiden bevidstheden nye erfaringer, så den udvikler sin evne til at høre den, respondere på den og blive mere bevidst om dens virkelige betydning. Vi ser på den måde menneskets vilje til at leve, til at gå fremad, til at trives.

For det andet som den guddommelige kærlighedsimpuls, der udsprin-

ger fra Guds hjerte (Kristus) for at påvirke menneskets hjerte (Sjælen). Hvad er guddommelig kærlighed eller ren fornuft andet end perfekt bevidsthed? Mennesket er således bevidst om at være. Dets lyd toner frem som ”jeg er”, og den er grundlæggende guddommelig, da den er Sønnens eller Kristi ord, den hellige Treenigheds anden person. Sådan frembringes i mennesket identifikationens karakteregenskaber, dvs. udtryk for eller hævde af den grad af Søn, Sjæl eller kærlighed, som er erkendt.

For det tredje som den guddommelige intelligensimpuls, der konstant påvirker bevidstheden til intelligent aktivitet, til at manifestere. Her lyder i Sønnen eller Sjælen ordet fra moderen, den hellige Treenigheds tredje person: ”Jeg skaber”. På den måde bygges former, gennem hvilke bevidstheden erfarer og udvikler sit væsens positive og negative poler. Menneskets aktivitet er grundlæggende guddommelig, fordi den er en iboende karakteregenskab, som er skænket det af Guds intelligens. Mennesket må skabe, det må handle i overensstemmelse med sin iboende vilje og sin grad af identifikation med Kristus.¹

Syntesen af de tre ovenstående manifesterer Sjælens attributter, som vil blive uddybet og forklaret i en senere lektion.

Hvad er et menneske så, når det observeres fra virkelighedens perspektiv? Det er en syntese af det trefoldige Guds ord, der lyder i tid og rum ...

1. Jeg vil være
2. Jeg er
3. Jeg skaber

... eller Kristus, som kristendommen tolker det, eller Buddha, som buddhismen tolker det osv.

Fra det øjeblik en individuel Sjæl fødes, en selvbevidst enhed i Anden Logos' større bevidsthed, begynder menneskets evolutionsproces. Den nyfødte bevidsthed fejles i aktivitet af viljens, intelligensens og kærlig-

---

¹ I bilag 1 er gjort et forsøg på en forenklet opstilling over hvad hver Logos giver mennesket og hvordan denne gave virker ind på menneskets bevidsthed.

hedens iboende guddommelige impulser. Disse bygger, idet de arbejder under de guddommelige love om evolution, reinkarnation og karma, den første cyklus af legemer for den inkarnerende Sjæl, mens bevidstheden selv kun giver byggeprocessen lidt opmærksomhed. I begyndelsen skrider denne proces frem automatisk i overensstemmelse med guddommelig lov og den iboende Plan.

Senere, når den åndelige Sjæl har udviklet en vis grad af visdom (er blevet vækket, gennem sine erfaringer med form, til erkendelse om sig selv og sin guddommelige natur), påtager den sig en mere specifik rolle i byggeprocessen.

Den observerer personaens vækst (det aspekt af dens bevidsthed, som er indespærret i og identificeret med formen), og beslutter hvilke yderligere erfaringer, der er brug for i henhold til guddommelig lov. Idet den bevidst manipulerer den guddommelige vilje og intelligens, skaber den åndelige sjæl herefter inkarnationslegemerne.

Dette er et vigtigt begreb at huske på. Sjælen udsøger sig ikke et legeme, som allerede er skabt, hvorefter den inkarnerer i det, men bygger selv personaens legemer via en meditationsproces.

En sidebemærkning kan indsættes her til brug for senere meditation og overvejelse:

Den åndelige Sjæl er i dyb meditation igennem hele sin cyklus af inkarnationer.

I samarbejde med personlighedens forældres individuelle sjæle (som er bestemt af evolutionær udvikling og karma), går den åndelige Sjæl videre med skabelsesprocessen fra sit eget plan. Forplantning er altså blot virkningen af en årsag med oprindelse på åndelige sjælsniveauer.

Informationer som disse kan være temmelig foruroligende for begyndere på den okkulte vej, og det foreslås derfor dem, for hvem disse begreber er nye, at gå langsomt frem uden at anspænde sindet. Forsøg ikke hverken at acceptere eller forkaste informationerne her og nu, eller at forstå dem i deres helhed. De ovenstående begreber rummer implikationer, som, når de senere forstås, vil fylde sindet med lys.

Meget afhænger af hvordan I griber det an. For megen stimulering kan bringe noget frem, som jeres bevidsthed endnu ikke er klar til. På den anden side kan for megen kamp for at begribe den indre mening i esoteriske begreber resultere i ubevidst afvisning af denne mening.

Overvej altså teksten med en ubunden lethed, dvs. *Det er måske eller måske ikke sandt. Jeg vil iagttage og herigennem tillade oplysning af mit sind.*

Når den åndelige Sjæl bygger sit inkarnationslegeme, former den det med henblik på de erfaringer, den har behov for, og farver det med de kvaliteter, der er nødvendige for at den kan tiltrække det, den skal lære under loven om tiltrækning, og således vokse sig rig på visdom. Hver efterfølgende form eller legeme vil være i stand til stadig højere åndeligt udtryk, indtil den åndelige Sjæl til sidst bygger et legeme med så høj vibratorisk frekvens, at det kan bære den samlede sum af dens fuldt udviklede åndelige bevidsthed, og derigennem manifestere fuldkommenhed i form. Denne sidste inkarnation befrier bevidstheden fra genfødselsens hjul.

LEKTION 3

Udvikling af de tre iboende karakteregenskaber. Meditationsformat.

Definition af invokation og evokation.

Begrebet ”invokativ styrke” som redskab for karakterudvikling.

Meditation som teknik – første meditationsformat.

LEKTION 3

Vi har indtil nu fastslået, at når viljens, kærlighedens og intelligensens guddommelige impulser påvirker den inkarnerede bevidsthed, frembringes tre iboende karakteregenskaber i personaen under udvikling. Disse karakteregenskaber udvikles i og sammen med personaen, indtil de udtrykkes som en syntese af sjælsplanlagt aktivitet. På den måde afsluttes menneskets evolution som menneske betragtet, og den Bevidste Sjæl inkarnerer i formen.

Det er gennem dette stadie af personlighedens vækst, at karakterbygning fremhæves som vejen for Guds Søns tilbagevendende. Det bevidste "jeg" får et glimt af og begynder at opbygge et ideal af sin guddommelige prototype, den åndelige Sjæl, og stræber efter at genopbygge sit instrument, at udvide sin bevidsthed og at tilpasse sit liv og affærer til dette ideal. I begyndelsen vil visionen være fordrejet og ufuldstændig på grund af sindets manglende klarhed. Den vil også være sløret af mange blændværk på grund af indholdet i den følelsesmæssige natur, men i de fleste tilfælde vil det være nok til at stimulere til en ny indsats for bevidst vækst.

Sådan nærmer mennesker sig indivielsesvejen, idet de næppe aner vigtigheden af det evolutionære skridt, de er ved at tage, og hvor de vil igangsætte deres egen åndelige udvikling med den hjælp, de kan invokere gennem deres bestræbelsers invokative styrke.

Jeg vil gøre et tilsyneladende sidespring her, i den hensigt at henlede jeres opmærksomhed på ideen om invokativ styrke.

Mange af jer, som er tiltrukket af disse lektioner, er allerede til en vis grad bekendt med begreberne invokation og evokation. For klarhedens skyld vil vi imidlertid definere disse begreber, og fortsætte med emnet ud fra disse definitioner.

Invokation er at påkalde den guddom ned i aktivitet, som overskygger

et individ eller en gruppe af individer. Det der invokeres kan træde frem i forskellige former, som fx en ide, en erfaring, eller når det drejer sig om en menneskehed i nød, endda som inkarnationen af en indviet bevidsthed. På den måde bringes guddommelig indgriben ned gennem et magnetisk træk fra det invokative center, der udgør en positiv pol af magnetisk tiltrækning i de tre verdener for menneskelig stræben.

Evokation er at fremkalde det guddommelige potentiale, som ligger latent i den manifesterede form. Sådan kan den iboende Kristus, den guddommelige gnist i massernes bevidsthed, trækkes frem gennem et magnetisk træk, som bringes til anvendelse på den, af en Guds bevidsste Søn, der lever i menneskeheden.

Invokativ styrke udvikles hos aspiranter gennem deres selvpålagte bestræbelser mod åndelig vækst, og deres udtryk for denne vækst. ”Gud hjælpe mig”, vil lykkes i overensstemmelse med den talendes udviste oprigtighed. Hvis en sådan appel udtrykkes gennem handling, vil hjælpen komme fra hvad end niveau, aspiranten har været i stand til at nå.

Karakterbygning er den første og også den vigtigste proces, der anvendes til udvikling af invokativ styrke. Personaer under udvikling søger at blive sjæls gennemstrømmede. Sjæls gennemstrømning (guddommelige indgriben) tiltrækkes via deres bestræbelser på at legemliggøre deres ideal af Sjælen. Hver gang det lykkes at udtrykke en sjælskvalitet, etableres personaen mere definitivt som en positiv pol for åndelig, magnetisk tiltrækning i dens omgivelser.

En sådan åndelig magnetisme virker i to retninger. Den tiltrækker det, som er over den i frekvens, ned i manifestation, og det, som er skjult eller indespærret i formnaturen, frem og ud i manifestation. På den måde bringes den overskyggende Kristus ned i inkarnation, og den iboende Kristus bringes frem for at smelte sammen med sin guddommelige prototype.

Senere kan gives en egentlig teknik til dem af jer, som er kvalificerede, i den hensigt at bruge denne information til gavn for menneskeheden og til virkeliggørelse af Planen. Forsøg i mellemtiden at forstå dens

indre mening og relater den til jer selv.

Når aspiranter rent faktisk træder ind på indvielsesvejen, går de ind i processen med at opbygge karakteren som en videnskab, hvor der bruges visse teknikker, der hviler på viden om det, der er karakteristisk for en sjæls gennemstrømmet persona. Visionen bliver tydeligere, mere definitiv og lettere at legemliggøre. Den er ikke længere fordrejet og sløret, en vag drøm om selvforherligelse, men en vision af strålende skønhed, som hviler på den virkelige sandhed om menneskeheden Sjæl. Alt det, som aspiranter selv kan og vil nå, kan og vil menneskeheden nå, og visionen omfatter derfor ikke længere bare dem selv, men bliver den guddommelige Plan, som omfatter hver eneste mand, kvinde og barn på planeten.

Den sjæls gennemstrømmede personas karakteregenskaber er manifestationen af guddommelig vilje, guddommelig kærlighed og guddommelig intelligens i og igennem formnaturen.

Vi ser altså, at den disciplin, der udøves af aspiranter i denne vækstperiode, er noget anderledes end den, der gælder for det almindelige menneskes karakteropbygning.

Gennemsnitsmennesket disciplinerer sig efter de moralske og etiske standarder i det samfund og den civilisation, det lever i. Det er imidlertid ikke nok for aspiranter. De overholder samfundets moralske og etiske kodeks, plus den kodeks, som hviler på deres Sjæls åndelige standarder. De afholder sig ikke fra at dræbe, bare fordi det er loven for deres brødre og søstre; de går videre end det. De er harmløse i tanke, ord og handling, fordi det er den guddommelige lov, som deres sjæl kender og adlyder. Deres disciplin er altså aktive handlinger, der legemliggør et åndeligt ideal, som de selv har konstrueret i respons på den overskyggende åndelige Sjæl.

Før vi går ind i et indgående studie af den sjæls gennemstrømmede personas karakteregenskaber, vil jeg indskyde grundlæggende instruktion om emnet meditation. Det vil give de studerende en teknik, som kan bruges til at forstå og legemliggøre den information, som gives i de følgende lektioner.

Meditation er en teknisk proces hvorigennem sjælskontakt erkendes og sjælgennemstrømning opnås. Den kan først sikkert udføres som en daglig praksis, når personaen har dedikeret sine legemer til Sjælen. Hvis nogen af jer ikke har eller vil dedikere sig på den måde, så fortsæt ikke med denne instruktion, for det kunne blive katastrofalt for jer. I dette øjeblik træder I ind på den opadgående vej, som leder den fortabte søn til Faderens hjem. I vil invokere i jeres legemer de åndelige energiers højere frekvens, som kun sikkert kan formidles til gavn for menneskeheden. Bevidst misbrug af åndelig energi eller kraft giver hurtig gengældelse (karma) til vedkommende; på den måde sikres massernes beskyttelse af guddommelige lov.

Det første trin i en velordnet meditation er alignment. Alignment er etableringen af en vej–med–mindst–modstand for energistrømmen mellem to givne punkter. I dette tilfælde sker alignment mellem personaen, fokuseret i den fysiske hjerne, og den åndelige Sjæl på dens eget plan.

Personaen er sammensat af tre aspekter: Det tætte, fysiske legeme, den emotionelle følelsesnatur og sindet. Formålet med det første trin i alignment er at gøre det fysiske legeme og den emotionelle natur rolige, og bringe dem under fuldstændig mental kontrol. Det gøres i to trin på følgende måde:

1. Instrumentets to lavere aspekter må være afslappede. Hvor som helst der er spændinger, dér holdes sindet fanget. En følelse, især en negativ følelse, vil skabe en fysisk spænding, som holder sindets opmærksomhed fast i kroppen og på problemet, uden frihed til at søge, erkende eller skabe en løsning. Ethvert forsøg på at anstrenge sig eller at løfte sindet ud af dets fængsel, vil kun fastholde det endnu mere; processen må derfor være en afslappet alignment, som fører til befrielse af sindet. Dette opnås på følgende måde.
  - a. Slap af og sæt dig godt til rette. Sid ret op og gør det så behageligt for kroppen som muligt. Begynd med fødderne, afslap hver muskel, hver sene og til sidst hver celle i hele kroppen. Tal til de forskellige dele og bed dem slappe af. Vid, at nervesystemet bærer beskeden

til dem, og at de vil adlyde.

- b. Bliv følelsesmæssigt rolig og fredfyldt. Tal til følelserne og bed dem slappe af, at blive fredfyldte. Lad hver følelse falde til ro, indtil en mærkbar fred fylder følelsesnaturen.
2. Etabler et punkt af fokus. Når den fysiske krop og den følelsesmæssige natur er i ro, vil personlighedens bevidsthed naturligt fokusere i sindet. Sindet, som ikke længere holdes fangen i de lavere aspekter, fokuserer naturligt sin opmærksomhed i sindets verden. Det forlader ikke kroppen, men det kan blive opmærksomt på Sjælen. Det er afbalanceret og opmærksomt. Dette opnås på følgende måde:
    - a. Etabler et dybt, let rytmisk åndedræt, på en måde som er naturlig og behagelig.
    - b. Tag syv dybe åndedrag, og lad din bevidste opmærksomhed blive et fokus i panden. Skab ikke et spændingspunkt her. Anbring dig bare let i panden og erkend at du er en integreret personlighed, fokuseret i din mentale natur.

Det næste trin er at forbinde sig selv (den fokuserede bevidsthed) med Sjælen via sindet. Førhen har begyndere gjort den fejl at prøve for meget. Lad os undgå den fejl nu. Forsøg ikke at lokalisere Sjælen et bestemt sted. Den er overalt ligeligt til stede, og at placere den før man forstår, begrænser kun tænkningen. Forbind i stedet dig selv med Sjælen ved at vende opmærksomheden mod Sjælen som begreb. Brug nogle få øjeblikke i stille kontemplation om at være forbundet med dit højere selv via den mentale substans.

Du er nu parat til at begynde at kommunikere med Sjælen, at kontakte den via en sædtanke. Sindet gives en tanke, som øger dens vibratoriske frekvens på en sådan måde, at den slår bro over afstanden i bevidsthed mellem personaen, fokuseret i den mentale natur, og den overskyggende Sjæl.

Lad jeres første sædtanke handle om ”dedikation”.

”Jeg, personligheden, dedikerer min bevidsthed og mine lemmer til Sjælen”.

Dette tjener til at identificere og bygge bro imellem de to tilstande af bevidsthed i tid og rum.

Herefter forlades sædtanken. Ordene udtales ikke længere. Dette er det vanskeligste stadie i hele meditationen for begyndere og for mange mere øvede. Sindets tendens til gentagelse svinger den studerende ind i vanen med at bekræfte, og dette er det polært modsatte til den tilstand, som er nødvendig for sjælskontakt. Lige så længe sindet taler, er det lukket af for fællesskab med Sjælen. Det må blive roligt, opmærksomt, vågent.

Sædtanken forlades som ord. Tankens energi bliver tilbage som en linje af kontakt (en bro i mental substans), og behøver ikke gentagelse.

Sindet er stilnet, opmærksomt, modtageligt. Når øjeblikket af absolut stilhed indtræder, giver Sjælen sig selv til kende.

Jeg vil her gerne indskyde nogle få advarende ord. Kassér alle forudfattede ideer, I måtte have formuleret om, hvad sjælskontakt er. I har sikkert hørt historier om forskellige fænomener, man kan opleve under meditation. Nogle af de mest almindelige er: Lys, kommunikation i form af ord, billeder osv. Dette er alt sammen fint og godt, og kan være sandt for de involverede personer, men de er ikke kriterier.

Hvert individ oplever sin kontakt på deres egen måde. Nogle ser aldrig lys, ser aldrig billeder, hører eller fornemmer aldrig ord. Alle disse fænomener er former, dikteret af personligheden, ikke af Sjælen. Den rene form for kommunikation med Sjælen er omgående viden. Alt andet er midler, ikke målet.

Accepter det, der kommer ud af jeres meditation, som den metode der passer bedst med jeres udvikling, og eftertragt ikke andres metoder. Dette er meget vigtigt.

3. Meditationen afsluttes gennem det vi kalder nedstigning, på følgende måde:
  - a. Vend opmærksomheden mod den mentale natur og vid, at den får sine impulser fra den guddommelige viljes impuls;
  - b. Vend opmærksomheden mod den følelsesmæssige natur og vid, at den renses og forædles af den guddommelige kærligheds energi;
  - c. Vend opmærksomheden mod den fysiske hjerne og nervesystemet og vid, at de galvaniseres til ret handling.

Brug nogle øjeblikke til at udstråle guddommelig kærlighed til menneskeheden.

LEKTION 4

Første stråle for kraft og vilje. Den guddommelige hensigt bag alt.

Virksomheden af guddommelig energi på erfaringens vej og hos den sjæls gennemstrømmede persona.

Ret brug af viljesenergien på stadiet fra begynder til prøvediscipel.

Den guddommelige hensigt bag enhver situation, også krig og sygdom.

Tjenesteteknik.

Loven om årsag og virkning

LEKTION 4

Den sjæls gennemstrømmede persons karakteregenskaber består grundlæggende af tre typer energi, som er til rådighed for individet, eller gruppen, til at udtrykke sig i de tre verdener for menneskelig stræben. Disse energier er i deres frie tilstand den guddommelige Plans potentiale, og er, når de udtrykkes, manifestationen af denne Plan i menneskehedens liv og forhold.

Den fuldkomne manifestation af Planen er det åbenbare resultatet af at bruge et guddommeligt energipotential, og dirigere det ud i tilsynekomst i overensstemmelse med dets guddommelige hensigt. At bruge energi af nogen som helst anden grund er den fortabte søns handling, og bærer gengældelse i sig, så at sige, fra Planen selv.

Dette er et vigtigt begreb at forstå. Den guddommelige Plan er altid i manifestation, uanset ydre tilsynekomst. Denne manifestation kan være på vej, eller fuldkommen, men den er der altid, og bevæger sig i tilsynekomsten for at genoprette orden i kaos; den udvirker tilsynekomsten i dagens lys. Krig er for eksempel den guddommelige Plan på vej, for den må til sidst lære mennesket fejlen ved vold, mens enhed og fred i verden ville være den guddommelige Plan i en fase af fuldkomment udtryk.

Guddommelig energi virker altså efter sine egne love, som invokeres i det øjeblik, den bevæger sig fra potentiale til faktisk udtryk. Hver energi præges med en guddommelig hensigt, som, når den overtrædes, resulterer i manifestation af en negativ virkning i overtræderens liv og affærer. Rækken af negative virkninger i et individs liv og affærer vil til sidst vække i det et behov for at lære den rette brug af energi. Denne fase i den evolutionære proces kalder vi erfaringsvej, for den skrider frem gennem forsøg og fejl metoden, med kun lidt bevidst bestræbelse mod åndelig udvikling.

Den sjæls gennemstrømmede persona forsøger at anvende energi og at

dirigere den i manifestation i overensstemmelse med dens guddommelige hensigt. Denne aktivitet kalder vi tjeneste for Planen, og de som arbejder med denne aktivitet, kalder vi disciple.

Der er mange stadier af discipelskab fra prøvedisciplen op til, og hinsides, den accepterede discipel, der arbejder i og fra en eller anden af de Hierarkiske ashrammer. Indvielsesvejen er i virkeligheden discipelskabets vej, som til sidst leder til den overskyggende Kristus.

Husk venligst de nævnte begreber når vi går videre med studiet af de karakteregenskaber, som for begynderen udgør idealet for Sjælen. Når I begynder at forestille jer dette ideal med større klarhed, vil sådanne begreber få virkelig mening for jer.

Når den guddommelige viljes energi påvirker bevidstheden hos begyndere på vejen, ser vi, at den manifesterer sig i sindet som viljen til det gode. Dette er det første større skridt de tager i deres reorientering mod Sjælen. Deres lille vilje, som indtil nu har været optaget af den separate personas affærer, forbindes med Guds vilje, når de begynder at vende tankerne mod, hvad der gavner menneskeheden. Sådant bliver det gode for de mange den motiverende impuls bag al deres aktivitet. De bevæges af denne impuls til at udtrykke god vilje overfor deres venner, slægtninge og bekendte, så broderskab bliver, for dem, virkelighed.

Når sådanne ser idealet for sig, begynder dette ideal at omfatte ret brug af viljesenergien. Deres tanker begynder at omfatte de tre bestanddele af dette guddommens første aspekt:

1. Hensigt
2. Kraft
3. Vilje

Deres vilje udledes altså af Guds hensigt og kraft. De begynder at skimte en guddommelig hensigt, der virker i enhver situation, som de ser manifesteret omkring sig. De ved, at Guds kraft eller magt til at manifestere det gode, det sande og det smukke er iboende den bagvedliggende hensigt, så de griber ud efter den, som deres egen. De gør sig selv modtagelige for guddommelig hensigt ("ikke min vilje Fader,

men din”) og ved at acceptere den, invokerer de Guds kraft i manifestation.

På den måde bliver begyndere på vejen prøvedisciple, og begynder at bidrage med deres energier til lysets kræfter på planeten. De tjener den guddommelige hensigt, som ligger bag al manifestation.

Dette fører til en holdning, som er helt anderledes end den, som findes hos den gennemsnitlige reformator i verden. I stedet for at forsøge at udrydde det onde ved at undertrykke det, kalder prøvedisciple den guddommelige hensigt frem inde fra formen for at manifestere det gode, det sande og det smukke.

En negativ situation ses altså ikke som noget, der skal standses. Den ses som et resultat af misbrug af den energi, der er til rådighed, som uvidenhed om guddommelig hensigt, og erkendes som sådan som et redskab for manifestation af den guddommelige Plan.

Prøvedisciple grundfæster Planen (hjælper med at manifestere den) ved at erkende dens eksistens inden i formen, og ved at kalde den frem i dagens lys.

Disciple ser altså sygdom, hungersnød, krig osv. som nødvendige midler for, at Guds vilje kan give sig til kende. Hvordan skulle et menneske eller verdens mennesker ellers lære den større hensigt at kende?

Legemlige sygdomme bliver sekundære faktorer, der kun har betydning, fordi de afslører bevidsthedens sygdomme. Legemet kan ikke, må ikke, helbredes hen over en syg og åndeligt uvidende bevidsthed. I sådanne tilfælde gror sygdommen indad, for senere at bryde ud med større voldsomhed og smerte. Sådant et udbrud kan forsinkes i en hel inkarnation, kun for at bringe sjælen tilbage i et forkrøblet legeme, plaget af smerter, som der ikke findes en kendt kur for.

Hvordan kan vi så tjene i en verden, som er karakteriseret af smerte? Hvordan kan godt helbred, fred og god vilje manifesteres i menneskeheden liv og forhold op imod sådanne odds?

Svaret er ikke så svært eller så skjult, som det kunne synes. Det kræver

blot at verdens aspiranter bliver disciple, og tilegner sig de holdninger, som i deres helhed konstituerer discipelskab.

Vi kan godt lide at tænke på vores Gud som en venlig og godgørende Fader, og dog forstår vi ikke visdommen i Hans veje.

Hvis et menneske er sygt, hvis verden er i krig, så lad os erkende en guddommelig hensigt bag disse forhold. Lad os acceptere sygdom og krig som midler, hvorigennem den involverede bevidsthed får mulighed for åndelig vækst. Lad os tjene ved at blive modtagelige for Guds vilje, for guddommelig hensigt i alle situationer, og ved at kalde den frem inde fra situationen for at lade den blomstre som en sandhedens blomst. Blomstens skønhed og duft vil herefter bortvejre sygdommen og de forkerte relationer mellem mennesker.

Her vil jeg gerne præsentere jer for en tjenesteteknik, som med stor fordel kan bruges af aspiranter til discipelskab.

Når I møder en tilstand af negativitet, hvad enten det er i jeres eget liv eller et andet menneskes liv, så brug følgende teknik:

- A. Etabler din egen alignment med:
  1. Din Sjæl
  2. Kristus
  3. Faderen

- B. Idet du erkender, at den omtalte situation er et resultat af guddommelig lov og orden i virksomhed, så bliv modtagelig for den guddommelige hensigt, som er indlejret i denne særlige situation.

- C. Når hensigten erkendes, enten i detaljer eller generelt, så kald den frem i manifesteret virkelighed, inde fra den begrænsning, den er indespærret i. Se den slå rod i bevidstheden, se den vokse her og blomstre som sandhed.

- D. Herefter, og først da, se sandhedens stråleglans bortvejre det mørke, som uvidenhedens skygge kaster. Se det strålende lys strømme frem fra bevidstheden og skinne igennem formnatu-

ren, og mens det gør det, forvandler den ydre form til et sandt udtryk for den indre virkelighed.

- E. Sig ordene: *Må den guddommelige Plan manifestere guddommelig tilpasning af denne situation i henhold til guddommelig lov og orden.*

Syng OM, og vend din opmærksomhed mod andre ting.

Guddommelig vilje viser sig også som udholdenhed, som er et nødvendigt aktiv i enhver discipels liv. Begyndere må lære at arbejde uden altid at se umiddelbare resultater i formens verden, og det er ofte svært. De er så begejstrede; de har fornemmet visionen og begrebet en lille del af den guddommelige Plan for menneskeheden. Meget ofte føler de at det haster, et de må skynde sig. I deres forsøg på at manifestere Planen, som de har set den, mødes de med øjensynligt nederlag, ikke én gang, men mange. De forstår ofte ikke, at der ikke er tale om et egentligt nederlag, men at det, der ser sådan ud, er et skridt nærmere til succes.

I deres første forsøg på at tjene, gør de mange fejl, og når de ser dem, føler de en vis lede ved sig selv, at de er ude af stand til at møde tidens behov. De glemmer, at i hele denne læringsperiode blive de våget over, trænet og hjulpet, hvor det er muligt. De vil komme igennem denne periode af prøvelser som dygtige medarbejdere, som de betroede og pålidelige disciple, på hvem Hierarkiet bygger sit håb for menneskeheden.

Der er en anden faktor, der må tages i betragtning her, og det er loven om årsag og virkning. Årsag har sin oprindelse i tankens indre verden, og virkning er manifestationen af denne tanke i form. Vi ser, at enhver situation er en virkning af en bevidsthedstilstand, og at vi, for at det kan lykkes at ændre situationen, må arbejde med bevidsthedsaspektet, som er dens årsag. Disciple arbejder derfor oppefra og ned. De udvider deres bevidsthed ind i sindets verden og i følelsernes, så vel som ind i formens verden. De har fornemmet en del af den guddommelige Plan. De arbejder herefter med at etablere en bevidsthedstilstand i den mentale sfære, en tilstand i den astralt-emotionelle sfære og intelligent aktivitet i den fysiske.

Meget ofte vil der komme en periode med tilsyneladende kaos i formens verden som resultat af deres anstrengelser, og begyndere bliver ofte modløse. De kloge disciple forstår, at forandring ofte vil manifestere sig på netop den måde, når karma nedfældes og tilpasses. De fortsætter deres arbejde, idet de bevarer deres styrke i Sjælens rolige forvisning om at alt er godt. De holder ud indtil deres mål er nået.

Brug i den kommende uge følgende sædtanke i din meditationsøvelse:

Jeg er modtagelig for Guds hensigt, kraft og vilje, som den nedtrappes til mig fra min Sjæl. Jeg tjener denne hensigt, accepterer dens kraft og gør Guds vilje.

LEKTION 5

Første stråle fortsat. Introduktion til de syv stråler.

De betingende stråler for solsystemet, planeten og menneskeheden.

Virkningen af den guddommelige vilje på personaens tre aspekter.

Aktivering af modsætningernes par.

Prøvedisciples rette brug af viljesenergien.

LEKTION 5

I vores overvejelser af karakteren af den guddommelige vilje må vi huske, at den grundlæggende er guddommens energiudtryk. Gud udtrykker sig i dette solsystem gennem syv stråleenergier, som i sig selv er syv underfrekvenser af den kosmiske stråle for guddommelig kærlighed og visdom.

For mere klart at forstå dette emne om energiudtryk, er det nødvendigt igen at overveje de to poler af den grundlæggende treenighed.

Positiv	Negativ
Ånd	Stof

I lektion 1 står der at ”ånd og stof ses som to poler af én energi”.

Ånd er stof, der vibrerer i sin højeste frekvens; stof er ånd, der vibrerer i sin laveste frekvens. Disse to poler, plus bevidsthedsaspektet eller det magnetiske felt, der er skabt af samspillet af frekvenser imellem dem, definerer vi som den grundlæggende årsag til al manifestation.

De tre aspekter, i kosmisk forstand, manifesterer sig som tre energifrekvenser, som kaldes de kosmiske stråler for:

1. Guddommelig vilje og kraft
2. Guddommelig kærlighed-visdom
3. Guddommelig intelligens

Disse er igen opdelt i fire underfrekvenser, som vi kalder de kosmiske attributstråler.

4. Harmoni
5. Kosmisk definition eller udligning
6. Idealisering eller dannelse af ideer

7. Guddommelig lov og orden

Et solsystem legemliggør en af de overordnede stråler (i vores tilfælde Guddommelig kærlighed-visdom), og opdeler den i syv underfrekvenser som er de syv understråler af den legemliggjorte kosmiske stråle.

Vores Sollogos er altså i færd med at legemliggøre andet aspekt, guddommelig kærlighed, eller et kosmisk himmelsk menneskes bevidsthed.

Kosmisk kærlighed er den lektie Den skal lære, kosmisk bevidsthed det mål, Den udvikler sig imod, og fuldkomment udtryk for visdom eller ren fornuft i sit liv og affærer det mål Den har sat sig selv.

En Planetlogos legemliggør en af de syv solare stråler (i vores tilfælde guddommelig intelligens), som igen opdeles i syv underfrekvenser, som bliver de syv planetare stråler.

Vores Planetlogos nærmer sig kosmisk kærlighed eller kosmisk bevidsthed ved at legemliggøre guddommelig intelligens. Den forsøger at nå frem til og udtrykke kosmisk kærlighed gennem intelligent aktivitet og dens syv underfrekvenser. Den er også i færd med at legemliggøre kosmisk bevidsthed, som jo er det solare liv, den er en del af, men indirekte ved at udtrykke et af de guddommelige karakteristika i Sollogos' bevidsthedsaspekt. Det er ikke det grundlæggende tredje aspekt, stofaspektet, men snarere den guddommelige intelligens, som Sønnen arver fra moderen.

Alt liv i det planetare legeme betinges af:

1. Kosmisk kærlighed via dens tredje understråle, guddommelig intelligens,
2. Og flere af de syv planetare understråler.

De overordnede planetare stråler defineres for større klarhed som:

1. Viljen til lære kærlighed i dens højeste aspekt at kende
2. Kærlighed til visdom
3. Intelligent anvendelse af sindet i kærlighed

... og de fire underordnede som:

4. Afbalanceringen af modsætningernes par for at skabe harmoni ud af disharmoni,
5. Brug af intelligens i konkret viden og videnskab,
6. Hengivenhed til et ideal,
7. Orden gennem ceremoni og offer.

De syv stråler, hvad enten de er kosmiske, solare eller planetare, bevarer altid deres grundlæggende natur, da den oprindelige prægning med guddommelig hensigt opretholdes. De trappes blot ned i frekvens af den kosmiske, solare eller planetare bevidsthed, som anvender dem.

Og vi kan føre denne overensstemmelse endda videre, idet menneskehedens Sjæl er i færd med at legemliggøre den tredje solare stråle for guddommelig intelligens, mens en individuel Sjæl kan findes på enhver af de planetare syv.

Personaens stråler er igen underordnede i forhold til Sjælens stråle.

Syntese er at løfte frekvensen af hvilke som helst syv understråler op til deres oprindelige udtryk.

EKSEMPEL

1. For det solare liv er syntese af løfte de solare syv til kosmisk kærlighed.
2. For det planetare liv er syntese at løfte de planetare syv til et solart udtryk for intelligent kærlighed.
3. For det individuelle menneske er syntese at løfte personlighedens stråler til at udtrykke Sjælens stråle.

Vi ser altså at enhver tilsynekomst i form er en kombination af visse stråleenergi, idet den såkaldt faste form blot er den langsomste frekvens af de involverede energier. Den er tilsynekomsten af stofaspektet, manifestationens negative pol, mens ånd blot er den højeste fre-

kvens af de samme energier. Mellem disse to er det magnetiske felt, Sjælen eller bevidsthedsaspektet, som optager ethvert frekvensområde imellem ånd og stof.

Det må erkendes, at den ovenstående information er yderst teknisk og vil være svær at forstå for nogle; den er dog ikke bare nødvendig for jer som grundlæggende okkult viden, men rummer også illumination for dem, hvis intuition er vakt i åndelig forstand. Lær den som I ville lære enhver anden tekst, og tænk så over dens indre mening. Vær ikke bekymrede, hvis denne mening og dens åndelige betydning ikke straks er indlysende, for den vil åbenhare sig selv til rette tid.

Denne tekniske information kan alligevel tjene et formål nu også. Den kan fordrive blændværket om betydning, som mange okkult studerende synes at bygge op omkring sig. Når det først forstås at vores Sollogos, det liv som vores planetare Logos lever, bevæger sig og sin væren i, udvikler sig mod kosmisk bevidsthed, vil individet ikke gøre den fejl at tro om sig selv, at det har nået samme stadi. Det vil indtage sin rette plads, standse den opsvulmede følelse af ego og arbejde hen imod at nå sit eget evolutionære mål.

Dette er vigtigt, og muligvis en af de hårdeste lektier på den okkulte vej. Hvis det reducerer mennesket i dets egne øjne, gør det samtidig Gud større, og giver individet en sandere sans for proportioner.

Når mennesker begynder at skimte deres Sjæls vision, og bliver påvirket af deres Sjæls visdom, er deres første reaktion egoistisk. De tænker om sig selv, at de er forskellige fra resten af menneskeheden, og idet de kun lidet aner at de tager fejl, bliver de mere farligt separatistiske, end da de bare var personaer uden tanke på Sjælen. Modgiften er at indoptage nogle få okkulte sandheder og samtidig forstå, at det der sker, er en helt naturlig del af en vækstproces. De er ikke anderledes, ikke enestående, over eller under deres brødre og søstre. De er simpelt hen ved at få en erfaring, som hver eneste mand, kvinde og barn på planeten enten allerede har haft, har nu eller vil få med tiden.

Hvis I har brugt sædtanken, som blev givet i sidste lektion som en regelmæssig meditationsøvelse, har I invokeret ind i jeres instrument fra sjælsniveauer en større påvirkning af viljesenergi end før.

Lad os nu se på de naturlige konsekvenser af en sådan påvirkning af hver af personaens tre aspekter.

I det øjeblik en sådan energi påvirker det mentale legeme, vækker den bevidstheden heri til en eller anden fremdrift. Individet har stillet sig til rådighed for mere motivkraft, så at sige, som aktiverer de motiver, der allerede er til stede. Således vækkes åndelig ambition, som er drivkraften bag åndelig opnåelse for den separate persona, og aspiranterne begynder at tænke i retning af at få en magtfuld position og stor indflydelse. I stedet for at tjene dem, som de har dedikeret sig til at tjene, eller forholde sig naturligt til disses behov, er de kun bevidste om sig selv og deres egne behov for at tilfredsstille deres ego. De ønsker at være noget i åndelig forstand.

Samtidig aktiveres også den sande mentale impuls til at tjene den guddommelige Plan, disciplinere personaen og til at udvikle sig som et medlem af den menneskelige familie, og modsætningernes par viser sig i sindets natur, for at blive forløst i harmoni.

Konflikten mellem de to motiver vil skabe forvirring, disharmoni og op- og nedture i tankelivet, indtil de løses gennem fornyet dedikation og en sund holdning til dem.

Aspiranter og prøvedisciple erkender som det første, at ret motiv er under udvikling i deres bevidsthed. Hvis de allerede havde et rent motiv, ville de ikke være, hvor de er nu.

De accepterer derfor det faktum, at de via evolutionsprocessen nu legemliggør modsætningernes par, og at de er trådt ind i det stadie af vækst og udvikling, hvor de vil løse dem i sig selv og gradvis forvandle den ene til en udvidelse af den anden.

Ligesom de ikke giver næring til de forkerte motiver, som de bliver bevidste om, så svælger de heller ikke i skyldfølelse over dem. Motiverne er som de er. De er en indikation af deres plads i den evolutionære orden og det arbejde der forestår. De udvikler humoristisk sans, ler ad sig selv og deres fejl og kæmper sig videre for at udbrede det gode, det sande og det smukke.

Dette er ret brug af viljens energi på mentale niveauer, og resultatet er guddommelig styrke. Mennesker hærdes til at udholde indvielsesvejen og dens afsløring af deres grundlæggende natur.

Når viljesenergien bevæger sig fra den mentale til den følelsesmæssige natur, skaber den samme type konflikt her; begær overfor aspiration. Den aktiverer både det såkaldt gode og onde, idet den ofte skaber følelsesmæssig forstyrrelse. Aspiranter vil have viljen til kærlighed. De oversvømmer deres følelsesnatur med kærlighed via deres tanker, og stilner de oprørte vande. De forholder sig til den følelsesmæssige situation som de gjorde til den mentale, idet de bringer Sjælen til virkelighed i dette aspekt af deres natur. På den måde bliver de harmoniserende agenter i forholdene i verden.

På det fysiske plan sætter aspiranter ganske enkelt deres reorienterede tanker og følelser i værk. De erkender at deres vilje er Guds nedtrappede energi, som er præget med guddommelig hensigt. Udøvelsen af guddommelig hensigt skaber orden i deres liv og affærer.

I prøvedisciplinskabets periode, bruges viljesenergien:

1. Til at udfinde og lære den guddommelige Plan at kende, som den holdes i fokus af Kristus. Det gøres gennem meditation, studier og iagttagelse.
2. Til at tilpasse instrumentet til tjeneste for den guddommelige Plan. Det gøres gennem sjælspålagt disciplinær træning, som omfatter invokation af den guddommelige viljes impuls i den indre natur.
3. Til at legemliggøre så godt som muligt den grad af sjælskvalitet, som de kan nå i deres hjerte og sind. Det gøres gennem aspiration.
4. Til at påbegynde en bestemt tjeneste på mentalt, følelsesmæssigt og fysisk niveau, som ikke rummer håb om håndgribelig belønning eller øjensynlige resultater. Med andre ord, skal de finde et tjenestoområde, som udføres bag kulisserne, og som ingen kender til.

Forsæt med den samme sædtanke i den kommende uge, idet du lægger mærke til virkningen af viljesenergien på dit liv og affærer. Beslut dig for, ved at iagttage din daglige aktivitet, hvordan du kan gøre ret brug af denne energi. Som en opgave: Nedskriv i løbet af ugen en kort redegørelse for dine iagttagelser.

LEKTION 6

Anden stråle for kærlighed og visdom. Definition af bevidsthed.

Begynderen kan nærme sig forståelse af bevidsthed gennem en øvelse.

Guddommelig kærlighed-visdom som den manifesteres i den sjæls-gennemstrømmede persona og hos begynderen.

Praktisering af harmløshed, ubundethed og broderskab – at se sine medmennesker som Sjæle.

LEKTION 6

Vi har defineret bevidsthedsaspektet som det magnetiske felt, der skabes ved frekvenssamspillet mellem den positive ånd og det negative stof. Her er den skabte Søn, det guddommelige udtryks kærligheds- og visdomsaspekt.

Der er et stort mysterium gemt i disse ord, der bruges som synonym til at beskrive anden Logos.

Hvad er det magnetiske felt? Det er det essentielle aktivitetsområde, som opstår af den kraftstrøm, der udveksles mellem de to poler. Kraft udgøres i dette tilfælde af de forskellige frekvenser, som den Ene energi antager i sit spil mellem sin positive og negative pol.

Det essentielle aktivitetsområde er bevidsthed eller Sjæl. Det er den bevidst tænkende, følende, skabende enhed. Det er Gud i vores manifesterede kosmos, som end ikke de højest udviklede sind i vores solsystem kan bevæge sig ud over. Om Ham siges det: ” Og idet jeg har gennemstrømmet universet med en lille del af mig selv, forbliver jeg”.

I den kristne bibel står der: ”Gud skabte mennesket i sit billede”.

Det essentielle aktivitetsområde, bevidsthedens magnetiske felt er Guds billede. Det er den første (når man tæller oppefra) manifestation af Gud, som menneskets sind kan nå, og det kun i teorien indtil nu. Og dog er mennesket ikke bare skabt i billedet, men er en del af det.

Begyndere har ofte svært ved dette begreb om sig selv om bevidsthed, for hvad er det? Det er for deres vedkommende noget uhåndgribeligt, som de ikke kan se, høre, smage, lugte eller røre ved. Bevidsthed er for dem formløs, og dog opstår herfra alle de former, der er. Den kan ikke afgrænses eller bestemmes som noget specifikt; det synes derfor umuligt at få en opfattelse af sig selv som bevidsthed.

For yderligere at forvirre, kan en lærer ikke begrænse den til noget bestemt, men kan kun forklare, hvad den ikke er. Den er ikke kroppen, følelserne eller sindet; den er det, som skaber og bruger disse. Læreren kan kun sige: ”I er en bevidsthed. I var til før jeres legemes form, I er nu i denne form, og I vil være til længe efter, at den er borte”.

Her har vi det gamle problem om identitet, som er karakteristisk for okkultisten, begynderen og adepten.

Begynderen kan hjælpe sig selv til at begynde at forstå, ved at følge denne enkle meditationsøvelse:

1. Vend opmærksomheden mod det fysiske legeme og forstå, at du ikke er din krop.
2. Vend opmærksomheden mod den følelsesmæssige natur og forstå, at du ikke er dine følelser.
3. Vend opmærksomheden mod sindet og forstå, at du ikke er dine tanker.
4. Fokuser opmærksomheden i ajna og mediter i tre minutter på følgende sædtanke:

Idet jeg gennemstrømmer denne krop, disse følelser og dette sind med en lille del af mig selv, forbliver jeg.

Det næste skridt frem i viden er at forsøge at forstå, hvorfor okkultisten definerer bevidsthed som guddommelig kærlighed-visdom. Her er endnu et mysterium, som næsten overgår det om selve bevidstheden. Guddommelig kærlighed er et begreb som trodser logik og fornuft, og dog er disse to født af den.

Nogle skoler er gået så vidt som til at sige ”Gud er kærlighed”. Vi siger Gud er kærlighed, Gud er bevidsthed, for det er ét og det samme. Vi går endnu videre og siger at mennesket er bevidsthed, der er under udvikling og vækst, det er derfor kærlighed, der er under udvikling og vækst.

Oppefra og ned kan det også beskrives på denne måde:

1. Guddommelig kærlighed er Guds væsens bevidsthed.
2. Guddommelig kærlighed er Kristi bevidsthed, den voksne Søns.
3. Guddommelig kærlighed er den menneskelige Sjæls, barnesønnens, voksende bevidsthed.

Guddommelig kærlighed er ikke loven. Den håndterer loven. Den er ren fornuft, det som Er.

Uanset stråleprofil, overvejende karakteregenskaber eller livsomstændigheder er menneskets essentielle natur kærlighed. Hvis alt andet svigter, vil den alene være der; det er det begreb enhver okkultist søger at legemliggøre, uanset hvilken vej eller metode de vælger at bruge i øjeblikket.

Dette enkle og dog så vanskelige begreb er den gyldne nøgle til indvielse. Den nøgle, som åbner hver eneste dør i bevidstheden til hvert eneste område af viden, indtil man træder ind i selve meningens verden og kender den sin helhed. Hvis I vil lære, blive vise, så vær opmærksomme på kærlighed, for kærlighed skabte al viden. Den ligger indeni og bagved alt, hvad der er.

Indtil nu har vi talt i abstraktioner, så vi har endnu tilbage at bringe begrebet ned til her og nu, at relatere det som et af den sjælgennemstrømmede personas guddommelige karakteregenskaber.

I den sjælgennemstrømmede persona, manifesterer guddommelig kærlighed-visdom sig som kvaliteten i dennes relationer, det som bestemmer den aktivitet, der er resultatet af relationen mellem to eller flere.

Der hvor kvaliteten af en relation er karakteriseret af guddommelig kærlighed, er der fuldkommen forståelse, og hvor der er fuldkommen forståelse, er der fuldkommen anvendelse af viden. Visdom er evnen til at bringe konkret viden i intelligent aktivitet, at vide hvordan man

anvender det man ved, til størst gavn for alle berørte.

Guddommelig kærlighed-visdom på dette udviklingstrin forstår vi som en beskrivelse af en guddommelig relation hvori der er guddommelig forståelse, der resulterer i guddommelig aktivitet.

Dette menneske har rette relationer til sin Gud, Planen, sine brødre og søstre og til sig selv. Dets aktivitet er derfor tjeneste for Planen.

Dette manifesterer sig først og fremmest i den astralt-følelsesmæssig natur, det legeme, som bevidsthedens følelsesaspekt udvikler sig igennem. Dette energilegeme overfører kraft, som kan være, og ofte er, af destruktiv natur. Når kærlighedsaspektet er højt udviklet, er det astrale legeme imidlertid et instrument for healing, forvandling, og kraftfaktoren i arbejdet med manifestation. På det trin udgør det Sjælens begærlegeme, og gennem kraften i ret begær eller aspiration, tiltrækker det alt hvad der behøves til det guddommelige arbejde.

Guddommelig kærlighed manifesterer sig i bevidstheden hos begyndere på vejen først som ret aspiration. De er, efter en lang periode på erfaringens vej, blevet utilfredse med det liv de lever. De længes efter noget andet, som kan give deres liv formål, og da de ikke ved, hvad dette "noget andet" kan være, drives de fra sted til sted, fra religion til religion, fra filosofi til filosofi i søgen efter sandheden.

Til sidst erkender de, at sandheden er større end dem selv eller nogen andre personligheder, for de forstår, at personaen i sig selv er uden en hensigt. De ser nu sandheden som deres eget højere selv, i virkeligheden Kristus i dem selv, og aspirer mod dette.

De stræber efter at se visionen om sig selv som de virkelig er, og bliver derved opmærksomme på idealet. De får et glimt af idealet, først forvrænget af tågerne i deres egen mentale-følelsesmæssige aura, senere klart og smukt.

Efter at have set visionen (om end kun delvist) går de i gang med at legemliggøre den, at blive denne vision. De gennemgår en periode med selvpålagt disciplin, hvor de tilpasser deres tankeliv, deres følelser og deres fysiske handlinger efter det ideal, de har set.

På den måde genopbygges instrumentet bogstaveligt talt. Det indre tankeliv gennemgår en forvandling, som fjerner det negative og det uvæsentlige, hvorefter de tankemønstre indbygges, som karakteriserer den sjæls gennemstrømmede persona. Følelseslivet antager en holdning af sindsro og udstrålende kærlighed, mens det fysiske legeme fra cellestruktur til hele legemet galvaniseres til ret handling.

Under denne genopbygningsproces stræber aspiranter efter at praktisere harmløshed. De løfter deres legemers vibratoriske frekvens gennem nøje disciplinær træning, som i det store og hele har at gøre med deres holdning til andre, og de bliver på den måde harmløse i tanke, ord og handling. Først da er de rede til indvielse.

Når de orienterer sig mod Sjælens liv, manifesterer guddommelig kærlighed-visdom sig dernæst for aspiranterne som genkendelse af sjælen i andre. Dette er det første skridt mod at nå det fælles mål for mennesket: manifestation af broderskab. De genkender først dem lige omkring sig som deres brødre og søstre i Kristus, og gradvis siver den fulde rækkevidde af denne relation sig ind i deres bevidsthed. De oplever den største af alle gaver, rigdommen og fylden af Guds kærlighed i mennesket.

Et af de vigtigste skridt mod dette mål er at antage en holdning af ubundethed. Som en virkning af guddommelig kærlighed, er der faktisk tale om en tilknytning til alt livs sjæl, som resulterer i ikke-tilknytning eller ubundethed i forhold til formen.

Som nævnt tidligere, møder disciple, som bringes sammen i personlighedens liv for at arbejde med et eller andet aspekt af Planen, ofte store vanskeligheder. Personligheder reagerer forskelligt, og har forskellige holdninger, arbejdsmetoder og stråleprofil. Når opmærksomheden er fokuseret i formens verden, forårsager dette friktion.

Aspiranter lærer først, at deres brødre og søstre er Sjæle, de er derfor alle en del af det Ene Liv. Dernæst lærer de kun at tillægge Sjælens enhed betydning, ikke personaers forskelligheder. Dette er i starten svært, da aspiranter har været beskæftiget med personaens affærer over en periode på mange liv. Det er nu nødvendigt at lægge vægt på de varige realiteter snarere end på de skiftende omstændigheder, at

tilegne sig det rette perspektiv.

Dette gøres lettest, når aspiranter kan løfte deres opmærksomheds fokuspunkt op over det område, hvor gamle tankeformer har indflydelse. Deres opgave er at stå støt og rolig i lyset af den sandhed, de forsøger at legemliggøre. De begynder nu faktisk at tage ophold i hovedet, det sted hvor de praktiserer deres daglige meditationer.

Her er det muligt for dem at afstå fra kritik i tanke, ord og handling. De går endnu videre og anerkender hverken laster eller dyder hos personaen. Deres opmærksomheds fokus rettes således på virkeligheden bag masken, og sandheden meddeler sig selv til dem. De er hverken tiltrukket eller frastødt af personaen, men er ét med Sjælen; rette relationer på personlighedens plan bliver den naturlige manifestation, og disciplen er herefter fri til at arbejde i harmoni med alle og enhver.

Brug i den kommende uge den følgende sædtanke i din daglige meditation:

Jeg er modtagelig for den kærlighed som er min Sjæl, og sandheden giver sig til kende for mig.

LEKTION 7

Anden stråle fortsat. Intellect som en evne ved bevidstheden.

Anden stråles tilsynekomst og virkning
i det almindelige menneske og hos prøvedisciple.

Anden stråle i relation til modsætningernes par.

Mangel på kærlighed hæmmer evnen til at tænke og lære.

Teknik: Disciples opgave med at evokere kærlighedens energi
i alle de møder.

LEKTION 7

Guddommelig kærlighed-visdom, som er den grundlæggende energi og den grundlæggende lov i vores solsystem, er i virkeligheden selve essensen af bevidsthed, og er normalt fremherskende et eller andet sted i disciples udrustning. Selv de disciple, der arbejder ad første eller tredje stråles kraftlinjer, gør det for til sidst at kunne legemliggøre kærlighed.

Det overordnede begreb med hensyn til anden stråle, og et som kun er lidt forstået før efter en bestemt indvielse, er dens relation til tankeprocessen. Intellectet, en evne, som vi tilskriver menneskets intelligente sind, er i virkeligheden en evne ved selve bevidstheden, som anvender den til rådighed værende vilje og intelligente substans til at skabe orden ud af kaos. Et menneskes evne til at tænke bestemmes af dets grad af udviklet opmærksomhed (bevidsthed om kærlighed). Denne udviklede bevidsthed om kærlighed er i virkeligheden en tilstedeværelse, som ligger bag ved og bevæger sig i sindet.

Det individuelle sind, eller et menneskes mentale legeme, er skabt af vilje og intelligent substans, af et fokuspunkt for selvidentifikation i den planetare Logos' bevidsthed. Det individuelle fokuspunkt vokser i sin bevidsthed om selvet som kærlighed, og bygger gennem erfaringer gradvis et mentalt legeme, der er i stand til at forstå det større Liv, som det kun er en del af.

Kærlighed frembringer altså forståelse. Det er en energi, som relaterer de mange erfaringer på en sådan måde, at de danner et mønster, en evolution og til sidst intelligent, skabende tanke.

Når mennesker bevidst er trådt ind på indvielsesvejen, bliver de tydeligvis mere intelligente, fordi de bliver mere bevidste om kærlighed. Denne såkaldte intelligens vokser, indtil den bliver visdom, og derfor definerer vi kærlighed-visdom i sit højeste aspekt som ren fornuft. En sådan fornuft forstår alt eller er alvidende, fordi den er øjeblikkelig.

Den træder i stedet for tankeprocessen hos det almindelige menneske, der kun kan se og forholde sig til formaspektet, fordi den går hinsides formen til dens treenige virkelighed eller årsag, idet den relaterer alle faktorer til ét harmonisk hele. Intet lades ude, men alt inkluderes gennem kærlighedens kraft til at erkende og relatere. Vi siger derfor, at fuldkommen kærlighed frembringer fuldkommen forståelse.

Hvis prøvedisciple vil lære mere, hvis de vil erkende Planen og relatere sig selv til den, så skal de fæstne deres opmærksomhed på kærlighed, ikke som en følelse, men som fornuft og bevidsthed, så de bogstaveligt talt invokerer den i deres sind. På den måde vil de tiltrække alle de forskellige dele af Planen til deres sind, hvor den kan erkendes og bringes sammen til den samling af tanker, som, med et okkult udtryk, frembringer "visionen".

Kærlighedens kilde findes, hvad menneskeheden angår, i det planetare hjertecenter, der kendes om det åndelige Hierarki.

Den søger sin indgang i det individuelle menneske via dets Sjæl, og passerer ubemærket igennem sindet uden (i de fleste tilfælde) at fæstne sig her, ind i følelsesnaturen (det astrale-følelsesmæssige legeme), hvor den reflekteres ind i hjernebevidstheden som følelse.

Alignment med kærlighed, eller Guds hjerte, er altså for de fleste mennesker som følger:

1. Det åndelige Hierarki
2. Den individuelle Sjæl
3. Det mentale legeme
4. Det astrale-følelsesmæssige legeme (bevidsthedens følelsesaspekt)
5. Hjernebevidstheden

Kun sjældent bruges denne energi af mennesket i det rene (højere) sinds område, hvor tanker skabes, men passerer uhindret gennem dette område for at påvirke bevidsthedens følelsesaspekt, hvor den fortolkes som følelse. Den reflekteres derpå ind i det lavere sind, hvor hjernebevidstheden fungerer, og vurderes her i en række tanker, der i virkeligheden ikke er meget andet end følelser, der har fået form i

mental substans. Almindelige mennesker fortolker altså erfaringer efter hvordan de virker på kærlighedsenergien i deres egen emotionelle natur.

Det kan derfor ikke undre, at menneskehedens reaktioner på deres levevis ofte er så irrationelle, så ufornuftige. Ikke mærkeligt, at dens forhold ikke reflekterer lys. Fornuftens lys er blevet sløret af den åndelige uvidenheds tåger, som befinder sig i det område mellem det højere sind, hvor ren tanke er mulig, og hjernen, det område, hvor menneskets følelser skjuler sandheden.

Glem ikke, at det ikke er hjernen, der skaber tankerne, den er kun instrumentet for og, i mange tilfælde, offer for tankerne. Hvis de tankerformer, som påvirker et menneskes hjerne stort set kun indeholder følelser eller såkaldt fornuft, så vil dets reaktion på livet også være følelsesmæssig. Hvis det lever i sit solar plexus center, vil dets ydre liv afspejle tågerne, som er karakteristiske for dette sted, hvor (med et okkult udtryk) vand forvandles til damp. Mennesket som lever her, kan ikke se klart, for dets syn er forvrænget af tåge.

Der er meget for aspiranter at forstå i det ovenstående. Hvis det synes svært, er det fordi denne information er beregnet på at vække den åndelige intuition. Så dvæl ved det og kom til kundskab om, hvorfor følelserne sammenlignes med tåge.

De seriøse studerende, som studerer og mediterer over denne lektion vil se den indlysende vej, der ligger foran dem.

Først må de løfte sig op i hovedet, hvor de må tage ophold og leve bevidst. Lige præcis hvor bevidst er det almindelige individ? Hvor ofte ved I faktisk hvorfor I gør, som I gør? Er såkaldt normale mennesker ikke for det meste fanget i forvirrende aktivitet, som sjældent er skabt eller hjulpet på vej af deres egne bevidste tanker? Ved I hvad en tanke, helt fri for følelser, er? Bevidsthedens følelsesaspekt er også i stand til at fungere i sindet, men som abstrakt intuition mere end som følelse. Dette er et begreb, der er værd at tænke over.

Roligt afbalanceret i hovedet, og idet de forsøger at leve i sindet, vil prøvedisciplinære erkende deres alignment med Guds hjerte.

Det er en vertikal alignment. De vil tænke opad og være modtagelige for kærlighed, som den når dem fra Hierarkiet via deres Sjæl og sind. Når den passerer ind i sindet (som sjælsbevidsthedens energi), vil de tilegne sig den for at lære sandheden at kende. Hvis de er forvirrede med hensyn til hvilken sandhed, vil de finde sandheden i enhver situation de befinder sig i, men fra et fokus i hovedet via kærlighedens energi.

Stræb efter at tænke med kærlighed i sindet mange gange om dagen. Stil jer bevidst og velovervejet til rådighed for den på mentalt niveau ved at tale med den. Lad alle jeres forsøg på at forstå, alle tankeprocesser, ske i kærlighed.

Det næste skridt er at manifestere et positivt udtryk for den i den følelsesmæssige natur. Lad dette aspekt af jeres natur gennemstrømme af kærlighed mange gange om dagen.

Når de studerende nærmer sig en forståelse af denne særlige energi, undersøger de den ud fra et perspektiv, hvor modsætningernes par ses som et udtryk for anden stråle. På den måde kommer de i lysende glimt af forståelse, til erkendelse om deres egen indre psyke, og som en følge heraf bliver også kærlig forståelse for andres problemer mulig.

Forstå dette begreb klart, at uanset hvilken stråleprofil et individ har, vil dets særlige livsproblem på en eller anden måde have med kærlighedsenergien at gøre. Hvad enten det er svært at se eller åbenlyst, så vil en klar revurdering af psyken vise, at det er sådan.

Overvej kærlighedens polære modsætning som den manifesteres i den menneskelige natur. Hvad er den polære modsætning? Det kommer ofte som et chok for anden stråle prøvedisciple at forstå, at det modsatte af kærlighed er had. Negativ anden stråle energi manifesteres som had i forskellige toner og farver. Individets normale kærlighedsaspekt vendes enten indad mod det selv, hvad der automatisk udelukker andre, eller i ekstreme tilfælde undertrykkes det helt, og individet hader endog sig selv.

Da kærlighed er den energi som erkender og relaterer, ser vi, at den i

sin negative manifestation negerer og forvrænger bevidsthedens tænkeevne, så ret brug af endog det lavere sind bliver umulig. Sådanne personer oplever det som ekstremt vanskeligt at lære. De mangler ikke basal intelligens, men deres bevidsthed er ude af stand til at forbinde kendsgerninger i mental substans på en måde så der frembringes viden. Uden den nødvendige kærlighedskvalitet kan de ikke bruge sinnet rigtigt.

Når et barn ikke elskes, når dets naturlige udtryk for kærlighed afvises af omgivelserne, hæmmes dets normale tænkeevne og læringsprocessen bliver et alvorligt problem for det. Hvis de voksne, som primært har med et sådant barns vækst og udvikling at gøre blot kunne indse denne mangel, enten i barnet selv eller dets omgivelser, kunne der hurtigt findes en løsning på dets problemer.

Det er nemt at anvende en praktisk teknik, hvad enten det gælder barnet, en voksen broder eller søster, eller prøvedisciplen selv. Da kærlighed er selve bevidsthedens energi, er ethvert menneske udstyret med den, enten som et potentiale eller som et faktisk udtryk. Det vi fortolker som godt, er basalt set et udtryk for eller en virkning af kærlighed. Altså er der noget godt i alle mennesker, og de har evnen til at lære sandheden at kende uanset ydre fremtræden.

Det gode, eller kærlighed, trækkes ud i ydre udtryk fra det indre i enhver person, som disciple møder. Det er en af deres største tjenesteaktiviteter, og det kvalificerer alle deres relationer.

Anerkendelse af det grundlæggende gode, I kan kalde det den indre Kristus, i hver enkelt mand, kvinde eller barn, som et individ møder, og den bevidste bestræbelse på at trække dette gode ud i manifestation, er en pligt for alle, som kalder sig disciple eller aspirerer mod discipelskab.

Dette kan kun opnås gennem positiv erkendelse og en stilfærdig anerkendelse af dette gode eller kærlighed. Ingen form for kritik eller indblanding i andres liv og affærer, vil evokere kærlighed fra dem. Kærlighed evokerer kærlighed. Disciplens vej er således tydeligt angivet.

Fortsæt med den samme sædtanke i den daglige meditation i den

kommende uge. Skriv evt. ned, hvad din meditation på kærlighed har af virkninger i din bevidsthed og dens liv og affærer.

LEKTION 8

Tredje stråle for aktiv intelligens. Teknik: Sjælsterapi

Intelligent aktivitet og substansens natur (inerti, aktivitet, kreativitet).

Virkningen når tredje stråle manifesteres i disciples bevidsthed og instrument:

Første manifestation er kaos, anden manifestation er et skift fra astral til mental polarisering.

Teknik: Sjælsterapi

LEKTION 8

Den sjæls gennemstrømmede personas tredje guddommelige karakteregenskab defineres som intelligent aktivitet. Den er et energiudtryk, der nedarves fra moderaspektet, og som har at gøre med selve substansens natur.

Substans er ikke bare intelligent, men er i sin essens selve intelligensen. Den har to egenskaber, som er af overordnet betydning for de studerende i denne fase af deres udvikling. Da den er al manifestations negative pol, er den i sin frie og oprindelige tilstand fuldstændig negativ, i hvile og påvirkelig. Den er uvirksom. I det øjeblik den påvirkes af guddommelig hensigt (viljesaspektet) bliver den aktiv. Disse to karakteregenskaber, inertie og aktivitet, gør dens formbyggende natur mulig.

Vi ser altså intelligensen, substansen eller moderaspektet, som den er i sig selv. Når den påvirkes af viljen, som i den første treenighed eller årsag, kontrollerer den grundlæggende inertie denne stimulering, så der kun skabes former båret af viljens guddommelige hensigt, og på den måde opstår et ordnet kosmos.

Sønnens aspekt af den første treenighed arver ikke bare vilje og intelligens fra sine forældre, men begges karakteregenskaber. Han ejer evnen til at dirigere viljen og til at handle intelligent, og således, ud af sig selv, skaber Han.

Mennesket, en efterkommer af Gud i en lang række af efterkommere, arver i mindre grad disse samme karakteregenskaber, som skal udvikles og perfektioneres i løbet af dets evolution.

Mennesket består af (1) en positiv pol, som er ånd, det motiverende viljesaspekt, (2) en negativ pol, som er stof, intelligensaspektet og (3)

en bevidsthed. Da dets ånd stammer fra Faderen og dets substans fra Moderen, er disse ikke i deres essens menneskets, skønt det tager del i dem. Mennesket er i sin essens bevidsthed eller det magnetiske felt, som findes i frekvensområderne imellem de to poler. Som sådan arver mennesket i sig selv Faderens egenskaber: Hensigt kraft og vilje, og Moderens egenskaber: Inerti, aktivitet og kreativitet. Som bevidsthed udvikler det sig til at kunne manipulere både ånd og stof eller vilje og intelligens, så det til sidst med fuld bevidsthed kan hævde: ”Jeg og Faderen er En”.

Intelligent aktivitet er altså, set fra den åndelige Sjæls perspektiv, bevidsthedens evne til at udøve kontrol over substansens bevægelse, at fikserer den og fastholde den i ønskede baner. Dette fører til indvielse og adeptskab.

Den træningsproces, der fører til en sådan opnåelse, påbegyndes bevidst, når de almindelige evolutionskræfter har bragt et menneske dertil, hvor det ser intelligent aktivitet som den måde Guds Plan udfoldes på jorden, og selv søger at tage del i den. Så fremskyndes den evolutionære proces, og det lever med øget hast, som skyldes den stadige udvidelse af bevidstheden, gennem hver fase af det evige øjeblik. Hvad der ville have taget mange inkarnationer at opnå i bevidsthed, tager nu kun én; derfor denne såkaldte pludselige forandring. Intelligent aktivitet fremskynder hele vækst- og udviklingsprocessen, så mennesket kan fornemme et mål eller ideal, udvide sin bevidsthed til at legemliggøre dette ideal og realisere dets manifestation i sit liv og affærer i én kort levetid.

Dette er altså Planens guddommelige aktivitet, som når den først er forstået og accepteret, bliver analog med loven om Nåde, som kristendommen belærer masserne om.

Påvirkningen af prøvedisciple med guddommelig intelligens har tre overordnede virkninger i deres bevidsthed og instrument.

1. Det første der manifesteres, er tilsyneladende kaos. Det skyldes, at gamle former aktiveres, og en mental opvågning. De har været igennem en række erfaringer, som i én forstand er usynlige. Erfaringerne mærkes som lyst og smerte, glæde og sorg,

tab og gevinst. Meget ofte synes disse erfaringer at være uden forbindelse med hinanden og uden mening. Så en dag vågner de op til livets kendsgerninger. De forstår, at alt hvad de har været igennem, har haft et bestemt formål. De ser et mønster, og forstår Sjælen som dets motiverende årsag.

De begynder at interessere sig mentalt (læg mærke til forskellen mellem mental og følelsesmæssig) for, hvad der sker indeni og udenfor både dem selv og andre.

På samme tid modtager de en strøm af guddommelige energier, som strømmer ned fra Sjælen gennem de forskellige aspekter af personaen. Som vi allerede har set, aktiverer disse energier såvel det ønskede som det uønskede, og forårsager vækst af alt, hvad der ligger i den samlede bevidsthed.

Når de passerer igennem det mentale aspekt udvides og manifesteres såvel selviske tanker som tanker om tjeneste. Det mentale legeme er blevet aktiveret, og individet bliver opmærksom på sit eget tankeliv.

Når energierne passerer igennem den følelsesmæssige natur, vil alt resterende begær blusse op og rejse sig i konflikt med den nyligt vakte aspiration. Meget ofte er de studerende forundrede over at opdage følelser i sig selv, som de ikke vidste de var i stand til at nære. De bliver opmærksomme på deres eget underbevidste begærliv.

Når energierne passerer igennem det fysiske instrument og ud i omgivelserne, har det mange og forskellige virkninger, for det er her det subjektive tankeliv og astrale-følelsesmæssige liv nedfældes i konkret form. Der kan opstå mange småsygdomme og endda alvorlig sygdom, mens der på den anden side også kan forekomme helbredelser, der for udenforstående er mirakuløse.

I begyndelsen synes manifestationerne, hvad de så end er, at være en tilstand af omvæltninger, hvor den ene modsiger den anden. Så altså, den første manifestation af intelligent aktivitet i en aspirants eller prøvedisciplens liv er kaos. Det giver ikke mening for det almindelige menneskelige sind.

Dette er den første fare på begyndernes vej; de prøvelser der ledsager indvielse. De unge disciple må se bagom tilsynekomsten til den indre virkelighed, idet de forstår, at gennem dette ydre kaos vil guddommelig orden blive genoprettet i deres liv og affærer.

2. Den anden manifestation af intelligent aktivitet, der nu må finde sted i disciples liv, er mental polarisering. De må flytte deres bevidstheds fokus fra den astrale-følelsesmæssige natur til det mentale legeme, og det er ikke nemt.

Individer, som er fokuseret i det astrale legeme kontrolleres af deres følelser og påvirkes af andres følelser. De trækkes hid og did af kræfterne i dette aspekt af deres instrument, og af den følelsernes verden, de lever i. Astrale kræfter er manifestationens kraftfaktor. De kontrolleres altså af "kraft på krigsstien", så at sige, og kan ikke se med et klart indre blik, fordi de blindes af deres egne begær og følelser. De er fortabt i illusioner, og er faktisk selv en del af illusionerne, da de, når alt kommer til alt, kun er aktører i et stort drama, uden at være klar over, at de er aktører. De oplever triumferne og tragedierne i rollerne de spiller, og kender ikke deres sande identitet.

Studerende må forstå, at hvis en følelse, en hvilken som helst følelse, jeres egen eller andres, kan aflede jeres handling eller tanke fra en hvilken som helst sandhed, I på et tidspunkt har begrebet – der, i det område af det astrale legeme, er en del af jeres bevidsthed polariseret.

Hele bestræbelsen i dette stadie af vækst er at løfte bevidstheden lidt efter lidt ud af det område, hvor følelserne kontrollerer og ind i det område i sindet, hvor sandhed formuleret i tanker er den kontrollerende faktor i livet.

Dette er intelligent aktivitet, og hvis bevidstheden i hjernen kan samarbejde med Sjælen, vil dette skifte af fokus kunne ske forbløffende hurtigt og med mindst ubehag.

Det vil være en stor fordel for enhver studerende, som er tiltrukket af disse lektioner, at erkende, at heri ligger årsagen til deres vanskeligheder på vejen.

Hvorfor går så mange mænd og kvinder i dag til psykiater, analytiker eller endda hypnotisør, i et hektisk forsøg på både at forstå sig selv og opnå bare et lille mål af kontrol over deres omgivelser? Fordi menneskehedens masser nu gennemlever det kaos, som går forud for mental polarisering.

Den allerbedste terapi man kan tage i denne vanskelige periode, er den åndelige terapi, der udøves af Sjælen, når den fokuserer intelligensens lys ind i sit instrument, og i bevidstheden indesværret deri. Det lys åbenbarer, renser og forædler.

Aspiranter og prøvedisciple etablerer en trekant mellem deres Sjæl, deres underbevidste og dem selv som iagttageren. De placerer sig i centeret mellem øjenbrynene og tillader Sjælen at kaste sit lys ned i det underbevidste. Så iagttager de, uden at tage del i det, det indhold, som åbenbares. Gennem en sådan iagttagelse og perfekt alignment tillades Sjælen at klarlægge selvet for selvet.

Følelserne tillades at åbenbare sig selv for iagttageren, som ikke selv tager del i dem, bevæges af dem eller kontrolleres af dem. Han eller hun erkender sandheden og forvandler følelse til dens polære modsætning.

Eksempel

Disciplen har etableret den triangulære alignment mellem sig selv fokuseret i centeret mellem øjenbrynene, sin Sjæl via aspiration mod den og sit underbevidste via anerkendelse af dets eksistens.

Han eller hun bliver nu iagttageren, der tillader (ikke kræver, men tillader) Sjælen at åbenbare det den ønsker af indholdet i det underbevidste.

Han eller hun bliver opmærksom på en følelse. Lad os sige en intens modvilje mod en person, de kendte i barndommen. Den oprindelige modvilje manifesterer sig nu i det voksne liv mod enhver, der er i besiddelse af autoritet. Dette åbenbares med pludselig klarhed.

Den negative kraft forvandles herefter gennem erkendelse og ved at

projicere kærlighed til:

- a. Sig selv som barn
- b. Den person der oprindelig var involveret
- c. Den oprindelige situation
- d. Alle personer som er i besiddelse af autoritet overalt i verden.

Gennem denne sjælsterapi teknik foretager bevidstheden sit skift fra det astrale – følelsesmæssige legeme ind i det mentale legeme.

3. Den tredje manifestation af intelligent aktivitet der sker i prøvedisciplens liv og affærer har at gøre med bevidst formbygning.

Vi vil gå mere detaljeret ind i dette emne i næste lektion.

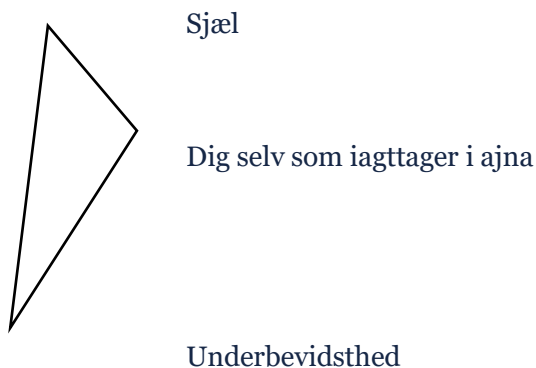
Brug i mellemtiden den følgende sædtanke i din daglige meditation.

Jeg er modtagelig for den guddommelige intelligens, som frembringer Planen i aktivitet. Ret handling åbenbares for mig og jeg gøres hel.

SJÆLSTERAPI TEKNIK

Denne teknik kan bruges hver aften før man går til ro eller når det ellers behøves.

1. Lav den sædvanlige trefoldige lavere alignment og fokuser som bevidstheden i ajna centeret.
2. Integrer bevidstheden i aspiration mod Sjælen
3. Visualiser en trekant af lys mellem

4. Gentag langsomt og omhyggeligt:
Sjælens lys kastes ned i redskaberne for at åbenbare, rense og forædle det, der karmisk set er klar til at blive bragt frem i lyset i henhold til guddommelig lov og orden. Jeg holder mig på afstand og iagttager kun.
5. Fovandl den negativitet som åbenbares til sin polære modsætning ved hjælp af kærlighed.
6. Mediter tre minutter på begrebet: *"SANDHEDEN GØR MIG FRI"*.

Brug nogle øjeblikke til at udstråle sandhedens lys gennem instrumentet og ud i omgivelserne.

LEKTION 9

Tredje stråle fortsat. Forudsætninger for formbygning

Virkningen af tredje stråle i disciples bevidsthed og instrument er manifestation af bevidst formbygning.

Formbygning bruges til at perfektionere eget instrument ud fra egen Sjæls ideal.

Forudsætninger for videnskaben om formbygning.

Tilpasning til omstændighederne er et nøglebegreb.

LEKTION 9

Når Sjælen gennemstrømmer personaen med kærlighedens energi, som jo er selve bevidsthedens energi, begynder den guddommelige karakteregenskab, vi definerer som intelligent aktivitet, at gøre sig gældende. Ikke før kærlighedsaspektet er tilstrækkelig udviklet, kan den guddommelige intelligens' energi bearbejdes til de former, som er udtryk for intelligent aktivitet, set fra den åndelige Sjæls synspunkt.

Som I husker definerede vi den tredje planetare stråle som "Intelligent anvendelse af sindet i kærlighed". Dette betyder bogstaveligt talt at hjertet må vies til hovedet, at et menneskes sind må være så gennemtrængt af kærlighed, at dets handlinger er en intelligent anvendelse af den til alle tider, alle steder. Det er bevidsthed om kærlighed, der fører ånd og stof (vilje og intelligens) sammen i netop den ligning, der resulterer i den fuldkomne form.

Sådan når vi frem til kunsten og videnskaben om formbygning, som er måden at arbejde på for de hvide magikere, som arbejder med voksende hengivenhed på at manifestere den guddommelige Plan i menneskeheden. De bearbejder substans til de former, som vil bringe bevidsthed om den guddommelige Plan frem i dagens lys.

Prøvedisciple bruger formbygningsteknikken til at perfektionere deres eget instrument, og træner derved sig selv til at træde ind på den hvide magis område som Kristi disciple. Når deres trefoldige instrument, deres omgivelser og hvert eneste aspekt af deres liv og affærer er tilpasset de subjektive sandheder, de selv har forstået, så kan de betros at arbejde med de teknikker, som vil tjene til gavn for en trængende menneskehed.

Dette er den store snublesten for så mange, der gerne vil være disciple, og som råber desperat efter teknikker, de kan tjene med. De glemmer, at tjeneste må udøves gennem deres egne instrumenter, og at selv om menneskeheden må betjenes af ufuldkomne redskaber, må

en vis grad af tilpasning trods alt være opnået, før disciple kan betros den hvide magis hemmeligheder.

Hvad betyder udtrykket ”et perfektioneret instrument”? Det er ganske vist en henvisning til det gode, det sande og det smukke, men som det udtrykkes indefra og ud. Det er ikke en henvisning til en ydre overflade af godt helbred, pænt udseende, rigelige midler eller noget af den slags. Et menneske kan være lænket til sin seng og dog yde en særlig og værdifuld tjeneste for verden.

Det er bevidsthedsaspektet der bestemmer instrumentets tilstand. Hvilken subjektiv indflydelse udstråles fra mennesket i hjernen gennem dets legemer? Dét er det store spørgsmål, og ikke hvad der er et menneskes fysiske helbredstilstand eller dets økonomiske status.

Der er visse forudsætninger for at lære kunsten og videnskaben om formbygning, som jeg her vil opregne:

1. En vis grad af mental polarisering. Mennesket må være i stand til at etablere og i mindst tre minutter opretholde et koncentreret mentalt fokus, som ikke kan forstyrres og påvirkes af følelser.

De fleste studerende har erhvervet denne evne gennem det almindelige behov for at tjene til livets ophold, andre gennem meditationspraksis og atter andre gennem uddannelse.

2. Evnen til at udøve kærlighed fra et mentalt niveau og således kontrollere det astrale legeme. Denne evne er ikke så almindelig, og de fleste studerende mangler endnu at erhverve den. Den sjælsterapiteknik, som blev givet i sidste lektion, kan hjælpe de seriøst studerende i deres bestræbelser på at indarbejde denne forudsætning.
3. En udviklet vilje, der underordner sig den guddommelige vilje bag Planen. Med andre ord er den udviklede personlige vilje villig til at acceptere den guddommelige Plan i alle tilfælde.
4. En intens aspiration efter at bruge sindet til gavn for menne-

skeheden. De studerende søger viden, men ikke for kundskabens skyld alene. De må være motiveret af et indre behov for at yde deres bidrag til en bedre verden for menneskeheden.

Det første begreb de studerende disciple vil lære, når de tilnærmer sig denne videnskab er, at de former, som de primært beskæftiger sig med, er formerne i deres egen bevidsthed. Hvad tænker de i relation til alting, både individuelt og kollektivt? Hvad føler de? Hvilke indre mønstre dannes og holdes i deres bevidsthed, og betinger således deres ydre liv og affærer.

Derefter sammenligner de det, der er i manifestation, med det, der ville være ideelt. Hvilke mønstre ville de tilpasse deres bevidsthed efter, hvis de var frie til at gøre det? Hvad ville de gerne tænke og føle? Og endelig, hvordan vil de gerne handle?

Efter sådanne indre undersøgelser og sammenligninger, bliver de modtagelige for den plan, som deres sjæl ønsker at sætte i værk. Hvilke kvaliteter, hvilke egenskaber, hvilke former ønsker Sjælen at anbringe i bevidstheden? Hvilke lektier har Sjælen forsøgt at lære dem i alle årene?

Efter at have fået et klart indtryk om eller en vision af idealet fra deres Sjæl, accepterer de dette og går i gang med at bygge det op i sindet. Omhyggeligt og i nøje overensstemmelse med det overførte ideal, bygger de tankeformerne, som deres sind skal antage, følelsesformerne, deres følelser skal følge, og de ydre handlinger, som er bedst egnede til at bringe den nye bevidsthedstilstand frem i ydre tilsynskomst.

For prøvedisciple vil de ydre handlinger altid have at gøre med at skabe harmoni og ligevægt og guddommelig orden i deres nuværende omstændigheder. De vil udføre de ansvar i den fysiske verden, som er deres dharma eller pligt, med den åndelighed, som de kræver.

Dette er bevidst tilpasning, og det er en af manifestationerne af intelligent aktivitet. Prøvedisciple lærer at tilpasse sig til deres omstændigheder og til sidst at tilpasse deres omstændigheder til det bedste i dem selv. De selv og deres ydre liv tilpasses langsomt til Sjælen, og guddommelig lov og orden kan dermed gøre sig gældende, først i de-

res bevidsthed og til sidst i ydre form. Rette relationer er resultatet. Der kan gives en antydning til de oprigtigt studerende i de følgende ord:

Alene står jeg på vægten, og idet jeg rækker ud, bringer jeg den særlige bevægelse som skaber ligevægt ind i alle relationer.

På dette sted er det klogt at se på den verden vi lever i. Den er i en konstant tilstand af forandring. Det, som i dag synes konstant og uforanderligt, er i morgen noget fortidigt. Al form er midlertidig, forbigående og antager hele tiden nye mønstre og billeder, som forandres endda mens de formes.

Bevidstheden gror gennem sin evne til at tilpasse sig de skiftende omstændigheder omkring den. Modsat hvad vi normalt tror, er det ikke modstand, som skaber vækst, men tilpasning, evnen til at lade bevidstheden give efter for opståede omstændigheder, og at komme hel og uskadt igennem. Dette kan iagttages i krig, i tilfælde med skader på legemet, som at miste en arm eller et ben, og selv i tilfælde af sindssyge. Bevidstheden vokser på grund af oplevelsen, ikke på trods af den. Selv om et menneske er ubevidst om denne medfødte evne til tilpasning, tilpasser det sig hele tiden, og når denne tilpasning kan ske bevidst, ser vi hurtig vækst.

Når først aspiranter og prøvedisciple begynder at forstå denne kendsgerning, forstår de også, at mens deres personlighed måske har modarbejdet omstændighederne, har deres bevidsthed givet efter for dem. De følger så dette eksempel, holder op med at kæmpe og begynder at arbejde sammen med Sjælen. De går ind i situationen, men på en ubundet og upersonlig måde, først som iagttagere og senere gennem handling. De handler dog først, når de er klar over Sjælens hensigt.

Med andre ord, hvis deres omstændigheder er dårligt helbred, fattigdom osv., holder de op med at gøre modstand og tilpasser sig bevidst, idet de spørger hvilken lektie, de kan lære her. Hvorfor har min Sjæl projiceret mig ind i denne situation? De trækker personaen væk fra aktivitet en tid, og bliver i stedet iagttagere. De lever sig roligt ind i omstændighederne, og ser kun det gode, det sande og det smukke,

idet de søger efter den vækst, omstændighederne kan give dem, og langsomt men sikkert responderer omstændighederne på strømmen af positiv energi, der anvendes på dem. Med de nye ændringer, tilpasser bevidstheden sig igen.

Studerende, der studerer formbygningens kunst, lærer at se alle former som substantiel intelligens i kontrolleret bevægelse, skabt for at meddele en hensigt og nå et ønsket mål. Individets egen form anses som et instrument. Dets hensigt åbenbares efterhånden og dets mål erkendes. De kvaliteter, som denne form især er bygget for at demonstrere, erkendes, og mennesket begynder at legemliggøre dem. De bygger de former (indre først) som vil fremme Sjælens udtryk.

Der er adskillige punkter, man her må huske på:

1. Form er manifesteret intelligent aktivitet.
2. Al aktivitet i manifestation må tage form i et eller flere frekvensområder.

Tale er fx en af de former tanker antager, når de manifesteres på det fysiske plan. Talens formål er kommunikation eller menneskelige relationer. Dens mål er helhed eller enhed.

Prøvedisciple iagttager alle deres aktiviteter og lægger mærke til den særlige form, hver af dem er tilbøjelig til at antage. De ser fx den form deres tanker får i tale, følelser og handling. De ser deres egne tanker skildret i form, og noterer sig tankernes kvalitet via klarheden og ønskeligheden af den form, som skildrer dem.

Dette bringer dem ofte til en pludselig erkendelse af, at deres intelligente aktivitet er blevet udført lidt på lykke og fromme. De begynder så at bringe noget der ligner orden i det.

1. De iagttager og vogter deres tale, og bliver derved mere opmærksomme på deres tankeliv, det ubevidste så vel som det bevidste. De bliver klar over den type, styrke og kvalitet af mental energi, de hele tiden arbejder med, så vel som deres rigtige eller forkerte brug af den. De lærer det mentale lege-

mes hensigt, og erkender det som et instrument for Sjælen og på samme tid som et årsagslegeme for lavere manifestation. De ser det som et instrument og et mellemlid mellem en højere og en lavere bevidsthedstilstand og ikke som selve bevidstheden.

2. De iagttager og forvandler deres følelser og bliver derved opmærksomme på deres astrale legeme, manifestationens kraftfaktor. De ser hvordan det søger at forvrænge deres tanker, selv om dets hensigt er at reflektere og give legeme til den guddommelige Plan, som deres sind har formuleret den.
3. De disciplinerer deres fysiske aktivitet til at stemme overens med deres mentale billede af Sjælen. De erkender både den aktivitet, som er respons på livets forside, og den, som er respons på Sjælen. De ser, at deres aktiviteter er redskaber for at udtrykke enten højere eller lavere bevidsthed, og lærer at igangsætte den aktivitet, som blander og sammensmelter de to bevidsthedstilstande til én. Sådan bliver et menneske i sin bevidsthed en levende Sjæl.

Fortsæt med den samme sædtanke i din daglige meditation.

LEKTION 10

Treenighedens tre aspekter som de relaterer til Sjælen.

Sjælen er motiveret af logisk hensigt og guddommelige vilje.

Sjælens ideal er kvalificeret af guddommelig kærlighed.

Disciples relation til Hierarkiets Mestre.

Sjælens ideal er udstyret med evnen til at skabe og kontrollere substansen.

LEKTION 10

Når vi ser på det ideal af Sjælen, som de studerende på dette tidspunkt søger at legemliggøre, finder vi, at det er baseret på de tre overordnede udtryk for guddommelighed.

1. Det er udstyret med og motiveret af den logoiske hensigts guddommelige vilje. Dette forbinder menneskeheden både individuelt og kollektivt med den planetare Logos, Faderen i den kristne bibel. Det betyder at et menneskes vilje er en forlængelse af Guds vilje, at dets hensigt er indeholdt i den større hensigt, og at dets kraft er den logoiske hensigts kraft.

Når dette først er helt accepteret og forstået, kendes Faderen. Det guddommelige væsen, som med sin vilje udsendte den guddommelige gnist, som blev til vores individuelle identitet eller Sjæl, erkendes.

På den måde bliver vi i stand til bevidst at relatere til Faderen, at rette vores aspiration til en kilde, vi kender, snarere end til en vag og udefinerbar Gud.

Dette begreb kan være svært for begyndere i okkulte studier at acceptere, for det skærer lige igennem og knuser den krystallisering af tanken og den overtro, som har udviklet sig hos de fleste om Faderen. Han er indhyllet i et slør af mystik og forvirring, skjult for menneskelig forståelse af overtro og misfortolkning, og dog beder man masserne om at rette deres aspiration, håb og bønner til Ham. Det har ført til, at menneskets sind mangler evnen til at forholde sig til sin guddommelige kilde, sit væsens Fader; derfor også menneskehedens manglende evne til at relatere til sit ophav.

Når vi overvejer dette begreb, må vi først forstå, at vores umiddelbare skaber er meget tættere på os end vi hidtil har antaget. Faderen til hver Sjæl i menneskeheden er Logos – det centrale, styrende liv, som besjæler og bebor planeten jorden og alt liv på den.

Dette kan synes at være i konflikt med begrebet om den ene Gud – ”det kosmiske skabende center om Hvem Intet kan Siges” – vi må derfor overveje hele dette spørgsmål meget omhyggeligt. Hvem og hvad er Gud?

Vi ved, at der er ét Center, ét Liv, fra hvilket alle mindre liv udgår. Fra dette Center udgik Kosmos, det himmelske menneske og de store avatarer. Og dog, om Ham kan intet siges af menneskets sind, andet end at Han er den højeste kilde, som vil modtage os, når vi har udviklet os til eller er blevet løftet op i en endnu højere tilstand end den, vores Logos har nu.

Indeholdt i dette Ene Liv er mange Logoi, kosmiske, solare og planetare, som, idet de er skabt i deres Faders billede, herefter selv bliver skabere. Vi, menneskebørnene er sønner og døtre af Gud, men vi er sønner og døtre af vores egen planetare Logos. Vi er i Ham, Han er i os, og sådan er det.

Hvis de studerende kan acceptere dette begreb nu, og forstå dets afgørende betydning, kan en guddommelig tilpasning finde sted i deres psyke, som vil have dyb psykologisk virkning i deres personlighed. Det er måske en af de vigtigste sandheder, som I nogensinde vil blive påvirket med, tænk derfor dybt over den.

Jeres alignment med Gud er direkte og virkelig, for den går gennem jeres vilje lige til Logos' vilje, som skabte jeres Sjæl. Tænk over dette mine brødre og søstre, og vend jer så mod Mester Jesus' bøn. Når I stille beder ”Fader vor”, så gør det med bevidst viden om hvem Han er, og forhold jer til Ham som Hans guddommelige barn. Vær ikke bange for at identificere jer som sådan og at lade jeres kærlighed og taknemmelighed strømme til Ham.

Sådan forbinder jeres vilje jer til Faderen. Sådan tager I et af de første skridt på indvielsens vej, som leder til en fuldstændig forståelse af jeres åndelige identitet; og sådan begynder I i sandhed at legemliggøre Sjælens ideal.

2. Sjælens ideal er kvalificeret af guddommelig kærlighedsvisdom. Det er i bevidstheden om guddommelig kærlighed, at

visdommen bor. Dens kvalitet stammer altså fra den planetare Logos' hjerte (sjælsaspektets bevidsthed). Dette forbinder menneskeheden både individuelt og kollektivt med Kristus og det åndelige Hierarki, som legemliggør Guds hjerte. Mennesket er relateret til visdommens mestre, de guddommelige væsner, som fuldt ud har erkendt og er blevet voksne sønner og døtre via deres identitet i Kristus. De er menneskehedens ældre brødre og søstre, dem der leder og våger over vores civilisation, vore Sjæles lærere og frelsere.

Selv om vi normalt ikke kan mødes med dem, for de lever i et frekvensområde der ligger hinsides vores opfattelse, så kan vi forholde os til dem som yngre brødre og søstre og rette vores liv ind efter de sandheder, som de har legemliggjort. Disse sandheder er indeholdt i lærdommen fra sådanne skikkelser som Buddha og Jesus af Nazareth.

I skal vide, at Sjælen er i kontakt med Hierarkiet, da hver Sjæl er givet i en af Mestrenes varetægt indtil det tidspunkt, hvor den selv er blevet den voksne Søn.

Dette er også et vigtigt begreb af forstå, men der er fare gemt her. På dette punkt må de studerende være yderst omhyggelige med ikke at tabe sandheden om begrebet af syne ved at svøbe den ind i blændværk.

Først må de forstå, at hver Sjæl har sin særlige og specifikke relation til en af de ældre brødre – at hver Sjæl vogtes og vejledes på sjælsniveau igennem de forskellige stadier af dens evolutionære udvikling, og at den ældre broder kun kan hjælpe indenfor visse begrænsninger, der defineres som følger:

- A. Hans kontakt er kun med Sjælen, aldrig med personaen.
- B. At kontakten foregår via abstrakte begreber og energi, aldrig via tanker eller ord, bortset fra tilfælde af guddommelig inkarnation, som med Mester Jesus.

Med andre ord, en visdommens Mester kan meddele den åndelige Sjæl visse sandheder ved at overføre begreber på højere mentale

niveauer. Mennesket i hjernen må smelte sin bevidsthed sammen med Sjælens for at erkende et sådant fællesskab, eller modtage en meddelt sandhed i sin bevidsthed via kontakt med sin Sjæl. De ord eller billeder, der bruges til at oversætte det meddelte, vil være menneskets egne, formuleret i dets egen hjerne alt efter som den oversætter de indstrømmende abstraktioner til konkret form.

- C. En meddelt sandhed vil altid være en abstraktion, være universelt anvendelig og alene relatere til læring. Det er med andre ord ikke tilladt for en Mester at rådgive om personlige problemer eller at lede en persona til nogen bestemt handling. Individet har sin egen fri vilje i enhver henseende.
- D. Mesteren giver sin guddommelige energi, sandheder og beskyttelse til disciple i forhold til deres bestræbelser på at tjene Planen. Han responderer med andre ord på disciples invokative styrke.

Hver af jer kan nu forstå, at I har en særlig relation til Hierarkiet, at jeres Sjæls visdom øges af en Mester, og at jeres vækst derfor hjælpes på vej af en ældre broders kærlige vejledning. Relater altså til ham gennem jeres kærlighed og påskønnelse, jeres modtagelighed for sandhed og jeres brug af sandhed i tjeneste. Når I har gjort og gør disse tre, så kan I bevidst invokere jeres Mesters visdom såvel som hans energi ind i jeres planlagte tjenesteaktivitet.

- 3. Sjælens ideal er udstyret med evnen til at skabe, til at kontrollere substansens bevægelse. Dette forbinder endelig mennesket til moderaspektet, Helligånden eller det guddommelige sind. Når mennesket specifikt kontakter dette aspekt, vil det være gennem Nærværelsens Engel, det energilegeme, som huser dets egen overskyggende Kristus-selv.

Her er i sandhed et begreb, som rummer et stort mysterium. Sjælen er i kontakt med substansen, som alle former er gjort af, via sin egen Nærværelsens Engel, og er derfor i stand til at kontrollere substansens bevægelse og derfor også til at skabe de former, dens tjeneste skal antage.

Mediet for formbygningsprocessen, som er moderaspektet for så vidt

angår denne planet, er det guddommelige sind. Heri præger den lo-
goiske vilje først substansen eller intelligensen med sin hensigt, og de
arketypiske former kommer til syne. Disse arketypiske former gives så
yderligere substantielt legeme i verdenssindet (en del af det guddom-
melige sind) af de Sjæle, som bevidst tjener Planen.

De studerende som er nået hertil, kontakter den energi som er sub-
stans, via deres modtagelighed for lyset fra deres egen Nærværelsens
Engel. De aspirerer efter at arbejde med det lys, at bygge former af det
til gavn for menneskeheden.

De bliver modtagelige for *"det sind som var i Kristus"*, og stræber
efter altid at gøre ret brug af mental substans. Dette "sind som var i
Kristus" visualiserer de som det blåhvite Kristuslys, som gennem-
trænger deres mentale legeme ovenfra. Når de modtager det, retter de
til gengæld deres vilje til det gode og deres vilje til kærlighed til Hel-
ligåndsaspektet på monadiske niveauer via Nærværelsens Engel.

Resultatet er øget viden om de arketypiske former, og dermed viden
om den guddommelige Plan, samt en stadig bedre evne til at bearbej-
de intelligens til de former, som bringer den guddommelige Plan ud i
ydre manifestation.

Gennem den trefoldige erkendelse om det overstående, ses idealet at
omfatte en bevidst relation med:

Den planetariske Fader

Den planetariske Kristus eller ældre broder

Den Planetariske Moder

Disse er relateret til og er kilden til menneskets ånd eller vilje, dets
Sjæl eller bevidsthed og dets intelligens.

Endnu et punkt her med hensyn til intelligensaspektet. Det var ud af
den negative intelligens, at Sjælen skabte sit eget inkarnationsred-
skab. Dette redskab, legemet, følelserne og sindet, er en krystallisering
af moderaspektet. Dets substans blev skubbet i aktivitet af Sjælens

guddommelige vilje, kvalificeret af Sjælens guddommelige kærlighed og bearbejdet til form af Sjælens intelligente aktivitet.

Det revitaliseres og genoplades konstant af de vitale energier, som bæres af moderaspektet.

Redskabet er flydende og altid underlagt den guddommelige vilje.

Sjælens ideal omfatter altså fuld kontrol over formnaturen.

Brug den følgende sædtanke i din daglige meditation.

Jeg er Sjælen. Jeg blander og sammensmelter de tre lys til blive det guddommelige lys. Jeg er dette lys.

Forklar, som en opgave med dine egne ord din vision (forståelse) af idealet.

LEKTION 11

Treenighedens tre aspekter som de relaterer til personaen

Aspiration – den højere refleksion af begær – bringer personaen i kontakt med Sjælens vilje.

Meditation bringer personaen i kontakt med Sjælens kærlighedsvisdom.

Anvendelse bringer personligheden i kontakt med intelligent aktivitet, se lektion 12.

LEKTION 11

De tre overordnede planetare stråler, som prøvedisciple forsøger at perfektionere i sig selv gennem processen med karakteropbygning, er tre typer af energi, som når dem og virker på dem i forhold til deres aspiration, meditation og anvendelse. Vi vil nu mere indgående overveje denne trefoldige metode til at kontakte, acceptere og legemliggøre Sjælens guddommelige energier. Det vil give de studerende en yderligere forståelse af loven, og bane vejen for til sidst at få bevidst kontakt med Sjælen.

A. ASPIRATION

For bedre at kunne forstå denne aktivitet, er det klogt først at overveje den tilsvarende aktivitet på et lavere niveau, nemlig begær.

Begær, som er et fænomen i personlighedens følelsesmæssige natur, er baseret på den selviske vilje hos mennesket i hjernen. Udtrykket selv-isk, som det bruges i disse lektioner, har at gøre med alt hvad der vedrører det separate selv. Det er en holdning af eksklusion, som til tider kan være meget subtil og svær for individet at se hos sig selv.

Begæret efter personlig opnåelse, selv når en sådan opnåelse anses for at være åndelig, er selvisk, og karakteriserer næsten alle prøvedisciple på vejen. Det adskiller i bevidstheden individet fra sin broder eller søster. Begæret har skabt en barriere af tanker og følelser omkring dem, så de isoleres i deres bevidsthed fra andre. På den måde bliver de ufølsomme overfor alt, hvad der ikke har direkte virkning for dem som separate, helt igennem betydningsfulde personligheder.

Individer erkender og fjerner denne tendens i personligheden ved at indse både med hjerte og sind, at de er en del af helheden, og at de er afhængige af hver enkelt del såvel som af helheden. Dette må betyde mere for dem end bare en teori, som de kan forstå med deres intellekt. Det må forstås som en sandhed i hjertet, såvel som i sindet, så de stu-

derende forener både hjertets og hovedets tilgang i sig selv. Så indser de, at de kun er betydningsfulde (og betydningsfuld er ikke et korrekt udtryk), for så vidt som deres forhold til hver del og til helheden er korrekt erkendt og afbalanceret.

I vores overvejelser af begær lærer vi, at den selviske vilje, som centre sig selv i det lille "jeg", har vibratorisk indflydelse på den følelsesmæssige natur. Et bombardement af elektriske impulser passerer fra det lille "jeg", der har sæde i hjernen, til den følelsesmæssige polarisering i området omkring solar plexus, via nervesystemet. Dette fremkalder i den emotionelle natur en vibratorisk aktivitet, vi normalt kalder begær.

Det følelsesmæssige legeme hos de fleste personer, vil for en clairvoyant se ud til at være i næsten konstant oprør. Der er hvirvler af energi, som ligner strømhvirvlerne i en bæk eller en flod, og som individets energier trækkes ind i. Disse hvirvler repræsenterer de mange begær, som er tilbøjelige til at styre individets liv og affærer.

De stimuleres rykvis af den lille viljes impulser, men uden en bestemt rytme, og er derfor noget uforudsigelige og tilfældige. I sådanne tilfælde ser vi et individ, som er helt i følelsernes vold, som er uden mål og som er et såkaldt offer for omstændighederne i alle tilfælde.

Der sker en ændring, når begær kombineres med hensigt. Individet vil så have tilbøjelighed til at blive målrettet og manifestere mindre oprør i det astrale-følelsesmæssige legeme. Der vil kun være en eller to store hvirvler, og en mere bestemt rytme vil have etableret sig. Denne rytme tiltrækker og frastøder, og så ser vi perioder med intenst begær efterfulgt af tilfredsstillelse, når dette begær opfyldes.

Opfyldelsen af begær fører altid, før eller senere, til desillusion, og individet er stadig utilfreds. Dette fører naturligt til udskiftning af målet og til en ny periode med intenst begær, indtil individet vågner op til det faktum, at begær bedrager. Så vender det sig bort fra begæret, og begynder i stedet at aspirere.

Når vi opsummerer begær, er det en aktivitet i den følelsesmæssige natur, som sættes i gang af personaens selviske vilje. Det er altid sepa-

ratistisk og begrænset til at tilfredsstille det berørte individ, og derfor stort set ansvarlig for manglen på broderskab i verden i dag.

Aspiration er resultatet af en elektrisk impuls, der projiceres fra Sjælen (fokuseret i området omkring pinealkirtlen) til det følelsesmæssige aspekt (i området omkring hjertet) via den energi, som ligger bag al substans. På den måde øges den følelsesmæssige naturs vibratoriske aktivitet, og dette aspekt løftes op og ud af den astrale sfæres lavere niveau, hvor det karakteriseres af begær, til aspirationens højere niveau.

Et sådant energilegeme vil for en clairvoyant se relativt roligt ud. Det kan sammenlignes med en stille og rolig sø af klart vand, som kun reflekterer den guddommelige Plans vertikale påvirkning, som den formuleres i disciplens sind.

Der kommer altså først en impuls fra Sjælen, som stimulerer aspirationen frem. Aspirationen begynder som en slags længsel efter, en dragning mod lys. Lige som en blomst rækker op mod solens lys, rækker aspiranter mod Sjælens lys. Det gør de med hele deres væsen.

Ligesom som en blomst vokser og blomstrer og udstråler skønhed, vokser og blomstrer aspiranter og udstråler guddommelighed. Denne udstråling fra aspiranter karakteriseres ved at de videregiver, i form af aktivitet, den energi de har modtaget fra Sjælen. Denne proces, hvor de konstant rækker ud mod lyset og derefter videregiver eller deler dette lys, kaldes aspiration.

Dette fremkalder igen en respons fra Sjælen, og aspiranterne modtager endnu mere lys. På denne måde, gennem en cyklisk ebbe og flod af energier, et råb fra personligheden som Sjælen svarer på, ser vi mennesket blomstre som en sjæls gennemstrømmet personlighed.

Selve udtrykket "aspirant" betegner, når det bruges om et individ, et bestemt udviklingsstrin, og bruges ikke skødesløst om alle studerende. Aspiranter er mennesker, som er optaget af at invokere den guddommelige viljesimpuls. Dette er et meget betydningsfuldt begreb, og bør kontempleres af alle oprigtigt studerende. På denne måde bringes guddommens første aspekt i aktiv manifestation i individets omgivel-

ser. Når aspiranter bliver prøvedisciple og senere accepterede disciple vokser de ikke fra eller ophører med aspirationen. Den udvikler sig sammen med dem, når de træder ind på indvielsesvejen.

Når aspiranter er godt og vel inde i denne fase af vækst, kan deres mentale holdning bedst beskrives med disse ord:

Ikke min vilje, min Sjæl, men din.

Med fuldt overlæg, og ofte med tilsyneladende store omkostninger for personligheden, udsendes dette kald. Personlighedens lille vilje, som har regeret så længe, underordnes Sjælens vilje, og ikke uden kamp.

De former, som ikke er i harmoni med Sjælens hensigt, gennemgår en opløsningsproces. Denne opløsning omfatter enhver disharmonisk form, hvad enten det er en tankeform, en følelsesform, en fysisk form eller en form for aktivitet. Sådant løftes aspiranters opmærksomhed op, og øjet åbnes.

De aspiranter, som også er prøvedisciple, etablerer en vedvarende alignment mellem deres hjerne og Sjælens guddommelige viljesimpuls. Det gør de på følgende måde:

1. De anerkender først Sjælens eksistens som et faktum.
2. De accepterer mentalt og følelsesmæssigt Sjælens vilje.
3. De visualiserer en linje af lys der strækker sig fra hjernen, igennem sindet til Sjælen. Deres aspiration ledes herefter til Sjælen via denne linje.
4. De opretholder denne kontaktlinje hele tiden og underordner deres aktiviteter og personlige vilje Sjælens guddommelige vilje.

Denne alignment er ikke en meditationsøvelse. Den skal bruges som en mental aktivitet, som er sideløbende med det daglige livs rutiner. Lad øjnene forblive åbne, hjernen subjektivt opmærksom og det fysiske instrument udadtil beskæftiget som sædvanlig. Brug ikke denne

alignment som et meditationsformat.

Når vi opsummerer, er aspiration altså en aktivitet i den højere følelsesmæssige natur og sind, som sættes i gang af Sjælen. Den er altid beskæftiget med den guddommelige Plan og er derfor inklusiv, idet den efterhånden i aspiranternes hjerte og sind frembringer erkendelsen, accepten og udøvelsen af broderskab.

B. MEDITATION

Meditation, der udføres rigtigt, bringer aspiranter i kontakt med Sjælens illuminerende aspekt. Den gør det muligt at erkende og med tiden at legemliggøre Sjælens kvalitet.

Aspiration afstemmer så at sige den studerende med Sjælen, mens meditation udvider personaens bevidsthed, så den berører periferien af Sjælens bevidsthed for til sidst at smelte sammen med den.

Jeg vil gerne bruge lejligheden til at påpege for dem af jer, der finder meditation kedelig og lidet givende, hvor vigtig den er, ikke bare for jeres egen individuelle udvikling, men også som en tjenesteaktivitet.

Først, hvad angår jeres individuelle udvikling, så er meditation den åbne dør til indvielse. Den er vejen ind i lyset, som betrædes af alle Kristi disciple. Det er via denne aktivitet, man træder ind i Guds indre rige, meningens verden og det "Højstes hemmelige sted" og lærer det at kende. Accepterede disciples aktiviteter er alle først kontempleret og udarbejdet i samarbejde med den guddommelige Plan gennem meditation. Der kommer et tidspunkt i ethvert individs liv, hvor dets videre åndelige fremgang afhænger af denne aktivitet, for den er bogstavelig talt Gudernes vej.

For at meditation kan bære frugt, må man nærme sig den som en okkultist, der også er mystiker, for hele ens væsen, ens samlede bevidsthedsfokus centrerer i sindet for at kunne fokusere på sandhed. Så begynd ikke at meditere i et halvhjertet forsøg på at efterleve instruktion. Lad hele jeres væsen være oversvømmet af kærlighed til denne aktivitet, så I kan få mest muligt ud af den.

Som en tjenesteaktivitet, som hver af jer kan begynde på her og nu, er meditation en af de vigtigste. Gennem denne aktivitet er disciple i stand til at fokusere i sig selv, ikke bare den guddommelige Plan eller Hierarkisk hensigt, men også den guddommelige Plans nedstrømmende energi. De bliver instrumenter gennem hvilke Kristus kan fokusere sin bestræbelse på at vejlede, instruere og opløfte massebevidstheden.

Hver eneste discipel som tilbyder sig selv på denne måde, tjener et meget større formål end de selv begriber. For mens de oplever at få indsigt i sandhed, spredes denne sandhed med styrken af deres indsigt ind i massesindet, hvor andre medlemmer af menneskeheden kan gribe den som deres egen tanke. På den måde overføres de guddommelige ideer, som kommer fra Hierarkiet, til disciplen, fra den åndelige sjæl til mennesket i hjernen, og endelig ind i menneskeheden samlede mentale legeme, hvor mange medlemmer af menneskeheden både kan blive påvirket af dem og selv blive en påvirkning i den guddommelige plans aktivitet. Forstå det betydningsfulde heri og overvej den tjeneste I yder, hver gang I kontemplerer et begreb om sandhed i meditation, hver gang I kontakter og fokuserer i jer selv og overfører en guddommelige energi, der ligger bag et begreb om sandhed.

C. ANVENDELSE

Efter et omhyggeligt studie af A og B, indser de studerende, at Sjælens vilje kontaktes gennem vedholdende aspiration, og at Sjælens kærlighed-visdom kontaktes gennem evnen til at meditere. Det tredje aspekt, den intelligente aktivitet, kontaktes, ved at de studerende bestræber sig på at anvende sandheden. Denne anvendelse hos de oprigtigt studerende, bringer ikke bare deres liv og affærer i intelligent aktivitet, men gør det også muligt for dem at manifestere de to andre aspekter af Sjælen, som de har kontaktet, i aktivitet.

I næste lektion vil vi overveje anvendelse som disciples evne til at få kontrol over deres vibratoriske aktivitet. Giv i mellemtiden denne lektion omhyggelig opmærksomhed, for den indeholder meget som er nyttigt for jer. Fortsæt med at bruge samme sædtanke i meditation.

Lad der blive lys.

LEKTION 12

Treenighedens tre aspekter som de relaterer til personligheden
fortsat.

Anvendelse og legemliggørelse af sandhed gennem:
Harmløshed og forædling af tanker, tale, følelser og handlinger.

LEKTION 12

Disciple defineres som personer, der er blevet opmærksomme på sig selv som Sjæl, og som arbejder i verden som sådanne.

Disciples "arbejde" består i at etablere en bestemt type og kvalitet af vibratorisk indflydelse på deres omgivelser og i deres evne til at kontrollere denne indflydelse til alle tider. På den måde skaber disciple en særlig aurisk indflydelse, som bliver en del af deres tjenesteudrustning.

Det indre subjektive menneske skaber sin vibratoriske indflydelse samtidig med at det lever sit daglige liv. Hver tanke, følelse, ord eller handling, det sætter i bevægelse, har en særlig vibratorisk frekvens. Når denne frekvens påvirker et andet individ eller gruppe af individer, udøver den en indflydelse af det såkaldt gode eller onde.

De studerende belæres først og fremmest om at aspirere mod harmløshed. De lærer, at de kun er harmløse, når deres vibratoriske indflydelse er i harmoni med den guddommelige Plan. De går herefter i gang med at bringe deres firfoldige vibratoriske aktivitet under bevidst kontrol i overensstemmelse med de begreber, de erkender som sandhed.

For at komme til en klar forståelse af denne fase af karakterbygningsprocessen, vil vi studere hvert aspekt af den studerendes firfoldige vibratoriske aktivitet hver for sig.

A. TANKE

Vi ved, at alle ting, der kan defineres som "noget" i formens verden, har deres eget liv, manifesteret i tid og rum i henhold til cyklisk lov, og har en bestemt virkning på alle andre liv. Dette kalder vi livets vibra-

toriske aktivitet. Alle ting har en vibratorisk frekvens, som bestemmer deres cykliske aktivitet ind i og ud af forholdene i verden, deres manifestationer i tid og rum og deres virkninger på alle andre liv.

Dette gælder såvel en tanke som et solart liv. Af den grund taler vi om tanker som tankeformer. De er rent faktisk besjælede ideer, der har fået konkret form.

Selv om det er sådan, at mennesker ikke kan skabe en ny ide, og kun få kan skabe en ny tanke, så kan de dog modtage en oprindelig ide eller tanke i deres eget sind, hvor de giver den individuel tone eller farve. Den er da blevet deres egen, og bærer den frekvens med sig, som de har præget den med som en del af deres indflydelse i verden.

De store tænkere besjæler en ide, giver denne abstrakte ide form som tanker og fremsætter den for at opnå et bestemt formål.

Størstedelen af menneskeheden har endnu ikke nået dette udviklingsniveau. De er næsten helt kontrolleret af de ”store tænkere”, når de (masserne) modtager, accepterer og legemliggør tankerne skabt for dem af de få. Ud af denne legemliggørelse fremstår en kultur og en civilisation. Resultatet vil blive godt og uhindret af forvrængninger, hvis de ”store tænkere” tænker klart, og hvis masserne er modtagelige. Motiv spiller en vigtig rolle her. De skrupelløse og uoplyste gør masserne til slaver. Den sande verdenstjener gør verden til et bedre sted for menneskeheden at leve og udvikle sig i. Vi ser altså tankernes verden som årsag til det der manifesterer sig som den menneskelige families livsbetingelser og –omstændigheder.

De studerende ser på deres eget tankeliv i dette lys. De iagttager resultatet af deres tanker på dem selv og på andre indenfor deres indflydelsessfære. Fører deres tankers vibratoriske indvirkning til kærlighed, fred og harmoni? Er de et redskab for manifestation af den guddommelige Plan? Hvis ikke, er der her brug for selvpålagt disciplinær træning. Er de via evolutionsprocessen i færd med at blive masserne til befrielse eller slavebinding? Heri ligger en del af svaret på graden af deres harmløshed, og en nøgle til at vurdere den type og kvalitet af mental energi, som de bruger.

B. TALE

De studerendes ord har også deres eget liv – er årsag til visse manifestationer i tid og rum – og har en virkning på alle andre liv.

Lyd påvirker den substans, som alle former er lavet af. Lyd sætter substansens allerede etablerede bevægelse i ny bevægelse eller modificerer den. Lydens vibratoriske indvirkning kan resultere i en bevægelse af substansen, som enten er konstruktiv eller nedbrydende.

Når lyd tager form af ord, er der skabt et dekret. Ordet eller ordene vil manifestere sig i tid og rum. Hvis de studerende kunne iagttage virkningerne af de ord, der lyder fra næsten ethvert menneske, ville de blive yderst chokerede. De ødelagte legemer, de syge følelser, de kaotiske omstændigheder, som er resultatet af menneskenes ord, er smertelige for den sande clairvoyante at se på. Er et ord først udtalt, kan det ikke kaldes tilbage. En kæde af virkninger er sat i bevægelse, og vil resultere i manifestation på det fysiske plan.

Når man betænker, at et ord ikke bare er manifestationen af en tanke, men at ord også bliver manifesteret på det fysiske plan, så stopper man op et øjeblik, før man taler.

Der er et andet punkt her af væsentlig betydning for de studerende. Viderebringer deres ord deres eget tankeliv eller andres? Manifesterer de en planlagt aktivitet, som var klart formuleret i deres eget eller en seniors sind, eller er de blot talerør (manifestationsredskab) for en hvilken som helst tanke, der påvirker deres sind fra en hvilken som helst kilde.

Prøvedisciple taler, og fordi de er blevet modtagere af en vis mængde sjælsenergi, virker deres ord med større styrke og hast end dem, der kommer fra mange af deres brødre og søstre. De har stor indflydelse på mennesker i deres omgivelser. De former og bestemmer ofte de livsbetingelser, der manifesterer sig i deres indflydelsessfære. Sådan manifesterer aspiranter og prøvedisciple i verden de kortere cykliske omstændigheder, som mange af deres yngre brødre og søstre må leve i. Mange af de hindringer begynderen møder, blev lagt foran dem af uvidende, håbefulde disciple.

Min brødre og søstre, vogt jeres tale. Studer dens virkning på andre og lær jer denne lektie om harmløshed. I kan ikke gøre fremskridt på vejen, før denne lektie er lært.

C. FØLELSER

Dette emne har generelt udgjort et problem for undervisere i Visdommen i særligt denne tidsalder. Begyndere og de fleste prøvedisciple har kun lidt eller ingen forståelse af begrebet emotioner eller følelser. Emotioner er et ord der bruges om følelser, men hvad er en følelse? Mangel på passende terminologi gør det yderligere vanskeligt; derfor altså manglen på klarhed om dette emne i undervisningen.

En følelse er den virkning der fremkommer, når astral kraft påvirker det fysiske legemes sensoriske system.

Det astrale plan er det område mellem det mentale og det fysiske plan, hvor sindets energi og substansens energi bringes sammen, hvorved der frembringes substantiel form. Astral energi sættes i bevægelse af tanker, ord eller handling, og bliver så en magtfuld kraft. Denne krafts vibratoriske påvirkning af sanseapparatet frembringer det vi kalder en følelse, alt efter dens type, styrke og kvalitet.

Heri ligger en nøgle. Registrering af en følelse indikerer, at en tanke har taget form i det astrale legeme. Følelsen kredser omkring individet i den astrale aura, tager næring af dets livsenergi, farver dets personlige oplevelser og kontrollerer ofte dets bevidsthed i en grad så den dikterer enhver af dets handlinger.

For menneskeheden i almindelighed består det astrale-følelsesmæssige energilegeme af mange sådanne former, som gør masserne blinde for virkeligheden. Alle vibratoriske påvirkninger af det almindelige menneskes sanseapparat (som hjernen er en del af) farves af disse former, så deres sande betydning forvrænges eller forstyrres af det astrale indhold, som de må passere igennem.

Det astrale plan rummer ophobningen af former, menneskeheden har skabt, plus de kræfter disse former har affødt. Her er menneskets tanker, drømme og ønsker konkretiseret og manifesteret. Det kan ikke

undre, at denne eksistenssfære er blevet sammenlignet med en stinkende pøl, hvor menneskets dampende tåger og dunster slører virkeligheden for vores sensitivitet.

En astral form vil manifestere sig i tid og rum i et cyklisk mønster i forhold til den revitalisering, som et eller flere medlemmer af menneskeheden giver den. Heri ligger en nøgle til et af verdens problemer. Når et individ accepterer og nærer en form, der udspringer i racens astrale bevidsthed, giver han eller hun sin egen astrale kraft til den, og styrker derved dens tiltrækning til det fysiske plan.

Astrale former, eller følelser, har for begynderen deres eget liv, manifesterer sig cyklisk i tid og rum og har en virkning på alle andre liv.

De studerende indser på dette tidspunkt behovet for at rense ud i deres følelsesnatur. De lærer gennem iagttagelse og fornuft hvilke af deres følelser, der skader andre, og eliminerer disse fra deres vibratoriske aktivitet.

Når de disciplinerer sig selv positivt ved at handle venligt og venskeligt og anvender loven om kærlighed i alle tilfælde, bliver deres astrale legemer søjler af styrke og healing og til sidst midler til forvandling af andre.

”Tag dig af denne side af dig selv, Oh discipel, for den må blive harmløs som en due før døren åbnes”.

D. FYSISKE HANDLINGER

Hver handling der udføres af det fysiske instrument, har en vibratorisk frekvens, hvis påvirkning har indflydelse på omgivelserne. Fysisk aktivitet er resultatet af forbrug af energi, og når den energi først er sat i bevægelse, bliver den kilden til en række virkninger, der kaldes reaktioner.

Når de studerende standser deres ydre aktivitet i tilstrækkelig lang tid til at de kan tænke over den indre mening med deres instrument og dets forskellige dele, åbenbares meget for dem.

Det første og mest åbenlyse faktum er, at deres fysiske krop ikke bare huser dem, men at den er deres instrument for kontakt med den verden, de lever i. Den er indrettet med et sanseapparat (det cerebrale nervesystem), der registrerer indkommende vibration, og giver afløb for udgående vibration. Det er et modtage- og sendeinstrument, der består af de centre, som er indstillet til at modtage og sende vibrationer, som ligger indenfor et bestemt frekvensområde. På den måde opfatter de via de fem sanser, og opfattes af andre på samme måde.

Det er interessant at lægge mærke til her, at når instrumentets vibratoriske frekvens løftes eller øges, opleves andre sanser, såsom telepati og forskellige såkaldt "ekstrasensoriske" perceptioner.

Det næste åbenlyse faktum er, at de som en bevidsthedstilstand der fungerer i et fysisk instrument, er intimt forbundet med andre. Dette forhold demonstreres let i både deres evne til og deres behov for at kommunikere. At de har noget at meddele til andre og at de kan forstås af andre, er deres første erkendelse af menneskelige relationer.

Det almindelige menneskes manglende tro på eller tillid til et liv efter døden eller Sjælens eksistens skyldes dets manglende evne til at kommunikere med dem, der er "gået over", eller med Sjælen. Så snart der fundet en måde at opfatte og kommunikere med disse og andre tilstande af væren, vil mennesket ikke bare tro, det vil vide. En begivenhed nærmer sig, som en gang for alle vil etablere det faktum i menneskesindet, at der er andre eksistensplaner end det fysiske. Denne "begivenhed" vil, naturligvis, have at gøre med en bestemt type opfattelse og kommunikation.

Den næste erkendelse de studerende oplever, er kvaliteten af deres relationer, og at de selv bestemmer denne kvalitet via deres tanker, ord, følelser og handlinger.

Et rigtig godt eksempel på dette er individer som pludselig opdager, at kvaliteten i deres relationer er styret af bedrag. Der lyves for dem og om dem, de vildledes, mistros og mistror selv. Gennem iagttagelse opdager de, at de selv kommunikerer denne kvalitet til andre, og til gengæld evokerer denne kvalitet fra dem. De tænker ofte ét, men siger noget andet, eller de siger ét, men føler og handler anderledes. Deres

egen vibratoriske aktivitet er altså ude af harmoni, og den uharmoniske tone tager form af bedrag.

Når de studerende har overvejet denne firfoldige vibratoriske aktivitet, begynder de at ane arten og kvaliteten af den indflydelse, de har udøvet på deres omgivelser; den oplagte disciplinære træning sættes i værk, og gradvis lærer de at kontrollere deres vibratoriske indflydelse på andre. De bruger alle de begreber om sandhed, de har tilegnet sig, i deres daglige liv, og bringer således alle deres energier og forhold under indflydelse af intelligent aktivitet.

Brug den følgende sædtanke i din daglige meditation:

Jeg er sjælen. Jeg toner ud i tid og rum som en harmonisk akkord. Jeg er ordet, som er blevet kød.

Formuler som en opgave tre disciplinære foranstaltninger, som du vil sætte i værk i lyset af den ovenstående information.

LEKTION 13

Sjælens instrument. Avanceret meditationsformat.

Det æteriske legemes natur og dets relation til det fysiske, astrale og mentale legeme.

Det æteriske legemes syv overordnede centre, deres placering og funktion.

Sjælens tre niveauer af bevidsthed – åndelig, menneskelig og dyrisk.

Meditationsformat – at blive modtagelig for indtryk fra den overskyggende åndelige Sjæl.

LEKTION 13

Før vi går videre med at studere Sjælens attributter, vil vi endnu en gang vende opmærksomheden mod meditationsteknik. I er nu klar til et noget mere avanceret format, som udnytter visse centre og en mere bevidst manipulering af energi.

Det er klogt her at genoverveje hele dette emne. Hvad forsøger I at opnå ved at meditere? Hvad er hensigten og målet med meditationsteknikken, og hvordan mestrer man teknikken, så man til sidst når frem til en meditation, der gør form overflødig?

Den motiverende hensigt bag denne aktivitet må altid være aspiration efter at tjene. Det er måske derfor meditation er så svært for begyndere. De som ikke er motiverede af en vis uselvisk (sjælsorienteret) aspiration efter at tjene menneskeheden, fortsætter sjældent forbi det punkt, hvor meditation ikke længere er en disciplin. I begyndelsen bærer denne aktivitet tilsyneladende så lidt frugt, at personaer, som ikke er tilstrækkelig sjælsorienterede, næppe vil udøve den nødvendige disciplin over deres formnatur. De indser ikke, at der må ske en indre tilpasning, før meditation kan føre til ydre resultater. Hvis de er tilstrækkeligt orienterede mod sjælen og virkelig aspirerer efter at træde ind på vejen som disciple (verdenstjenere), er dette et område, hvor de må demonstrere Sjælens vilje over personaens lille vilje.

På dette punkt er det nødvendigt at have nogen viden om Sjælens instrument, så man bedre kan genoverveje meditationens teknik og plads i forbindelse med disciples træning og tjeneste.

Sjælens instrument er trefoldig af natur; idet det er sammensat af tre energilegemer, som sameksisterer i tid og rum. Disse energilegemer er:

1. Det mentale
2. Det astrale

3. Det æteriske

Det fysiske legeme er ikke med i opstillingen, fordi det ikke er et princip. Det er en midlertidig virkning af meget kort varighed, når det ses i et perspektiv, der omfatter den samlede evolutionære ordning. Det er en tilsynekømt eller en virkning, et substrat på en måde, af det æteriske legemes ufuldkomne manifestation. Når det æteriske legeme, eller princip, perfektioneres, løftes det tætte fysiske legemes substans til en frekvens, der modsvarer dets æteriske genpart.

Det æteriske legeme er det vitale energilegeme, som gennemtrænger al såkaldt rum-form, og relaterer, nærer og opretholder de mange besjælede liv i det Ene Liv.

Vi ser det først i dets generelle manifestation som Guds substantielle legeme, et kæmpe netværk af energier og kræfter, hvori vi lever, bevæger os og har vores væren. Det gennemtrænger al substans, forbinder den og holder den sammen i form. Det er elektrisk af natur, og består af mange små fine kraftlinjer (rørlignende for den clairvoyante), som er kanaler for strømmen af energier gennem hele systemet.

Tankens og følelsernes energi flyder igennem disse rør for at virke på andres sind og følelsesnatur, og for at komme til ydre manifestation. Vi ved alle, at energi følger tanke. Den bevæger sig gennem det æteriske netværk til sit bestemmelsessted, hvad end eller hvor end dette bestemmelsessted måtte være.

I den menneskelige form ligger disse kraftlinjer under, og er på en ejendommelig måde forbundet med det cerebrale nervesystem. Fra nervesystemet gennemtrænger det æteriske legeme hvert atom i det fysiske legeme, og rækker ud fra det i en afstand, der afhænger af den iboende bevidstheds udvikling.

Gennem det medie, som det æteriske netværk udgør, præger sindet hjernen. Gennem dette samme medie præger det astrale legeme (begærnaturen) hjernen og nervesystemet, og igen, gennem dette samme medie, ledes den nødvendige handlekraft ind i det fysiske legeme via nervesystemet og de endokrine kirtler. Når det æteriske legeme er tilstrækkeligt udviklet, benytter Sjælen det til at beherske og kontrol-

lere den ydre formnatur.

Det æteriske legeme rummer visse kraftcentre i sig, der kan defineres som centre for overførsel af indkommende og udgående energier. Af de mange centre i det æteriske netværk, vil vi her overveje de syv overordnede centre og deres funktioner. Husk venligst, når I læser og studerer det følgende, at disse centre har form i den æteriske substans og ikke eksisterer i den tætte fysiske form, selv om de gennemtrænger den og frembringer virkninger i den.

Hvert center befinder sig fra syv til femten centimeter uden for det fysiske legeme og rækker ind i det i en indad drejet spiral.

1. Hovedcenteret befinder sig på toppen af hovedet. Dette center bringer den indespærrede bevidsthed (persona) i kontakt med den overskyggende åndelige Sjæl. Det er i ro indtil mennesket påbegynder vejen opad.
2. Ajna centeret befinder sig mellem brynene. Det er relativt i ro indtil det tidspunkt, hvor den trefoldige persona er mere eller mindre integreret og bevidst kan fokuseres på det mentale plan. På det tidspunkt spiller ajna en vigtig rolle, når der skabes alignment mellem Sjæl, sind og hjerne. Det forbinder de tre i bevidstheden og hjælper med til at skabe sindets magnetiske felt, som er så vigtigt for bevidsthedens vækst og udvikling.

Senere vil ajna tjene som centeret for kontrol over den lavere formnatur. Når prøvedisciple nærmer sig tredje indvielse, etableres et samspil af energi mellem ajna og hovedcentrene, som tvinger hele systemet til reorientering.

Dette sidste er vigtigt for dem af jer, som er i processen med at tilpasse jer til en polarisering i hovedet.

3. Halscenteret befinder sig cirka midt på halsen, og har sin indgang til det fysiske via rygsøjlen. Dette center er meget aktivt hos intellektuelle personer. Det er centeret for kontakt med det lavere konkrete sind, lydens skabende energier, og det er

det modtagende center i tilfælde af sind til sind telepati.

4. Hjertecenteret befinder sig mellem skulderbladene og har sin indgang til det fysiske via rygsøjlen. Dette center nærer det fysiske legeme med livsenergi gennem det fysiske hjerte og blodstrømmen. Det forbinder også individet med dets højere astrale legeme, og udvirker den første berøring med Guds kærlighed. Energier der strømmer ind gennem dette center, tilskynder individet til at søge, til at etablere menneskelige forhold og til at aspirere.

Der kan drages en meget interessant parallel her. Hjertecenteret i rygsøjlen svarer til den fysiske sol, som tilvejebringer de betingelser, som befordrer vækst.

Dette center må, som de andre, beherskes af hovedcenteret og koordineres med ajna for at være effektivt i tjeneste. Når en alignment mellem hovedcenter, ajna, halscenter og hjertecenter finder sted, bliver mennesket bevidst skabende. De fremherskende centre hos den kreative kunstner i dag er normalt hoved, hals og hjerte. Når ajna bliver det koordinerende led, vil vi se kreative værker, som vil overgå alt hvad vi kender til i dag, hvad angår indflydelse.

5. Solar Plexus centeret befinder sig lige over taljen, og har sin indgang til det fysiske via rygsøjlen. Dette center er det fremherskende center i dag hvad angår menneskeheden. Det er meget aktivt hos alle følelsesbetonede mennesker, idet det er centeret for kontakt til det astrale-følelsesmæssige legeme. Dets funktion må med tiden beherskes og erstattes af hjertecenteret.
6. Sakralcenteret befinder sig omkring syv centimeter under taljen, og har sin indgang til det fysiske via rygsøjlen. Dette center overfører de skabende energier til kønsorganerne, og dets funktion må med tiden erstattes af halscenteret.
7. Kundalini centeret befinder sig lige over halebenet, og har sin indgang til det fysiske ved roden af rygsøjlen. Dette center er det sidste der vækkes. Dets energier løftes ind i ajna ved tredje

indvielse. Der kan kun siges meget lidt om Kundalini på nuværende tidspunkt, for dets mysterier afsløres først for disciple efter at et bestemt udviklingstrin er nået.

Det æteriske legeme med dets system af centre er Sjælens substantielle form, og redskab for sjælsbevidstheden i dens tre overordnede klassifikationer, som er:

- A. Den åndelige sjælsbevidsthed, som fokuseres ind i hovedcenteret. Personaen kontakter altså sit "højere selv" via hovedcenteret. Det "højere selv" eller den overskyggende åndelige Sjæl præger hjernen med sin visdom igennem hovedcenteret og det æteriske netværk som inspiration.
- B. Den menneskelige sjælsbevidsthed, som fokuseres ind i hjertet og de relaterede centre. Herfra kontaktes gruppen såvel som den mentale og astrale bevidsthed hos den menneskelige familie, idet kontakten præges på hjernen gennem det æteriske netværk som intuition.
- C. Dyresjælen, som er fokuseret i solar plexus og de relaterede centre. Dette bevidsthedscenter relaterer mennesket til dyret og til dets fortid. Kontakt gennem dette center præges på hjernen via det æteriske netværk som instinkt.

Disse tre niveauer af bevidsthed i individet og masserne må blive en syntese, før mennesket kan træde ind i himlens rige. En syntese kan dog ikke komme i stand, før mennesket har integreret sin trefoldige persona, sin såkaldte fysiske, astrale og mentale natur, til en aktiv enhed, der kan respondere på Sjælen.

Dette er det første mål for meditation: Integration af personligheden. Når et menneske fokuserer bevidstheden i sindet via ajna centeret, og herfra søger at beherske sin fysiske og følelsesmæssige respons, dirigeres de lavere centres energistrøm bevidst eller ubevidst opad og ind i et integreret fokus i ajna. Sådan løftes den bevidsthed, der er indespærret i den lavere formnatur, fysisk og astral, i frekvens og integreres gradvis til en aktiv enhed fokuseret i sindet.

Sådan etablerer personaen residens i ajna, hvor den kan bringe sig i kontakt med sin åndelige Sjæl via sindet, og stadig forblive i kontakt med og have kontrol over den lavere formnatur.

Så snart en vis grad af ”residens” er etableret i ajna, får personaen en meditationsteknik, som tillader en tilbagetrækning eller yderlige abstraktion fra formens verden, og bringer den i mere bevidst berøring med sit højere selv. Herfra, fra hulen i midten af hoved (hulrummet i hjernen), udføres meditation i en bestræbelse på at blive modtagelig som en enhed for den overskyggende åndelige Sjæl.

På det tidspunkt tilføjes altså til målet om personlighedens integration et mål om bevidst kontakt til Sjælen og om at respondere på denne kontakt.

Den åndelige Sjæl ”i dyb meditation” sætter de guddommelige ideer i bevægelse, som den vil have indarbejdet i sit instrument.

Personaen i dyb meditation modtager, fortolker og responderer på disse samme ideer, og går i gang med at manifestere dem via sit æteriske netværk og centersystem.

Meditationen forgår altså i tre stadier.

1. Tilnærmelse eller opstigning, den periode, hvor disciplen skaber alignment og integrerer og løfter sin bevidsthed til en frekvens, der er modtagelig for den åndelige sjæl.
2. Dyb meditation.
  - a. Det koncentrerede fokus af modtagelighed, der afventer at en guddommelig ide strømmer ind fra Sjælen via hovedcenteret
  - b. Fortolkning og formulering af ideen til konkret viden. På dette trin relaterer den inkarnerede bevidsthed, identificeret som Sjæl, den modtagne ide til sig selv og sine omgivelser, og fortolker den i overensstemmelse med behovet i tid og sted.
3. Nedstigning eller legemliggørelse

Efter at have modtaget det overskyggende som en ide eller et begreb, og efter at have fortolket det, bygges det ind i den lavere responsmekaniske fra et fokus i ajna. Den inkarnerede bevidsthed, der stadig er identificeret som Sjæl, præger den konkrete viden på sindet, den astrale-følelsesmæssige natur og på den fysiske hjerne og nervesystem. Det gør den ved at projicere tanke og lyd (fokuseret hensigt) gennem visse af sine centre. Sådan bliver legemliggørelse af det højere ideal muligt.

På hvert trin af meditationsprocessen bruges bevidst en trekant af centre.

Med hensyn til den lavere alignment, vendes opmærksomheden mod legerne snarere end centrene. Sådan undgås fare og unødvendigt forsinkelse.

De lavere leger bringes i alignment så hurtigt som muligt på følgende måde:

- a. Slap af i kroppen og sid behageligt.
- b. Bliv følelsesmæssigt rolig og fredfyldt.
- c. Bliv mentalt afbalanceret og opmærksom.

Nu er personaen klar til at begynde opstigningen og integrationsprocessen.

- a. Man fokuserer bevidstheden ajna, og erkender, at den er polariseret i sindet.
- b. Man tager tre dybe åndedrag og erkender for hvert af dem, at man er en positiv magnetisk pol, der tiltrækker ...
  - 1) den bevidsthed, der er indespærret i det fysiske sanseapparat, ind i et integreret fokus i ajna.
  - 2) den bevidsthed, der er indespærret i følelsesnaturen, ind i et integreret fokus i ajna.
  - 3) den bevidsthed, der er indespærret i den lavere sinds mentale natur, ind i et integreret fokus i ajna.

Der synges herefter et stille OM, mens det erkendes, at disse tre aspekter nu er integreret til en enhed, som aspirerer mod den åndelige

Sjæl.

Man aspirerer altså, og vender opmærksomheden indad. Man visualiserer en linje af lys, der strækker sig tilbage fra ajna ind i hulen i midten af hovedet, og en anden linje af lys, der strækker sig opad fra hulen til hovedcenteret, og stræber så igen efter at fokusere bevidstheden i hulen, hvor den er i direkte alignment med den overskyggende Sjæl.

Sådan bringes tre centre i aktivt samspil:

1. Ajna
2. Hulen i midten af hovedet, det sted som er midtvejs mellem Sjælen og personaen, og som først bliver et center, når det anvendes bevidst.
3. Hovedcenteret

Så snart et fokus i hulen er opnået, er personaen parat til dyb meditation.

Man husker, at den overskyggende Sjæl er i dyb meditation og søger at løfte sin frekvens mod alignment med den, så der opstår et samspil af energi mellem én selv i meditation og ens Sjæl i meditation.

Idet man nu befinder sig direkte under hovedcenteret og forbundet til det med en linje af lys, gør man sig modtagelig ved at bruge en sædtanke som den magnetiske kraft, der tiltrækker Sjælens opmærksomhed.

Den første sædtanke de studerende bruger sammen med dette meditationsformat handler om identitet. Man identificerer sig som Sjælen og erkender at være en forlængelse af den overskyggende åndelige Sjæl. Man er både inkarneret i formen og over den, befriet fra form.

Idet jeg har gennemtrængt dette instrument med en del af mig selv, forbliver jeg. Jeg er.

Med så fuld en forståelse af denne sædtanke som muligt, venter man på Sjælens ”berøring”. Man er via linjen af lys og hovedcenteret op-

mærksom mod den overskyggende Sjæl.

Efter at have modtaget ”berøring” eller indtryk, formulerer man det til konkret viden, idet man relaterer det til sig selv og sine omgivelser. Her formuleres planen for ens instrument (disciplin der skal trænes, kvaliteter der skal indbygges osv.) og planen for ens tjeneste i omgivelserne (forholdet mellem sjælsidentifikation og omgivelserne). Man bygger nu tankeformer.

Sådan er nu igen tre overordnede centre i alignment og aktivitet: hovedcenteret, hulen og ajna, for linjen af lys forbliver intakt fra hulen til ajna under hele processen.

Man er nu parat til nedstigningen og legemliggørelsen. Man forbliver i hulen og projicerer sin formulerede hensigt ind i ajna, mens man synger OM.

Jeg, Sjælen, stiller min integrerede trefoldige persona til rådighed i tjeneste for Planen. OM

Man bevæger sig igen ud i ajna, og opretholder fokus her, mens man dirigerer sin opmærksomhed til og igennem følgende centre, og dermed fuldender nedstigningen.

1. AJNA CENTER – *Lad der blive lys i sindet. OM*
2. HJERTECENTER – *Lad uselvisk kærlighed manifestere sig i den følelsesmæssige natur. OM*
3. HALSCENTER – *Lad ret handling manifestere sig i det fysiske legeme og dets omgivelser. OM*

Sådan bringes ajna (det fokuserede tredje øje), hjerte og hals i alignment og aktivitet.

Meditationen fuldendes ved at man udstråler kærlighed fra det æteriske legeme ind i og igennem omgivelserne til menneskeheden.²

---

² I bilag 2 er dette meditationsformat skrevet igennem i mere overskuelig form

LEKTION 14

Fjerde stråle for harmoni gennem konflikt. Attributstrålerne.

Attributstrålerne som underordnede toner af de tre overordnede stråler.

Menneskets individuelle stråleprofil, illustreret ved to eksempler.

Fjerde stråle som den stråle, der afbalancerer modsætningernes par.

Loven om paradoks.

LEKTION 14

Vi kommer nu til Sjælens attributter, som er fire typer af energi, der stilles til rådighed for den inkarnerende bevidsthed som undertoner af de overordnede tre: Viljens, kærlighedens og intelligensens. Med andre ord er disse fire attributter afledt af den oprindelige trekant af kausale energier, og er således særskilte udtryk for dem. De defineres som:

1. Fjerde stråle for harmoni gennem konflikt, som er afledt af og et særskilt udtryk for anden stråle for kærlighed–visdom.
2. Femte stråle for konkret viden og videnskab, som er afledt af og et særskilt udtryk for tredje stråle for intelligent aktivitet.
3. Sjette stråle for hengivenhed, som er afledt af og et særskilt udtryk for kærlighed–visdom.
4. Syvende stråle for ceremoniel magi og guddommelig lov og orden, som er afledt af og et særskilt udtryk for første stråle for kraft og vilje.

Disse fire energiudtryk skabes, når de overordnede tre virker på substans via bevidsthedsaspektet. Det er de udtryk, som den logoiske bevidsthed giver de overordnede tre, når Den udfolder sin hensigt via tidens og rummets instrument. Vi kalder dem således for attributter til Sjælen eller bevidsthedsaspektet, og mener hermed at de er de kvaliteter, der udtrykker Sjælens kausale energier, som de er afledt fra.

Disse energier kan lettere udtrykkes i tid og rum med henblik på at frembringe en bestemt virkning end de tre overordnede, da deres frekvenser lettere kan tilegnes og anvendes af den inkarnerende bevidsthed.

Første stråle udtrykkes altså oftere gennem det nedtrappede eller særskilte udtryk i form af ceremoni og orden end som ren kraft og vilje. Anden stråle udtrykkes oftere som harmoni eller hengivenhed end som guddommelig kærlighed–visdom eller ren fornuft, og tredje stråle finder oftere sit udtryk i konkret viden og videnskab end gennem ren kreativitet.

Når de syv manifesteres på højden af deres potentiale, toner de ud i tid og rum som en harmonisk akkord, der perfekt udtrykker logoisk hensigt, idet de således manifesterer formens perfektion.

Et menneske er en samling af energier, der holdes sammen i tid og rum af dets æteriske netværk, oplyst af en individualiseret gnist af logoisk bevidsthed, og er sammen med alle andre mennesker et center eller et fokuspunkt, gennem hvilket logoisk hensigt til sidst foldes ud i manifestation. Vi siger derfor, at menneskeheden samlet set er det planetariske halscenter, gennem hvilket Guds ord lyder i tid og rum.

De individualiserede gnister af logoisk bevidsthed, der er identificeret som personaer, og udvikler sig mod fuld sjælsbevidsthed i den samling af energier, der også kan defineres som deres redskaber eller legemer, må bestemme disse energiers type, styrke og kvalitet, for bevidst at kunne bruge dem i tjeneste for planen.

Mennesker lærer gennem okkulte studier, at deres sjælsudtryk er farvet af en fremherskende stråleenergi, en af de planetare syv, og at hvert af deres tre redskaber er farvet af en af de syv undertoner af sjælsstrålen. I tillæg til disse fire stråler, fungerer den totale sum af energier, som er deres persona, på en af deres sjæls understråler, så bevidstheden har let adgang til fem særlige energier at arbejde med i forholdene i verden. Disse fem energier udgør deres udrustning i hver inkarnationscyklus. En forståelse af dem åbenbarer deres talenter, deres evner, deres psykologi og deres særlige livsproblem. Alt efter hvordan de bruger disse energier, kan man bestemme deres udviklingsstade og de mønstre af karmisk nødvendighed, der er bygget ind i selve substansen i deres legemer.

På den måde kan visdomslæreren i sandhed kende sine studerende og med denne viden tjene deres Sjæl i relation til Planen, snarere end

deres persona med dens ønsker, sympatier og antipatier.

Lad os nu overveje denne information ved hjælp af en hypotetisk samling af energier hos en discipel på vejen.

Sjælsstrålen:	anden stråle for kærlighed–visdom
Persona (integrerende stråle):	første stråle for kraft og vilje
Mentallegemets stråle:	fjerde stråle for harmoni
Astrallegemets stråle:	sjette stråle for hengivenhed
Det fysiske legemes stråle:	syvende stråle for orden

Sjælen, som fungerer på anden planetare stråle for guddommelige kærlighed–visdom, og som vi husker udtrykker sig som kærlighed til visdom, har til sin rådighed to veje med mindst modstand i sit ydre udtryk: det mentale legeme og det astrale legeme. Det vil ikke være svært at udtrykke sin kærlighed til visdom gennem et fjerde stråle mentallegeme, som kan trænge ind i og arbejde med loven om harmoni, eller gennem en astral følelsesnatur, som er dybt farvet af hengivenhed, i dette tilfælde hengivenhed til visdomsidealet. Men personaen og det æterisk–fysiske legeme præsenterer Sjælen for dens særlige problem i denne inkarnation.

Personaens integrerende stråle er den for kraft og vilje. Det betyder at energierne i det trefoldige redskab kun kan mobiliseres og bevidst dirigeres i manifestation via en indre dynamisk fokusering af viljen. I det æterisk–fysiske legeme finder vi, at det redskab som energierne må passere igennem på vej ud i ydre manifestation, er orden som en refleksion af eller et nedtrappet udtryk for vilje.

Så denne anden stråle Sjæl med sin naturlige kærlighed til visdom, sin mentale indsigt i Guds harmoni og sin hengivenhed til visdom på følelsesplanet – en mystiker af natur – må altså blive okkultist. Vedkommende står over for den karmiske nødvendighed af at mobilisere alle disse energier og kræfter ind i ordnet aktivitet på det ydre fysiske plan, og det er ikke nogen let sag.

Sjælsformålet i denne inkarnation, tjenestevejen og den karmiske nødvendighed leder altså denne person væk fra tendensen til passiv accept af, at alt er godt, og ind på en vej af dynamisk aktivitet, hvor

visdom gøres udstømmende mere end indstrømmende.

I et tilfælde med en mindre udviklet Sjæl, vil disse samme energier præsentere nogle helt andre betingelser.

Denne særlige sjæl har til sin rådighed tre attributstråler, tre undertoner, når den skal udfolde sin hensigt i tid og sted. Disse tre stråler, for harmoni, hengivenhed og orden, giver vedkommende et sæt frekvenser, der er nemme at tilpasse det fysiske plan for tilsynekomst, og hvis udtryk nemt forstås af andre mennesker. Denne persona kunne således nemt tilpasse sig sine omgivelser via harmoni, hengivenhed og orden, med én undtagelse. Personaens integrerende stråle er første stråle for kraft og vilje, og selv om den er en understråle af kærlighedsvisdom, vil den – indtil den er omhyggeligt kontrolleret – give denne persona problemer med relationer. Personen må ville kærlighed på personlighedens plan, og må udtrykke denne kærlighed udadtil overfor andre, mens hele tendensen hos vedkommende vil være at udtrykke kærlighed indad mod visdommen og udelukke andre.

Vi begynder nu i et vist omfang at forstå betydningen af strålerne. Der vil senere blive stillet en meditationsteknik til rådighed, så I kan bestemme jeres egen stråleprofil. Forsøg i mellemtiden at få en voksende forståelse af disse energier, efterhånden som hver af dem overvejes efter tur.

Fjerde stråle for harmoni er en af de mest interessante energier af de fire undertoner, og en af de mest betydningsfulde i denne fase af menneskets evolution. Det er ikke den stråle som frembringer de kreative kunstarter, som man ofte tror, men i sit positive udtryk frembringer den et dynamisk system af ligevægt, som afstemmer og harmoniserer instrumentets mange frekvenser med Sjælens frekvens.

Når det drejer sig om prøvedisciple på vejen, manifesterer denne energi sig først som en iagttagelse af modsætningernes par. Dette er mere eller mindre tilfældet, afhængig af den enkeltes særlige stråleprofil. Hvis energien ikke er fremherskende et sted i stråleprofilen, så er den der alligevel i mindre grad, da disse fire undertoner er Sjælens attributter og en del af dens natur.

Dette er vigtigt, for der er udbredt misforståelse i mange studerendes sind om hvilke karaktertræk og egenskaber, der til rådighed. Mange tror, at hvis en særlige stråleenergi ikke er til stede i deres stråleprofil, så mangler de denne kvalitet, så er den ikke til rådighed. Dette er ikke nødvendigvis sandt, da de syv strålekvaliteter tilsammen udgør Sjælens natur. En bestemt kvalitet er måske eller måske ikke fremherskende, men den er ikke desto mindre til rådighed, og når Sjælen har udviklet alle kvaliteter, vil Sjælens syvfoldige natur udtrykke sig fuldkomment i tid og rum.

Når aspiranter bliver prøvedisciple, begynder de at iagttage og genkende modsætningernes par, som de manifesterer sig i deres bevidsthed og dens instrument.

De iagttager hvordan de svinger mellem det såkaldt gode og det såkaldt onde, hvordan de svinger som et pendul fra den ene yderlighed til den anden, og gradvis indser de, at de må skabe ligevægt mellem modsætningerne ved at tage vejen midt imellem og svinge hverken til højre eller venstre.

Når dette begreb begynder at gøre sin virkning, misforstår de det ofte og tror det betyder, at de ikke skal handle, at de skal være passive. Det er det astrale plans blændværk, en af de astrale tåger, som forvrænger sandheden til ukendelighed, når den kommer til syne.

Denne harmoniserende energi er alt andet en passiv af natur. Den er i sin essens dynamisk, for den sammensmelter modsætningernes par til en helhed, så der frembringes en ren tone i det ord, der lyder fra Gud.

I en tid bliver prøvedisciple altså passive og tager vejen med mindst modstand, hvilket tjener det formål, at det bliver lettere for dem at blive iagttagere.

Idet de bevæger sig ud af den vej, de anser som vejen midt imellem, iagttager de modsætningernes par, og stræber efter at afbalancere dem fra deres centrale fokuspunkt.

Alene står jeg på vægten, og idet jeg rækker ud, bringer jeg den særlige bevægelse som skaber ligevægt ind i alle relatio-

ner.

”Den særlige bevægelse” er fjerde stråle for harmonis udtryk, som gør prøvedisciple i stand til at bevæge sig fra passivitet til handling – at række ud og bringe modsætningerne sammen i det centrale fokuspunkt, hvor ligevægt genoprettes, hvor det såkaldt onde, forvandles til det gode.

Her begynder prøvedisciple at lære loven om paradoks at kende. De lærer at alle begreber, alle tankesystemer må være baseret på kausal sandhed. Alt hvad der er, må være virkeligt, ellers kunne det ikke være til. På samme tid må alt hvad der er, være falskt, da det er begrænset af form. De anvender så loven om paradoks på ethvert begreb, enhver form og enhver erfaring de kender til, og lærer at forstå de polære modsætninger, det såkaldt gode og onde som ”essens” og ”form”. Intet er helt igennem sandt eller falskt, godt eller ondt, alt er begge dele, og ved at erkende det, kan essens eller virkelighed og form eller substans smeltes sammen og danne den rene tone, som i sin magiske virkning afstemmer og harmoniserer alle andre frekvenser indenfor dens rækkevidde.

Dette er harmoni – et særskilt udtryk for kærlighed-visdom. Den frembringer den forståelse, som er en forudsætning for rette relationer, hvad enten det er til det Ene Liv, en situation eller mennesker imellem.

Lad sædtanken for din meditation i den kommende uge være:

Lyden af den overskyggende åndelige Sjæl. Aspirer efter at mærke denne stille lyds frekvens, at forstå dens mening og at genskabe den harmonisk i personlighedens verden, og forstå at denne vibration, denne harmoni er en af Sjælens attributter.

Skriv som en opgave et resume af din forståelse af fjerde stråle for harmoni, og brug både denne lektion og meditationen til at udvide din bevidsthed om emnet.

LEKTION 15

Fjerde stråle fortsat. Relationen mellem disciple og ashrammen.

Fjerde stråle er til stede og til rådighed overalt.

Relationen mellem prøvedisciple og seniordisciple førhen og i dag.

Tre overordnede begreber relateret til forståelse af en ashram
og dens funktioner.

Invokationen af fjerde stråle som Sjælens tone og farve
i disciples bevidsthed og legemer.

LEKTION 15

Når fjerde stråle for harmoni overvejes, må de studerende indse, at den i sin essens er Guds indre esoteriske lyd eller vibration, iboende det manifesterede kosmos. Denne vibration er til stede i alle former, i al bevidsthed og til rådighed for disciple, både som en energi og en lov, der skal anvendes i tjeneste for Planen.

Harmoni er altså, hvad enten den er skjult eller synlig, en integreret del, en grundbestanddel af alt hvad der er. Det er ikke nødvendigt at se bort fra eller bag om disharmoni for at finde harmoni. Den er i sin essens overalt ligelig til stede, og bliver synlig gennem erkendelse og invokation.

Prøvedisciple lærer at invokere harmoni i ydre manifestation ved at invokere den som en af Sjælens attributter, først ind i deres egen hjernebevidsthed, dernæst ind i tilsynekomstens redskaber og til sidst ind i deres ydre omgivelser. Sådan frembringer de den auriske indflydelse, som er accepterede disciples karakteristika og opnår indvielse, dvs. træder ind i det ashramiske gruppeliv.

De fleste af jer er mere eller mindre bekendte med begrebet Hierarkiske ashrammer, men kun i en vag og uhåndgribelig forstand. Mangel på klarhed herom i prøvedisciples sind skaber et sådant forvrænget blændværk i det astrale legeme, at der i sandhed kun er meget lidt eksoterisk viden herom i verden i dag. Da vi imidlertid nu er trådt ind i en nye periode for vækst og udvikling af den menneskelige bevidsthed, bliver meget, som af nødvendighed har været esoterisk, nu eksoterisk for hjernebevidstheden hos dem i menneskeheden, som står indenfor periferien af det Hierarkiske lys. Der gives derfor klar besked om visse af naturens kendsgerninger til prøvedisciple, både for at fremskynde, og for at gøre det lettere for dem at fuldende, den ud-

viklingsfase, de nu befinder sig i.

Førhen har prøvedisciple måttet kæmpe sig igennem denne periode af vækst med ingen eller kun lidt åbenbar hjælp fra deres seniorer. Gradvis, over mange inkarnationer, tilsyneladende alene og uden hjælp, erhvervede prøvedisciple gennem forsøg-og-fejl metoden de erfaringer i bevidstheden, som gjorde det muligt for dem at træde ind i eller at indvie sig selv til det accepterede discipelskab i løbet af en eller to tilbageværende inkarnationer.

I dag vender mange disciple deres opmærksomhed mod gruppen af prøvedisciple i verden, idet de hjælper, og på en måde løfter dem op på en højere vinding af spiralen. Vejen gøres på den måde på en gang lettere at tilgå og lettere at begribe, og dog vanskeligere at betræde, da den snævres ind for at passe til tidens behov. Prøvedisciple får muligheden for at acceptere større ansvar end før, og får de nødvendige esoteriske midler til at møde deres ansvar. De, som kan gribe denne mulighed og på samme tid tillægge sig en stadig vækst gennem karakteropbygning, vil have etableret en ny vej tilbage for menneskeheden.

Prøvedisciple er altså modtagere af visse af naturens kendsgerninger, som, når de foldes ud i bevidstheden, bringer dem i mere bevidst kontakt med deres Sjæls hensigt.

En ashram eksisterer, selv om den er en af naturens kendsgerninger, kun i bevidsthed. Dette er det første overordnede begreb, der præges i hjernebevidstheden hos ansøgere til den indvielse, som føder dem ind i det ashramiske gruppeliv.

I deres tanker om en ashram har de visualiseret den som et fokuspunkt (normalt en visdommens Mester, klædt i kappe og juvelbesat turban) med en gruppe tryllebundne og stivnede disciple, der bøjer sig beundrende for hans fødder. Denne ashram anbringer de et eller andet sted i himlene, og begærer intenst at blive en del af den.

Et sådant billede kunne ikke være længere fra virkeligheden, og dog er det den vældige tankeform, som tiltrækker den astrale og endda den lavere mentale bevidsthed hos mange prøvedisciple i verden i dag.

Ashrammen eksisterer i dens medlemmers bevidsthed og er en gruppebevidsthed. Hvert medlem tager del i og bidrager til gruppens samlede bevidsthed. Hvert medlem er altså i bevidst berøring med ethvert andet medlem, og i et vist omfang med ashrammens centrale styrende liv. Gruppens planer og hensigter fokuseres ind i den via det centrale styrende liv, idet hvert medlem forholder sig til virkeliggørelsen af disse planer og hensigter i overensstemmelse med deres udviklede evner, egnethed og karmiske nødvendighed.

Den overskyggende åndelige Sjæl har på sit eget niveau sit særlige liv og sine særlige gøremål indenfor og som en del af det ashramiske gruppeliv.

Dette er det andet overordnede begreb om dette emne, der præges i hjernebevidstheden hos prøvedisciple.

Deres åndelige Sjæl, det højere guddommelig Selv, som de i virkeligheden er, fungerer allerede i ashrammen. Den venter ikke på at få adgang til gruppelivet, den er allerede en del af dette liv.

Hvad indebærer indvielsen så for den åndelige Sjæl? Det har at gøre med integration, illumination og kontrol over personaen, som fører til dens indlemmelse i det ashramiske gruppeliv. Det er hvad den åndelige Sjæl har til hensigt at gøre. Dette er altså dens umiddelbare mål, bestemt til at tjene en højere hensigt.

Den højere hensigt, ofte omtalt som Sjælsformålet, har at gøre med relationen mellem Sjælen på dens eget plan og Kristus bevidstheden, som den er ved at blive opmærksom på. Det ashramiske gruppeliv er en fokusering af denne Kristus bevidsthed ind i en gruppesjæl gennem det medlem af Hierarkiet, der udgør dens centrale styrende liv.

Den guddommelige Plan som den holdes i fokus af Kristus, nedfældes i ashrammen, hvor dens medlemmer, som en gruppebevidsthed, kan besjæle den og via denne besjæling relatere den til menneskeheden behov når og hvor som helst.

Den guddommelige Plan er en bevidsthedstilstand, som kaldes Kristus. Dette er Planen for menneskeheden, udvikling af hvert enkelt

individ i menneskeheden til bevidst identifikation med Kristus, udvikling eller udfoldelse af hver enkelt bevidsthedsenhed gennem erfaring og selvpålagt bestræbelse ind i Kristi væsen.

Sjælens egen erkendte hensigt har at gøre med dens særlige relation til denne Plan – en række af guddommelige handlinger (eller bevidsthedsstadier), der skal manifesteres gennem en række af inkarnationer, kaldet discipelskabets vej, der skal bidrage til og sørge for udfoldelse af Planen. Den åndelige Sjæl er altså beskæftiget med menneskeheden, både i kollektiv og individuel forstand, mere end med dens såkaldte selv. Med andre ord har Sjælens hensigt at gøre med menneskeheden både som menneskelig familie og individuel broder eller søster, mere end med sin egen opnåelse.

Dette er det tredje overordnede begreb om dette emne, der præges i hjernebevidstheden hos prøvedisciple. Deres Sjæls formål har at gøre med Planen for menneskeheden, og hvordan de bedst kan tjene denne Plan, hver netop i sin tid og på sit sted.

En sådan guddommelig hensigt er indeholdt i det ashramiske gruppelev. Prøvedisciple får adgang, når de bliver instrumenter i de tre verdener for bestræbelse, hvorigennem den ashramiske gruppebevidsthed kan udtrykke sin del af Planen. Deres arbejde er ikke så meget at løfte sig op i ashrammen (selv om de gør dette på højden af deres meditation), som det er at stille sig selv til rådighed for ashrammen, både som bevidsthed og instrument, for at udføre et arbejde. De tillader ashrammen at arbejde igennem dem, at få adgang via deres indre vertikale alignment, at manifestere dens gruppebevidsthed i deres hjernebevidsthed og udadtil i forholdene i verden. Sådan bliver en accepteret discipel en accepterende discipel, en forpost i Mesterens bevidsthed.

Fjerde stråle for harmoni invokeres specifikt, når prøvedisciple træder ind i det ovenfor beskrevne stadie af vækst. Idet de indser at fjerde stråle er esoterisk lyd, og at lyd frembringer farve, invokerer prøvedisciple deres Sjæls stille lyd, attributten harmoni, som frembringer sin farve (kvalitet) i deres hjernebevidsthed og dens tankeliv.

De stræber efter i meditation at fornemme Sjælens tonale kvalitet,

som er harmoni, og at forbinde sig så meget med denne vibratoriske frekvens, at den kan påvirke deres hjerne via hovedcenteret, hulen og ajna.

Derefter, når de begynder at fornemme denne tone, denne harmoniens frekvens, i deres meditation (og en sådan sensitivitet er i starten meget subtil, blot en abstrakt følelse eller intuition), bestræber de sig på at genskabe denne farve i deres indre tankeliv.

Esoterisk farve har at gøre med kvalitet. Kvaliteten af fjerde stråle i sindet er en slags indsigt, som er så vidtfavnende og inklusiv, at den skyller alle fordomme, al kritik og alle smålige regler og standarder for adfærd væk. På den måde renses det indre tankeliv for al mislyd, så dets udstrålende farve er forståelsens gyldne farve. De er i fred med Gud og Guds verden.

Det er på dette stadie, prøvedisciple anvender loven om paradoks igen og igen, og ser sandheden i dens mange facetter, dens mange sider, som et hele og som relativ, så fordømmelse af et menneske eller en situation ikke er mulig, men kun den gyldne forståelse som er Visdom. Sådan afstemmer fjerde stråle for harmoni, en af Sjælens attributter, de mange frekvenser i hjernebevidstheden med visdommens frekvens, og mennesket opdager hvad fred i sindet er.

Efter at have genskabt Sjælens tone af harmoni i sin hjernebevidsthed, giver prøvedisciplen sig til at genskabe den i sine redskabers substans.

Bemærk venligst: Dette gøres efter at denne energis dynamiske frekvens er blevet bragt til at virke på hjernebevidstheden og ikke før. Den må have frembragt sine resultater her, før den invokeres ind i redskaberne.

Denne invokation af fjerde stråle ind i redskaberne er et magisk arbejde, som jeg ikke vil forklare på dette tidspunkt, for det ville kun bringe jer i fare. I skal imidlertid vide, at "når den studerende er rede, viser læreren eller læren sig". Hvis og når I med held har opnået den udvikling, der er beskrevet i det foregående, vil I sikkert og vist modtage den viden, som er nødvendig for at fuldføre den næste fase af jeres vækst.

Når fjerde stråle er blevet invokeret ind i redskabernes substans, løftes disse til så høj en frekvens, at det ashramiske gruppeliv kan strømme ind i og igennem dem. Legemerne bliver ikke bare rensset, men genopbygges bogstavelig talt gennem den magiske brug af esoterisk lyd i dem. Det er i denne periode, at gamle karmiske mønstre som sygdom og handicap fuldstændig elimineres, og kroppen gendannes til en ny form.

Prøvedisciplen, bogstaveligt talt med en ny bevidsthed og et nyt instrument, er nu parat til at genskabe sine omgivelser og frembringe den auriske indflydelse, som fuldender indivielsen til det nye liv.

Hvad kan der siges om en sådan begivenhed her og nu, andet end noget generelt og dunkelt? Sådanne personer er blevet accepterede disciple gennem deres accept af disciplens vej, liv og bevidsthed. De lever derfor i verden som sådanne, og deres auriske indflydelse er af en art, så de frembringer åbenbar vækst hos alle de bevidsthedsenheder, de kommer i berøring med. Her er unge Kristus skikkelser, endnu ikke fuldt udvoksede måske, men bevidste om deres indre Kristus og skabere af det gode, det sande og det smukke for deres brødre og søstre. De er magtfaktorer i verden, en indflydelse for Kristus som agenter for den guddommelige Plan for menneskeheden.

Fortsæt med den samme sædtanke i meditation og lær den sande mening med fred.

LEKTION 16

Femte stråle for konkret viden og videnskab. Planen for menneskeheden

Attributstrålerne som grundlaget for civilisationen og menneskets talenter og evner.

Den specifikke Plan for menneskeheden i denne tid og prøvediscipler del heri.

Femte stråle som det konkretiserende aspekt af tredje stråle gennem bevægelse.

LEKTION 16

Under dette studie af Sjælens attributter, opdager prøvedisciple snart, at de med dem står overfor håndgribelige realiteter, som er lettere at forstå og bruge end aspektstrålerne. De udgør både den synlige og usynlige verden på en nær og virkelig måde, er selve grundlaget for den civilisationen de lever i, og forklarer næsten alle deres udviklede talenter og evner.

Disse energier ligger bag deres indre bevidsthedstilstand og konstituerer de former, som deres ydre erfaringer får. En erfaring er blot en billedlig manifestation (en afbildning i tæt substans) af en indre bevidsthedstilstand. Denne "bevidsthedstilstand" er en kombination af karakter, egenskaber, kvaliteter osv., som tilsammen konstituerer det indre (inkarnerende) menneske. Når denne kombination i nogen grad er blevet integreret i et fokus, og identificeret med sine erfaringer (som legemeerne er en del af), kalder vi det en persona. Når det integrerede fokus har frigjort sig fra dets identifikation med sine erfaringer (frigjort sig fra sin egen virkning i substans) og har identificeret sig som et fokuspunkt i det Ene Liv, kalder vi det en Bevidst Sjæl i Inkarnation. Bevidstheden er nu identificeret som bevidsthed, og erkender, at selv om den låner sig selv til en virkning i substans, så er skaberen ikke identisk med det skabte.

Gennem denne proces ud af og ind i ny identifikation, udvikler Sjælen sig til en Kristus, idet denne Kristus er den enbårne Søn, dvs. de manges bevidsthed fokuseret i den Ene! Faderen er så den Enes bevidsthed fokuseret i de mange, mens personaen hverken er bevidst om den Ene eller de mange, men kun om den illusion der kaldes selvet.

Hvad er Sjælen så bevidst om? Hvad har den sin opmærksomhed på, der kan defineres som mål for aspirerende prøvedisciple?

Sjælen på sit eget plan er bevidst om gruppelevet, deraf også dens deltagelse i ashrammen. Dens opmærksomhed omfatter gruppens bevidsthed i en større og større sfære af identifikation, som gradvis kommer til at omfatte de mange.

Det betyder at hjernebevidstheden ikke er andet end et instrument, gennem hvilket gruppelevet (Sjælen) udtrykker sig selv i tjeneste for sine brødre og søstre (andre gruppesjæle).

Dens særlige tjeneste har at gøre med dens relation til Planen, som naturligvis er bestemt af typen, styrken og kvaliteten af dens energipotentialer, dvs. Sjælsstrålen.

Hvad er den guddommelige Plan for menneskeheden? Vi har defineret den på utallige måder, og mere i generelle vendinger end specifikt, og det har været nødvendigt, for enhver må fortolke Planen efter sit eget forhold til den.

I denne lektion vil vi imidlertid være noget mere specifikke og relatere den generelt til denne særlige tid, denne cykliske periode af vækst, som menneskeheden lige nu befinder sig i.

Den guddommelige Plan for menneskeheden i denne cyklus omfatter følgende vækst og udvikling:

- A. Massebevidsthedens identifikation med Sjælen, både individuelt og kollektiv, via:
  1. Endeligt bevis for Sjælens eksistens som årsagsfaktor for manifestation indenfor flere videnskabelige områder:
    - a) Gennem psykologiske opdagelser om reinkarnation, liv efter døden og den inkarnerende enhed eller Sjæl.
    - b) Ved erkendelse gennem videnskabelige metoder af det æteriske netværk og den endelige opdagelse af det som det Ene Livs substantielle legeme, som vil relatere det til og føre til nye opdagelser om livsaspektet.

- c) Ved erkendelse gennem videnskabelige metoder af det astrale plan og grupper af disciple, der arbejder i denne sfære.
- d) Ved erkendelse gennem videnskabelige metoder af det mentale plan, opdagelsen og optegnelsen af tankeformer og sporing af energier, der frigives og dirigeres i manifestation af disse tankeformer.
- e) Gennem data, der samles via kontakt med det ydre rum.

Sådan vil videnskaben selv gennemtvinge en fuldstændig reevaluering af alle religiøse og filosofiske tanke-systemer, idet den løfter menneskeheden op og ud af dens tilsyneladende sløvhed ind i en ny, dynamisk, åndelig bestræbelse.

B. Massebevidsthedens erkendelse af, at hensigten med livet i de tre verdener er Sjælens vækst og udvikling gennem:

- 1. Det fremtvungne skift fra et astralt til et mentalt fokus indenfor videnskaben om menneskets bevidsthed.
- 2. Disciples intensive bestræbelse på at genuddanne masserne til de nye ideer og idealer.
- 3. Fremkomsten – fra ruinerne af de organiserede religioners forældede struktur – af en ny verdensreligion, som ikke kan begrænses indenfor eller til nogen ydre organisation. Den vil blive af en sådan styrke og hensigt, så universel, at den vil bryde ethvert forsøg på at binde den til en organisation. Dette vil i sandhed være en verdensreligion, fordi den vil springe frem som en kilde fra massernes sind og hjerte.

C. En ny kultur og civilisation skabt i en bestræbelse på at fremhjælpe bevidsthedsaspektets vækst og udvikling gennem:

- 1. Udvikling af en ny og valid videnskab kaldet okkultologi.

2. Skabelse af en ny økonomisk struktur, hvis formål er at manifestere vækst og udvikling af bevidsthed. Denne økonomi vil konvertere alle naturressourcer til menneskeheden's åndelige forbedring, idet den imødekommer de almindelige behov, når som helst og hvor som helst de opstår.
3. Et nyt uddannelsessystem, der er beregnet til at hjælpe Sjælens vækst i barnet og udvikle Sjælens hensigt fra potentiale til aktivt udtryk.
4. Afvikling af det politiske regime og påbegyndelsen af Den Nye Verdenstjenergruppes sande funktion i menneskeheden.
5. Lægevidenskabens fremskridt mod en videnskab om regenerering og fornyelse af substans.

Dette er kun en skitse, der indeholder nogle få af de forandringer, den guddommelige Plan rummer for menneskeheden lige nu, men disse få indikerer meget klart de tjenesteområder prøvedisciple kan påtage sig som en del af deres indvielsesproces.

Overvej i lyset af det ovenstående, hvad menneskeheden endnu må erfare forud for og som en del af dens masseindvielse. Alene femte stråles påvirkning af menneskeheden's bevidsthed, gennem de forskellige videnskabelige områder, vil kræve en intensiv indsats fra alle prøvedisciple og disciple for at de kan stabilisere denne påvirkning til en ordnet, stabil fremgang i vækst. Dette er det tjenesteområde, som dikteres af den guddommelige Plan. Hvordan vil I forholde jer til det?

Femte stråle for konkret viden og videnskab er den energi, som opstiller den rette ligning mellem ånd, stof og bevidsthed – definerer dem i forhold til det, der er manifesteret. Derfor denne lektion, som bringer den femte stråles energi i fokus, og i et vist omfang klargør den guddommelige Plan for menneskeheden i dens relation til forholdene i verden her og nu.

Vi ser således, at denne energi har at gøre med tid og rum. Den er det konkretiserende aspekt af tredje stråle, den energi som gør det muligt at klæde en universel abstraktion i konkret mental substans, idet den således trin for trin frembringer den specifikke tankeform. Abstraktionen nedfældes i konkret form, og den trinvis manifestation af formen skaber såkaldt tid og rum.

Tredje stråle er det formdannende aspekt – intelligensens energi og substans – stofaspektet. Femte stråle er den frekvens af den substantielle intelligens, som frembringer den endelige form i dens ydre struktur – det som bevæger sig ud i tilsynekomst, idet selve bevægelsen skaber tid.

Det må erkendes, at dette er et temmelig vanskeligt begreb at forstå til at begynde med, men det er ikke desto mindre vigtigt for jeres udvikling på dette stadie. Prøv at visualisere en ide i dens tidløse forstand, som nedfældes til den frekvens, som frembringer dens bevægelse igennem en række eller sekvens af bestemte former, og på den måde manifesterer udviklingen af den i tid og rum.

Dette er implikationerne af femte stråle set fra den overskyggende åndelige Sjæls synspunkt. Dens formål eller guddommelige hensigt er altså at frembringe ligningen af ånd, stof og bevidsthed i en bevægelse, som resulterer i en oplevelse (vi kalder evolution) hos hvert eneste bevidsthedsatom, af alt hvad der er muligt for helheden. På den måde er bevidstheden vidende, ikke bare teoretisk men faktisk, om alt hvad der er muligt for den, fra den laveste til den højeste tilstand af væren.

Hvad betyder alt dette for prøvedisciple, som er fanget i tid og rum? Når deres bevidsthed så at sige er indespærret i det formdannende aspekts bevægelse?

Prøvedisciple er ved at lære kunsten og videnskaben om formbygning; de bestræber sig på at blive bygmestre i skabende forstand, snarere end bygningen. Forståelse af femte stråle for konkret viden og videnskab vil ikke bare placere dem bevidsthedsmæssigt i ideernes verden, som i frekvens er over formens verden, men vil lære dem at bruge tid og rum til fordel for Planen.

Indviede disciple, som ved dette, flytter ind i deres egne manifestationer i de tre verdener for menneskelig stræben. Ikke bare anbringer de dem i tid og rum, de skaber også deres egen tid og rum.

De mestrer således formnaturen og det formdannende aspekt, den substantielle intelligens, som er deres manifestations negative pol. De rejser sig fra den som den Bevidste Sjæl i Inkarnation, for endeligt at blive en Kristus, og gå til Faderen.

Vi har defineret fjerde stråles frekvens som lyd. Hvordan definerer vi så femte stråles frekvens? Hvad kan der siges til jer her, som vil gøre jer modtagelige for en forståelse af det energipotential, som er til rådighed for jer som en af Sjælens attributter?

Jeg kan kun sige, at denne energis frekvens er bevægelse. Det er Sjælens konstante bevægelse, som frembringer et bevægeligt billede, en film, så at sige, af dens vækst.

Lad din nye sædtanke for meditation være:

Modtagelighed for Sjælens bevægelse nedad og udad, som frembringer dens vækst indad og opad.

Nedskriv som en øvelse din forståelse af femte stråle for konkret viden og videnskab, og brug både lektionsmaterialet og meditationsteknikken i din tilnærmelse til emnet.

LEKTION 17

Femte stråle fortsat. Evolutionens vej, indvielsesvejen.

Evolutionens vej, kampen mellem Sjælens og formens kræfter, indvielsesvejen betrædes gennem:

Viljen til individuel og personlig frigørelse fra smerte
– første indvielse.

Viljen til forening med det Ene Liv
– anden indvielse.

Viljen til at frigøre menneskeheden fra smerte
– vejen mod tredje indvielse.

Femte stråle, skelneevne, meditation og formskabelse
som teknikker i den sidste fase.

LEKTION 17

Prøvedisciple stræber efter at tage ophold i deres mentale legeme, at få kontrol over de kræfter, som udgør deres følelsesmæssige natur, og i et vist omfang at kontrollere bevægelserne i den substans, som tilsammen udgør deres legemer.

Evolutionen selv bringer dem frem til denne mulighedernes cyklus, og stiller dem overfor de nødvendige situationer, for tidligt, set fra al ydre betragtning. De står så over for denne trefoldige opgave inden de har forstået den, og tager sig altså af den ubevidst, i en periode. De ved ikke hvad de prøver at gøre eller hvorfor, kun at de må gøre noget. Her har vi selve evolutionens drivende kraft, der giver dem impulsen til at bevæge sig i en bestemt retning, næsten på trods af deres vilje. Dette er en periode fyldt med megen ægte, indre smerte.

Til sidst bringer evolutionen dem frem til det sted, hvor selvbevidst og selvpålagt vækst ses som en mulighed. Sagt i okkulte symboler, står de til halsen i en krig, der føres mellem Sjælens kræfter som de påvirker personaen, og formernes kræfter, som deres persona er identificeret med. Her raser, indenfor deres egen ring-pass-not, en kamp af gigantiske dimensioner, som de er nedsunket i op til halsen.

Når de forstår, at de kun kan gøre ende på dette fra en polarisering i hovedet, dvs. fra en position i sindet, står de overfor en stor beslutning i den evolutionære proces. Vil de, for deres egen befrielses skyld, samarbejde med evolutionens kræfter og påbegynde begyndelsen til afslutningen på denne konflikt?

I dette øjeblik af klarsyn vil de enten gribe muligheden og beslutte at opretholde deres position i hovedet, eller de vil ignorere den, for så at synke ned i konflikten mellem de kæmpende kræfter i endnu en periode.

Før eller senere, i en eller anden mulighedernes cyklus, vil de forstå

implikationerne af dette øjeblik, der dukker op cyklisk, træffe deres beslutning og for første gang sætte fødderne på indvielsesvejen som prøvedisciple.

Overvej den enorme betydning af denne handling. De må sætte deres fødder på vejen fra en position i sindet. Den eneste brugbare energi, der er til rådighed og som vil skære igennem konflikten og anbringe dem på vejen, er viljens energi.

Det er i dette øjeblik, hvor de endelig fortvivles over formnatures lokkende træk i dem, at de udbryder: ”Jeg vil rejse mig og gå til Faderen”.

Dette er deres første bevidste bestræbelse på frigørelse, deres første bevidste samarbejde med viljens guddommelige energi, som overføres til dem fra monaden ved hjælp af deres åndelige Sjæl. Sådan bringes monadiske kræfter til at virke direkte på den kamp, der finder sted indenfor deres ring-pass-not.

Denne første påvirkning formindsker på ingen måde kampen, men den vil fastholde dem i en position i hovedet, hævet over den og næsten fri af den.

Denne fase af vejen, som vi kalder prøvediscipelskabet, er karakteriseret af tre viljesmotiver.

1. Viljen til individuel og personlig frigørelse for smerte. Dette er begyndelsen på selvpålagt udvikling.
2. Viljen til forening med det Ene Liv. Dette er vejen hen imod en kendt åndelig opnåelse.
3. Viljen til menneskehedens frigørelse for smerte. Dette er den egentlige påbegyndelse af aktivt discipelskab, og fører til sidst prøvedisciplen til hans eller hendes egen ashram.

Vi ser altså, at det første udsagn ”Jeg vil rejse mig og gå til Faderen” kun er begyndelsen, og at den nødvendigvis er selvisk. Den vedrører det separate selv, og dets pludseligt erkendte behov for at undgå smer-

te.

Menneskehedens masser nærmer sig i dag dette stadie, som er fuldendelsen af første indvielse (det erkendte sønneforhold, hvor sønnen kan ville at rejse sig og gå til Faderen), og en tilnærmelse til anden indvielse.

Således nærmer menneskeheden sig igen det cykliske øjeblik, hvor masserne individuelt og kollektivt i en pludselig oplevelse af klarsyn erkender, at kun fra et fokus i sindet som Sønnen, kan frigørelse fra smerte opnås. De, der kan anses som massernes ledere, vil se den udvej, som fører fra smertens dal til frihedens tinde, og den udvej vil blive erkendt som selvudvikling mod åndelig modenhed. Lederne vil herefter overføre dette begreb til masserne, og menneskeheden vil bevidst sætte fødderne på vejen.

Hvis der i denne New Age tidsalder er et begreb eller en ide, der er vigtigere end alle andre, er det begrebet selvudvikling. Denne ide er ikke ny i sig selv, men har dog aldrig tidligere haft virkning for andre end nogle få sind til enhver tid. Overvej den åndelige betydning af begrebet. Overvej dets mange implikationer og deres virkninger på menneskeheden.

Mennesker udvikler sig fordi sådan er den grundlæggende lov for bevidsthed. Uanset hvor små, onde eller smålige de kan synes, vil de i hver inkarnation udvikle sig mod den positive side af deres natur. Sådan er evolution, og den synes at være en langtrukken og langsom proces, som mennesket kun har lidt indflydelse på. Udvikling er noget, der sker naturligt for dem, og dybt i alle menneskers bevidsthed er de vidende herom.

Nu opdager de pludselig, at de ved deres egne anstrengelser kan påbegynde ny vækst og udvikling! De kan forestille sig et mål af åndelig modenhed i sig selv, og begynde at skaffe sig de erfaringer, som vil frembringe en legemliggørelse af dette mål. Altså kan ethvert menneske blive en Kristus, fordi de vil det. De er ikke længere hæmmet af skæbne eller karma, for de har nået hen det sted, hvor de ser sig selv som skabere af deres egen skæbne. Gennem tankens kreative proces kan de blive, det de ønsker at være. De er ikke længere underlagt arv,

omgivelser eller deres indbyggede responsmekanisme. Dette er den virkelige vision om frihed, som menneskehedens masser nu nærmer sig.

Her ser vi den guddommelig plan fra et noget andet perspektiv, nemlig som den forholder sig til menneskehedens bevidsthed i dag. Vi ser med voksende klarhed det område for tjeneste, som prøvedisciple kan påtage sig, og som gradvis fjerner al tvivl om, hvad der udgør ret handling i enhver given situation.

Vi ser også menneskets separatistiske tilgang som et redskab, der kan bruges i tjeneste for Planen. Begrebet selvudvikling, som vil gøre sin indvirkning på hele menneskeheden, har en naturlig vej ind, som allerede er skabt for den. Ret brug af denne vej finder sted, når bønner om frigørelse for smerte og vejen til denne frigørelse bruges til at påvirke menneskers sind og hjerner. Fortvivl ikke over at massernes motiv er for det separatistiske selv, for sådan er evolutionen. Glæd jer over at vejen opad, ”Jeg vil rejse mig og gå til Faderen”, kan tiltrædes selv fra et separatistisk ønske om at undgå smerte.

Viljens anden motivation mod forening med det Ene Liv, vil komme, når det første skridt er taget, og det vil udvirke anden indvielse.

Men, hvor befinder I jer selv? Alle de af jer, som er oprigtigt og seriøst tiltrukket af disse lektioner, befinder jer i den tredje og sidste fase af prøvedisciplinskab, hvor viljens motivation drejer sig om menneskeheden i sin helhed. Her påbegynder prøvedisciple den tjeneste, som vil gøre dem til en del af ashrammen som accepterede disciple. De er ved at tage tredje indvielse, hvori deres erkendte ønske om at tjene drejer sig om (1) at tilpasse deres instrument til øget tjeneste, og (2) at bidrage aktivt til det Ene Liv gennem deres nuværende ufuldkomne redskab.

Det er gennem dette stadie, at prøvedisciple bevidst arbejder med femte stråle for konkret viden og videnskab. Denne energi gør det muligt for dem at bruge deres sind, at udvikle viden om Planen, så de kan gøre følgende:

1. Skelne mellem det virkelige og det ikke-virkelige

2. Skelne mellem det essentielle og det ikke-essentielle
3. Skelne mellem det vigtige og det mindre vigtige

Deres brug af femte stråle fra et erkendt punkt af sjælsbevidsthed, udvikler deres sind til et redskab for skarp skelneevne.

Meditationsformen er, uanset sædtankens fremherskende stråle, grundlæggende og teknisk et udtryk for femte stråle. Det betyder, at selve formen, som er en proces med matematisk alignment, er en femte stråle aktivitet. Vi ser altså, at prøvedisciple tilegner sig og dirigerer denne energi ud i aktivitet, når de skaber alignment mellem deres persona og dens redskaber med den åndelige Sjæl gennem et medierende fokus.

Deres identificerede fokus bliver medierende, formidleren, mellem ånd (set fra den åndelige Sjæls niveau) og stof. På den måde afbalanceres ånd, stof og bevidsthed ud fra den enkeltes særlige niveau for aktivitet.

På den måde gør de følgende:

1. Opretholder deres residens i hovedet
2. Kontrollerer kræfterne i deres astrale-følelsesmæssige natur.
3. Kontrollerer i et vist omfang bevægelsen af den substans, som udgør deres legemer.

Det er på dette tidspunkt, at prøvedisciple fuldt erkender behovet for bevidst at skabe de former, deres energier skal have, når de kommer til syne i dagens lys. Indtil nu har de været tilfredse med at lade evolutionen, deres ubevidste, deres omgivelser, deres naboer og til sidst den guddommelige Plan som en vag og ubestemmelig størrelse, diktere deres erfaringer, og den retning deres energier skulle tage.

Nu erkender de, at de ikke bare må underordne deres vilje den guddommelige vilje, men at de også må kunne bestemme denne gud-

dommelige vilje. Det bliver deres opgave at kende den guddommelige Plan og at samarbejde med den i fuld vågen bevidsthed om, hvad de gør. Sådan bliver de dem der manipulerer, snarere end dem der manipuleres.

Dette opnår de ved at skabe alignment mellem (a) ånd, dvs. deres overskyggende åndelige Sjæl, og (b) stof, dvs. de substantielle kræfter i ...

1. deres redskaber,
2. deres omgivelser,
3. deres erfaringer,

gennem sig selv som et medierende (mediterende) fokus.

De trækker en linje af energi fra den åndelige Sjæl til og igennem sig selv som et fokus i det mentale legeme til den form (det være sig deres legemer, en situation eller en tilstand), de i øjeblikket er beskæftiget med, og etablerer således en fuldkommen alignment mellem ånd og stof. På den måde får de viden om og forståelse af denne forms hensigt; og når de mediterer, præger de en ny hensigt på formen for at ændre dens fremtræden til overensstemmelse med den guddommelige Plan.

Ved at bruge denne femte stråle teknik, lærer prøvedisciple at skabe deres egen tid og rum, bidrager til det Ene Liv i tjeneste for Planen og tager tredje indvielse, som tillader dem at træde ind i ashrammen som accepterede disciple.

Fortsæt med den samme sædtanke i meditation og udfør som en opgave den følgende teknik:

A. Første uge

Skab bevidst alignment mellem det trefoldige instruments kræfter og den overskyggende åndelige Sjæl gennem et identificeret fokus i sindet som Sønnen. Bær denne alignment med dig hele dagen igennem, idet du søger at erkende og forstå den så tit som muligt.

B. Anden uge

Vælg en situation af negativ natur i dine omgivelser og forbind denne situations substantielle kræfter med den overskyggende åndelige Sjæl gennem et identificeret fokus i sindet som Sønnen. Bær denne alignment med dig hele dagen igennem, idet du søger at erkende og forstå den så tit som muligt.

C. Tredje uge

Brug den samme teknik, men arbejd denne gang med en situation af positiv (behagelig) natur i omgivelserne.

D. Fjerde uge

Vælg en negativ tilstand i menneskeheden som helhed, og forbind denne tilstands substantielle kræfter med den guddommelige Plan gennem et identificeret fokus i verdenssindet som Sønnen. Bær denne alignment med dig hele dagen igennem, idet du søger at erkende og forstå den så tit som muligt.

Nedskriv efter hver uge en kort note om dine erfaringer med denne aktivitet.

LEKTION 18

Sjette stråle for hengivenhed og idealisme. Civilisationens fundament.

Sjette stråle som fundamentet for vores nuværende civilisation.

Sjette stråle som evnen til at danne ideer og idealer.

Platons begreb om at sandhed i sin reneste form alene findes i ideen.

Disciple og prøvedisciple som formidlere mellem det gamle og det nye, mellem videnskab og religion.

LEKTION 18

Når vi ser på verden af i dag, som i virkeligheden er sammensat af mange energier og kræfter, der holdes sammen i visse faste relationer af den menneskelige families æteriske netværk, ser vi tegn på én særligt fremherskende stråle, som farver og giver substans til hele det bevægelige billede af vores nuværende civilisation. Skønt denne energi ikke længere har overordnet indflydelse, da den overlejres af andre energier, så er den ikke desto mindre den overordnede substans og frekvens, som mennesket lever i. Hver materialiseret form lige siden tankeformspræsentationen af visdommen, som kom til verden gennem de græske filosoffer, og som siden den tid har været bestemmen- de for menneskehedens erfaringer, er farvet af den, blev skabt af den. Denne energi, sjette stråles hengivenhed, kan næsten kaldes det substantielle materiale, som alt i vores tid er lavet af.

Vi ser altså at prøvedisciple beskæftiger sig med visse påvirkende energier, som er ansvarlige for at frembringe de nye tanke-systemer og dermed en ny verden af form; de beskæftiger sig med disse energier, som de påvirker den allerede etablerede sjette stråle frekvens. Dette er et meget vigtigt begreb at forstå, for der er en del misforståelser om dette emne hos studerende og prøvedisciple. Sjette stråles såkaldte passage bort fra en position med overordnet indflydelse, betyder ikke at denne aktivitet dør ud, eller at den forsvinder fra nutidens scene. Det betyder kun at denne energi har skabt sin overordnede virkning, både i bevidstheden og i substansen, og at der derfor kan føjes andre indflydelser til den, når menneskeheden fortsætter ad evolutionens vej. Den allerede skabte virkning må håndteres på en sådan måde, at den evolutionære udvikling, der er frembragt af sjette stråles påvirkning i den forgangne tidsalder, opretholdes uden at den forvrænges.

Prøvedisciple og disciple i forholdene i verden er således meget opta-

get af denne energi som en frekvens, der allerede er indbygget i bevidstheden hos menneskeheden og dens mange former.

Vi har en tendens til at tro, at når det gamle viger for det nye, må det, som allerede er, elimineres; det bliver uønsket og hånet fordi det hører fortiden til. Vi forstår ikke, at det er fortiden i forening med fremtiden, som skaber nutiden. Det individ, som i sin blindhed ikke tager det som er i betragtning, og som for hurtigt skynder sig væk fra og ser bort fra fortidens virkelighed, bevæger sig derfor tåbeligt rundt i sin egen lille sfære af blændværk, og er kun til lidt nytte for den Plan, de søger at tjene.

Der er en enorm læring i dette for alle dem, som er i færd med bevidst at tage del i den nuværende mulighedernes krise. Mens sjette stråles indflydelse skabte en slags fanatisme og astralisme, som er modbydelig for moderne disciple, så skabte den også noget godt og sandt af ubeskrivelig skønhed. Se ind i og igennem den ydre krystallisering af dens negative aspekt og betragt denne skønhed, hvis I vil forstå dette energiudtryk.

Sjette stråle for hengivenhed er i sit højeste aspekt ideens energi eller idealet om guddommelighed, som undfanges i Sjælens bevidsthed. Sjælen er således udstyret med evnen til at idealisere, dvs. skabe en form i bevidstheden, som er et udtryk for guddommelig væren.

Platon gav os det begreb, at sandhed i sin reneste form kun kunne findes i ideen, og at alle manifestationer under dette niveau kun var forvrængninger eller skygger af sandhed. Energien bag dette begreb er sjette stråles, og Platon frembragte, tillige med andre i hans gruppe, den tankeformspræsentation, som var skabt af Herren for denne stråle som den styrende energi for menneskehedens vækst og udvikling i den forgangne tidsalder.

At den rene sandhed kun kan findes i ideen, kan ikke benægtes af den, som oprigtigt søger den. Skønhed erkendes i ideen om skønhed; sandheden om en rose findes i ideen om rosen, fordi den ide er dens Sjæl, selve essensen af dens form. Alle søgende rådes altså til at søge i det indre, hvis de i sandhed ønsker at træde ind i guds rige.

Vi begynder nu at kunne se selve Sjælen i et noget andet lys, når vi nærmer os den gennem sjetten stråle for idealisme. Vi har defineret Sjælen på mange måder i en bestræbelse på at forstå hvad den er. Vi har kaldt den Anden Logos, bevidsthedsaspektet, det magnetiske felt imellem guddommens polære modsætninger, osv.

Nu siger vi, at Sjælen er ideen om ånd, undfanget i stoffets skød og født ind i formens verden som Guds bevidsthed i syv stadier for vækst.

1.	Spædbarn	Dyremenneske	Individualisering
2.	Barndom	Astralt menneske	Helt følelsesmæssig natur
3.	Pubertet	Mentalt menneske	Delvis integreret selvbevidst enhed
4.	Ungdom	Hengivent aspirerende menneske	Sjælsgennemstrømmet persona
5.	Voksen	Gruppebevidst	Mesterskab - Kristus
6.	Midaldrende	Planetar og solar bevidsthed	Logoisk
7.	Åndelig modenhed	Solar og kosmisk bevidsthed	Centreret logoisk

Når personligheden bliver sjælsbevidst eller sjælspræget, begynder mennesker at erkende ideernes verden, dvs. de sandheder, som de længe har søgt og som ofte kaldes den tidløse visdom. Mod disse ideer, eller idealer som de senere bliver, retter de deres hengivenhed, og søger at legemliggøre dem til en levende manifestation af sandhed. Sådan gør de en bevidst tilnærmelse til Gud gennem sjetten stråles hengivenhed til et ideal.

Senere, når personligheden smeltes sammen med den overskyggende åndelige Sjæls bevidsthed, erkender de disse ideer som værende i og af Sjælen.

Sjælen udvikler sig, når den danner ideer om det overskyggende indtryk af Kristus i sin egen bevidsthed og sætter de guddommelige ideer i bevægelse, som er dens udstrålende aktivitet. Når den udstrålende aktivitet udvides, når dens åndelige kraft øges, løfter den personligheden op i sin egen sfæres periferi, hvor de to smelter sammen (Sjæl og persona, eller ideen og dens udtryk), for så at reinkarnere i hjernen som et helt væsen – den selvbevidste (gruppebevidste) Søn eller enhed i Gud.

Sjette stråle har altså at gøre med det, der kun kan defineres som ideen om visdom. Her er visdom i sin essens, et særskilt udtryk for anden stråle for guddommelig kærlighed-visdom.

Her er også de store filosoffer, de der søger sandheden og som, idet de erkender ideen, færdes i en verden så afgørende forskellig fra formens verden, at de i sandhed er i den, men ikke af den.

Skal vi forlade dette energiudtryk alt for hurtigt? Skal vi lade være med at erkende og bære det med os, som den har indbygget i menneskeheden bevidsthed i den forgangne tidsalder? Selve ideen om Gud og guder, om skønhed, harmoni og sandheden selv, er grundlæggende et udtryk for sjette stråle. Menneskeheden har erkendt ideen om det gode, det sande og det smukke og responderet på den. Gud hjælpe os til at bevare den i den kommende æra af logik og fornuft, af magi og orden. Lad den blive det fundament, som logik, fornuft, magi og orden vil bygge på.

Når de nye energier virker på det, der allerede er indbygget, skaber de naturligt en konflikt, hvori den gamle form opløses. Dette er en nødvendig del af den evolutionære proces, og den kunne være smertefri, hvis den involverede bevidsthed kunne frigøre sig tilstrækkeligt fra formen til at kunne opretholde ideen, som er sandhed. Når formen ses som det vigtigste, går ideen bag den tabt, når formen går under i lyset af den nye påvirkning.

Vi ser os omkring i verden i dag og ser mange tilsynekomster, nogle elsker vi, andre hader vi. Disse tilsynekomster ændrer sig så hurtigt, at vi næppe genkender dem fra det ene år til det næste. Mange opløses og forsvinder for øjnene af os. Når vi ser alt dette, er vi tilbøjelige til at reagere på en af to måder:

1. Ved at sørge over den tabte form og søge trøst i sorgen.
2. Ved at håne den som gammel og forældet, fortidens falske spøgelse.

Begge måder viser blot den personlige binding til formen, og i begge tilfælde går ideen tabt.

Vi ser dette ske særligt i religionens verden, når konflikten mellem de nye videnskabens energier og religionens gamle, mere stabile energier ødelægger formen.

Hvad kan prøvedisciple gøre for at være til tjeneste i denne afgørende periode i menneskehedens vækst og udvikling?

Frem for alt kan de forstå. De kan iagttage de sandheder, som var motiverne bag den nuværende religiøse struktur, og som også er motiverne bag den nye videnskabelige æra. De kan se disse sandheder som de grundlæggende er, og slutte fred med begge udtryk for dem. De kan på den måde blive fredsstiftere i konflikternes tid, vogtere af lys, af visdom. Deres tanker, følelser og ord kan formidle healingens energi, som også er visdommens energi, og dermed forsegle kløften og hele bruddet mellem videnskab og religion.

Kloge disciple udtaler sig aldrig imod en religiøs form, som sandheden har antaget, men udånder snarere denne sandhed i en sådan renhed, at den gamle form ikke begrædes. De påviser og afslører den syntese, som er den samme sandhed i både det gamle og det nye, og viser på den måde fremad.

Sådanne disciple behøves i denne konflikternes tid, hvor menneskehedens sind og hjerter har det svært. Der er mange unge disciple i verden i dag, mange prøvedisciple, som søger adgang til det femte rige. Deres opgave ligger klart foran dem. Tidens behov er indlysende,

for de kan i en forenet bestræbelse søge efter og formulere sandhed på en sådan måde, at de kan gennemtrænge det slør af forvirring, som gør menneskeheden blind.

Når I færdes i formens verden, og når I får øje på både det gamle og det nye, så søg sandheden i ideen. Se bag om formen til den ide, som er dens sjæl, dens årsag, for at bevare og opretholde det gode, det sande og det smukke, som er opnået i fortiden. Sådan kan man i den nye cyklus undgå at gøre den fejl, som sender menneskeheden ind i en mørkets tid.

Lad den nye sædtanke for meditation være:

Modtagelighed for den overskyggende Sjæls guddommelige ideer, før de har taget form.

Nedskriv som en opgave din forståelse af sjette stråle for hengivenhed og idealisme, og brug både lektionsmaterialet og meditationsteknikken i din tilnærmelse til emnet.

LEKTION 19

Sjette stråle fortsat. Hvad syvende stråle bringer.

Kristendommens fejlfortolkning af Jesu lære om kærlighed.

Sjette stråles positive og negative sider:
Hengivenhed til et ideal og at vende verden og formen ryggen.

Syvende stråle bringer ”himlen ned på jorden”, det guddommelige ned i form.

Prøvedisciples dannelse af Sjælens ideal.

LEKTION 19

Modsætningernes par, som vi ser dem manifesteret i verden i dag, er i store træk et resultat af sjette stråle, som den er kommet til udtryk gennem menneskeheden, det planetare halscenter.

Jesus, Herren for sjette stråle, bragte ideen om kærlighed ned i et fokus i menneskehedens legeme, hvor den kunne gribes og formidles bevidst til gavn for menneskene. Han omsatte ideen til en kærlighedens doktrin, som, hvis den blev korrekt fortolket og anvendt, ville føre den selvbevidste personlighedsenhed til indvielsens porte. Menneskehedens bevidsthed har fået både energien og teknikkerne, som kan udvide den fra et separatistisk selv til en alt inkluderende bevidst del af det Ene Liv.

Kristendommen, den store fortalere og tilhænger af Mester Jesus, har gjort meget lidt faktisk, for at fremme dette mål. Den har rettet sin hengivenhed mod idealet, som den fortolkede denne ide, men idealet er i store træk blevet misfortolket, og har frembragt den polære modsætning til kærlighed i kristne menneskers sind og hjerter.

Vi ser altså, at menneskehedens masser, som kalder sig selv kristne og anerkender Jesus Kristus, som deres frelser, udtrykker had og fordomme, selv i dag, i sit forsøg på at beherske verden med sin religion. Dem, som gerne vil være Kristi disciple, bliver ved med at føre krig (både kold og varm), påfører deres egne og andre uhørte og utallige grusomheder og har forgiftet mængderne med et had så ondt, at det har bragt menneskehedens eget liv i fare. Og alt dette i Kristi navn, den som er selve kærlighedens væsen.

Hvis disse ord synes barske, er det fordi de udtrykker en sandhed, som er svær at se i øjnene. Denne tankeformspræsentation af visdommen er især rettet til kristne, og mange af dem, som føler sig

karmisk forbundet med den, har bidraget til den kristne måde at leve på. Kristendommen i sig selv kan ikke bebrejdes, kun dem som gjort den til, og fortsætter med at gøre den til, det den er.

Denne religiøse form vil ikke og er ikke bestemt til at bryde sammen og opløses for øjnene af os. Den har stadig en mission at fuldføre, og må rette den uret den har begået, før denne mission overhovedet kan erkendes. Mange af dens antikerede former vil forsvinde, men Kristendommen i sig selv er bestemt til en genfødsel, som vil manifestere den kærlighedens doktrin, som Mester Jesus gav.

Mange af jer, som er tiltrukket af disse lektioner som prøvedisciple, vil igen træde ind som tjenende disciple for Kristendommen i dette liv eller det næste. På den måde vil sjetten stråle for hengivenhed vise sit sande udtryk som en indbygget kvalitet i menneskets bevidsthed og instrument.

Lad os for at få et klarere billede se nærmere på både de positive og negative udtryk for denne energi.

Sjetten stråle skaber hengivenhed til et ideal, som i sin positive manifestation er et målrettet fokus på åndelig oplysning og legemliggørelse. Det er Buddhas energi, lysets, når dette lys søger tilbage til kilden i en bevægelse fra stof til ånd. På den måde løfter den søgende stoffets lys ind i en frekvens, som er i harmoni med åndens lys, for at lære sandheden at kende.

Sådanne personer er forelskede i visdom. Hele deres natur længes efter åndelig forståelse og vil ikke tillade dem at hvile, før denne forståelse er opnået. Således fødes filosofien til at færdes ad sindets krogede veje, indtil den vej ses og betrædes, som leder væk fra formen og ind i selve hjertet af bevidstheden.

Det er ikke så mærkeligt, at verden, og endda vores legemer, er blevet forsømt af fortidens søgende. Sjetten stråles indflydelse var en art, så den gav mennesket den perfekte vej til og retfærdiggørelse af sit ønske om at undslippe. Formen blev set som et fængsel, som måtte lades tilbage, før sandheden virkelige kunne kendes. Sokrates, som var et af fokuspunkterne for denne energis påvirkning af menneskeheden, de-

monstrerede dette udtryk for den ved at hilse sin død velkommen og ved at erklære kroppen som "filosoffens fjende".

Kristendommen, med dens fordømmelse af sex, dens puritanisme og dens mange forvrængninger af hvad der er godt og ondt, demonstrerede dette særlige udtryk for sjette stråle på et endnu lavere niveau af følelsesmæssig fortolkning.

Den østlige verden responderede med et system af streng selvfornægtelse, som førte til et sådant sædernes forfald, at kun en voldsom revolution kunne blive resultatet, da de nye energier påvirkede de krystalliserede energier i den eksisterende form.

Den nye sandhed, der skal påvirke menneskehedens bevidsthed, når syvende stråle bliver den fremtrædende, vil blive formuleret som følger:

1. Sandheden er i den ide, som er formens sjæl (sjette stråle)
2. Men sandheden må bringes ned i tilsynekomst for at manifestere perfektion i form (syvende stråle)

Moderne filosoffer vil tale for et tankesystem, som er beregnet på at bringe himlen ned på jorden, mens tidligere tiders filosoffer talte for et tankesystem, der var beregnet på at slippe væk fra jorden og dens former til fordel for en undefinerbar himmel et andet sted.

På denne måde bringes to sider af sandhed sammen for at åbenbare et mere fuldkomment mål for opnåelse. Såvel formen som sjælen anses for at have et guddommeligt formål, som kun afsløres, når de to, Sjæl og form, smeltes sammen til en enhed. Formen er da kun et redskab, som ideen kan udtrykkes i og igennem.

Legemets sanser anses for at være guddommeligt skabte, og når de forbindes korrekt med Sjælen vil de blive et udtryk for Sjælens evne til få indsigt, og ikke ses som snarer eller vildledning, som Sjælen må undslippe.

Når sjette stråles energi, den sjælsattribut som er evnen til at danne

ideer, påvirker prøvedisciple, stimuleres hengivenhed i deres natur, og de begynder at opbygge deres ideal af sjælen.

Når de søger efter et mønster at danne deres ideal efter, vil de normalt finde et individ, som personificerer deres underbevidste billede af dette ideal. Dette individ, som en personlighed, bliver så genstand for deres hengivenhed, og de ønsker mere end noget andet i verden at blive som den de idealiserer. De ønsker desuden meget inderligt at blive accepteret af dette individ, og vil gøre alt hvad der står i deres magt for at opnå en sådan accept.

Der var mange prøvedisciple, særligt før i tiden, som dannede dette ideal efter Jesus af Nazareth. Når de gjorde det, hengav de sig til personligheden, og ikke til Jesus Kristus, og sandheden gik tabt for dem.

Andre danner deres ideal efter en lærer eller en ven, og opbygger derved et sådant blændværk, at dette bliver det mål de stræber efter. Sådanne prøvedisciple må herefter nødvendigvis gennemgå desillusionens smertefulde erfaring, før de kan nærme sig sandheden via et ikke forvrænget ideal.

Prøvedisciple må lære ikke at forvente og forlange perfektion af deres lærere, for formaspektet er endnu ikke perfekt, og kan ikke være det, før den samlede substans af de tre planer for menneskelig stræben er løftet til en meget højere frekvens end dens nuværende. Selv Jesus af Nazareth gjorde fejl i sit formaspekt. Hans persona var ikke perfekt, selv om mange tror den var. Denne manglende erkendelse og accept af en leders ufuldkommenhed fører både til blændværk og til en manglende evne til at søge en højere sandhed bag blændværket. Masserne retfærdiggjorde deres hellige krige ud fra den vold Jesus udøvede, da han drev vekselrerne ud af templet. Dette var en fejl, og han vidste det, men masserne, som ikke kunne acceptere ufuldkommenhed hos deres frelser, lukkede deres øjne for sandheden i hans budskab. Budskabet om kærlighed, tilgivelse og ikke-vold.

Når I danner jeres ideal, så dan det ud fra en ide. Byg jeres egen form, den som på den bedste måde udtrykker og åbenbarer ideen. Det er jeres bidrag til den guddommelige Plan her og nu.

Prøvedisciple bygger deres ideal af Sjælen som en bevidsthedstilstand på mentalt niveau, som en kvalitet på astralt niveau og som et udtryk for aktivitet på fysisk niveau.

Bevidsthedstilstanden vil rumme de ideer, som er de sandheder de er nået frem til gennem deres fokus i det mentale legeme og deres alignment med deres højere selv, formuleringen af disse ideer i tanker og samlingen af tankeformerne til en planlagt tjenesteaktivitet.

Kvaliteten på astralt niveau vil være en særlig tone (afhængig af stråleprofil) af kærlighed. Den vil ikke være og må ikke forventes at være den samme for alle, og prøvedisciple må forstå og acceptere denne kendsgerning. En persons tonale kvalitet af kærlighed kan vise sig som stille styrke i urolige tider, som åndfuld udstråling af skønhed eller som et udtryk for kærlig forståelse.

Udtrykket i aktivitet vil bestå i tjeneste for Planen og vil manifestere sig i alle personaens ydre gøremål. Det vil også præge selve formen, vil vise sig i stemmen og måden at bevæge sig på, og åbenbares i den indre responsmekanisme.

Moderne prøvedisciple må lære at rette deres hengivenhed mod Planen, ikke mod de fokuspunkter, gennem hvilke Planen bringes i relation til menneskeheden. Gør derfor ikke den fejl at hengive jer til en lærer, et medlem af Hierarkiet, ikke engang til en af de Store, men hengiv jer hellere til at manifestere den guddommelige Plan.

Fortsæt med samme sædtanke i meditation.

LEKTION 20

Syvende stråle for guddommelig lov og orden. ”The New Age”.

Den Nye Tid – the ”New Age” – er her allerede.

Indstrømningen af syvende stråle bringer kendskab til
skabelsens magi med sig.

Valget mellem lysets og mørkets kræfter.

Disciplens opgave er at vække, lede og
inspirere menneskeheden.

LEKTION 20

Den hurtigt integrerende gruppe af bevidst tjenende disciple i verden i dag står overfor at hjælpe menneskeheden igennem en af de store evolutionære forandringer, som skal finde sted i dens vækst og udvikling. Netop nu mødes i sandhed fremtiden og fortiden, og skaber en mulighedernes krise uden lige i menneskets historie.

Der er tale om en overgangskrise, hvor de beslutninger træffes og de mønstre skabes, som vil være bestemmende for de næste to tusinde femhundredede års erfaringer.

Der er mange som ser frem til den "Nye Tid" (New Age) i håb om at den vil bringe med sig de åndelige værdier, som sådan mangler i den menneskelige bevidsthed i dag. De venter denne "Nye Tid", som ventede de på et mirakel, og opdager ikke, at den allerede er over os, og at de forandringer den bringer med sig, er muligheder.

Dette er et punkt, som kræver afklaring; for at vente et mirakel er at knibe læberne sammen, ryste på hovedet og nægte at acceptere de muligheder, der tilbydes.

Den Nye Tid er her. Vi er allerede trådt ind i den, og meningen med den er i al sin enkelhed, at nye energier og kræfter indvirker på massebevidstheden og dens mange udtryksformer, en indvirkning, som skaber en tilstand af ustabilitet i bevidstheden, i formen og derfor i forholdene i verden. Denne tilstand af ustabilitet kan sammenlignes med de første år af et barns liv, hvor den skabelon dannes, som barnets energier vil følge resten af dets liv i denne inkarnation.

Med andre ord er den såkaldte Nye Tid allerede i inkarnation og er nu i den fase af vækst, som vil afgøre dens karakteristika og kvaliteter i de to tusinde femhundredede år, som er dens livscyklus.

Det betyder, at menneskeheden står ved en korsvej, hvor den med sit

ansvar som det Planetariske halscenter, skal vælge den vej, og træffe de beslutninger, som vil manifestere Guds plan på jorden i denne Nye Tid.

Hvis de højere åndelige værdier finder vej ind i menneskelige forhold, hvis menneskeheden vælger den vej, som leder tilbage til Gud, og hvis Kristi genkomst finder sted i denne cyklus, så vil det være fordi menneskeheden greb muligheden for i denne overgangsperiode at bygge skabelonen for den længe ventede gyldne tidsalder.

Den nye gruppe af bevidst tjenende disciple står således overfor en kæmpe udfordring, for det er deres opgave at vække, lede og inspirere menneskeheden til at forstå livets åndelige kendsgerninger. Korsvejen, det valg, den står overfor, og Lysets vej må fremstilles og fremstå så klart for menneskeheden, at massebevidstheden bliver i stand til at indbygge den nødvendige nye responsmekanisme.

I modsætning til tidligere, demonstreres i dag en flydende tilstand i den menneskelige bevidsthed, som gør masserne modtagelige for næsten et hvilket som helst nyt tankemønster, som måtte blive påført dem. Forandring er en konstant realitet, og modtagelighed for forandring er den nuværende realitet. Kun alt for hurtigt vil denne overgangsperiode være forbi, og de former skabt, som vil blive de styrende faktorer for kommende erfaringer. Det lille barns (den Nye Tids) flydende og ustabile bevidsthed vil være blevet formet til et mønster, og dets vækst og udvikling påvirket af dette mønster.

Den nye gruppe af disciple kan sammenlignes med forældrene til barnet, som dikterer mønsteret for formen i overensstemmelse med deres respons på omgivelserne (i dette tilfælde forholdene i verden) og deres behandling af barnet i disse omgivelser.

Disciple er derfor optaget, ikke bare af modsætningernes par, som de er bygget ind i bevidstheden gennem fortidens energier, men af de modsætningernes par, som ligger potentielt i de nye energier, der indvirker på bevidstheden.

Sjette stråles energi frembragte i den forgangne tid filosofien, Guds-mennesket. Den frembragte også fanatikeren, den hengivne, som ville

flygte fra formen og dermed sin åndelige forpligtelse for at tilgodese sit eget separate selv.

Overvej syvende stråles potentielle modsætningernes par, som nødvendiggør opmærksomhed på formen.

Sjette stråle nødvendiggør opmærksomhed på ånden, mens den syvende omdirigerer denne opmærksomhed tilbage til stoffets verden.

Syvende stråle er Åndens energi, viljens energi, når denne vilje søger manifestation i en bevægelse fra Ånd til stof.

Syvende stråle er i sit højere aspekt refleksionen af ånd i stof.

Rigtig brug af denne energi bringer altså Guds vilje i manifestation gennem guddommeligt lov og orden og ceremoniel magi. Resultatet er formens perfektion.

Den polære modsætning til dette, dvs. misbrug af syvende stråle, bringer det separate selvs personlige vilje i manifestation gennem ceremoniel magi. Resultatet er manifestation af ønskede former, men uden tanke på, hvad der ville være Guds Vilje.

Menneskeheden er hurtigt ved at opdage den mentale substans som værende det primære stof og viljen som den magiske kraft, der dirigerer dette stof til en bestemt tilblivelse i form. Denne opdagelse vil bringe valget mellem to veje frem i det åbne.

I forlængelse af denne opdagelse følger hurtigt viden om teknikker, dvs. måder hvorpå ånd og stof eller vilje og sind manipuleres af bevidstheden til at skabe en forud fastsat virkning i forholdene i verden. Vi bevæger os derfor ind i en magiens tidsalder, hvor alle virkninger vil blive skabt bevidst gennem hvid eller sort magi.

Dette må få os til at standse op et øjeblik i dyb eftertænksomhed. Hvis massebevidstheden lige nu lever i frygt for sådanne trusler som bomben, så tænk over dens frygt og håbløshed, hvis en lignende trussel kunne skabes gennem manipulation af vilje og sind. Dette vil være naturen af det Ragnarok, der vil komme ved slutningen af denne Nye

Tid, medmindre magtbalancen kan ændres fra uvidenhedens mørke kræfter og materialisme til Lystes kræfters visdom og åndelighed.

Syvende stråle er som en af sjælens attributter simpelthen bevidsthedens evne til at nedfælde det, den har til hensigt, i form.

Når dens energi bruges rigtigt, dvs. med ret motivation, invokerer den Guddommelig Lov i aktivitet og manifesterer Guddommelig orden.

Prøvedisciple står overfor en af de store indvielsesprøver, efterhånden som denne energi begynder at indvirke på dem. De lærer, med et okkult udtryk, Guds hemmeligheder at kende, og får stillet skabelsens kræfter til rådighed. Hvilken brug vil de gøre af dem?

Dette er fristelsens store øjeblik, symboliseret ved historien om Jesus der fristes af djævelen.

Hvem og hvad er denne djævel, som vovede at friste Kristus? Det var tærsklens vogter, summen af al bevidsthed identificeret med formen, som ønskede at forblive med formen.

Denne såkaldte djævel rejste sig ud af Jesus' personlighed for at kæmpe med Kristus, og Jesus sagde: "Vig bag mig Satan", i betydningen: Jeg, Guds bevidste søn vil vise vejen, som du må følge.

Denne fristelse kommer, når hele bevidstheden, åndeligt såvel som materialistisk identificeret, stilles overfor erkendelsen af magt. Uanset hvor orienteret mod den guddommelige Plan eller hvor rigtigt motive-ret vedkommende er, så vækker en sådan erkendelse den sovende vogter (det separate selv) med fristelsens stille stemme.

Mennesket erkender pludselig, at det er en skaber, at det ved simpel manipulation af vilje og intelligens kan skabe en hvilken som helst form, det vælger.

Overvej virkningen på det underbevidste begærliv, på de ambitioner og drømme, som endnu ikke er opfyldt, og på selve egoet.

Det er let at afvise ambitioner og begær, som kun har lidt håb om at

blive opfyldt set fra bevidsthedens synspunkt. Men hvad sker der i det øjeblik bevidstheden forstår, at den kan virkeliggøre en hvilken som helst handling, en hvilken som helst ambition eller begær den måtte vælge, når verden tilbydes den som dens legetøj, til dens fornøjelse?

Indstrømningen af syvende stråle bringer altid en sådan krise med sig, en mulighedernes krise, som åbner op for indvielse, indvielse til den Hvide eller den Sorte Loge.

Enhver prøvediscipel står overfor denne prøve, og hele menneskeheden står overfor den på et lavere trin af spiralen, når syvende stråle kommer i inkarnation som denne tidsalders dominerende energi.

Vi ser derfor denne periode i menneskets historie som værende af største betydning, en periode hvor det erfaringsmønster, som indvirker på bevidsthedens vækst og udvikling, kan ændres fra et negativt til et positivt.

Hvis menneskeheden vil vælge højrehandsvejen, som er disciplens vej, hvis forholdene i verden kan bringes til at reflektere åndelige værdier, vil menneskeheden ikke længere behøve at vokse gennem kvaler og smerte. Det erfaringsmønster som skaber vækst, kan ændres fra had til kærlighed, fra krig til fred og fra en æra af konflikt til en æra af harmoni.

De dybe kløfter i bevidstheden, de psykologiske tilpasningsproblemer, omgivelsernes fastlåste kategorisering af individer og grupper kan alt sammen blive healet, og sjælens gyldne tidsalder kan i sandhed komme til syne på jorden.

I tiden frem til slutningen af det 20'ende århundrede vil menneskeheden påkalde eller afvise Kristi genkomst gennem sine valg.

Faktisk ser Hierarkiet og dens gruppe af bevidst tjenende disciple ikke noget valg. Beslutningen er allerede taget af dem, og arbejdet skrider frem. Men for prøvedisciple og for masserne står endnu tilbage at træffe valget og påbegynde arbejdet.

Når I invokerer syvende stråles energi ind i jeres bevidsthed og in-

strument i den kommende uge, så hold jer denne mulighedernes krise for øje.

Den syvende stråle for guddommelig lov og orden er nedfældningen af ånd (vilje) i stof (sind). Således lyder den hele historie om denne bemærkelsesværdige energi.

Lad din sædtanke i meditation være:

Modtagelighed for den vilje, der nedfældes fra den overskyggende åndelige sjæls niveau ind i din bevidsthed og derefter videre nedfældning af Guddommelig Vilje ind i dine legemers substantielle kræfter gennem sindet.

Nedskriv som en opgave din forståelse af syvende stråle.

LEKTION 21

Syvende stråle fortsat. Ceremoniel magi.

Ceremoniel magi som den virker i de tre lavere verdener som energi, kraft og substans.

Discipelsygdomme som skyldes misbrug af denne proces.

Brug af viljen i relation til syvende stråle formbygning.

Syvende stråles påvirkning af instrumentet.

LEKTION 21

Når syvende stråle bliver dominerende i forholdene i verden, vil disciple blive modtagere af en energi, der er så potent og kraftfuld, at den i høj grad kan virke forstyrrende på deres indre psyke, legemer og omgivelser, hvis ikke de passer på. Disciple må lære at dirigere denne energi som et potentiale, der gives kraft, og som er i perfekt harmoni med den Plan, som de søger at tjene.

For bedre at forstå dette, så lad os et øjeblik gøre et tilsyneladende sidespring for at overveje energi, kraft og substans.

Energi, kraft og substans er begreber, der bruges til at definere den samme essens i forskellige grader af aktivitet. I mangel af en bedre terminologi, vil vi definere denne essens som "liv".

Livsessens defineres i sin frie tilstand som energi, dvs. potentiel kraft, potentiel aktivitet, potentielt udtryk.

Den er udledt af viljen til at være, og kan på en måde siges at være Logos' vilje, der intones indenfor Dens ring-pass-not.

Energi er altså i sit højeste aspekt potentielt liv, eller viljen til at være.

Den differentieres herefter i syv potentielle udtryk, der defineres som de syv stråler. Disse syv stråler er i deres energiformer syv kræfter eller syv potentialer for livsudtryk eller viljen til at være i kærlighed eller fornuft.

Når denne samme livsessens anvendes og dirigeres ad en vej med mindst modstand ud i manifestation, dvs. bliver fanget i form, er den blevet kraft. Kraft er det potentiale, som er bragt til udtryk.

Når denne samme livsessens (potentiale og kraft) smelter sammen og kondenseres får vi substans, som er energi og kraft i sin mest fortættede tilstand indenfor ethvert frekvensområde; på den måde kommer

de tre verdener for menneskelig eksistens til syne i mental, astral og såkaldt fysisk substans.

Enhver tilsynekomst i form er konstrueret af energi, kraft og substans, som karakteriserer de frekvensområder, som den (formen) findes i. Der er altså i enhver form:

1. Energi /potentiale ... hvilende årsag
2. Kraft ... årsag i udtryk
3. Substans ... tilsynekomst eller virkning

Energier er i streng forstand af ordet enten overskyggende eller skjulte potentialer, hvis impulser aktiverer bevidstheden til større opmærksomhed. Når et menneske, der handler under en sådan impuls, griber den energi der er til rådighed, for at udføre en aktivitet, gør det bevidst eller ubevidst følgende:

1. Invokerer en højere lov, som dirigerer fri energi ind i et bestemt mønster (en vej med mindst modstand) gennem menneskets egne redskaber.

Denne energi bliver omgående til kraft, når den ad vejen med mindst modstand strømmer ind i og igennem legerne.

2. Med det fokuserede tredje øje opretholdes en stadig strøm af kraft i dens forud fastlagte mønster igennem legerne, og der skabes således i tid og rum
3. En virkning i substansen, dvs. manifestationen af energi og kraft ind i substantiel form.

Det er interessant her at notere sig, at disciples sygdomme er resultatet af tre hovedårsager:

1. Misbrug af energi som følge af forkert motivation, idet der herigennem trækkes kraft ind i legerne, som ikke kan håndteres sikkert.
2. Anvendt, men forkert dirigeret energi, som skaber en fejlagtig

strøm af kraft gennem systemet og bringer ubalance i center-systemet, kirtlerne og til sidst i kroppens organiske funktioner.

3. Manglende evne til at føre strømmen af kraft ad vejen med mindst modstand helt ud i endelig manifestation (som følge af et uudviklet tredje øje). Det skaber hvad der fejlagtigt omtales som blokering af energi. Det er i virkeligheden blokering af kraft, som opdømmes i et eller andet af legerne, og medfører overbelastning i tid og rum.

Syvende stråle er en refleksion af ånd (den guddommelige vilje) i substans. Som energi er den det potentiale, som gør det muligt gennem en kreativ viljeshandling at frembringe en specifik form i tid og rum. På den måde er både disciplen og menneskeheden, som modtager indstrømningen af syvende stråles energi, i besiddelse af kreativ vilje. Den er deres kraftpotentiale.

Som kraft er syvende stråle en aktivitet, der cyklisk frembringer manifestation eller tilsynekomst af alle former, som eksisterer i bevidstheden.

Syvende stråle er, som en af sjælens attributter, bevidsthedens evne til at manifestere det, den har til hensigt, i form. Denne energi virker derfor ved at give vilje eller hensigt til alle de former, som bevidstheden beskæftiger sig med, og som herefter bevæger sig som kraft i legerne for at frembringe sin virkning i substans.

Overvej bevidstheden hos gennemsnitlige prøvedisciple. Den er fuld af modsigelser og konflikter. Der findes former i det underbevidste, som er i direkte modstrid med de sandheder, som de forsøger at legemliggøre. Begge dele gives potentiel kraft til at udtrykke sig under påvirkning af syvende stråle, og resultatet er, at begge manifesteres som konflikt i det ydre liv.

De stakkels, forvirrede prøvedisciple besættes af alle slags manifestationer, som de nogen sinde har kunnet forestille sig, og mange, som de ikke anede, at de nogen sinde havde overvejet. Jo mere vedholdende de forsøger at disciplinere deres formnatur, jo voldsommere er dens

modstand, når den modtager syvende stråles kraft til at manifestere sin respons. Jo mere vedholdende de forsøger at manifestere Planen som de ser den, jo mere modstand mod denne Plan sætter de i bevægelse, uden at være klar over, at det er det de gør. I stedet manifesteres de fleste af deres egne forhindringer for vellykket tjeneste af ren og skær uvidenhed om loven.

Dette fortsætter indtil det tidspunkt hvor bevidstheden oplyses af den kendsgerning, at når man søger at tjene Planen, så modtager man denne Plans energier, og når disse energier virker på én, dirigeres de ind i redskaberne som kraft via alt, hvad der ligger formuleret i bevidstheden.

Et menneske tænker, og i overensstemmelse med dets tanke dirigeres de energier og kræfter, det råder over, ind i et specifikt mønster, som kaldes en tankeform.

Et menneske føler, og i overensstemmelse med dets følelser frigives kraft til at manifestere ind i den skabte form.

Et menneske taler, og i overensstemmelse med det talte ord dirigeres denne form ud i tid og rum.

Når denne trefoldige aktivitet sker med den hensigt at manifestere en specifik virkning i verden, kaldes det ceremoniel magi. Om den er hvid eller sort magi afhænger af motivet, begrundelsen for at skabe.

Denne syvende stråle aktivitet igangsættes bevidst, når mennesket bliver mentalt polariseret, når det erkender sin konstitutions positive og negative polaritet og når det bestemmer sit trefoldige instruments hensigt.

Menneskets vilje, som er analogt med og en forlængelse af ånden, er positiv i forhold til sindet, som er analogt med og en forlængelse af det oprindelige stof. Viljen i sindet eller ånden i stoffet er positiv i forhold til det trefoldige instruments substantielle kræfter.

På den måde resulterer manipulation af viljen i ydre manifestationer; den er nøglen til de kreative processer, og er en aktivitet, som alle

mentalt polariserede personer træder ind i.

Hensigten med det trefoldige instrument er let at se, når først dets polaritet er forstået. Det konstituerer stofaspektet og er negativt i forhold til viljen på følgende måde:

Positiv

Negativ

Vilje

Sind eller mentallegeme

Vilje i sindet

Astral – følelsesmæssig
Æterisk – fysisk
Ydre indflydelsessfære

Viljen i sindet bliver derfor:

Kraft i det astrale

Liv, aktivitet eller bevægelse af kraft i det æteriske og tilsynekomst i form.

Vi ser således at hensigten med det trefoldige instrument er at være de redskaber, som bevidsthedens kreative proces kan finde sted igennem. Disse legemer gør sjælen i stand til at skabe en specifik virkning i substans.

Prøvedisciple lærer, at hensigten med de mentale, astrale og æteriske legemer er at manifestere Guds Plan på jorden gennem legemliggørelsens kreative handling.

Når prøvedisciple bliver bevidste om syvende stråle krisen, den forstyrrelse, som er beskrevet i det foregående, giver de sig til at finde ud af, hvad de kan gøre ved det, og lærer meget hurtigt, at de må begynde at gøre beherskelse af deres egen formnatur gældende gennem en kreativ viljeshandling.

Det er i denne periode i deres udvikling, at prøvedisciple bliver smerteligt bevidste om de mørke kræfter og disses aktive opposition mod Planen, som de søger at tjene. De oplever at blive udsat for såkaldte

angreb, idet de næppe erkender, at de i mange tilfælde selv er kilden til angrebet, og til andre tider er et fokus, som mørkets kræfter arbejder igennem.

Dette er meget betydningsfuldt, og noget, der hersker megen forvirring, blændværk og misforståelse om. Prøvedisciple skal gennemgå en temmelig hurtig og markant udvidelse af deres bevidsthed, før lys kan illuminere de mørklagte områder af deres opmærksomhed. I mellemtiden har de hårdt brug for teknikker, som kan dæmpe forstyrrelserne og beskytte mod virkningerne af sort magi, hvad enten disse stammer fra vedkommende selv eller andre.

De kan forsøge at træde ind i ashrammens beskyttelse ved at visualisere sig selv i dens auriske udstråling af lys, samt ved en invokation på kritiske tidspunkter af rent hvidt lys fra Hierarkiske niveauer ind i legemerne via hovedcenteret.

Dette vil beskytte prøvedisciple mod ydre påvirkning. Men det vigtigste i denne periode er at beskytte andre, så vel som den Plan, de ønsker at tjene, mod enhver fejl, de kan komme til at gøre, og mod de skadelige virkninger af deres egen formnatur, som endnu ikke er bragt under kontrol.

Når prøvedisciple oplever intense følelsesmæssige reaktioner, som vrede, fordømmende kritik, depression, håbløshed osv., bliver de et fokuspunkt, hvorigennem de mørke kræfter kan angribe deres brødre og søstre. De er i det øjeblik en del af oppositionen mod selve den Plan, de søger at tjene.

Da prøvedisciple endnu ikke har perfektioneret deres bevidsthed eller deres legemer, bør de gå frem med forsigtighed i forhold til at modtage og dirigere de indstrømmende energier.

Her er nogle få teknikker, som er effektive at bruge, hver gang der erkendes et behov for det:

1. Når I oplever en følelsesmæssig reaktion, som I ikke i øjeblikket kan kontrollere –

Fyld auraen med lys og kærlighed, som vil omdanne de følelsesmæssige kræfter, idet de forlader jeres ring-pass-not. Dette er yderst vigtigt. Selv om I måske ikke er i stand til at arbejde direkte med det mønster i responsmekanismen, som giver vanskeligheder, så kan I eliminere de skadelige virkninger for andre på denne måde.

Prøv på samme tid at vise andre et muntert ansigt, selv om kampen raser indeni. Erkend denne kamp og tag jer af det når og hvornår det kan lade sig gøre, men beskyt af al magt dem, som I har en subjektiv eller objektiv relation til.

Om nødvendigt, så invoker sjælens vilje til at manifestere harmløshed i jeres vibratoriske indflydelse.

2. Når I formulerer en specifik handlingsplan –

Forstå at I endnu ikke er udlærte i videnskaben om indtryk, og at I derfor måske eller måske ikke fortolker Planen korrekt. Kvalificer altid en hvilken som helst meditation, som har til formål at manifestere en virkning i substans (en hvilken som helst virkning i det ydre liv) med følgende mantriske bekræftelse:

”Hvis dette er i overensstemmelse med Guddommelig hensigt, så lad det manifesteres i henhold til Guddommelig lov og orden”.

3. Når I udsender begreber om sandhed på mentale niveauer –

Jeres forståelse er måske eller måske ikke en korrekt fortolkning, lad den derfor gennemstrømme af lys. Hvis det er en sandhed vil den forblive, hvis ikke vil den opløses og kan ikke vildlede andre.

Det vil være klogt at gøre dette som en generel praksis med alle de meninger, I formulerer.

4. Som en generel praksis der udføres enten før eller efter jeres

almindelige morgenmeditation, kan I bruge dette mantra:

*Jeg invokerer sjælens guddommelige vilje til at lede mig ad
harmløshedens vej og skærme alle omkring mig imod enhver
skadelig indflydelse, som måtte komme fra mig uden mit vi-
dende.*

En prøvediscipel, som oprigtigt aspirerer mod at tjene, vil praktisere disse teknikker som en selvfølge.

Yderligere information om dette emne om magi vil følge. I mellemtiden, så fortsæt venligst med den samme sædtanke for meditation.

LEKTION 22

Sjælsstrålens betydning for disciplens tjenestepotentiale.
De syv strålegrupper.

De syv strålegrupper relation til Planen.

Disciplens tjenesteaktivitet afhænger af sjælens position (hverv) i strålegruppen.

Prøvedisciplens gradvise opdagelse af sjælens formål og tjenesteområde.

Samarbejde med Planen og ashrammen.

LEKTION 22

Når prøvedisciple har nået et punkt, hvor de bevidst forbereder sig på indvielse, er der tre emner af stor vigtighed, som kræver deres opmærksomhed næsten samtidig. Disse tre emner synes umiddelbart ikke at have noget med hinanden at gøre, og er næsten uforståelige for den nuværende hjernebevidsthed. Alligevel ligger de foran dem som det næste område af viden, som de må udforske og mestre for at opnå yderligere vækst. De tre ting er:

1. Deres særlige stråleprofil og dermed deres grupperelation til Planen.
2. Deres valgte tjenesteområde.
3. Kunsten og videnskaben om magi, som giver dem de teknikker, der gør den valgte tjeneste mulig.

Da hvert af disse emner i sig selv er et vældigt område af viden, vil vi overveje dem hver for sig, ordnet efter deres vigtighed for prøvedisciple, og dække så meget som det er muligt i så kort et værk.

Prøvedisciple må først finde frem til den stråle, som deres Sjæl fungerer på. De vil herigennem få afklaret deres potentiale hvad angår Hensigt, Kraft og Vilje.

Deres hensigt som Sjæl hænger sammen med hvilken strålegruppe de er en del af, og åbenbarer dermed det aspekt af Planen, som de generelt er relateret til.

Strålegrupperne er relateret til Planen på følgende måde:

1. Første stråle – via regeringsførelse.

2. Anden stråle – via uddannelsen og mere specifikt undervisning i Visdommen.
3. Tredje stråle – via civilisation gennem
  - a. Opfindsom og kreativ genialitet
  - b. Økonomisk struktur
  - c. Organisation på topniveau.
4. Fjerde stråle – via balancering af magt gennem
  - a. Kultur
  - b. Internationale relationer, herunder i forhold til krig og fred
  - c. Sociale standarder og adfærdsmønstre.
5. Femte stråle – via videnskab.
6. Sjette stråle – via religion og filosofi, eller i den kommende tidsalder via holdnings- og begrebsdannelse.
7. Syvende stråle – via civilisation gennem vis manipulation af formen inden for områder som
  - a. Lovgivning og regering
  - b. Uddannelse
  - c. Organisation og økonomi
  - d. Sociologi
  - e. Okkultologi
  - f. Religion og filosofi
  - g. Parapsykologi, psykiatri og åndelig alkymi.

Disciples kraftpotentiale frigives til dem i overensstemmelse med deres særlige placering i strålegruppen, når de påtager sig ansvaret for denne placering og samarbejder med gruppen.

Med andre ord afhænger deres tjenesteaktivitet af deres position i det ashramiske gruppeliv, og ikke af hvad de personligt kan lide eller ikke lide. Deres tjenestepotentiale som bevidste disciple frigives kun til dem, når de accepterer deres særlige position og begynder at tjene deres ashramiske hverv.

Dette er et uhyre vigtigt begreb og et, som ofte overses af håbefulde disciple. Hver af dem har bygget et blændværk omkring det at tjene, som svarer til deres egen emotionelle evaluering af det. De overvejer, hvad de skal gøre eller ikke gøre, og de når til sidst frem til, hvad de mener, de er særligt gode til ud fra en astral polarisering, baseret på hvad de kan lide eller ikke lide. De glemmer, at det er Sjælen som har nået et udviklingstrin, som måske eller måske ikke er åbenlyst for personaen, og at det er i overensstemmelse med dette udviklingstrin, at deres position i det ashramiske gruppeliv bestemmes, dvs. det tjenesteområde, som de er ansvarlige for i relation til det aspekt af Planen, som er fælles for gruppens medlemmer.

Er dette ikke et nyt og noget anderledes begreb om discipelskab, end de fleste af jer har forestillet jer? Og viser det ikke et glimt af en plan, der er så omfattende og dog så fuldkommen, at hver eneste individuelle tone og farve i det Ene Liv finder sit perfekte udtryk indenfor sin særlige gruppe af relationer.

Et ashramisk gruppeliv eksisterer i bevidstheden hos dets medlemmer, og dog er det en realitet. Hvert medlem har sit særlige hverv i forhold til ethvert andet medlem og den menneskehed, som de kollektivt tjener. Hver bevæger sig gennem trin af udvikling fra ashrammens aura, ind i og igennem dens periferi, fra dens periferi gennem dens sfære og ind i dens center og gennem dette center ind i selve Hierarkiet. De bevæger sig fra hverv til hverv og påtager sig ansvaret for hvert af dem efter hinanden, indtil den karmiske gæld til menneskeheden er blevet forløst, og de frit kan vælge deres tjenestevej til den kosmiske Kristus.

Hvad er så disse hverv?

Kun to behøver jeres opmærksomhed lige nu. Disse er:

1. Det hverv der omfatter ashrammens auriske indflydelse.

Dette hverv udføres af alle de prøvedisciple, hver på sit sted, som udgør ashrammens aura. Med andre ord er de blevet tiltrukket ind i ashrammens magnetisk udstrålende felt, og når de bevæger sig rundt i dette felt udenfor ashrammens periferi, udgør de dens auriske indfly-

delse i de tre lavere verdener. Deres opgave er hovedsageligt at bære med sig og udsende ashrammens tonale kvalitet ind i deres egne indflydelsessfærer. Det gør de gennem ret aspiration efter at være til tjeneste, gennem den alignment, de har etableret til ashrammen, og gennem deres anvendelse af dens principper i deres daglige liv.

Prøvedisciple, der udfører dette hverv, forbereder sig bevidst på den tredje indvielse.

2. Det hverv der består i manifestation fra periferien

Dette hverv udføres af alle de prøvedisciple, som er i færd med at gennemtrænge periferien. Deres opgave er at udsende, via auraen, de højere potentialer – både for så vidt angår den energi og de begreber, de påvirkes af – ind i menneskehedens æteriske netværk. De er ved at tage tredje indvielse, som de fuldender, når de med succes påbegynder deres valgte tjenesteaktivitet og bevæger sig indenfor periferien som af Hierarkiet accepterede disciple. De må, gennem deres subjektive og objektive tjeneste, fra periferien manifestere et eller andet lille aspekt af Planen i menneskeheden.

Disciples kreative vilje, det vil sige Sjælens guddommelige vilje, frigives til dem, når de udvikler den invokative styrke, som gør dem i stand til at invokere bevidsthed om relationen mellem gruppens tjenestepotentiale og et bestemt tidspunkt og sted.

Her er igen et nyt begreb om hvad tjeneste er, og dog er det ofte blevet sagt, at disciple responderer på tidens behov.

Hele en ashramisk gruppes eller en discipels tjenestepotentiale kan ikke manifesteres på en gang, undtagen under en ekstrem krise for menneskeheden, fordi meget af dette potentiale i så fald ville forblive uforløst.

Disciple må derfor samarbejde med Planen ved at aktivere det kreative potentiale, som står i forhold til det udviklingstrin menneskeheden har opnået i deres tid på deres sted.

Dette demonstrerede Mester Jesus så godt i sit liv på jorden som Je-

sus af Nazareth. Meget af Hans kreative potentiale måtte holdes tilbage, indtil menneskeheden sikkert ville kunne respondere og samarbejde med det.

En anden ting med hensyn til den kreative vilje. Dette potentiale frigives gradvist, efterhånden som disciplen i hjernen begynder at invocere det udviklingstrin, som er opnået af Sjælen i dens egen sfære, ind i personligheden.

Når vi sammenfatter det foregående, forstår vi, at megen ny viden, faktisk en mindre illumination, frigives til hjernebevidstheden med opdagelsen af Sjælens stråle.

Med den viden kommer viden om Sjælens hensigt, som den forholder sig til gruppens hensigt. Prøvedisciple opdager det generelle tjenestoområde, som Sjælen længe har forberedt sig på at tiltræde, og som de vil arbejde med inkarnation efter inkarnation indtil de til sidst opnår mesterskab. Endelig véd de, og de kan i det perspektiv begynde at se visionen for tjenestepånen fra dens ende til dens begyndelse over en hel cyklus af inkarnationer. De er i gang med at planlægge et bidrag, som vil kræve ikke bare et enkelt kort liv af fuldende, men mange. De indleder hermed et bidrag til det Ene Liv, som vil udvikle sig sammen med deres egen, gruppens og menneskeheden bevidsthed.

De vil blive oplyst om deres Sjæls udviklingstrin og begynde at invocere inkarnationen af den åndelige Sjæl ind i personaen. De vil blive opmærksomme ikke bare på deres ashramiske gruppe, men også på deres placering i gruppen. De vil indse deres forhold til, og derfor deres alignment med Hierarkiet, og kan begynde at samarbejde med det.

Deres kraftpotentiale for tjeneste vil blive frigivet, når de påtager sig ansvaret for deres særlige hverv. De vil derefter for altid være i stand til at manifestere en indflydelse i menneskeheden.

Hjernen vil blive overstrømmet med oplysning om menneskeheden behov her og nu, og gøre dem i stand til gennem en viljeshandling at relatere Planen til dette behov. Deres vilje er blevet den Guddommelige vilje, fordi den er i fuldkommen alignment med og orienteret mod Planens fokuserede vilje.

Dette bringer os til at forstå, at det er nødvendigt med en teknik, hvormed Sjælens stråle kan bestemmes, før prøvedisciplen kan gå ret meget videre frem mod virkeliggørelsen af alt det foregående. Vi vil drøfte sådan en teknik i næste lektion. Brug i mellemtiden den følgende sædtanke i jeres daglige meditation:

Byg et alter af form som et kors i hulen i hovedet, og anbring personaen her som et tegn på din villighed til at acceptere din Sjæls guddommelige hensigt. Prøv ikke i dette forberedende arbejde at opdage denne hensigt, men mediter hellere på den handling af villighed, som symboliseres i den ovennævnte offerceremoni.

Et fuldstændigt offer af bevidste forbehold er en forudsætning for den illumination, som er beskrevet i det foregående.

LEKTION 23

Sjælsstrålen fortsat. Menneskets individualisering. Avanceret meditation.

Den Planetare Logos' syvfoldige natur og tilsynekomst.

Skabelse af det Den Planetare Logos' hovedcenter, hjertecenter og halscenter.

Menneskets individualisering og dets udvikling frem mod identifikation med Sjæl og ashram.

Avancerede meditationsformater med henblik på erkendelse af ashramisk tilhør.

LEKTION 23

Et andet sted i dette instruktionskursus er det beskrevet, at Faderen i den kristne bibel er den Planetare Logos; at menneskets vilje er en forlængelse af Guds vilje, at dets hensigt er indeholdt i den større hensigt og at dets kraft er den logiske hensigts kraft.

Det er gennem en forståelse af dette begreb og en konsekvent alignment med kilden til den åndelige sjæl, at ansøgere om indvielse bliver i stand til at blive opmærksomme på den hensigt, som bragte dem ind i væren, idet hensigten for deres tilsynekomst i tid og rum har sin oprindelse på logisk niveau.

Den Planetare Logos, som virker fra sit niveau af identificeret fokus, differentierer den stråle af lys, som Den udvikler sig på, i syv energi-udtryk via sin egen syvfoldige bevidsthed.

For klart at forstå disse begreber, må de studerende rense deres sind for alle forudfattede eller begrænsende ideer, de måtte have om meningen bag sådanne termer som identificeret fokus, bevidsthed, Planetare Logos, osv. Vi har en tendens til at definere og dermed begrænse et begreb til termer, som udtrykker erfaringer, vi allerede kender i vores egne lille sfære af opmærksomhed.

Den Planetare Logos, der virker på sit eget plan af identificeret fokus, er ikke en person (hvis jeg må bruge så utilstrækkeligt et udtryk), men syv personer i én. Det er det, der menes med syvfoldig bevidsthed. Dette udtryk refererer i øvrigt også til "De syv ånder foran Tronen". Enhver logisk bevidsthed, hvad enten den tilhører et monadisk, planetarisk eller solart liv har en syvfoldig natur. Disse syv guddommelige personer – guddommelige fordi de i deres natur rummer noget af det overordnede syvfoldige Gudsudtryk (Den om Hvem intet kan siges) – defineres som de syv Logoi. Summen af denne gruppebevidsthed er lig

med Logos; Shamballa, hovedcenter.

Ud af sig selv reproducerer hver af disse Logoi deres egen slags, og de syv egoiske (Sjæle-) grupper kommer til udtryk i den budhiske sfære. Disse er de syv strålegrupper, der repræsenteres af syv overordnede ashrammer, der holdes sammen og i den rette relation til hinanden af de syv Stråleherrer, som tilsammen er lig med Kristus, Hierarkiet, hjertecenter.

Ud af sig selv reproducerer hver af de egoiske grupper deres egen slags, og de syv typer af personaer (masker) kommer til udtryk på de tre planer for menneskelig stræben. Disse er de syv undertoner af hver af de syv egoiske grupper, og er lig med niogfyrre særskilte energiudtryk, som tilsammen er lig med Verdenspersonaen, menneskeheden, halscenter.

På den måde bæres den logoiske hensigt ned på de laveste frekvenser af det kosmisk fysiske plan, via åndelig reproduktion, dvs. reproduktionen af bevidsthedsaspektet eller dets involution ind i menneskelig form. På den måde involverer den logoiske bevidsthed sig via reproduktion ned i dybderne af sin egen substantielle form og udvikler fra dette punkt hele sig selv til en højere grad af fuldkommen bevidsthed.

Dette kan synes temmelig abstrakt og dunkelt for jer nu, og dog indeholdes heri hele mysteriet om involutions- og evolutionsprocessen, og hensigten med menneskeheden i verdensordenen.

Hvad mener vi, når vi siger, at ethvert væsen, hvad enten det er undermenneskeligt eller en såkaldt Gud langt over det menneskelige stade, enten har været, er eller vil blive et menneskeligt væsen?

Den individualiserede, overskyggende åndelige sjæl udviklede sig ikke gennem de lavere naturriger for til sidst at nå individualisering i det menneskelige rige, selv om mange fortolker det sådan.

I virkeligheden steg en gnist af logoisk ild ned i stoffets verden, forenede sig med enheder af bevidsthed fanget heri og individualiserede det hele til et menneskeligt væsen. Et menneske er således sammensat af det sjælelige liv fra mineralriget, planteriget, dyreriget og de højere

naturriger. Menneskeheden er altså redskabet for syntese af alle naturrigners bevidsthed eller for den planetare Logos' bevidsthed. Det er gennem menneskeheden, at Den er i stand til at integrere hele sin bevidsthed til en enhed, som responderer på Dens guddommelige prototype.

Det betyder at mennesket, det bevidst tænkende Jeg, skønt det er fanget i en dyrisk form og til tider udtrykker en dyrisk natur, aldrig i sandhed har været et. I, de bevidst tænkende Jeg'er, som er i stand til kreativ aktivitet, er direkte efterkommere af Gud, fordi I er gnister af logoisk ild, som steg ned i stoffet og individualiserede den totale sum af bevidsthed, som I er nu.

Evolution af den totale bevidsthed er kun mulig fordi den logoiske gnist steg ned og begravede sig i stoffet. Dens magnetiske kvalitet er af en sådan art, at den integrerer enhederne af bevidsthed fra mineral-, plante- og dyreriget, som cirkulerer indenfor dens ring-pass-not, til et hele. På den måde mødes og blandes alle naturrignerne i menneskeheden, og på den måde løfter den planetare Logos sig fra dybderne af sin egen lavere bevidsthed til et højere stadi af fuldkommen bevidsthed. Dette løfter igen substansen i Logos' kosmisk fysiske legeme i frekvens, indtil det på højden af sin fuldkommenhed ikke rummer nogen forvrængning eller underplaner.

Den evolutionære proces er i virkeligheden en identifikationsproces. Da den logoiske gnist steg ned og individualiserede gruppebevidstheden eller Sjælen, som husede den, så at sige, identificerede den sig på sit laveste individualiseringsniveau, det vil sige som et uudviklet dyremenneske. Den manifesterede derfor det uudviklede dyremenneskes bevidsthed og de nødvendige erfaringer for væksten af dette identificerede fokus. Gradvis integrerede sådanne erfaringer sammen med den logoiske gnists magnetiske kvalitet mineralsk bevidsthed med dyremenneskets. Mennesket og dets legeme blev ét.

På højden af denne udvikling begyndte den logoiske gnist at identificere sig med sine følelser og at manifestere de nødvendige erfaringer for væksten af dette identificerede fokus i den astrale sfære. Gradvis integrerede sådanne erfaringer sammen med den logoiske gnists magnetiske kvalitet vegetabilsk bevidsthed med dyremenneskets.

Mennesket, dets legeme og det følelsesnatur blev ét.

På den måde blev mineralrigets og planterigets sjælelige liv, hvori den logoiske gnist steg ned, integreret med dyresjælen, og mennesket blev hvad det er i dag, en emotionelt polariseret persona.

Identifikationsprocessen fortsætter fra dette punkt ved at den logoiske gnist identificerer sig med sit tankeliv, og bliver mere mental i sin natur; den løfter de integrerede mineralske, vegetabiliske og dyriske aspekter af sin natur op i en fokuseret bevidsthedsenhed i sindet, hvor den kan begynde at identificere sig som sjæl.

Individualiseringen skrider således frem fra dyremenneskets niveau til den inkarnerende sjæls niveau. Det identificerede fokus, Jeg bevidstheden, begynder at udøve kontrol over formnaturen fra sin residens i det mentale legeme, idet den gradvis opdager sin sande identitet og sin guddommelige arv.

Relater nu dette til menneskeheden kollektive legeme, og I kan begynde at forstå den indre proces, der manifesteres i den planetare Logos' bevidsthed og instrument via menneskeheden, Dens fysiske hjernes celleliv.

Når den logoiske gnist, identificeret som en selvbevidst persona, halvt emotionel, halvt mental af natur, begynder at fatte sin sande identitet, når den begynder at forstå, at den er en bevidsthed, der har taget bolig i legeme, at den er guddommelig i natur, så begynder den at søge indad og opad mod den guddommelige prototype, som nedfældede den i inkarnation. I begyndelsen er det en halvt instinktiv, halvt intuitiv handling, som den kun vagt er bevidst om, men som tjener til at etablere en forsøgsvis alignment med den overskyggende forståelse af, hvad den i virkeligheden er.

Gennem denne indre, vertikale alignment præges hjernebevidstheden mere og mere af den guddommelige natur, indtil kendsgerningen om det ashramiske gruppeliv til sidst gør sin virkning, og mennesket, i begyndelsen kun vagt, begynder at erkende sine åndelige relationer.

Jeg kender ikke andre ord for disse begreber, som kan få jer til at for-

stå, selv om jeg ved, hvor meningsløse de må være for jer. I er så fanget i omgivelsernes tid og rum, så tilbøjelige til kun at tro det, som lige nu kan opfattes med de fem fysiske sanser, som dog kun er en ganske lille del af den totale sum af jeres liv og virke. Jeres liv i ashrammen har ikke bare meget større indflydelse på den menneskelige, ja selv den logoiske bevidstheds vækst og udvikling, men er også af en højere ”grad”, hvis jeg må bruge det udtryk.

I det magnetiske felt af åndelige relationer, både af horisontal og vertikal natur, lever I, bevæger jer og har jeres væren. Her kender I, i overensstemmelse med jeres sjæls udviklingsniveau (åndelige alder), hensigten med jeres inkarnationscyklus i de tre verdener. Og her, i den egoiske gruppe af brødre og søstre, nogle yngre, nogle ældre end jer, findes jeres åndelige sikkerhed, jeres relation til Faderen.

Det er bevidsthed om og erkendelse af alt det, der er beskrevet ovenfor, som I arbejder jer frem imod nu. Hvordan opnås en sådan erkendelse. Det synes at være et drabeligt foretagende for det menneske, hvis bevidsthedsfokus omfatter så lidt, som det gør nu. Dog er det, relativt set, ikke så drabeligt eller så vanskeligt, som den vækst I allerede har gennemgået. Tænk bare på den enorme ekspansion, I har været igennem siden den dunkle, mørke fortid, som den logoiske gnist bogstaveligt talt begravede sig i, og til nu, hvor gnisten brænder med en stadigt klarere flamme.

De begreber, der er indeholdt i denne lektion, bringes i intelligent aktivitet i bevidstheden gennem to nye meditationsteknikker, som skal bruges, den ene om morgenen og den anden om aftenen. Om det lykkes afhænger af

1. Jeres grad af ret motiveret aspiration
2. Jeres udholdenhed med de meditationer, som I hidtil har fået
3. Den grad af invokativ styrke, som I har udviklet gennem jeres hidtidige anvendelse af sandheden, som I har forstået den.

Følgende meditationsformat er en avanceret teknik, hvor I begynder at bevæge jer bort fra formatets snævre rammer og dermed også ud af jeres egen formnatures begrænsninger.

- A. Etabler den trefoldige lavere alignment så hurtigt som muligt uden brug af ord. Dette er vigtigt. Formuler ikke aktiviteten i ord, men bring snarere formatet i aktivitet:
1. Slap af i det fysiske legeme og sæt dig til rette uden at sige eller tænke ordene
  2. Bliv rolig og klar i følelserne uden at sige eller tænke ordene
  3. Bliv mentalt opmærksom uden at sige eller tænke ordene
- B. Etabler på samme måde bevidsthedens fokus:
1. Først i ajna, hvor den trefoldige persona integreres i en enhed, der aspirerer mod Sjælen – uden at sige eller tænke ordene.
  2. Træk så fokus fra ajna ind i hulen på en linje af lys, idet du hele tiden aspirerer i kærlighed mod Sjælen – uden at sige eller tænke ordene.
- C. Identificer dig som Sjælen, igen uden ord, og gå så ind i meditativ kontemplation.

Genopdag den involutionære og evolutionære vej, du har taget som en gnist af logisk ild. Brug din kreative forestillingsevne, idet du følger din nedstigning fra Logisk niveau ind i en egoisk gruppe og derfra i inkarnation, hvor du individualiserer en gruppesjæl, der består af bevidsthedsenheder fra mineral-, plante- og dyreriget, ind i dyremennesket med dig selv som den guddommelige gnist, begravet i hjertet af den totale bevidsthed. Søg at fornemme denne individualiseringshandling, og følg nøje vejen gennem evolutionen af den individualiserede gruppesjæl fra dens begyndelse til dens nuværende udviklingsstade – hele tiden med dig selv som den guddommelige gnist af logisk ild, der bor i hjertet af den totale bevidsthed.

Når du når frem til dit nuværende udviklingsstade, så brug igen den kreative forestillingsevne og erkend, at du er den logiske gnist, søn af en af de syv planetare Logoi, og at du bor i hjertet af den åndelige Sjæl. Skab herefter, gennem en linje af lys op gen-

nem hovedcenteret, alignment med det planetare hovedcenter igennem

1. Din strålegruppe (ashram)
2. Din ashrams Mester
3. Din strålegruppes Herre
4. Den Logoi, som er din guddommelige Fader

Bliv stille, afbalanceret og opmærksom og fuldstændig modtagelig for den guddommelige hensigt med din væren.

- D. Vend tilbage ved at synge et OM, idet du visualiserer dig selv som den guddommelige gnist, og idet du langsomt danner en lille gylden sol i midten af hovedet, som blidt og dog med styrke udstråler sit lys ind i sind og hjerne.

Syng et OM gennem ajna centeret, idet du lader lys strømme ud i verden.

LEKTION 23B

Den følgende øvelse bruges hver aften, når man trækker sig tilbage for natten. Det foreslås, at hver studerende, som alvorligt stræber efter at dedikere sig til tjeneste for Planen for menneskeheden, og som er seriøst tiltrukket af denne tankeformspræsentation, bruger denne øvelse uden svigt.

Hver af jer har en eller anden erkendelse af, at bevidstheden i høj grad er i live og fungerer andre steder, når hjernen og kroppen sover. Af og til får hjernen indtryk om dette gennem drømme, som for det meste er vage forvrængninger af virkeligheden.

Når I som prøvedisciple begynder at gøre jer parate til tjeneste og bevidst forbereder jer på indvielse, trækkes jeres bevidsthed ind i en tættere relation til ashrammen under perioden med søvn. Her præges den med ashrammens særlige visdom, dens planer, hensigt, osv.

På et vist punkt i udviklingen, vil en senior discipel instruere jer i, hvordan I bevidst kan træde ind i denne relation når I falder i søvn, og hvordan I kan stræbe efter at lade hjernen præge med den visdom, I har del i gennem dette fællesskab, mens I er ude af kroppen. Dette fremskynder jeres udvikling noget, udvider bevidstheden og tillader en mere fuldkommen underbevidst optagelse af sandhed, end når opmærksomheden fokuseres gennem hjernens censur.

Med tankerne på dette kan du gøre følgende:

Når du lægger dig til at sove, så træk langsomt og roligt bevidstheden på en linje af lys fra ajna ind i hulen i midten af hovedet, men uden at skabe en for kraftig spænding. Se et øjeblik ud på ajna for at sikre dig at linjen af lys forbliver intakt, og vend så opmærksomheden mod den linje af lys, der strækker sig opad gennem hovedcenteret, hvor den fortaber sig i en sfære af lys, som er din relation til ashrammen. Forstå, at det overskyggende lys er anbragt her til dig af ashrammen, og anbring din bevidsthed her, mens du falder i

søvn. Stræb efter at forblive her uden andet i tankerne end din relation (som den inkarnerende Sjæl) til ashrammen, indtil du falder i søvn.

Hav papir og blyant klar, og nedskriv når du vågner, den tanke som ligger fremmest i sindet, og alle andre indtryk om visdom eller sandhed, som du har været i stand til at præge hjernen med. Senere vil du få en mere avanceret teknik at bruge med henblik herpå.

LEKTION 24

Personlighedsstrålen og dens betydning for valg af tjenestearbejde.

Forskellen mellem den overskyggende Sjæl og personaen.

Sjælsinfusionsprocessen og Syvende stråles betydning
for denne proces.

Personlighedsstrålens betydning for valg af tjenestearbejde,
illustreret med eksempel.

Civilt arbejde i modsætning til tjenestearbejde – et verdensproblem.

LEKTION 24

I lektion 22 blev det sagt:

”Når prøvedisciple bevidst forbereder sig på indvielse, er der tre emner af stor vigtighed, som kræver deres opmærksomhed næsten samtidig. De tre ting er:

1. Deres særlige stråleprofil og dermed deres grupperelation til Planen.
2. Deres valgte tjenesteområde.
3. Kunsten og videnskaben om magi, som giver dem de teknikker, der gør den valgte tjeneste mulig.

Da hvert af disse emner i sig selv er et vældigt område af viden, vil vi overveje dem hver for sig, ordnet efter deres vigtighed for prøvedisciple, og dække så meget som det er muligt i så kort et værk”.

I de sidste to lektioner har vi set på sjælsstrålen, og vi er nu parat til at forsætte med at overveje strålerne for personaen og dens trefoldige manifestationsredskab. Dette bringer os også frem til det tjenesteområde, prøvedisciplen har valgt at sætte i værk.

Der er, selv nu, megen forvirring i sindet hos de fleste af jer om forskellen mellem overskyggende sjæl og persona. Vi har drøftet det på flere måder og brugt forskellige former for terminologi og definitioner for at afklare det. Nu vil vi endnu engang vende opmærksomheden specifikt mod dette emne, da forståelse af det er en vigtig forudsætning for indvielse.

Jeg vil foreslå, at I efter denne lektion gennemgår de foregående lektioner og søger efter og nedskriver hver eneste henvisning til denne

forskel. Studer det I finder, og brug den meditative kontemplations teknik, idet I nedskriver hver eneste erkendelse I gør jer. Giv det nedskrevne til jeres lærer, når I har afsluttet læsningen af Sjælens Natur. Jeres afsluttende grad, og I vil få en sådan, vil i det store og hele hvile på denne særlige opgave og jeres meditationsoptegnelser, som I samtidig skal aflevere. Den afsluttende grad er vigtig for jer, hvis I senere vælger at tage et mere avanceret instruktionskursus hos en lærer eller en skole, der tjener denne tankeformspræsentation af Visdommen.

Vi har defineret Sjælen som bevidsthedsaspektet, og for så vidt angår menneskeheden har vi inddelt den i tre klasser, nemlig

1. Under menneskelig – inkluderende mineraler, planter og dyr;
2. Menneskelig – dette er personaen;
3. Over menneskelig eller åndelig – dette er den overskyggende Sjæl.

Både personaen og den overskyggende åndelige Sjæl er altså bevidsthed. Den ene, personaen, er en forlængelse af den anden – den overskyggende Sjæl. De er kun adskilte af tid og rum, eller form. Personaen, en del af Sjælen, er inkarneret og fanget i formnaturen. Den overskyggende åndelige Sjæl er det aspekt af bevidstheden, som har opretholdt sin identitet ovenover formens frekvens og derfor fri af formens begrænsning.

Det som overskygger er forbundet (hvis jeg må bruge et så dårligt udtryk) med personaen ved en bevidsthedstråd, som tilgår formnaturen via hovedcenteret og det æteriske netværk, og forankres i formen i området omkring pinealkirtlen. Den åndelige Sjæl reflekteres ind i hulen i midten af hovedet via denne bevidsthedstråd, når personaen vender sin opmærksomhed mod den. Med andre ord: Når den inkarnerende bevidsthed, der også kendes som personaen, Jeg-bevidstheden, begynder at aspirere mod den åndelige Sjæl (sin egen identifikation med ånd) og vender sin opmærksomhed opad via en alignment, som bruger bevidsthedstråden, så skabes der i et energisampil mellem det der overskygger formen og det der bor i formen, et magnetisk lysfelt i hulen i midten af hovedet. Personaen forsøger derefter at anbringe sig selv, at fokusere sin bevidsthed i dette lys, og når det lykkes, reflekteres den åndelige Sjæl ned i dette lys, hvor de to,

Sjæl og persona, smelter sammen til én bevidsthed. Sammensmeltningen sker i begyndelsen kun en gang imellem, i øjeblikke af meditation, indtil en polaritet endeligt er etableret (et strålende fokus af lys), som fastlåser sammensmeltningen så at sige, og mennesket i hjernen (eller faktisk mennesket i hjertet, da dette center er hjertet i menneskets væsen) bliver den Bevidste Sjæl i Inkarnation.

Personaen har frigjort sig fra formen, er ikke længere identificeret med den, og den åndelige Sjæl overskygger ikke længere. Den er inkarneret i formen, som ikke længere er et fængsel, men er blevet et instrument for tjeneste, et redskab gennem hvilket den åndelige Sjæl træder frem i dagens lys, som vi kender det på jorden.

Det er interessant her at bemærke, at denne information vil blive gjort tilgængelig med større og større klarhed af videnskab så vel som af religion og filosofi i den Nye Tid, når syvende stråle for magi, for guddommelig lov og orden, bliver dominerende.

Den syvende stråle er, som vi husker, refleksionen af ånd i stof. Her er så den store mulighedernes cyklus, som ikke bare gør det ovenstående muligt at opnå for alle som er parate, men som også gør det tilgængeligt som konkret viden for hele menneskeheden. Det vil blive erkendt som en del af menneskehedens evolutionære udvikling. Det vil blive påvist som et etableret faktum i naturen hen mod slutningen af dette århundrede af dem, som nu er ved at tage indvielse, og det vil blive et fast ideal eller mål for alle mennesker.

Jeg vil bede jer overveje den enorme rækkevidde af dette faktum. Hvad har været det åndelige mål for menneskeheden gennem den forgangne tidsalder? Et vagt begreb om en undefinerbar himmel, som kun kunne opnås gennem tilbedelse af Jesus Kristus som en person, snarere end gennem den lære han gav, og med et evigt helvede af ild som det eneste alternativ.

Hvilken vældig forandring dette nye begreb vil indebære for menneskeheden (nyt i forhold til bevidstheden hos mennesket af i dag). Overvej denne forandring, og forstå dens betydning; for dette er den guddommelige Plan, som I søger at forholde jer til. Det er den sandhed, som skal gøre mennesket frit, den sag I er dedikeret til, og en

virkning af denne vidunderlige nye energi (ny for så vidt angår dens nuværende påvirkning), som vi kalder den syvende stråle. Dette er dens magi, den virkning den skal skabe i substansen via den bevidsthed, som forstår dens betydning og bruger den rigtigt. Forstå meningen som indeholdes i disse ord, og meget skal afsløres, som hidtil har været skjult. Forstår I den herlighed som I aspirerer imod og har dedikeret jer til at tjene?

Personaens integrerende stråle er den undertone af sjælsstrålen, som den inkarnerende bevidsthed er identificeret med. Det er en understråle af den overskyggende Sjæls stråle, og da det er den stråle som bevidstheden i de tre verdener fungerer på, er det den vigtigste af understrålerne.

Denne stråle indikerer det særlige tjenesteområde, som personaen er blevet ”bedst egnet” til gennem sin lange cyklus af inkarnationer.

Lad os fx forestille os en mand med en anden stråle sjæl og en fjerde stråle persona, hvis evolutionære trin er prøvedisciplens.

Anden stråle sjælen forbinder ham generelt med området for undervisning.

Fjerde stråle personaen relaterer ham til tjeneste indenfor et af tre områder, nemlig:

Via balancering af magt gennem

1. Kultur
2. Internationale relationer, herunder i forhold til krig og fred
3. Sociale standarder og adfærdsmønstre.

Lad os sige at han som følge af tidligere træning har valgt området for kultur. Han er dog først og fremmest lærer i Vidsdommen. Han vil nu stræbe efter at bringe de nye ideer og idealer ind i den nuværende civilisations kultur, som vil gøre den til en instrument, hvorigennem den guddommelige Plan bliver i stand til at manifestere sig.

Han vil utvivlsomt blive underviser og gradvis opnå ekspertise som en

inspirerende kunst lærer. Han begrænser måske sine aktiviteter til det nuværende uddannelsessystem, idet han søger indefra at tilpasse det til Planen; eller han kan tjene i en af de okkulte skoler eller arbejde uafhængigt i et forsøg på at etablere sin profession ”som sådan” i samfundet.

I hvert af disse tilfælde, vil han forsøge at balancere materialismens magt med Lysets magt indenfor kulturens område. På den måde nedtrapper han sin sjæls stråle til harmoniens frekvens med henblik på at afbalancere modsætningernes par indenfor sit valgte tjenesteområde.

Uanset hans livssituation, daglige rutiner eller tilsyneladende karmiske nødvendigheder, vil han ikke finde sig selv eller tage indvielse før han selv, gennem planlagt aktivitet, påbegynder den tjeneste, som han er bedst egnet til, og i lang tid er blevet trænet til af sin overskyggende Sjæl.

Der er en almindeligt udbredt misforståelse hos mange aspiranter og unge prøvedisciple i verden i dag om påbegyndelse af tjenesteaktivitet.

Alt for mange er tilbøjelige til at tro, at deres tjenstekarma ligger indenfor det område, som de befinder sig i. Bare det dog var sandt!

Glem ikke, at påbegyndelsen af en planlagt aktivitet, som vil nedkalde (og jeg bruger dette ord med velberåd hu) tjenstekarma, er en del af en større indvielse, som tages af prøvedisciplen.

Glem heller ikke at de fleste prøvedisciple i verden i dag har et arbejde, som de på ingen måde bryder sig om (og som heller ikke fremkalder og aktiverer deres sande potentiale), simpelt hen fordi det er nødvendigt at tjene til dagen og vejen for dem selv og deres familier.

Denne nødvendighed er en karmisk forpligtelse af personlig natur, og må gennemleves. Dog må den ikke bare gennemleves, den må løses, så den ikke kommer i konflikt med prøvedisciplens tjenstekarma.

Hvis dette synes at være i modstrid med anden undervisning som er blevet projiceret til jer, så vent venligst med jeres bedømmelse til det er blevet ordentligt afklaret, for vi vil gå mere specifikt ind i dette i den

næste lektion.

I mellemtiden er det nok at sige, at dette problem, som er så stor en del af verdensproblemet, hører til indvielsens prøver og processer, og når det løses af prøvedisciple i denne tid, vil det blive løst for hele menneskeheden.

Prøvedisciple står i en hvilken som helst tidsalder overfor et verdensproblem, og når de kommer frem til og manifesterer dets løsning, løftes hele menneskeheden til et højere stade, idet gruppen af prøvedisciple i verden på den måde forsynes med en gruppe-tjenestekarman. De tjener, ikke bare indenfor hvert deres eget område, men som en gruppe i selve den handling at tage indvielse på et bestemt tidspunkt og sted.

LEKTION 25

Personlighedsstrålen fortsat. Indvielsesprocessen og indvielsesvejen.

Indvielsesprocessen – genfødslen til et ny liv – og indvielsesvejen.

Ved tredje indvielse forløses personlig karma ved
at påtage sig tjenestekarma.

Praktisering af Visdommen – en ny profession.

Om løsning af konflikten mellem tjeneste for Planen
og dagligt behov for forsørgelse.

LEKTION 25

Enhver indvielse er en ny begyndelse. Den indebærer en udvidelse af bevidstheden ind i et hidtil ukendt område af åndelig viden; en reorientering af hele personaen mod det, som nylig er erkendt; og at sandheden nu indarbejdes i det daglige liv.

Hvor mange gange er dette ikke blevet sagt, men uden at meningen er trængt ind i hjernen. En indvielse er bogstaveligt talt en ny fødsel, der betyder en fornyelse af livet i formen. Det er en ny fødsel, som tages bevidst af Sjælen, for at bryde de karmiske mønstre, der allerede er etableret i personaen, men uden fordelene ved at træde ud af inkarnation.

Normalt, når et liv i kroppen har tjent sit formål, dvs. når det har gennemlevet en tilstrækkelig mængde karma, og har opnået en forud bestemt grad af vækst, udvirker sjælen en tilbagetrækning af personaen fra dens fysiske krop, og den overgang der kendes som død finder sted. Bevidstheden fjernes fra de fysiske omgivelseres karmiske begrænsninger, for at den kan udsættes for nye.

Overvej hvad der sker i personaens liv, når denne overgang finder sted. Vedkommende fjernes fra sin familie, fra sine venner, fra sit hjem og sit arbejde og fra sine særlige livsomstændigheder.

Efter overgangen er der en periode med reorientering, hvor der sker en frigørelse fra formerne i det liv der er gået. De karmiske relationer til far, mor, livspartner, børn osv. som sådanne fjernes gradvis fra bevidstheden, så den tidligere mor eller søn ikke længere er mor og søn, men snarere sjælsbrødre og -søstre.

Alt imens denne reorientering finder sted, uddrages visdommen, som er opnået ved erfaringerne via en genoplevelse af det forgangne liv. I

tilbageblik og gennem observation opnås en ny forståelse af det erfarede, så man gradvis bliver i stand til at frigøre sig fra de former, livet tog.

Længden af denne periode bestemmes af Sjælens alder og Sjælens relative udfoldelse i personaen. Nogle tilbringer hvad der svarer til århundreder i denne himmelske tilstand, andre hvad der svarer til nogle få år eller blot få øjeblikke. Herefter går de videre til højere former for lærdom og andre veje til erfaring, mens de er ude af kroppen. Andre er så lidt i stand til at frigøre sig, så jordbundne, at de før tid søger mod reinkarnation under lignende livsomstændigheder.

Frigørelsen fra det forgangne livs former gør det muligt for personaen at genfødes i nye og anderledes omgivelser, i et nyt og anderledes sæt koordinater, som vil udgøre det nye livs karmiske begrænsninger, og muliggøre en ny udvidelse og vækst af bevidstheden og afbalancering af et andet aspekt af den totale karma.

Overvej hvor nødvendigt dette er for den evolutionære proces. Hvad ville der ske, hvis et menneske fra det ene liv til det næste medbragte sine gamle kærester, sine gamle fjender, sine gamle sympatier og antipatier, som stort set blev skabt i barndommen snarere end gennem intelligente valg, eller sin tidligere status i livet. Selv medfødte evner må ændre sig, for ellers ville maleren altid være maler, statsmanden altid statsmand, tyven altid tyv osv., og Sjælen ville aldrig opnå en fuldstændiggjort udvikling.

Og alligevel, når prøvedisciple får at vide, at de selv må igangsætte deres tjenesteaktivitet, bliver de overraskede, chokerede og bange, når de begynder at forstå meningen med dette udsagn.

Så lad os endnu en gang se på indvielsesvejen. Hvad betyder det? Hvad er dens implikationer?

Indvielsesvejen er en proces, som gør Sjælen i stand til at mestre sin egen formnatur og befri sig fra genfødselens hjul. Hvad indebærer denne proces?

Hver indvielse indebærer udvidelse af den personlige bevidsthed til at

omfatte en eller anden grad af Sjælens visdom, og i dette omfang – gennem reorientering af hele personaen – frigørelse fra illusionen om form, men uden dødens mellemkomst.

Da vi her beskæftiger vi os med den tredje indvielse, som handler om illuminationen af den totale bevidsthed og transfiguration af formen, vil vi overveje nogle almindelige former for frigørelse, som finder sted samtidig med denne særlige indvielse.

Karmiske forpligtelser af personlig natur

Dette er et af de vanskeligste begreber at indprente prøvedisciple, og det kan tage mange liv før den overskyggende åndelige Sjæl kan indprente det tilstrækkeligt i personaen, til at indvielse kan opnås i en eller anden inkarnation.

Personlig karma forløses og balanceres gennem bevidst accept af tjenestekarma. Dette betyder på ingen måde at prøvedisciples personlige karma kan aflægges som en gammel handske. Det betyder ikke, at de kan fralægge sig eller lade være med at opfylde deres nuværende forpligtelser. Det betyder helt enkelt, at disse forpligtelser opfyldes ved at acceptere en større karmisk byrde.

Synes dette ikke paradoksalt? Al sandhed er imidlertid et paradoks; manglende evne til at se paradokset eller afvisning af det viser, at menneskets tanker er meninger snarere end sandheder.

En generel mangel på forståelse af dette begreb, sammen med en vis apati i bevidstheden for så vidt angår tjeneste, afholder i dag alt for mange fra at træde gennem indvielsens dør. Det er en beklagelig tilstand i en verden, hvor menneskeheden behøver og kalder på tjeneste fra de tusinder af prøvedisciple, som står ved selve illuminationens port, men som ikke ser den åbne vej.

Det er ofte en uberettiget illusion om egen betydning, som gør at potentielle disciple ikke karmisk er frie til at tjene Planen i overensstemmelse med deres forhold til den.

Jeg taler nu til mange af jer, som i jeres nuværende job eller arbejde

spilder jeres evner og jeres energier under omstændigheder, som I alene kan ændre.

Hvor mange af jer er fuldt tilfredse med den måde i tjener til familiens underhold? Hvor mange af jer holder af jeres arbejde, og ville ikke ønske et andet, hvis I fik muligheden for det? Og hvor mange af jer anser jeres daglige rutiner for den tjeneste, I er bedst egnet til at bidrage til Planen med?

Dette er ikke skrevet til dem af jer, der kan svare bekræftende på dette, bortset fra at det er en almindelig sandhed, som vil øge jeres forståelse for jeres brødre.

Det er skrevet direkte til dem af jer, der må svare afkræftende, og jeres antal i verden i dag er stort.

Der er ved at blive etableret en ny profession i den nuværende civilisation. Mange af jer er inkarneret med den udtrykkelige hensigt at hjælpe med at etablere den, mens mange andre af jer er inkarneret på grund af den mulighed, den giver jer for vækst, hvis I kan og vil gribe denne mulighed.

Den nye profession er praktisering af Visdommen på forskellige områder af menneskelig stræben. Den får lettere adgang ind i menneskeheden gennem områderne for undervisning, healing, de kreative kunstarter, erhvervsliv og faglig rådgivning, så de disciple, som er direkte forbundet med dette aspekt af Planen, vil være særligt egnede til at tjene på et eller andet af disse områder.

Selv efter at prøvedisciple har forstået deres særlige relation til Planen, og efter at de i meditation har formuleret en planlagt tjenesteaktivitet, er de bange for at sætte denne aktivitet i gang, hvis de så ikke længere kan tjene deres udkomme som de plejer. De bliver forvirrede, og gennemgår en meget ubehagelig periode af konflikt, hvor de føler sig trukket i hver sin retning af forpligtelsen overfor Planen og forpligtelsen overfor dem, der er afhængige af dem. Hvis deres daglige rutine gør det nødvendigt konstant at krænke de grundlæggende begreber om sandhed, som de har accepteret som deres vej, øges konflikten, og resulterer ofte i psykologiske og fysiske sygdomme.

Dette er et yderst vanskeligt problem, og dets løsning kræver udvikling af skelneevnen plus en subjektiv indsats for at manifestere guddommelig tilpasning til den guddommelige Plan.

Prøvedisciple har ikke ret til at undlade at forsørge dem, som er karmisk afhængige af dem; de kan derfor ikke med visdom for tidligt bevæge sig væk fra omstændigheder, der giver en vis materiel sikkerhed, til aktiviteter, som ikke gør. Dette skridt kan først tages, når det er blevet omhyggeligt forberedt i henhold til Planen, og når der har fundet en karmisk tilpasning sted, så deres personlige forpligtelser opfyldes.

Ligeegyldigt hvor umulig situationen kan se ud, så kan en tilpasning finde sted, hvis prøvedisciple er rigtigt orienteret mod Planen. Rigtig orientering omfatter følgende:

1. Tilknytning til en tjenestegruppe, hvis medlemmer er samlet om en fælles hensigt. Dette overrasker jer måske, men ingen prøvedisciple påbegynder i denne mulighedernes cyklus en tjenesteaktivitet alene og uden hjælp. Den hierarkiske indsats i dag sker som en bevægelse ind i menneskeheden via grupper snarere end gennem udvalgte individer, der arbejder alene med et aspekt af Planen. Så hvis prøvedisciple er rigtigt orienteret, vil de finde sammen med en tjenestegruppe, der har samme relation til Planen som de selv har. Mere vil blive givet om dette særlige emne senere.
2. Fuldstændig dedikation til den guddommelige Plan for menneskeheden. Denne Plan, Sjælens evolution, er blevet det vigtigste i deres liv. Den er faktisk deres liv, årsagen til deres væren i de tre verdener; og de er villige til at ofre sig fuldstændigt for den, at ofre alle personlige ambitioner og ønsker, for at Planen kan føres ud i livet.

På denne måde bliver de i stand til, når de begynder subjektivt at etablere guddommelig tilpasning i deres liv og affærer, ikke at ønske noget for deres personlige selv. Dette udgør selvfølgelig den yderste test for prøvedisciple, for hvem træder ikke i starten ind i en tjenestegruppe med bevidste og ubevidste selviske motiver? Det gør alle, for

det er der de er i den evolutionære proces. Hvis de havde rensset deres motiver, ville de have taget indvielsen for længe siden.

Prøvedisciple må lære at acceptere sig selv som de er. De må være i stand til at se ind i deres egne sind og følelser, idet de ser her en personlig ambition, og der et personligt ønske, som de med guddommelig sans for humor, lægger på alteret.

De som narrer sig selv på dette punkt, og siger til sig selv at de er uden personlige motivationer, består ikke testen, og må fortsætte endnu en periode med at forberede sig til indvielse.

3. En bevidst indsats for at fjerne illusionerne om egen betydning. Dette er måske det vanskeligste af alt, for det kræver, at de frigør sig fra den karmiske form for relationer og i stedet etablerer rette relationer, som i sin essens er broderskab, med alle omkring dem.

Lad os som eksempel se på den prøvediscipel, som er ægtemand og far. Hans opgave er at frigøre sig – uden fordelen ved den overgang vi kender som døden – fra sin følelse af at være ægtemand og far, som i de fleste tilfælde er en ubevidst tilbøjelighed til at herske eller eje, for at knytte sig til dem igen som en broder, hvis relationer alle er i det Ene Liv. Virkningen er af så subtil natur, at hvis man ikke er meget omhyggelig, kan man ende i et blændværk, som vil være en faldgrube eller omvej i mange inkarnationer.

Prøvedisciplen her løber ikke fra sine forpligtelser. Han forlader ikke sine kære eller dem, der er afhængige af ham, men han indser, at hans følelse af betydning i forhold til dem, er falsk. Den sande fader er Gud, og i Ham findes den eneste virkelige sikkerhed, som mennesker kan stole på.

Prøvedisciplen går nu endnu videre, og overvejer hvor vigtig han lige præcis er for sin familie? Hvad ville der ske med dem, hvis han lige pludselig gik bort? Dette sætter ham i stand til at betragte disse relationer fra et ny perspektiv, som værende en del af det Ene Liv; og mens han udadtil fortsætter med at være ægtemand og far, frigør han sig i sit indre fra følelsen af egen betydning. På den måde lader han sin

egen og sin families sikkerhed bero på Planen. Han indser, at han er dedikeret til det højeste gode for flest mulige, og at dette omfatter hele menneskeheden. Prøvedisciplen flytter på denne måde sin følelse af ansvar fra familien til menneskeheden, som også omfatter familien, og manifesterer Planen for alle.

På denne måde løses prøvedisciple fra deres personlige karma ved at acceptere deres tjenestekarma, idet de samtidig indser, at Planen omfatter hvert eneste medlem af menneskeheden. Deres forpligtelse er overfor helheden.

Vi vil fortsætte med dette emne i næste lektion. Nedskriv i mellemtiden venligst din forståelse af de ovenstående begreber.

LEKTION 26

Personlighedsstrålen fortsat. Valg af tjenestearbejde

Valget mellem tjeneste på fuld tid eller deltid.

Aktivering af ”den modtagelig gruppe” i menneskeheden.

Visdommen som profession.

Nedkaldelse og tilpasning af personlig karma med henblik på
fuldtids tjenestearbejde.

LEKTION 26

Når prøvedisciple når til det tidspunkt og sted, hvor de påbegynder en planlagt tjenesteaktivitet, står de overfor adskillige valg.

De må først beslutte, om de skal igangsætte deres aktivitet som en bibeskæftigelse eller som fuldtidsbeskæftigelse, og dette afhænger overordnet af to faktorer:

1. Relationen mellem deres karmiske situation og det valgte tjenesteområde. Med andre ord, tillader de nuværende karmiske forpligtelser indtræden i tjenesteområdet på fuld tid?
2. Det punkt af evolutionær udvikling, menneskeheden som helhed har opnået i forhold til det aspekt af Planen, som de søger at tjene. Med andre ord, findes der i menneskeheden et så stort felt af magnetisk modtagelighed for dette aspekt af Planen, at det tillader fuldtids objektiv beskæftigelse med det.

Svaret på begge disse spørgsmål er, at hvis prøvedisciplen er en ung mand eller kvinde, som, blandt mange andre, ønsker at tjene indenfor allerede eksisterende områder som enten psykologi eller uddannelse, og han eller hun har mulighed for at få en passende uddannelse, så vil de ikke få svært ved at træde ind i det valgte tjenesteområde på fuld tid.

Hvis imidlertid, det valgte tjenesteområde er indenfor undervisning i Visdommen eller åndelig healing eller rette menneskelige relationer osv., så kan det blive nødvendigt at igangsætte aktiviteten som en bibeskæftigelse indtil det tidspunkt, hvor de og den gruppe de tilhører, kan vække, stimulere og aktivere "den modtagelige gruppe" i menneskeheden for deres tjenesteområde. Dette er et meget vigtigt koncept, og det bør gives megen eftertanke.

Der er i menneskeheden en bevidsthedstilstand, som udgøres af mange personer over hele verden, som er specielt relateret til det aspekt af Planen, som I hver især søger at tjene. Denne bevidsthedstilstand eller verdensgruppepersona kalder vi ”den modtagelige gruppe”. De er karmisk modtagelige enten potentielt eller aktivt for et særligt aspekt af Planen, og det er gennem dem, at disciple nedfælder deres del af Planen i forholdene i verden. De udgør jeres lavere alignment med menneskeheden, ligesom jeres ashram udgør jeres højere alignment med Hierarkiet.

”Den modtagelige gruppe” for psykologi fx er tilstrækkeligt aktiv til at tillade disciple indenfor dette område at fungere på professionel basis, mens det samme endnu ikke gør sig gældende for ”den modtagelige gruppe” for undervisning i Visdommen.

Disciple, som er særligt relateret til den nye tankeformspræsentation af Visdommen, står overfor den opgave ikke bare at skulle igangsætte en planlagt tjenesteaktivitet, men også at være pionerer for en ny profession i menneskeheden. De skal ikke bare undervise dem, som er tilstrækkeligt modtagelige; de skal også vække, stimulere og aktivere dem, som subjektivt er parate til, men endnu ikke modtagelige for, undervisningen.

Læg mærke til det pionerarbejde, der foregår indenfor det parapsykologiske område, for at få en større forståelse for, hvad der endnu mangler at blive igangsat på Visdommens område.

Jeg vil gerne sige nogle få ord om Visdommen som profession, for de fleste af jer, som responderer på disse lektioner, er relateret til den på en eller anden måde.

Visdommen er ikke religion, skønt den er anvendelig som sådan; den er ikke uddannelse eller videnskab eller psykologi eller healing eller ledelse osv. skønt den er anvendelig indenfor alle disse områder. Den er en profession i sig selv, som når den udvikles tilstrækkeligt, vil udtrykke sig indenfor mange specialiserede områder.

Dens hensigt vil være, gennem sin magnetiske lyskvalitet, at skabe en syntese af de manges bevidsthed til En bevidsthed, dvs. at tiltrække,

relatere og integrere menneskenes separatistiske bevidstheder til at udgøre én menneskeheds levende helhed.

Dens umiddelbare mål er at vække ”den modtagelige gruppe” for Visdommen, så den kan komme til verden som en anerkendt profession. Denne periode er muligheden for dens cykliske fremkomst. I den større cykliske fremkomst er der tre højdepunkter, hvis man kan kalde dem det, som er særligt fordelagtige for at lade Visdommen finde indpas i forholdene i verden. To af disse tre højdepunkter var i årene 1960 til 1963 eller 64, og igen omkring 1975. Det tredje højdepunkt vil være mod slutningen af århundredet.

Disciple og prøvedisciple opfordres til at drage nytte af disse mulighedernes højdepunkter, og især forberede sig til det kommende.

I kan meget vel spørge: Hvordan kan jeg bedst forberede mig til at tjene på denne måde?

Visdommen som profession viser sig først indenfor undervisningens særlige område. Mange prøvedisciple, som igangsætter deres planlagte tjenesteaktiviteter i denne tid vil finde, at de er særligt relaterede til dette aspekt af Planen.

[En sidebemærkning på dette sted: I 1975 blev Visdommen, der allerede delvis var etableret som en profession, også virksom indenfor healingens særlige område, idet den samlede de mange forskellige organisationer, hvis formål var at fremme menneskers sundhed, i en integreret indsats henimod åndelig, mental, følelsesmæssig og fysisk sundhed.]

For nuværende vil de fleste prøvedisciple etablere undervisningscentre overalt i verden, hvor Visdommen som sådan vil blive gjort tilgængelig for menneskeheden.

Dette må naturligvis begynde i det små, men hvis det etableres ordentligt, vil det hurtigt ekspandere og forankre sig i menneskeheden som en anerkendt opfyldelse af et særligt behov.

Dette nødvendiggør en omgående udvidelse af prøvedisciples be-

vidsthed. Husk, at Visdommen ikke er en religion. De fleste prøvedisciple synes at betragte den som sådan, og det er en stor fejltagelse og en stor hindring for at den kan finde indpas. Den er anvendelig som og indenfor religion, men den må ikke indskrænkes eller begrænses dertil. Den må ikke blive etableret *som* religion.

Den er Visdom; den er anvendelig indenfor alle områder af menneskelivet, og prøvedisciple vil gøre vel i at meditere på dette koncept.

Når unge lærere påbegynder deres virke, dvs. når de faktisk begynder at undervise deres første elever i Visdommen, må de være meget omhyggelige med at gøre netop det. De må ikke forsøge at fjerne dem fra deres nuværende religiøse tilhørsforhold, men opfordre dem til at søge, finde og formulere, så vel som udøve den sandhed, som er til stede indenfor deres respektive religiøse tro.

De må planlægge deres undervisning, så den ikke forstyrrer eller kræver et valg mellem elevernes nuværende religiøse tilhørsforhold og deres nye studie. De må være meget, meget omhyggelige med dette, for hvis de ikke skaber rette relationer med hver eneste religion, og især med den ortodokse kristendom, vil de forfejle hensigten med deres tjeneste.

De unge lærere kalder ikke Visdommen for psykologi eller parapsykologi, ej heller okkultisme, for den er ingen af delene, skønt den er anvendelig for og indenfor hver af dem. De kalder den for Visdommen, og tilskynder deres elever til at praktisere Visdommen i deres daglige liv og affærer.

Jeg kan ikke understrege dette punkt nok, for det er et, som bekymrer Hierarkiet meget i denne tid. Der er så mange prøvedisciple i verden i dag, som er forvirrede over hvad Visdommen er, og i deres anstrengelser for at gøre den til noget, som den ikke er, modarbejder de Hierarkiets indsats mere end de hjælper den.

Hvis I stræber efter at undervise i Visdommen eller at praktisere den, så kald den for alt i verden det. Begrebet Visdom burde indvirke på menneskeheden i dag med enorm kraft, men den kraft er blevet afledt og spredt på grund af den misforståede indsats fra så mange.

Lær jer at tale ofte om Visdommen, henvis til den i jeres samtaler og hvis I bliver bedt om en forklaring på den, ja så giv den forklaring, for det er en lejlighed til at vække, stimulere og aktivere ”den modtagelige gruppe” for Visdommen.

Prøvedisciple, som er relateret til denne særlige aktivitet, vil normalt starte deres tjeneste på deltid og undervise et eller to hold om ugen indtil det tidspunkt, hvor de har aktiveret deres del af ”den modtagelige gruppe”. Mens de igangsætter de objektive skridt, de vil tage for at aktivere ”den modtagelige gruppe”, igangsætter de også et intenst subjektivt arbejde med samme formål. Det forgår som følger:

De bliver et bevidsthedsfokus ved at etablere en meditativ tilstand, som energier og begreber på subjektivt plan kan passere igennem fra Hierarkisk niveau via deres ashram ind i menneskehedens æteriske netværk gennem ”den modtagelige gruppe”. De er især opmærksomme på ”den modtagelige gruppe”, idet de søger at vække i den en respons overfor den Visdom, som den er særligt relateret til.

Til sidst vil prøvedisciple i en eller anden inkarnation igangsætte deres tjenesteaktivitet på fuld tid og fuldføre den tredje indvielse. For at gøre dette må de bringe guddommelig tilpasning til den guddommelige Plan ind i deres liv og affærer, idet de løser sig fra al personlig natur, som står imellem dem og deres tjeneste.

Dette bringer dem frem til et andet og meget vanskeligt valg. Hvornår og hvor i tid og rum og i hvilken grad skal de nedkalde den resterende udestående personlige karma, så den kan blive tilpasset?

Dette bringer os frem til et sted i indvielsesprocessen, som er hjerteskrærende og ofte skræmmende for prøvedisciple i sine implikationer.

Hvilket menneske på dette trin af vejen kender den karma, de har skabt i fortiden, og som står tilbage at blive forløst eller balanceret, før de kan give sig hen til Planen. De ved ikke om den vil bringe glæde eller sorg, om den vil tage relativt kort eller lang tid at forløse. De ved kun, at den er der og må nedkaldes bevidst for at blive forløst.

Dette er endnu et af indvielsens ofre og prøver. Ved den tredje indviel-

se nedkalder mennesket frivilligt og ved fuld bevidsthed resten af den personlige karma, der står imellem dem og deres valgte tjenestearbejde.

Hvad kan der siges om dette emne, som vil bringe klarhed og alligevel give den forvisning og det mod, som er så nødvendigt for at udføre denne handling?

Det er en del af denne særlige indvielse. Hver eneste, som når dette punkt, skal igennem denne erfaring og vokser derved. Det er ofringen af det separatistiske selv til Planen.

Disse udsagn giver kun ringe mening for de mennesker, som endnu ikke har gjort dem til en del af deres bevidsthed gennem erfaring, og dog giver sandheden i dem og deres respons på denne sandhed modet og indsigten til at fuldende indvielsen.

Prøvedisciple som står overfor denne nødvendighed, må lægge deres tro og tillid i hænderne på Gud og på alle de højere åndelige relationer i Gud, som gennem deres egne ofre har forbundet sig med dem, for at hjælpe dem igennem denne periode.

De må indse, at ingen Sjæl gives en større byrde end den, som de gennem deres persona kan bære og forløse i henhold til guddommelig lov. De ofrer herefter deres separatistiske selv på følgende måde. Efter at have etableret et meditativt fokus og alignment med Planen via ashrammen, evokerer de fra deres indre kærlighed til denne Plan.

Når kærligheden i dem når sit højeste, øser de den ud over menneskeheden og mediterer på følgende invokation:

Jeg står rede til at tjene den guddommelige Plan. Gør mig til en hel bevidsthed og et helt instrument, så lys kan strømme igennem mig, som kan lyse på vejen for mennesker. Lad hvilken karma jeg end har skabt forud, og som står imellem mig og mit tjenestepotentiale, blive nedkaldt i den orden, som under guddommelig tilpasning vil åbne mine øjne for disciplens vej. Led mig, så jeg kan tilpasse den nedkaldte karma i overensstemmelse med det største gode for flest mulige. Giv mig

kendskab til kærlighedens lov. Jeg står rede til at tjene den guddommelige plan.

LEKTION 27

Samspillet mellem personlighed, Sjæl og Monade omkring
3. indvielse.

Personaens sammensmeltning med Sjælen via identifikation.

Sjælens aspiration mod og alignment med Kristus.

Stråleopbygning og udligning af karmisk nødvendighed
gennem loven om nåde.

LEKTION 27

Det er Sjælens natur at manifestere sig selv i form, dvs. at reflektere sin "tilstand" eller sit "livsstade" i substansen på det vibratoriske plan, hvor den er fokuseret, på en sådan måde, at den ordner substansen i tilsynekomst af en organiseret form. På den måde bor bevidstheden i et legeme og frembringer gennem dette legeme nogle omgivelser, som resulterer i en række erfaringer.

Erfaringer åbenbarer Sjælen for den selv. Den afbilder bevidstheden i substans, som reflekterer dens eget livsstade tilbage i dens center for erkendelse. Da Sjælen potentielt er et udtryk for visdom, udvikler og udfolder den denne visdom gennem sin evne til at erkende sin egen tilsynekomst i form og forstå meningen med denne form. Med andre ord, når Sjælen ser på sig selv i erfaringens spejl, som i virkeligheden er et bevægeligt billede, en film, af dens udviklingsstade, forstår den intuitivt sine egne fejltagelser og vokser i visdom.

Menneskehedens overskyggende Sjæl, som er fokuseret i de tre verdener for menneskelig aktivitet, reflekterer sit "livsstade" på substansen i det trefoldige redskab for tilsynekomst. Denne ordnede form kalder vi menneskehedens legeme. Den overskyggende Sjæl bor altså i dette legeme via sine mange medlemmer og frembringer omgivelser, som vi kalder forholdene i verden. Dens erfaringer i forholdene i verden reflekterer, via dens mange medlemmer, dens livsstade tilbage i dens eget center for erkendelse, og den overskyggende Sjæl udfolder så den nødvendige visdom for at frembringe sin egen udvikling.

Visdommen folder sig ud i Sjælen, når den danner sig en ide om en guddommelig Plan for handling. Denne ide om en guddommelig Plan opstår, når Sjælen sammenligner sin nuværende refleksion af sig selv med den monadiske impuls, som har bevæget den ned i eksistens.

Monadens, som er Sjælens arketype, antager skikkelse af Kristus, den guddommelige Søn; det Ene Livs bevidsthed og indre offerhandling.

Personaen, den del af Sjælen, som er fanget i refleksionen i form, aspirerer mod den overskyggende Sjæl, som er et voksende udtryk for Visdom. Den overskyggende Sjæl aspirerer mod monaden, dvs. Kristus, der for øjeblikket kan defineres som fuldkommen handling i det Ene Liv.

Personaen aspirerer gennem disciplin.

Sjælen aspirerer ved at danne ideer.

På tidspunktet for tredje indvielse, når denne indvielses hemmeligheder åbenbares og udgør den bevidsthedsudvidelse, som karakteriserer indvielsen, smelter personaens opmærksomhed gennem identifikation sammen med den overskyggende Sjæl, og fornemmelsen af dualitet mellem de to forsvinder. Det overskyggende overskygger ikke længere, men findes i hjernen, fordi bevidstheden deri er identificeret med den åndelige Sjæl.

Dette er i sig selv en magisk handling, der udføres af den kreative vilje. Den frembringer en specifik ændring i erkendelsen. Mennesket erkender sig selv som Sjæl, og Sjæl og persona er ikke længere adskilt. Denne adskillelse heles, det tilsyneladende brud i bevidstheden lukkes og personaen indtager den plads, det var meningen: Den afslørede maske eller tilsynekomsten af Sjælen i de tre verdener.

Mennesket, der nu er den inkarnerende Sjæl, ændrer sit niveau for aspiration til en højere vinding af spiralen og aspirerer mod Kristus gennem dannelse af ideer. Dette tager i udtryk eller erfaring form som tjeneste for Planen. I sit indre danner sjælen nu ideer om den guddommelige Plan og i det ydre tjener mennesket denne Plan og bestræber sig på at manifestere fuldkommen handling i det Ene Liv.

Hvad betyder dette for jer?

1. Det betyder, at I har nået det punkt i udvikling, hvor I via identifikation skal til at erkende jer selv som sjælsbevidste. I

aspirerer ikke længere som en persona mod en overskyggende Sjæl. Identificer jer i hulen i midten af hovedet som Sjæl, og stræb efter at blive her i alle døgnets fireogtyve timer. Hver gang I tænker eller siger ”jeg”, så gør det fra dette center, idet I erkender, at I med ”jeg” mener Sjæl.

Når I ser ud i verden, så se gennem ajna centeret fra jeres residens i hulen som Sjæl, og tillad ikke jer selv at blive trukket ned eller ud, hverken fra denne position eller fra denne identifikation.

Jeg er Sjælen her og nu.

2. Det betyder, at I har nået det punkt i udvikling, hvor jeres aspiration rettes mod Kristus. Så fra nu af: Identificer jer som Sjæl og aspirer mod Kristus.

I skal som Sjæle i hovedets center, danne jer ideer om den guddommelige Plan, som den holdes i fokus for jer af Kristus.

Dette gør I gennem en så fuldstændig alignment med Kristus, at I i dette center kun er modtagelige for Hans påvirkning.

Skab ikke alignment med tankeformer på mentale niveauer, følelser på astrale niveauer eller situationer eller omstændigheder på fysiske niveauer. Det vil sige, tillad ikke jer selv at blive tiltrukket af dem og derved komme under deres indflydelse. Forbliv positiv overfor alle horisontale virkninger, og positivt negative, årvågne mod og tiltrukket af Kristus gennem jeres vertikale alignment.

Jeg er det jeg er. (I am That I am).

På denne måde bliver I i stand til at danne ideer om (i jeres bevidsthed give form til) den guddommelige Plan.

3. Det betyder, at I er parate til at bringe den guddommelige Plan ud i handling i og igennem substansen i jeres egne redskaber.

Al substans i de tre verdener er præget af, det vil sige farvet eller be-

tinget af, en eller anden af de syv stråler. Sådan giver ånden substansen guddommelig hensigt.

Den substans som er smeltet sammen for at frembringe jeres legemer, mentale, astrale og æterisk-fysiske, er således allerede præget af en guddommelig hensigt i overensstemmelse med dens fremherskende stråleenergi.

I, Sjælene, har valgt den stråletype af substans, som skal udgøre jeres tilsynskomst i de tre verdener og gennem spejling betinget denne substans yderligere med jeres karmiske hensigt.

Jeres udstyr: De mentale, astrale og æterisk-fysiske legemer, åbenbarer den karmiske nødvendighed, som bragte jer i inkarnation. Dette er jeres karma, og dens virkninger manifesteres som erfaringsmønstre i jeres liv og affærer.

Den måde I tænker, føler og handler på, er alt sammen virkninger af den karmiske nødvendighed, som er bygget ind i jeres legemers substans.

En karmisk nødvendighed manifesterer sig altid som et valg, så virkningen bliver enten en erfaring, der udligner karma eller genererer ny karma, som må udlignes i et andet liv. Kun få er nået frem til muligheden for perfekt handling, som er en afbalancering af karma uden at skabe ny karma. De fleste balancerer gammel karma ved at generere ny, i jeres tilfælde tjenestekarma; eller det lykkes dem ikke at afbalancere den, så de må vende tilbage til en lignende erfaring; eller de genererer en yderligere karmisk byrde oveni den, de allerede har.

Hvis prøvedisciple er tilbøjelige til kritik, betegner det den karmiske nødvendighed af at bygge forståelse som erstatter kritik ind i deres mentale legeme. Med andre ord, når Sjælen observerer denne refleksion af sin bevidsthed i personaens erfaring, vil den, når refleksionen kastes tilbage i dens eget center for iagttagelse, sammenligne den med den monadiske impuls, som er motivet for væren.

Sjælen danner en ide om den guddommelige Plan som den holdes i fokus af Kristus, hvilket i dette tilfælde tager form af kærlig forståelse.

Når den kærlige forståelse vokser og udfolder sig i Sjælen, søger den herefter at reflektere den via sindet ind i menneskets hjernebevidsthed, og mennesket udvikler gradvis medfølelsens kvalitet.

Dette er et ret nyt begreb om karma, der let kan relateres til evolution som en af dens store love.

Vi ser loven virke i personaens verden som en høst af erfaringer om det, som personaen har sået. Vi ser også den indre mening med karma som den relaterer til Sjælen og dens vækst.

Når mennesker begynder at tænke som Sjæl, bliver de i stand til at udligne de karmiske årsager og virkninger i deres indre uden at skulle igennem den langsommelige proces af ydre årsager og virkninger. De udligner den karmiske nødvendighed i forhold til den guddommelige Plan i deres indre, når de skaber ideer om denne Plan og invokerer loven om nåde eller barmhjertighed.

Dette har altid været et interessant emne for prøvedisciple, for når et menneske først er blevet opmærksom på loven om karma, er det svært at se, hvordan noget, som allerede er sat i bevægelse, kan ophæves eller fortrænges. Og dog rummer loven om kærlighed også loven om nåde eller barmhjertighed, for sådan er det.

Lad os se på fx prøvedisciple, som har denne tendens til at kritisere tillige med andre ledsagende negative kvaliteter. De har naturligvis ophobet en bunke personlig karma, når de i fortiden har udtrykt disse kvaliteter. Men nu er de ansøgere til indvielse, søger at tjene Planen og overvinder gradvis denne negativitet i sig selv. Skal de så bruge år eller endda inkarnationer på at høste virkningerne af de frø, de har sået i fortiden, før de bliver fri til at tjene?

Nej, det er ikke nødvendigt, for når de én gang har overvundet den karmiske årsag til sådanne virkninger i sig selv, bliver loven om nåde virksom. Ophobningen af personlig karma som er skabt i fortiden forvandles, når de påbegynder deres tjeneste i de tre verdener.

Læg venligst mærke til, at dette kun er muligt, når man overvinder årsagen i sit indre selv, og ikke før.

Og selv da er der en kort cyklus, hvor negativiteten manifesteres, mens den karmiske lov, som allerede er sat i kraft, opfylder sig selv; men hvis prøvedisciplen bevarer sin ligevægt (manifesterer medfølelse, i en situation, hvor han eller hun førhen ville have udtrykt kritik) hele vejen igennem denne cyklus, vil denne negativitet ikke mere dukke op som en hindring for tjeneste.

Det er klogt for prøvedisciple på dette stadie at overveje de karmiske nødvendigheder, som er blevet indlejret i instrumentet.

Hvor som helst en negativ tilstand manifesteres i deres udtryk, viser det nødvendigheden af at udvide bevidstheden til – via dannelse af ideer – at forstå denne tilstands polære modsætning, og gennem denne forståelse genopbygge substansen i deres legemer til at manifestere den polære modsætning. På denne måde ophæves og forvandles de karmiske virkninger, der er skabt i fortiden, og mennesket befris gradvist fra formens fængsel.

Hvad er formens fængsel andet end de former vi selv bygger, og som kalder os tilbage i inkarnation igen og igen.

LEKTION 28

Kunsten og videnskaben om magi.

Form er tilsynekomst af virkelighed, ikke virkeligheden selv.

Hjernen og dens okkulte funktion som det formbyggende instrument.

Træning af hjernens responsmekanisme – skelnen mellem sjælens hensigt og formens hensigt.

Legemerne som sjælens instrument for tjeneste.

LEKTION 28

Kunsten og videnskaben om magi, som også præcist kan defineres som kunsten og videnskaben om tjeneste, virker i henhold til faste love, som prøvedisciple skal lære at manipulere. Disse love kontrollerer bevægelsen af energi, kraft og substans ind i forud fastlagte mønstre, som vi kalder former.

Når Sjælen forstår loven og manipulerer den i samarbejde med guddommelig hensigt og Plan, mestrer den formnaturen og befrier ikke bare sig selv fra sit fængsel, men bruger den (formnaturen) i tjeneste for Kristus.

Det kan måske her være godt at overveje og afklare formnaturen som begreb. En form er en hvilken som helst sammensætning af energi, kraft og substans, som kan opfattes af bevidstheden. Fx er en tanke, der opfattes og genkendes som en tanke af bevidstheden, en tankeform. Hvis denne tanke frembringer en vibration i det astrale legeme, og opfattes fra en følelsesmæssig polarisering, har den ikklædt sig selv astral substans og er blevet en astral form. Hvis den samme tanke bringes ned og kommer til syne i dagens lys, dvs. kan opfattes af de fem fysiske sanser, er den blevet en fysisk form.

En form er kun tilsynskomst af virkelighed, den er ikke selve virkeligheden. Dette begreb rejser nogle forståelsesproblemer, for prøvedisciplines bevidsthed er stadig fanget i hjernen, som ikke bare er en form, men selve det formdannende instrument hvad angår de tre lavere verdener.

Hvis vi på nogen måde skal forstå mennesket som Sjæl og dets beherskelse af tilsynskomstens verden, må vi forstå hjernen og dens okkulte funktion. Den er det instrument, som frembringer fænomenet magi, eller formbygning, i de tre verdener. Dens endelige hemmeligheder afsløres først ved fuldendelsen af den tredje indvielse, men vi kan her

forsøge at nærme os en sådan afsløring.

Hjernen er i virkeligheden den inkarnerede bevidstheds fokus i substans. Vi siger ”mennesket i hjernen”. Men vi mener ”Sjælens fokus i substans, mennesket i dets hus”. Hjernen er en fortætning af mentalt, astralt og æterisk stof, der er skabt ved et fokus af disse tre stoffrekvenser gennem hulen i midten af hovedet. Pinealkirtlen og hypofysen er henholdsvis den positive og den negative polaritet, som frembringer et samspil af kræfter, der resulterer i bevidsthedens fødsel i det indre, eller dens refleksion på det fortættede stof, vi kalder hjernen.

Hulen i midten af hovedet defineres okkult som det sted, hvor land, luft og vand mødes, fordi det er centeret, hvor æterisk, mental og astral substans fokuseres (i den rækkefølge) for at blive fortættet til form. Hjernen kunne man kalde master-formen, det instrument gennem hvilket den fokuserede substans fortættes og kommer tydeligt til syne i de lavere mentale, astrale og æterisk-fysiske verdener.

Bevidstheden fanget i hjernen ser den ydre verden i overensstemmelse med de former, som er præget eller fortættet der. Med andre ord ser vi en ydre tilsynekomst gennem den form eller formular, den har i vores hjerne, og vi fortolker den i overensstemmelse hermed. På den måde begrænses vi af vores eget formbyggende instrument.

Et godt eksempel på dette er den studerende, som opfattede fænomenet okkult lys for første gang. Midt i sin meditation oplevede hun pludselig, at hun (i sin fantasi) åbnede døren til køleskabet. Lyset blev tændt da døren åbnede, og fyldte hendes hoved indvendigt med sin glans.

Da denne samme studerende forstod, at hun havde opfattet dette fænomen i en form, der var acceptabel for hendes hjerne, og at opfattelsen af ”lyset i hovedet” på ingen måde var usædvanlig, behøvede hun ikke længere køleskabet for at opfatte lyset.

Når prøvedisciple praktiserer daglig meditation, løfter de deres hjernefrekvens og ændrer dens cellestruktur på en måde, som ændrer de former, der allerede er præget på den. Dette er muligt fordi deres meditationer virker på den æteriske, mentale og astrale substans, som

fokuseres ind i og igennem hulen. De kan ændre deres egen hjerne, fordi de arbejder fra det center, som er dens årsag. Legemernes substans betinges af hjernen fra det center (hulen), som først bringer den (substansen) i fokus. Hulen, som er en del af hovedcenteret, er således hjertet i et menneskes væren. Det er selve centeret for dets tre leger, og det er konstrueret af æterisk lyssubstans i alle de lavere verdens tre frekvenser. Med andre ord er det her land, luft og vand mødes i netop den rækkefølge.

En række punkter af yderste okkulte vigtighed indikeres i denne instruktion:

1. At hjernen er nødvendig for at bygge former på de lavere mentale og astrale planer, så vel som på det fysiske. Dette har hidtil været skjult for at værne menneskeheden imod umodne magikers arbejde, men et sådant værn er ikke længere muligt med den indkommende syvende stråle. De store okkulte hemmeligheder, der har at gøre med magi og hjernen som magiens instrument, vil blive afsløret, når syvende stråle gør sin indflydelse gældende.
2. At når mennesket en gang har befriet sig selv fra dets egen forms (hjernes) begrænsninger og står i hulen i midten af hovedet, er det i mesterens position, idet det kan kontrollere substans.
3. At den måde man bliver magiker på klart defineres som
  - a. Meditation
  - b. Praktisering af formbygning
  - c. Praktisering af projektion

Det er usædvanligt enkelt. Mennesker befrier sig selv fra formens begrænsning gennem deres opmærksomhed på meditation. I meditation anbringer de gradvis sig selv, dvs. deres eget bevidsthedsfokus, i hulen i hovedet, hvor de bliver den der manipulerer. De praktiserer herefter formbygning, idet de omdanner substans til de former, som de ønsker at manifestere. Over en lang periode i tid udvikler de deres bevidsthed hen imod identifikation med Sjælen, og som Sjæle imod identifikation med det Ene Liv, indtil de endelige hemmeligheder om projektion

afsløres for dem. Disse har at gøre med det fokuserede tredje øje, hjernen, ajna og halscenteret.

Den mentale, æteriske og astrale substans, der er nødvendig for at bygge en ønsket form, trækkes af bevidstheden ind i hulen. Dette er vigtigt; magikere tilegner sig ikke substans fra en astral polarisering via begærets energi. De tilegner sig den nødvendige substans fra en polarisering som Sjæl i hulen via den guddommelige hensigts energi.

De bringer herefter denne substans ind i ret fokus via det fokuserede tredje øje, danner et billede og præger dette billede på den fysiske hjerne, så det kan fortættes til form. Den fortættede form projiceres så fra hjernen ud i tid og rum via ajna og halscenteret.

Lad os overveje dette i dets praktiske anvendelse for så vidt angår prøvedisciple.

Prøvedisciple forsøger at leve i verden som Sjæle. Det er hensigten med al deres disciplinære træning. De stræber efter at løfte sig selv fra et fokus som separatistiske personligheder til et fokus som Sjæle, hvorfra de vil kende sig selv som værende en del af og fungerende i den ene menneskehed i deres daglige liv og affærer.

Når de erkender magiens hemmeligheder, bruger de dem til dette formål. De former de bygger, tjener alle *dette* mål, indtil det tidspunkt, hvor det er blevet en manifesteret realitet i de tre verdener.

I begyndelsen opnås en kortvarig cyklisk polarisering via gentagne meditationsøvelser, hvor de fokuserer deres bevidsthed i hulen i midten af hovedet, og her identificerer sig selv som Sjæl.

Senere stabiliserer de den cykliske polarisering til en permanent polarisering gennem en vedvarende og konstant sjælsidentifikation i dette center. Dette bliver deres residens.

På dette tidspunkt er de blevet så identificerede med Sjælen, at de betragter deres legemer fra et helt ny perspektiv. De tre legemer er blevet deres trefoldige redskab til kontakt med de tre verdener af menneskelig stræben, der ses som et nødvendigt tjenesteinstrument

for det Ene Liv. Som Sjæle, stræber de efter at tilegne sig og kontrollere legemerne, dvs. hævde deres beherskelse af denne formnatur.

De må klart skelne mellem formnatures og deres egen hensigt. Det er på dette stadie at de seriøst studerer formaturen, og især lærer at sansning er karakteristisk for formen og ikke for bevidstheden. Den bevidsthed, som er identificeret med og begrænset af formnaturen, opfatter gennem, evaluerer efter og baserer sine beslutninger på formens sansemæssige respons på stimuli.

Et godt eksempel på denne skelnen mellem form og bevidsthed er Sjælens holdning til mad. Sjælen vil kun tillade kroppen at indtage den føde, som er nødvendig for dens sundhed. Det er ikke bevidstheden som er sulten. Det er ikke bevidstheden som kan lide eller ikke lide en bestemt slags mad. Formnatures respons på det at spise er derimod en sansemæssig respons.

Prøvedisciple, der nylig har identificeret sig som Sjæl, hævder deres beherskelse af formnaturen ved at skelne på denne måde og ved at træne legemerne til en ny og mere passende smag. Med andre ord, idet de ved, at det er formens natur at respondere via sanserne, træner de den til at kunne lide det, som de vil for den. De forfiner formens sansemæssige respons på stimuli.

På samme måde træner de legemerne til at tillade eller manifestere de udtryk for kærlighed, medfølelse, harmoni, skønhed osv. som de vil. De forfiner formnaturen ved at ændre dens sansemæssige respons. De træner formen til – gennem sanserne – at glæde sig over disse højere kvaliteter, som de selv glæder sig over fra sansningens højere stade. Dette højere stade kan defineres som indre viden, visdom eller ren fornuft, som er selve bevidsthedens natur.

Med andre ord, bevidstheden véd, den erkender ren fornuft, mens formen sanser.

Det er vigtigt her at pointere, at det er formens natur at reagere gennem sanserne. Sjælen forsøger ikke at udrydde eller undertrykke denne natur, men snarere at træne den sansemæssige respons hen imod en positiv reaktion på de højere kvaliteter. Den præger således selve

substansen med en ny tilstand, en ny naturlig reaktion.

Fra en polarisering i hulen beslutter Sjælen den nye reaktion, der skal udtrykkes, bygger dens form (en vane); fokuserer denne form i hjernen, hvor den fortættes; og projicerer den derfra ud i tid og rum (*nu* i legemeerne som en del af den indbyggede responsmekanisme) via ajna og halscenteret. Når den visualiserede form (i dette tilfælde den nye reaktion) projiceres via ajna, intoneres dens tone eller vibration i halscenteret. OM, som er Sjælens magiske ord, intoneres på den tone, som er den skabte forms vibratoriske frekvens. Denne tone erkendes intuitivt af Sjælen.

Når dette arbejde er afsluttet gennem en formel meditation, opretholder Sjælen via det fokuserede tredje øje opmærksomheden på det, indtil et godt stykke tid efter at legemeerne automatisk reagerer i overensstemmelse med den nye prægning.

Med andre ord opretholdes visionen i ajna og intoneringen af tonen fortsættes i halscenteret via stemmens tonale kvalitet, samtidig med at det daglige liv fortsættes.

Hvis dette gøres rigtigt, kan hele arbejdet afsluttes indenfor en syv dages cyklus. I seks dage opretholdes opmærksomheden på denne indsats. På den syvende dag slapper bevidstheden af, idet den véd at arbejdet er fuldbragt, og at virkningen på substansen er *god*.

Rækkevidden af denne lektion kan ikke begribes i en enkelt gennemlæsning eller en enkelt drøftelse i gruppen. Den vil kræve dyb eftertanke. De som har et så oprigtigt motiv, at deres intuitive evner fungerer, kan opnå virkelig illumination ud fra foregående.

LEKTION 29

Sjælens rolle som magiker. Lovene for den skabende proces.

Menneskets tab af sin kreative evne i atlantisk tid.

Den store Invokation.

Lovene for den skabende proces:
Balancering af ånd, bevidsthed og stof og skabelse i oprindeligt stof.

LEKTION 29

Tilsynekomst af form på ethvert eksistensplan forudsætter, at dens skaber bevidst eller ubevidst har samarbejdet med loven, og i arbejdet under og med denne lov har fulgt en bestemt proces, som vi kalder magi. Processen resulterer i en tilsynekomst af form, hvor der før ikke var nogen form. Substansen (og jeg hentyder her til oprindeligt stof) formes til et redskab for ånd og/eller bevidsthed, alt efter hvad situationen er; og efter fortætningen af dette oprindelige stof til den ønskede frekvens, opretholdes substansen i et samlet hele indenfor en ringpass-not. Dette gælder hvad enten formen er en tanke eller et fysisk legeme.

Fordi der har været en nødvendig sløring af dette emne (magi) siden den atlantiske periode, finder vi, at det er blevet misfortolket af næsten alle studerende og prøvedisciple, der arbejder i verden i dag.

Der er nu brug for en klar formulering af sandheden, når den nye mulighedernes cyklus indfinder sig. Det er om denne formulering, primært om dette emne, dette værk handler. Men hvorfor kaldes disse instruktioner så "Sjælens Natur"? Fordi det er Sjælens natur at skabe form. Fordi Sjælen er mellemeleddet mellem ånd og stof. Fordi Sjælen *er* magikeren.

Før det vil være klogt at fortsætte med afsløring af sandheden om den skabende proces, er det vigtigt at vi overvejer årsagen til den nuværende tilstand.

Der var en tid i menneskehedens historie, hvor magien ikke var svøbt i mystik, hvor alle børn blev undervist i trinene i den skabende proces, lige så naturligt og systematisk, som de nu undervises i aritmetikkens fundamentale principper.

Og hvorfor ikke? Dette er menneskets guddommelige arv. Det er grunden til dets væren, den underliggende logiske hensigt med menneskehedens plads i verdensordenen. Mennesket blev *født til at skabe*, til at bygge former, som Guds bevidsthed kunne manifestere sig i.

Hvad kan der være sket igennem tidernes og historiens gang, som har forårsaget menneskets tab af dets guddommelige ret? Hvordan kan det være at mennesket er blevet nægtet sin plads i Logos' liv og affærer, som det er en uadskillelig del af? Det må have begået en næsten utilgivelig forbrydelse imod dette Liv; og det gjorde det også.

Vi ser de karmiske konsekvenser af en sådan handling overalt omkring os i dag. Vi ser en menneskehed, som er helt uden kendskab til sin identitet, sin guddommelige hensigt og sin inderste naturlige skabevne. Vi ser en menneskehed gennemsyret af frygt for det monster, den har skabt ud af substans, en ensom lidende menneskehed, som er prisgivet dette monster, og nægtet adgang til den gyldne visdomsnøgle, som er dens eneste håb om frihed.

Det er kun tilladt at sige nogle få ord om den atlantiske episode, men disse få vil være nok.

Når mennesker skaber en form ud af substans, bruger de økonomien i det Liv, de lever i. De ændrer ikke dens bestanddele, med de ændrer relationen mellem ånd, stof og bevidsthed. Når det sker ved at forbryde sig imod det Ene Livs Plan, medfører det en forstyrrelse i hele den planetariske sfære – endda i den solare – som bringes ud af harmoni (så at sige) med det liv, den er en del af. Således forstyrres planetens egne relationer, dens hensigt modarbejdes og dens vækst forsinkes for en tid. Er dette planetarisk karma? Det *må* det være, men vi bliver nødt til at se på den rolle menneskeheden har spillet i denne karmiske nedkaldelse, for at der kan bringes balance i regnskabet.

Lad os igen se på menneskehedens placering i tingenes orden, så vi klart kan fastslå det Ene Livs hensigt og forbrydelsen mod denne hensigt. Menneskeheden er, som vi har sagt mange gange, det planetariske halscenter, det center som det logiske ord lyder igennem. Dette ord (Sjælen og senere Monaden på dens eget plan) er skabende. Det skaber formerne som vores Gud kommer til syne i.

Når vi ser på det fra et andet synspunkt, ser vi menneskeheden som Logos' hjerne. Hvert menneskeligt væsen er en hjernecelle i det Ene Liv. Logos, eller den styrende vilje, overfører sin hensigt og plan, via hjertet i sit væsen, Hierarkiet, ind i denne hjerne, så den her kan fortættes til form. Menneskeheden optager derefter hensigten og planen i sig selv, genskaber den i form og giver den tilsynekomst i dagens lys.

I den atlantiske periode, hvor alle mennesker var *bevidste magikere i overensstemmelse med Planen*, fornægtede menneskeheden af en uforklarlig grund (bortset fra at den må være karmisk) den logoiske Plan til fordel for sin egen. Det betød, at mennesker undfangede og skabte i overensstemmelse med deres egen separatistiske hensigt. Herved misbrugte de det Planetare Livs økonomi, relationen mellem ånd, stof og bevidsthed blev ændret og antahkaranaen mellem mennesket og dets Sjæl blev brudt. Da ordet lød ud i tid og rum, antog det en destruktiv tone, fordi det blev intoneret i forbrydelse mod det Ene Liv.

Bruddet på antahkaranaen resulterede i en omvæltning i det Planetare Livs bevidsthed, og mennesket drev bort fra den logoiske hensigt, som havde bragt det i væren, dvs. mennesket brød sin egen relation til Gud.

Det var ikke en hævngherrig Gud, som nægtede mennesket dets guddommelige arv. Det var mennesket selv, der ødelagde sin bevidsthed om sig selv om Sjæl, og som i konsekvens heraf lukkede døren til sit skabende geni.

De ydre resultater af denne handling kom i form af en katastrofe, som udraderede den atlantiske civilisation. Den voldsomme ændring af jordens overflade, oversvømmelsen af tæt befolkede områder med vand, og det gradvise tab af menneskets kendskab til den skabende proces, var bare ydre refleksioner af den frygtelige omvæltning, der fandt sted i selve Planetens bevidsthed.

Siden den tid har menneskeheden gradvis bragt sig selv tilbage til en ny mulighedernes cyklus. Antahkaranaen – ikke bare mellem mennesket og dets Sjæl, men mellem Hierarkiet og menneskeheden – genopbygges af de disciple i verden, som bevidst tjener Planen. Den Plan, som har at gøre med mennesket som skaber, fokuseres endnu en gang

nedad, og udfrielsen af både bevidsthed og substans til logisk hensigt bliver mulig.

Således skrider afsløringen af mysterierne frem i overensstemmelse med loven, men med denne særlige advarsel: Lad jeres skabende geni blive rettet mod udførelsen af Guds Plan på jorden.

Det foreslås, at den oprigtigt studerende tager den store invokation ind i meditation for yderligere opklaring i lyset af det ovenstående.

*Fra lysets kilde i Guds sind
Lad lys strømme ind i menneskers sind
Lad lyset komme til jorden.*

*Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
Lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter.
Må Kristus komme til syne på jorden.*

*Fra centeret hvor Guds vilje er kendt
Lad hensigt lede menneskers små viljer,
den hensigt Mestrene kender og tjener.*

Disse tre første stanser har at gøre med genopbygningen af den trefoldige streng af lys, som kaldes antahkaranaen. De vedrører også den rette balance mellem ånd, stof og bevidsthed, som siden Atlantis har være ude af balance.

*Fra centeret vi kalder menneskeheden
Lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
Må den forsegle døren til det onde.*

Lad lys, kærlighed og kraft genoprette Planen på jorden.

Disse sidste er selvforklarende i bevidstheden hos dem, som intuitivt fornemmer sandheden i den ovenstående tekst.

Lovene som har at gøre med den skabende proces vedrører:

1. Illuminationen af de tre

Vi har her at gøre med ligningen eller balancen mellem ånd, stof og bevidsthed. I hvilket indbyrdes forhold må de være for at kunne tilvejebringe manifestation af Planen?

Dette var den første lov, som den atlantiske bevidsthed forbrød sig imod, fordi man ganske så bort fra forholdet imellem de tre. Det samme gælder for den sorte magiker af i dag, som skaber for egen hensigt. Husk, at menneskehedens guddommelige formål i verdensordenen er at skabe de former, som Guds bevidsthed kan manifestere sig igennem.

Som I husker, handlede den første instruktion i bogen om den treenige årsag bag al manifestation. Treenigheden af ånd, stof og bevidsthed er nøgleformularen, den *første* årsag til alt hvad der er. Det menneske, som skaber, må derfor arbejde med denne årsag, hvis dets skaberevne skal være i overensstemmelse med guddommelig hensigt.

Som sjælsbevidste personaer er vi mellemeleddet mellem ånd og stof. Vi må derfor bevidst tage plads mellem de to for at kunne udføre skabelsens guddommelige mirakel.

Dette gør vi gennem bevidst alignment med, og fokus i, den manifesterede planets kausale trekant.

Vi bliver ét med bevidstheden i det Liv, hvori vi lever, bevæger os og har vores væren, træder ind i Hans meditation, balancerer ånd med stof i overensstemmelse med Hans Plan, og fortsætter herfra med at bygge de former, en sådan Plan manifesterer sig igennem. Sådan etableres den nødvendige polaritet, som Guds bevidsthed kan manifestere sig i.

Der kunne skrives tykke bind om dette emne, men det er nødvendigt for vores nuværende formål at berøre det i korthed, for at vi kan fortsætte med teksten. Jeg opfordrer jer derfor til at tage dette begreb ind i meditation og udvide forståelsen af det, indtil I erkender dybden og bredden af dets mening.

Forsøg aldrig at bygge en form fra en identifikation som et separativt fokus. Etabler først i dyb meditation jeres enhed med det Ene Liv. *Hav modet til* at tilsidesætte jeres egen separate identitet, jeres egne hensigter og mål, og til at bestemme på hvilken måde I *bedst* kan tjene Planen gennem jeres alignment med den, som en integreret del af det Ene Liv.

Jeg kommer her med en advarsel. Forsøg ikke at blive det Ene Liv i jer selv, men opgiv selvet for at blive en del af det Ene Liv; og lær jer fra dette fokus at tjene de mange.

Den første lov, som magikere beskæftiger sig med, er ligningen eller balancen mellem ånd, stof og bevidsthed. Gennem denne balance bliver de i stand til at se den arketyperiske form, eller med andre ord at bestemme det aspekt af Planen, som deres Sjæl er ansvarlig for.

2. Tilegnelsen af substans og dens skabelse til devisk form.

Bygningen af formen finder sted i fire frekvenser af oprindeligt stof. Dette betyder, at der bag al form på *ethvert* eksistensplan er fire frekvenser, som også kan betegnes som de fire elementer: jord, luft, ild og vand.

De kendes af okkultisten som

- 1 = esoterisk lys
- 2 = esoterisk lyd
- 3 = esoterisk farve
- 4 = esoterisk vibration

Disse fire frekvenser af oprindeligt stof udgør substansen på ethvert eksistensplan, og er det materiale, som den deviske form bygges af.

Magikeren må tilegne sig disse fire elementer, og i den rette sammensætning heraf bygge den deviske form, som kan bringe Planen ud i ydre manifestation.

Lad os se på selve den manifesterede form. Bag dens fysiske tilsynkomst er den fysisk-æteriske deviske form. Bag denne deva er fire

frekvenser af æterisk stof, kaldet jord, luft, ild og vand – eller lys, lyd, farve og vibration – som er blevet sammensat på en sådan måde, at der er skabt en æterisk deva af en bestemt type.

Når vi betragter den fysiske form, ser vi alene den laveste tilsynekomst i substans af denne fir-hed. Disse fire er blevet drevet ned i manifestation. Før de tog form i mental, astral og æterisk substans, blev de skabt som en fir-hed på Sjælens plan af de fire frekvenser af oprindeligt stof. På denne måde finder skabelsen af formen sted i Sjælens budhiske sfære, ovenover de tre plan for menneskelig stræben.

Når formen er skabt, drives den nedad af Sjælen for at komme ud i manifestation. Vi vil beskæftige os med dette senere. Forsøg indtil da at forstå meningen, som er indeholdt i denne instruktion, idet I husker, at hele den proces, som er beskrevet indtil nu, udføres af Sjælen på dens eget plan.

LEKTION 30

Sjælens skabelse af sin form. Vækkelse af Tærskelens vogter.

Uddybning af ”illuminationen af de tre” – den rette blanding af ånd, stof og bevidsthed, og nedfældning heraf til stoffets fire frekvenser.

Skabelsens to første trin vedrører lyd – elementet luft, og lys – elementet jord.

Oprindelsen til ondskab, vækkelse af Tærskelens vogter.

Garantien for ret skabelse ligger i Kristi navn.

LEKTION 30

Stoffets fire frekvenser, som også kan betegnes som den lavere fir-hed, har at gøre med de fire åndelige principper, som det oprindelige stof (for så vidt angår menneskeheden) er delt op i. Dette er et ret vanskeligt emne, da vi har at gøre med stof, som har sin oprindelse i de overordnede tre, og som alene udgør det oprindelige stof i den planetare Logos' fysiske legeme. Det er disse frekvenser, som konstituerer den kosmisk fysiske natur og begrænsning for vores Logos, og som Logos er forbundet med i fysisk forstand, i sine kosmiske omgivelser. De betinger den indflydelse Logos har på sin egen verden, fordi de ligger til grund for den udstrålende aktivitet, som er særlig for Logos og som har sin virkning på Dens solare og kosmiske relationer.

For at vi mere klart kan forstå dette emne, så overvej igen det faktum, at ånd og stof bare er to poler indenfor én energi eller kraft. Ånd, stof og bevidsthed udgør den kausale manifestationstrekant. Ud af denne første trehed fødes et bevidsthedsfokus, som er logoisk, da det er den nedfældede syntese af de tre. Dette fokus er et numerisk fire, da det er harmonien af de tre, som er blevet nedfældet i en lavere frekvens af sig selv.

Mens Logos således betyder Én, betyder det også fire, fordi det, der ligger bag Logos, lyder frem, dvs. ånder. Lyd har at gøre med åndedræt, den første harmoniske bevægelse af de overordnede tre ud i manifestation.

Så, den stoffrekvens, der defineres som esoterisk lyd, eller det såkaldte luftens element, er numerisk én eller fire, Skaberens levende ånde eller ord.

Ordet, eller åndedrættet, rummer i sig ånd, stof og bevidsthed i en ny frekvens, som i sit subjektive fokus er én, og i sin ydre manifestation

fire. På den måde kommer manifestationens lavere fir-hed ud af de tre.

Denne frekvens af oprindeligt stof er altså et princip, skabt ud af viljens første berøring med intelligensen. Viljens første bevægelse sker fra den Ene, som skaber et fokus (åndedræt) ud af de overordnede tre ind i en ny syntese af lyd (Ordet).

Ordet eller åndedrættet, faktisk Guds lyd, som vi kalder luft, er, som en stoffrekvens, overalt ligeligt til stede i en hvilken som helst form. Denne stoffrekvens er derfor den første, der skal tilegnes af den skabende Sjæl, når den giver sig til at bygge en form, som manifesterer Planen.

Det er derfor magikere som det første beskæftiger sig med ligningen mellem ånd, stof og bevidsthed. Hvis de ønsker at tjene det Liv de lever i, må de fastslå en sådan relation, før de kan bringe den i rette fokus, dvs. intonere Ordet.

De må herefter, via gentagne meditationer, søge at træde ind i det Ene Livs meditation, indtil de kan gøre det på viljens bud. Når de opnår denne tilstand, bliver Planen klar for dem, så vel som deres relation til denne Plan. Når de er identificeret i bevidstheden med den Ene og de mange, ser de ånd og stof i relation til den Ene bevidsthed, og kan herefter bringe de tre i det rette nye fokus, så Planen kan manifesteres i tid og rum.

Skønt det er umuligt at gøre dette fuldstændig klart for den studerende gennem ord, så vil en sådan klarhed komme, når den beskrevne meditationstilstand nås. Da, og først da, kan den studerende forstå instruktionen om illuminationen af de tre, men instruktionen er også af forberedende karakter, og vil være en hjælp i meditationsprocessen. Studér den derfor grundigt, og tag den ind i kontemplativ meditation.

Denne viljens første berøring med intelligensen er den første årsag til den kommende form, som sættes i bevægelse af den skabende Sjæl. Det er den logiske bevægelse ned i manifestation.

Hvis ordet, lyden eller åndedrættet er analogt med Logos (det som er

de nedfældede frekvenser af de overordnede tre til en syntetisk harmoni), så må elementet luft, som er det første magikeren tilegner sig, være konstrueret sådan, at det bærer den kommende forms bevidsthedsfokus.

Indeholdt i enhver form er dens egen skabte kausale (Sjæls-) bevidsthed, hvad enten denne form er et menneske eller den er skabt af et menneske. Den skabende Sjæl relaterer ånd til stof gennem den nyligt skabte bevidsthed, som skal manifestere en ny form. Den bevidsthed må derfor stamme fra Planen og ikke fra en separat identitet.

Det er netop dette punkt, der adskiller den hvide magiker fra den sorte magiker. Den bevidsthed, der er fanget i en form skabt af den sorte magiker, stammer fra dennes egen separate identitet. Den er skabt ud fra personlige ønsker og ambitioner, mens den hvide magiker skaber fra det Ene Livs sjælsniveau, og i overensstemmelse med Planen for dette Liv.

Via esoterisk lyd, bevægelsen af det åndelige åndedræt, fødes den kommende forms bevidsthed i lys. Luft gives skikkelse og lyd som Ordet.

Vi vil gå videre med yderligere afsløring af sandheden, for mens elementet jord defineres esoterisk som lys, så er det i sin essens det oprindelige mørke. Dette mørke eller oprindelige ingen ting bliver lys (bevidsthed i stof), eller elementet jord, når Logos, Ordet, lyder i det.

Her er det oprindelige stofs anden frekvens, et princip skabt ud af viljens anden berøring med intelligensen. Ved den første berøring fødtes bevidstheden som Ordet, et årsagsfokus; ved den anden berøring fødes bevidstheden i form, den form, som adskiller den, så at sige, fra dens skaber.

Jord skabes altså ud af ingen ting, det oprindelige mørke, det som er den polære modsætning til Logos, inaktiv intelligens. Det skabes ved bevidsthedens berøring af ingen ting, når bevidstheden åndes ind i dets sfære. Når bevidsthed stråler ud (via luft) i en sfære af ingen ting, bliver dette ingen ting eller oprindelige mørke til lys, og elementet jord fødes. På den måde fanges Ordet indenfor en ring-pass-not, dets

æteriske lyslegeme.

Der kan indsættes en sidebemærkning her. Det ovenstående forudsætter, at Sjælen på dens eget plan, for at antage sig en form, først måtte ånde sig selv ud i intetheden. Den gav sig selv til dette intet, hvor selv Faderen mistedes af syne, og vågnede op for så at befinde sig i sit fængsel.

Heri forklares mysteriet om Sjælens mørke nat, når den igen krydser dette intet, men denne gang i fuld vågen bevidsthed, for at genforene sig med Faderen.

Vi kommer nu til et ældgammelt mysterium, som har at gøre med oprindelsen til ondskab på denne planet. Selv om det oprindelige mørke i sandhed er ingen ting, så er det dog allerede blevet præget med en formnatur i et tidligere solsystem. Denne formnatur er hvilende indtil lys bevæger sig ind i mørket og vækker den til aktivitet. Således fødes bevidsthedens modsætning som et guddommeligt væsen. Den såkaldte djævel fødes samtidig med Kristus i det først skabte lyshylster. Tærskelens vogter bebor dette kausale hylster, og er derfor den sidste modstand, som ansøgere til frigørelsens indvielse står overfor.

Her findes den overordnede fysiske begrænsning for vores Logos, Dens karmiske udrustning, som er båret med fra en tidligere inkarnation, og grunden til at vores ikke er en hellig planet. Det lys, som er elementet jord, skinner i en farve dikteret af en tidligere prægning på substansen, og føder derfor en formnatur, som er i opposition til bevidsthedens udvikling.

Det er denne opposition adepten beskæftiger sig med, når de bygger former, der er bestemt til at bære bevidsthed om Planen ud i manifestation.

Hvordan relaterer alt dette til det magiske arbejde, som prøvedisciple påtager sig for at tjene Planen.

De første implikationer har at gøre med selve skabelsens enorme kræfter, som de nu endelig arbejder med. De må tilegne sig åndedræt-

tet i den Ene i hvem de lever, for overhovedet at kunne skabe. De må selv fungere som den Ene, og som den Ene udånde den kommende forms sjæl (bevidsthed) i det oprindelige mørke på en sådan måde, at der ud af intet skabes det element, som giver skikkelse eller første legeme (lys eller jord) til denne sjæl.

De gør dette fuldt vidende om at harmoni på denne planet kendes gennem konflikt. De må herefter bestemme den konflikt, som vil blive bragt til verden sammen med den nyligt skabte form, og med visdom tage højde for den.

Det oprindelige ingen ting, som de må tilegne sig for at skabe elementet jord, rummer i sig en hvilende opposition, som vil rejse sig fra bevidstheden i planetens oprindelige stof, for at yde modstand mod selve den Plan, de søger at tjene. Denne bevidsthed vil være en del af den nyligt skabte Sjæl, viet til den, da lys uigenkaldeligt vækker den til live.

Hvorfor overhovedet skabe, kan vi spørge. Vi må imidlertid komme til erkendelse af, at dette er den eneste måde, hvorpå planetarisk karma kan blive løst. Dette aspekt af den logiske udrustning må forløses, før planeten kan indtage sin plads mellem de hellige planeter i systemet.

Forsikring om succes ligger i Kristi navn. Kun i dette Navn kan vi tænke på at skabe; kun i dette Navn er syntese i sandhed mulig. Ordet de intonerer i tid og rum, er Kristi navn.

Lad os nu rekapitulere proceduren indtil nu fra et noget andet perspektiv.

Sjælen i dyb meditation smelter sammen med den Ene og ser Planen for sig. Illuminationen af de tre åbenbarer Ordet.

Sjælen i dyb meditation tager Ordet ind i sit hjerte og lader det lyde her. Skaberen og det skabte er ét.

Ordet der lyder, kaster en skygge i den mørkeste nat. Sjælen lader Ordet lyde med inderlig kærlighed for at det kan lyde i skyggen, og lys fødes i dens sfære.

Tre farver blandes og smelter sammen, og ild gør fordring på Ordet. Skaberen og det skabte er ikke længere ét”.

Det ovenstående er oversat fra en ældgammel lærebog, som for længst er gået tabt for mennesket. At den er blevet fundet og frigivet indikerer løfterne i denne nye cyklus. Det gives her som en sædtanke til meditation for den Sjæl, som søger at tjene.

LEKTION 31

Sjælens skabelse af sin form fortsat. Skabelse af sindet.

Skabelse af sindet, det isolerede ego, den manasiske enhed.

Funktionen af ild og vand i den kreative proces, der sammen med luft og jord skaber devaen.

Hvordan disciple manifesterer Planen gennem bevidsthedens erfaringer.

Fokusering af den kommende forms bevidsthed i hjernen.

LEKTION 31

Vi kommer nu til det trin i den skabende proces, som er vanskeligst at beskrive i ord. Hvordan skabes selve sindet? Hvordan bliver Sjælen, ved at manipulere frekvensen af oprindeligt stof, et isoleret ego?

Her er i sandhed et mysterium, som har voldt besvær for enhver seriøs studerende af alkymi ned igennem tiderne. For lige som enhver form i de tre verdener bebos af sin egen kausale bevidsthed, bebos den også af bevidsthed gennem et isoleret sind. Dette isolerede sind er en virkning af, udstråler eller udspringer fra den manasiske enhed, som er skabt i og rummes i det kausale hylster.

Ordet, der lyder i sin sfære af lys, frembringer tre farver, som blandes og smelter sammen til én ild. Den ild er manas, sindets princip, som flammer op for at gøre krav på Ordet.

Den studerende må været meget omhyggelig her, for at undgå forvirring ved fejlfortolkning af to tilsyneladende modstridende begreber. Elementet jord eller lys kommer før, og har en højere frekvens i det oprindelige stof, end ild. Jord eller lysets princip, som ikke må forveksles med planeten jordens fysiske plan, kommer altså før ild eller det manasiske princip.

Lys skinner i tre farver, som, når de smelter sammen, bliver ild eller manas. De tre farver er den guddommelige viljes, den guddommelige kærligheds og den intelligente aktivitets kræfter eller energier. En af dem, for så vidt angår denne planet, bliver eller tager form som tærsklens vogter, når den modstand mod Planen, som fødes i lyset, bevæger sig ind i den frekvens af oprindeligt stof, som vi kalder det manasiske princip eller sind.

I lektion 30 står der:

”Det lys, som er elementet jord, skinner i en farve dikteret af en tidligere prægning på substansen, og føder derfor en form-natur, som er i opposition til bevidsthedens udvikling”.

Farven, en af tre, giver i dette planetare system manas en natur, som er i modsætning til Sjælens hensigt, og dog er det kun via sindet, at Sjælen kan manifestere sin hensigt. Det er denne særlige farve eller sindsnatur, som Sjælen beskæftiger sig med, når den søger frigørelse fra sit fængsel. Det er denne farve, som isolerer den, via det manasiske princip, fra dens brødre. Denne farve konstituerer det mentale plans illusion, som den indviede, der søger at tjene Planen, må arbejde med.

Sjælen eller bevidstheden i den kommende form opsluges af ild, og dens lyd fortabes. Når denne ild fortærer Ordet, dæmpes dets lys, idet det gradvis svinder ind til et punkt, og der gøres krav på sjælen af et andet hylster, den manasiske enhed. Den har fået form: Skaberen og det skabte er ikke længere ét.

Der er nu ikke andet end form. Sjælen eller Ordet i formen er tavs, indtil dens skaber vækker den til live.

Skaberen ser på sin skabning og lader den tone lyde, som er dens liv.

Tonen fornemmes og den sovende sjæl svarer. Ordet begynder at vibrere, idet det bevæger sig ud på en bølge for at slutte sig til myriaderne. Således skabes det fjerde princip, vibration eller elementet vand, ved lyden af Ordet i dets form.

Bølgen skaber tid og rum, eller en sfære af aktivitet, i hvilken formen relaterer til andre former.

Luft, jord, ild og vand er nu blevet manipuleret og devaen lever, en skabning, der endnu ikke er kommet til syne i de tre verdener, men som har en kausal plads i den budhiske sfære i sin skabers aura.

På den måde skabes en persona forud for dens fødsel i de tre verdener for menneskelig stræben.

Husk at alle fire frekvenser af oprindeligt stof som er beskrevet her,

ligger over de tre verdener. De udgør det budhiske plans substantielle legeme, såvel som de i forskellige sammensætninger udgør de mentale, astrale og æteriske planers substantielle legemer.

Det lavere mentale er en fortætning til lavere frekvens af de fire elementer i en ligning, som gør ild dominerende.

Det astrale er en fortætning af de fire i en ligning, som gør vand dominerende.

Det æteriske er en fortætning af de fire i en ligning, som gør jord dominerende.

Luft er overalt ligeligt til stede.

Det fysiske plan for tilsynekomst frembringes af tærskelens vogter som en forvrængning af luft, jord, ild og vand. Når tærskelvogteren overvindes eller forvandles af nærværelsens engel, vil det fysiske plan ikke længere eksistere.

Så længe Sjælen er tærskelvogterens offer, er den dømt til genfødelsens hjul i tærskelvogterens domæne.

Den skabende proces, som er beskrevet indtil nu, udføres på budhiske planer af bevidstheden, der fungerer i og som det Ene Liv. Den opererer altså over hjernen og det lavere sind, uforstyrret af formerne heri. Den mangler endnu at nedfælde sin skabte form i manifestation.

Og nu vil jeg fortælle jer en hemmelighed, som er af stor betydning for jer.

De som læser, studerer og mediterer på disse instruktioner er allerede engageret i denne skabende proces i de timer, hvor kroppen sover. De nye udvidelser af bevidstheden, som opnås gennem bevidsthedens erfaringer, undfanges og gives form af de Sjælscentrerede studerende selv, når de fungerer i det ashramiske gruppeliv hver nat.

Det er deres opgave at drive disse nye erfaringer ned i manifestation, at påvirke og præge hjernen på en sådan måde, at erfaringerne fødes i

den fysiske, astrale og mentale opmærksomhed.

Accepterede disciples livserfaringer skabes på denne måde. Tjenesteplanen, som udnytter enhver lejlighed i tid og rum, undfanges og formes i devisk form af Sjælscentrerede disciple, mens deres krop sover, indtil de har opnået kontinuitet i en grad, så de kan træde ind i det ashramiske gruppeliv i deres meditationer. Menneskelig karma, national-, gruppe- og individuel karma observeres, og der tages højde herfor, dvs. der gøres ret brug heraf i tjeneste for Planen, ved at der skabes erfaringer, som løser denne karma i henhold til guddommelig lov og orden.

Før eller senere vil hver af jer skabe sådanne erfaringer i fuldt vågen bevidsthed, ikke bare for denne inkarnation, men også de følgende inkarnationers samlede livserfaring, den fulde tjenesteplan, som fortsætter kontinuerligt fra et liv til det næste.

På netop denne måde bevæger de indviede sig ind i deres egne manifestationer i tid og rum, idet de ikke overlader noget til karma eller skæbnen, men manipulerer karma, så den tjener Planen.

Når I går ind i meditation, så gør det med erkendelsen af, at jeres umiddelbare udviklingsmål er at opnå denne kontinuitet mellem Sjælen på dens eget plan og dens liv i kroppen, så der ikke er noget gab eller brud imellem.

I øjeblikket fungerer I i jeres vågne timer i hjernen, som modtager højere indtryk, når det er muligt. Forstå, at I bevæger jer imod en sådan forening med Sjælen på dens eget plan, at I vil komme til at fungere som dem, der selv skaber og præger.

Hvordan drives den skabte form ned i manifestation?

Sjælen skal nu præge den immaterielle (for så vidt angår de tre verdener) og subtile form med dens indespærrede bevidsthed på det formgivende instrument i de tre verdener, den fysiske hjerne. Dette må gøres på en sådan måde, at dens tilsynskomst i æterisk, mental og astral substans bliver mulig.

I lektion 28 står der:

”Hjernen er i virkeligheden den inkarnerede bevidstheds fokus i substans. Vi siger ”mennesket i hjernen”. Men vi mener ”Sjælens fokus i substans, mennesket i dets hus”. Hjernen er en fortætning af mentalt, astralt og æterisk stof, der er skabt ved et fokus af disse tre stoffrekvenser gennem hulen i midten af hovedet. Pinealkirtlen og hypofysen er henholdsvis den positive og den negative polaritet, som frembringer et samspil af kræfter, der resulterer i bevidsthedens fødsel i det indre, eller dens refleksion på dette fortættede stof, vi kalder hjernen.

Hulen i midten af hovedet defineres okkult som det sted, hvor land, luft og vand mødes, fordi det er centeret, hvor æterisk, mental og astral substans fokuseres (i den rækkefølge) for at blive fortættet til form. Hjernen kunne man kalde masterformen, det instrument gennem hvilket den fokuserede substans fortættes og kommer tydeligt til syne i de lavere mentale, astrale og æterisk-fysiske verdener”.

Jeg vil gerne her indskyde, at luft er blevet brugt i forbindelse med det mentale plan som en del af sløringen af sandheden. Dette udsagn er faktisk en okkult sandhed, da luft overalt er ligeligt til stede, men det er også ufuldstændigt.

Når dette overvejes i lyset af den foregående instruktion, begynder det at give virkelig mening.

Sjælen har skabt en devisk form ud af den budhiske sfæres fire elementer. Lad os sige – for det formål vi har her – at den form har at gøre med Sjælens udtryk i de tre verdener via en oplyst persona. Den bevidsthed, som Sjælen ønsker at udtrykke og som er blevet indespærret i den nyligt skabte form, må inkarnere i den fysiske hjerne, dvs. den må fokuseres indeni sin nye form, før den kan manifesteres i de tre verdener.

Sjælen, stadig på sit eget plan, ser ned via den kanal, der er skabt ud af det kausale hylster, gennem hovedcenteret til hulen, og gør sig parat

til at drive den skabte deviske form ned i et fokus i hulen.

I hulen mødes dens legemers substantielle kræfter, og i dette center vil de gøre krav på eller iklæde den nye deva.

Sjælen er nu optaget af disse kræfter og deres virkning på dens skabte form. Den må nu se gennem centeret, hvor æteriske, mentale og astrale devaer mødes, inde i selve legemerne, for at bestemme om de er parate til at samarbejde i denne bestræbelse.

Tilstanden i legemerne reflekteres tilbage i hulen. For ganske som kræfterne koncentreret der har skabt dem, påvirker de også deres center og skaber en reaktion heri.

Mere vil blive givet om dette trin i den kreative proces i næste lektion.

Nedskriv som en opgave din forståelse af de fire elementer med dine egne ord.

LEKTION 32

Sjælens skabelse af sin form fortsat. Ceremoniel magi.

Ceremoniel magi eller manipulation af de lavere fires devaer.

Bevidsthedens og stoffets (devarigets) parallelle evolutioner.

Samarbejdet mellem mennesker og devaer.

Skabelsesprocessen, fortsat: Sjælens vurdering af de lavere fires tilstand.

LEKTION 32

Udtrykket ”ceremoniel magi” er et, som er blevet brugt med fuldt overlæg, både som et slør og som en okkult antydning af sandheden. Det refererer til den bevidste manipulation af energi, kraft og substans, som frembringer fænomenernes tilsynekomst i forholdene i verden.

I de sidste par lektioner har vi beskæftiget os næsten udelukkende med den skabende proces, som den påbegyndes af den sjælscentrerede discipel fra det budhiske plans niveau. Skønt dette er ren kreativitet, og skønt vi har kaldt det magi, så er det dog ikke ceremoniel magi, for ceremoniel magi har at gøre med manipulationen af de lavere fire.

Nu kommer vi til en yderligere afkodning af sandheden, så vi kan lære at forstå et emne, som er blevet iklædt så mange slør, at meningen synes at være gået tabt.

Vi har beskrevet den lavere fir-hed som de fire frekvenser af oprindeligt stof, eller jord, luft, ild og vand. Disse refererer til oprindeligt stof i planetarisk forstand, som findes i den budhiske sfære, og som bruges af skaberen, som fra Sjælens niveau påbegynder det, som skal tage form i de tre lavere verdener. Med andre ord, har vi beskrevet den proces, der skaber en sjælelig deva (kausal form), som måske, måske ikke vil blive en tilsynekomst i mental, astral og æterisk substans.

De lavere fires devaer refererer til:

1. Det mentale plans devaer
2. Det astrale plans devaer
3. Det æteriske plans devaer
4. De særlige tilsynekomstens devaer

Eller:

1. Energi
2. Kraft
3. Substans
4. Tilsynekomst

Med andre ord er arbejdet på budhiske niveauer ren kreativitet, mens arbejdet under dette niveau er ceremoniel magi, dvs. manipulation af fire ordener af devisk liv.

Devaernes rige er en parallel evolution af substans eller intelligens, som relaterer til bevidstheden på en måde, som giver den substantiel form eller tilsynekomst. Således bringes logoisks hensigt ud i manifestation via bevidsthedsaspektet i dets relation til den deviske evolution. Via denne relation er mennesker i stand til at tænke, føle og handle, for det er devaen som giver legeme til det, som vi ønsker at udtrykke på et hvilket som helst niveau.

For mennesket i hjernen, eller bevidstheden indespærret i formen, er den sjælelige deva, hvis skabelse vi har gennemgået i de sidste par lektioner, den arketyriske form. For de fire laveres devaer er den sjælelige deva ikke bare den arketyriske form, men det højere dirigerende liv, som de aspirerer imod, og som de søger at adlyde.

Ligesom den indespærrede bevidsthed aspirerer imod, og søger forening med sin højere genpart, udvikler de lavere fires devaer sig tilsvarende. Ligesom bevidstheden til sidst når en sådan forening gennem det deviske liv, så når devaerne denne forening gennem bevidsthed. På den måde er begge riger afhængige af hinanden, og de kan kun nå fuldbyrdelsen af deres respektive hensigter og mål ved at samarbejde med hinanden.

Enhver form, der kan opfattes af de fem fysiske sanser, er sammensat af fire laveres devaer og beboet af bevidsthed. Legemerne selv består af devisk liv, så de to evolutioner, devaernes og bevidsthedens, er tættere på hinanden end Logos og Sjælen, selv om de to sidste er én.

Selve det sind vi tænker med er en deva. Følelsesnaturen, som vi op-

fatter, sanser og berører med, er en anden deva. Den substantielle krop bag vores tilsynekomst, og tilsynekomsten selv, hver af dem er et intelligent liv i den deviske evolution. Disse liv må vi bevidst kontakte og samarbejde med, når Guds Plan skal sættes i værk på jorden, før vi eller de kan erkende dens hensigt og mål.

Den deviske evolution er det tredje aspekt, manifestationens negative pol. På sit højeste niveau er den tredje Logos; i det højeste niveau, som er tilgængeligt for mennesket, er den Helligånden, og i sit laveste niveau er den det fysiske element.

Overvej et øjeblik disse to parallelle evolutioner i deres ubevidste relation til hinanden.

Mennesket i sit sind (mental deva) er i stand til at tænke, alene fordi devaen lydigt ordner sig i overensstemmelse med det, som menneskets vilje, den positive pol, dikterer.

Mennesket i sin følelsesnatur (astral deva) er i stand til at opfatte gennem sanserne, at føle og berøre, alene fordi devaen lydigt forbinder den til en sfære af aktivitet eller vibration. Den sætter mennesket i berøring med andre former og bevidsthedstilstande eller isolerede egoer i overensstemmelse med det, som menneskets vilje dikterer.

Mennesket i sin indre substantielle Sjæl (æterisk deva) er i stand til at handle, alene fordi devaen giver substans til det, mennesket ønsker at gøre.

Mennesket i sit fysiske legeme eller tilsynekomst (kombinationen eller samspillet mellem æterisk deva og elemental) er alene kommet til syne, fordi elementalen giver det tilsynekomst (reflekterer hvad det er) i overensstemmelse med dets viljes diktat.

På denne måde lever den menneskelige evolution indeni, og manipulerer uden at vide det, devisk liv for overhovedet at manifestere. Devaen samarbejder altid med viljesaspektet, som det formidles af et menneskes bevidsthed. Sådan tjener devaen menneskets evolutionære hensigt.

Mennesket samarbejder kun bevidst med devaens evolutionære hensigt, når det med klarhed overfører til den eller præger den med guddommelig vilje, og ikke med personlig vilje. Sådan bliver devaen i stand til at kontakte og til sidste smelte sammen med sit højere liv, nemlig Ånd.

Bevidsthed er evolutionen af væren, af identitet.

Stof er evolutionen af intelligens eller substans.

Opmærksomheden på disse to evolutioner vil ikke blive rettet mod udviklingen af det første aspekt i denne solare inkarnation, skønt nogle få afsløringer om dette vil dukke op mod slutningen af dens tid. Vort solsystems tredje og sidste inkarnation på det kosmisk fysiske plan vil løfte sløret for udviklingen af ånd, og således endeligt fuldende ligningen mellem ånd, stof og bevidsthed på dens eget plan eller i solar forstand.

Til vores formål er den deviske evolution den polære modsætning til viljesaspektet, og ved at manipulere den vil den guddommelige vilje til sidst give sig til kende. Disse devaer er dem der bygger universet, og som, idet de adlyder en dirigerende vilje, frembringer form gennem ordnet aktivitet.

I sidste lektion var vi nået til det kritiske punkt i den skabende proces, hvor Sjælen på sit eget plan, må sikre sig, at de lavere fires devaer er parate til at samarbejde med dens bestræbelse:

”Sjælen, stadig på sit eget plan, ser ned via den kanal, der er skabt ud af det kausale hylster, gennem hovedcenteret til hulen, og gør sig parat til at drive den skabte deviske form ned i et fokus i hulen”.

Der er her tre faktorer som Sjælen skal tage sig af, som er den inkarnerende bevidstheds tilstand, som den reflekteres af:

1. Den æteriske deva, der som det første skal give den nyligt skabte form aktivitet, dvs. liv i de tre verdener. Med andre ord skal den æteriske deva, ud af sin egen substans, bygge det æte-

riske netværk, det indre substantielle legeme eller den strukturelle ramme for det, som skal fødes i de tre lavere verdener.

Denne deva må reflektere en beredvillig bevidsthed, som rettes opad i afbalanceret ro og modtagelighed for højere indtryk. Dens åndedræt er roligt, dvs. i modtagelighedens højere mellem spil.

2. Den mentale deva, som skal give hensigt og retning, eller styrke, til formen. Denne deva reflekterer bevidsthedens beredvillighed gennem en årvågen opmærksomhed på højere indtryk. Klarheden i dens substans undersøges. Er den sådan, at den nedfældede forms højere hensigt kan præges på den? Vil denne hensigt kunne reflekteres som mening i den nye forms sind.

Denne deva må iklæde den nye form det sindslegeme, som sikrer nedfældningen af dets skabers hensigt. Denne hensigt reflekteres, via mening, som formens livsplan fra dens slutning til dens begyndelse.

Jeg vil gerne her afklare, hvad der menes med det okkulte udsagn "fra dens slutning til dens begyndelse". Det, som reflekteres ned fra det mentale legeme til det astrale, er en spejlvending af det skabte billede, så det sidste (begyndelsen) kommer først i manifestationens rækkefølge. Sådan modtager og bygger den mentale deva fra slutningen til begyndelsen.

Denne deva må koordineres med den æteriske deva i modtagelighedens højere mellem spil.

3. Den astrale deva, som ud af sin egen substans skal skabe et aktivitetsområde og relatere den nyligt skabte form i sin egen sfære til dette aktivitetsområde, som skal blive dens tilværelse.

Denne deva må bevidne den inkarnerede bevidstheds beredvillighed gennem yderste ro, dvs. fred. Kun ud af fred kan det kaos af aktivitet fødes, som fører til en ny nedfældning af hensigt og plan.

Denne deva koordineres med de to andre i modtagelighedens lavere mellem spil.

Vi har nu gennemgået, hvad der er nødvendigt for den magiske funktion for så vidt angår de lavere tres devaer. Gennemgangen viser, at de tre nødvendige betingelser for den inkarnerede bevidsthed er:

1. at den er bragt ind i et punkt af fokus (abstraheret fra verdens horisontale indtryk);
2. at den via sindet er bragt i alignment med og er modtagelig for den højere hensigt og Plan;
3. at den har evne til at indtræde i den stilhed, der kendes som fred, dvs. dens fokus er afbalanceret.

LEKTION 33

Cyklisk meditation. Højere og lavere mellemspil. Tolv sædtanker.

Hierarkiets og disciples koordinerede meditation.

Tolv sædtanker til en årlig meditationscyklus.

LEKTION 33

”Igenennem hele inkarnationen er den åndelige Sjæl i dyb meditation”.

Lad os nu hypotetisk se på en gruppesjæl (et ashramisk gruppeliv), som har skabt et nyt liv i form af en sjælelig deva. Den deva indeholder den inkarnerende gruppes guddommelige hensigt, dens plan for tjeneste i de tre verdener og så meget af Visdommen som er nødvendigt for at manifestere dens tjeneste.

Det foreslås, at de som studerer denne tekst, og som anser sig selv for at være integreret i en potentiel tjenestegruppe, tager ovenstående koncept ind i deres dybeste overvejelser.

Sjælen på sit eget plan har sikret sig, at den inkarnerende bevidsthed og dens instrument er parat til at samarbejde med den guddommelige hensigt og Plan. Det står nu tilbage at drive den nyligt skabte sjælelige deva ned i et fokus i hulen, hvor de lavere fires devaer vil give den en form og en aktivitet, som er forståeligt for den menneskelige bevidsthed.

For at gøre dette må den overskyggende Sjæl koordinere sin meditations lavere mellem-spil med den mediterende personas højere mellem-spil.

Dette begreb kaster nyt lys over den rene fornuft i meditation. Når den inkarnerede bevidsthed stiller sig til rådighed for den overskyggende Sjæl i meditationens højeste punkt, nedfælder denne Sjæl sin hensigt, visdom og Plan i personaens sind, hjerne, liv og affærer.

Første gang dette virkelig sker, er tredje indvielse på vej. Den overskyggende åndelige Sjæl inkarnerer i sit beredte manifestationsredskab via illuminationens og transfigurationens proces.

Meditationens mellemspil er som følger:

- A. Det højere mellemspil nås, når bevidstheden bevæger sig ind i sit højeste punkt af modtagelighed, der også kendes som okkult stilhed. Dette er øjeblikket af højeste aspiration mod det transcendent, det som ligger uden for erfaringen.

Mens det højere mellemspil nås cyklisk i hver meditation, nås normalt dets allerhøjeste punkt en gang i hver månecyklus, på eller omkring tidspunktet for fuldmånen.

- B. Det lavere mellemspil nås, når bevidstheden, efter at have taget den overskyggende illumination til sig, nedfælder denne illumination i tilsynekommstens lavere frekvens. Det er i dette øjeblik, magien udføres.

Som med det højere mellemspil, er der i hver meditation cyklisk et øjeblik for nedfældning. Ikke desto mindre nås det allerlaveste mellemspil (det øjeblik med størst magisk mulighed) en gang i hver månecyklus, lige efter nymånens mørke.

Det betyder, at den overskyggende åndelige Sjæl foretager sin større cykliske tilnærmelse til sin persona i fuldmåneperioden, der varer fra 12 timer til 3 dage, afhængig af dens evolutionære udviklingsstade. Det er dens lavere mellemspil, det øjeblik, hvor den nedfælder sin illumination i personaens mediterende bevidsthed.

Den overskyggende åndelige sjæl foretager sin mindre cykliske tilnærmelse til den mediterende persona en gang i døgnnet om morgenen, der varer fra solopgang til middag, afhængig af dens evolutionære udviklingsstade.

Den iboende bevidsthed etablerer sine cykliske mellemspil ved tilnærmelse i meditationspraksis. Det højere mellemspils mindre cyklus tilnærmes hver morgen ved omhyggeligt at praktisere alignment, fokus og stille aspiration. Det højere mellemspils større cyklus tilnærmes ved at bruge det daglige højdepunkt til et specifikt formål i perioden fra nymåne til fuldmåne.

Med andre ord betragtes den daglige meditation i denne periode som en cyklisk tilnærmelse til det højeste punkt for mulig illumination om en specifik sædtanke. Ingen erkendelse, der nås i løbet af denne større cyklus for tilnærmelse, anses for eller accepteres som mål for meditationen før det tidspunkt.

Meditationen fra nymåne til fuldmåne er altså én meditation for tilnærmelse, der udføres cyklisk.

Processen vendes herefter om, så det lavere mellemspils mindre cyklus bruges hver dag ved at praktisere lavere alignment, kontemplation eller refleksion og nedfældning.

I det lavere mellemspils større cyklus, som er tilnærmelse via gradvis nedstigning, bruges hver daglig meditation til et specifikt formål i perioden fra fuldmåne til nymåne.

I denne periode bruges det højere mellemspil som et tidspunkt for kontemplation eller bygning af tankeformer for den illumination, som allerede er modtaget. Der anvendes ikke en ny sædtanke i denne cyklus, ej heller søges nye erkendelser. Formålet med denne periode er at legemliggøre det, som er modtaget under det højere mellemspil.

Når dette punkt i den større cyklus nås, indledes det virkelige magiske arbejde, og den hele meditationscyklus afsluttes.

Meditationen fra fuldmåne til nymåne er én meditatív nedstigning fra et højere mellemspil til et lavere, som udføres cyklisk.

Det betyder, at de daglige meditationer fra én nymåne til den næste blot er den cykliske aktivitet i én hel meditation, hvor der kontinuerligt bruges én sædtanke eller ét mål.

Jeg vil nævne endnu en ting, som er af stor betydning på dette tidspunkt. Når disciple kan træde ind i meditation, når de står op, og opretholde den meditative sindstilstand dagen igennem, vil deres mindre cyklus for nedfældning nås i perioden fra solnedgang til midnat.

Hvis meditationscyklusserne ikke bruges rigtigt, bringes hele medita-

tionen ud af balance, og kan ikke forventes at give det bedste resultat. Når prøvedisciple er blevet i en vis grad reorienterede mod Sjælens liv og søger at tjene den guddommelige Plan, må de lære at gøre ret brug af disse cyklusser.

Hvis tilnærmelsen til det højere mellem spil ikke udføres med en indre dedikation til formålet, kan bevidst sjælskontakt ikke forventes at indtræde. Hvis tilnærmelsen via nedstigning til det lavere mellem spil ikke opretholdes med henblik på legemliggørelse af det specifikke formål, hvordan skal prøvedisciple så kunne forvente at mestre formaturen? Hvis den samlede meditations kontinuitet afbrydes, bringes også den næste cyklus ud af balance, og forvirring er det naturlige resultat.

Under jeres studie af disse instruktioner, har jeres meditationspraksis fulgt en meget kortere cyklus; men I er nu parate til at træde ind i den meditative kontinuitet, som praktiseres af Hierarkiet og dets disciple.

Fortsæt altså, idet I samtidig husker følgende ideer:

1. At den overskyggende Sjæl er en gruppesjæl, der forsøger at tilegne sig – via det lavere mellem spil – sit instruments inkarnerede bevidsthed.
2. At dette instrument består af
  - a. Verdensgruppen af disciple,
  - b. Det ashramiske gruppeliv, som I er en del af,
  - c. Den gruppeenhed, som I er i inkarneret kontakt med.

Når I fortsætter med jeres alignment, så inkluder en horisontal alignment med disse tre aspekter af Sjælens instrument.

Overvej et øjeblik det kæmpe kraftpotentiale en gruppe disciple kan have, hvis den kunne og ville etablere og opretholde en kontinuerlig meditation sammen som én.

Det højere mellem spil vil finde hvert fokus i hulen, eller et højere center, i en samlet tilstand af stille modtagelighed, hvor de separerede

bevidstheder var smeltet sammen til ét liv. Illuminationen ville så kunne nedfældes i den samlede gruppes bevidsthed, og hver enkelt ville erkende samme hensigt, visdom og Plan.

Det lavere mellem spil ville finde hvert fokus i hulen syntetiseret som den hvide magiker, hvor gruppens aktive nedfældning ville finde sted via det samlede instrument.

Sådan bliver disciple en bevidst del af det Ene Liv, og sådan bliver det Ene Liv en bevidst del af dem. På denne måde erkendes det ashramiske livs hensigt, visdom og Plan og nedfældes i verden som tjenesteaktivitet.

3. At det som bærer illuminationen fra den overskyggende Sjæl til den inkarnerede bevidsthed er en Sjælelig deva, der er skabt med det specifikke formål.

Denne deva vil blive drevet nedad af den overskyggende Sjæl, når personaens højere mellem spil er koordineret med Sjælens lavere mellem spil.

På dette punkt tilbydes en årlig meditationscyklus, som anvender både de større og de mindre cykliske mellem spil, til dem af jer, som intuitivt ledes til at gøre ret brug af den.

Denne meditation påbegyndes bedst under den første nymåneperiode i det nye år, eller i den nymåneperiode, som følger efter Wesak festen.

Formålet med dette hele års meditation vil være at nedfælde visdommen i menneskehedens bevidsthed, som den relaterer til de følgende tolv sædtanker. Hver sædtanke dækker en hel meditationscyklus fra hver nymåne til den næste i den givne rækkefølge.

1. Sandhedens magt er Gud.
(The Power of Truth is God)³

---

³ Jeg har valgt at give den engelske tekst for hver af sædtankerne, fordi andre måske vil læse og oversætte disse korte næsten symbolske udsagn på en anden måde end jeg har gjort.

2. Kærlighed til sandheden er visdom.
(The Love of Truth is Wisdom)
3. Sandhedens lys er 'Hvert menneske en Kristus'.
(The Light of Truth is 'Every Man a Christ')
4. Sandheden skal gøre dig fri.
(The Truth Shall Make you Free)
5. Viljen til syntese er Fredens Ånd.
(The Will to Synthesis is the Spirit of Peace)
6. Viljen til kærlighed er årsagen til fred.
(The Will to Love is the Cause of Peace)
7. Viljen til det gode er fredens handling.
(The Will to Good is the Action of Peace)
8. Kraftens guddommelige motivation er Guds liv.
(The Divine Motivation of Force is the Life of God)
9. Kraftens visdom er Guds kærlighed.
(The Wisdom of Force is the Love of God)
10. Ret brug af kraft er kærlighed til menneskeheden, individuelt og kollektivt.
(The Right Use of Force is the Love of Humanity, Individually and Collectively)
11. Kærlighed transcenderer konflikt.
(Love Transcends Conflict)
12. Den guddommelige Plan for menneskeheden manifesteres gennem hver enkelt individs guddommelighed.
(The Divine Plan for Humanity Manifests Through the Divinity of Every Individual Unit)

LEKTION 34

Problemer i overgangen mellem personaens og Sjælens verden.

De gamle love vedrører det finansielle system; de nye love vedrører manipulation af tilsynekomstens devaer.

Forberedende til Livets Ceremoni: Overvej besættende tankeformer.

LEKTION 34

Unge disciple, som for første gang træder ind i den indviede magis verden, overvældes af forhindringer og konflikter, som i deres samlede virkninger fører til yderste forvirring og kaos. De bevæger sig rundt i et ingenmandsland mellem to verdener, med hver sit sæt af love, og oplever, at de hverken hører til i den ene eller den anden af disse verdener.

Personaens verden, hvor de har levet, bevæget sig og haft deres væren gennem utalte århundreders erfaringer, er ikke længere åben for dem. De har for længe siden valgt en vej, som ledte direkte ud af den, og er så godt som uden erkendelse af, at de endelig har bevæget sig igennem den port, som spærrer vejen tilbage til den for dem.

Forude ser de – men kun svagt endnu – den nye Sjælens verden, hvor livets nye love må læres, før de kan begynde at virke heri. Efterhånden som de praktiserer meditation, lærer de elementær bevægelse, kommunikation og erkendelse. De snubler, ligesom babyen der skal lære at gå; de stammer, ligesom barnet der skal lære at tale; og de begår fejl ligesom børn, der skal lære at læse, skrive og regne.

Deres horisont har udvidet sig langt ud over deres fysiske syns periferi. Et nyt og anderledes lys end solens skinner på alt hvad der er, og får det til at gro i takt med et indre halvt anet mønster. Livet er ikke længere et tidsrum mellem fødsel og død, men er blevet en evig vækst af bevidsthed og skiftende former.

Og dog bebor den nyfødte (nyfødte i ånden) stadig en persona, og befinder sig stadig i verden, om end ikke af denne verden.

Hvilke særlige problemer har de? De af jer, som er kommet så langt som hertil, vil genkende sådanne problemer, når de nævnes, selv om I

ikke selv vil kunne definere dem.

For det første selvfølgelig fornemmelsen af at ”vide så lidt”, som alle unge disciple føler så stærkt. Den enorme bevidsthedsudvidelse som de har oplevet – og den er enorm sammenlignet med deres tidligere bevidsthed – er intet i forhold til det, de endnu skal opnå. Deres vision om den virkelige verden er, på trods af alle deres nye kundskaber, ikke andet end et skyggenes land. De love, som de skal håndtere er ikke andet end definitioner, som lyder og føles rigtige for dem, men som endnu rummer så lidt praktisk betydning. Den Sjæl som de er (selve deres identitet), er endnu ikke meget andet end teori.

For det andet, og på samme tid, oplever de unge disciple en tiltagende utilfredshed med personaens verden, som er helt ud af proportion med deres nye kundskaber. Her kan de ikke finde glæde og fred i sindet. De bliver trætte af selve deres livsarbejde. De finder ethvert bidrag de vil yde til samfundet, helt utilstrækkeligt. De har fået gaven, men ikke giverens ånd.

Dette er en farlig periode, en af indvielsesprocessens prøver, hvor mange prøvedisciple fejler.

Ud over disse to problemer oplever de unge disciple ofte sådanne ting som finansiel og social fiasko, indflydelsesmæssig fiasko og utilstrækkelig kraft til de aktiviteter, som betyder noget for dem. Magien virker ikke mere, ikke engang sindets enkle magi, som de lærte for længe siden.

Hvad er svarene på dette komplekse sammensurium af kaos? Hvilken vej leder ud af dette og ind i den nye verden, som står foran dem som et tåget lys. Der er svar; der er en vej; og denne lektion beskæftiger sig med begge dele.

Lær som det første, hvad det er I oplever i følelsesnaturen. Hvad er det for en vægt af sorg, I pludselig har taget på jeres skuldre, og som I hverken kan lægge fra jer eller udholde at bære? Hvad er det for en byrde, som spærrer af for naturlig glæde?

Det er vægten af verdens sorg, som presser jer. Det er den indespær-

rede Sjæls råb om udfrielse, menneskehedens Sjæl, som lider skammelig under uvidenhedens onde natur.

Mine brødre og søstre, I har endnu knap berørt den; I har kun lige smagt på den menneskelige lidelses smerte (og jeg taler her ikke om personaens, men om Sjælens lidelse), som enhver indviet og adept kender så godt. Hvad får Gud til at vente på menneskeheden? Hvad får Kristi store bevidsthed og lys til at ofre sin himmel for at overskygge og gribe ind i menneskelige forhold? Hvad får Hierarkiet til at forblive på denne mørke stjerne, når kosmos venter lige udenfor? Hvad er det der fremkalder medfølelse hos ethvert liv, som har befriet sig for den. Hvori består denne trang til medfølelse?

I har følt denne byrde, har oplevet dens lige, når I åbnede jeres hjerter for menneskehedens Sjæl, og i de fleste tilfælde har I set den som jeres egen. I har gjort krav på den, og har fortolket den via selvmedlidenhed, depression, håbløshed. Og dette tror I er jeres eget? Ah, mine brødre, hvilket ego! For ingen enkelt person kunne have grund til eller adgang til en sådan sorg.

Her er det første skridt mod frihed. Forstå en gang for alle, at I ikke har eller kan have jeres egne oplevelser, for I er ikke alene. Den depression og sorg, der opleves af enhver mystiker eller okkultist, er verdenssjælens sorg i sin totale indespærring. Når I bliver bevidste om det Ene Liv, åbner I døren til bevidsthed om denne tilstand i en del af det. Når I smelter mere og mere sammen med det Ene Liv, vil I kende og opleve denne tilstand helt i dybden. Den er en del af Sjælens bevidsthed. Ville I gerne undgå den? Den er jeres del af den planetare karma.

Det behøver dog ikke at være grund til jeres fiasko som disciple. Selv midt i dette, kan I også opleve glæde, både den naturlige glæde ved selve livet, og glæden ved at vide, at I kan tjene ved at lindre en lille del af denne store lidelse.

Sådan balanceres modsætningernes par, og sådan fødes den indviede til at tjene menneskeheden.

Lær at stå med en guddommelige styrke, som ikke tillader astral un-

dertvingelse af den.

Det andet skridt mod frihed følger tæt på det første. Det har at gøre med lovene. De love som manipulerer ånd og stof, eller Plan og form, må bestemmes og udøves med den frygtløshed, der er karakteristisk for en Kristus.

Først må vi se på det gamle sæt love, som har bragt os hertil hvor vi er nu, og ved at erkende deres højere modsvarighed blive opmærksomme på de nye love.

Hvad er mediet for udveksling i forholdene i verden – det medium som styrer og kontrollerer bevægelsen af al energi, kraft og substans på det fysiske plan for tilsynekomst?

Det er det finansielle system, som muliggør al slags handel og udveksling mellem mennesker. Dette system er livsblodet i menneskelige forhold, og den del af økonomien, som gør sådant liv muligt. Det har bygget og opretholder den nuværende civilisation.

I verden af i dag, er dette udvekslingsmedium refleksionen af det indre æteriske netværk i menneskehedens legeme, det netværk, som gennem udveksling holder sammen på og muliggør indbyrdes relationer mellem alle, både til hinanden og til helheden.

Magtordet, som manipulerer energierne gennem det finansielle system er ”penge” – krystalliseret tredje stråle energi. Penge er altså ikke mediet for udveksling, som mange tror, for det medie er selve systemet. Penge er den form, som kraften er dirigeret ind i eller rettet imod.

I forholdene i verden er penge en refleksion af Sjælens hellige ord, som bevæger menneskehedens liv gennem det æteriske udvekslingsmedie. Dets magt ligger i dets mantriske form, for både ”OM” og ”penge” er i deres essens mantraer, dvs. ord med magisk magt.

Den fysiske verdens former manipuleres gennem udveksling, i et detaljeret udvekslingssystem, ved at udtale det ord, som har magt til at bevæge dem. Disse former defineres som ”tilsynekomstens devaer”.

På lignende måde manipuleres devaerne på de æteriske, astrale og mentale planer gennem udveksling ved at udtale det ord, som har magt til at bevæge dem.

Overvej nu de disciple, som bringer en gave (noget de ønsker at udveksle), som ikke har nogen pengemæssig værdi (endnu ingen plads) i det finansielle udvekslingssystem. Deres problem er meget reelt, for hvis de vil udveksle det de har, med liv i forholdene i verden, må de skabe plads til det *indenfor* verdens økonomiske system.

Men en åndens gave har ikke pengemæssig værdi, og kan heller ikke gives en sådan, for det ville begrænse den til formens verden.

Sådan bevæger de unge disciple sig ind i et ingenmandsland mellem en verden af konkrete fakta og en verden af såkaldte mirakler.

De må først forstå, at åndens gave kun kan udveksles bagom de almindelige forhold i verden via manipulation af devaerne på de æteriske, astrale og mentale planer. Deres gave vil blive båret fra den ene bevidsthed til den næste af disse devaer, når magtordet udtales.

Men det som er subjektivt må komme til syne, og der må skabes en ny tilsynekomst-deva, som kan udveksles med liv og indflydelse i forholdene i verden.

Disciple ved, at den form de udveksler ikke er deres gave, ikke deres bidrag til menneskeheden, selv om det kan se sådan ud.

De frigør sig fra den følelse af betydning, som er knyttet til formen for eller tilsynekomsten af deres tjeneste, idet de ved, hvori deres virkelige tjeneste ligger.

Derefter forbinder de roligt og uden følelser tilsynekomstens devaer med Planens devaer, forbinder det lavere magtord med det højere, og udtaler det mantra, som giver dem kontrol over formens natur.

Det mantra de udtaler er mere end et ord. Det er en syntese af lys, lyd, farve og vibration i en ny ceremoni, selve livets ceremoni.

Vi skal beskæftige os en del med denne ceremoni i de følgende lektioner. Som forberedelse til en sådan illumination forslås det, at i overvejer de særlige tilsynekomstens devaer, som I kender bedst.

For det første, hvad er en tilsynekomstens deva? Den er den besættende tankeform lige bagved, eller den som kontrollerer, tilsynekomsten af det ydre billede, en vekselvirkning mellem den æteriske deva og elementalen.

Overvej den besættende tankeform bag den pengemæssige værdi af en hvilken som helst vare, en public service handling, et stykke arbejde osv.

Overvej den besættende tankeform bag et menneskes hudfarve, dets racemæssige karakteristika, dets sociale klasse og bevidsthed, dets sympatier og antipatier osv.

Overvej den besættende tankeform bag nationalisme, katolicisme, protestantisme, buddhisme, kapitalisme, kommunisme osv.

Overvej den besættende tankeform bag krig og fred, godt og ondt, liv og død, kærlighed og had osv.

Alt hvad der er, kommer til syne i de tre verdener via en tankeform, som besætter bevidstheden. Dette kalder vi tilsynekomstens deva, som finder sin plads imellem, og dog indeni, den æteriske deva og elementalens form.

Hvis disciple skal have kontrol over formnaturen, må de beskæftige sig med disse devaer, og vælge, hvilke af dem de vil besættes af, og hvilke de derefter vil besætte. Hvis dette kommer som et chok, så forstå, at I bare overvejer livets kendsgerninger.

LEKTION 35

Livets Ceremoni.

Kristi lyslegeme, See-la-Aum.

Menneskehedens lyslegeme, Selah.

Brugen af lyd til at bringe See-la-Aum og Selah sammen.

Daglig brug af ceremoniel magi.

LEKTION 35

Det medie, disciple udtrykker sig igennem og derfor også udveksler igennem, er den planetare Logos' æteriske lyslegeme. Vi ser det først som et stort liv, en stor Lysdeva, hvis substans strømmer ind i, gennemtrænger og holder alle dele af det Ene Liv i rette relationer som en integreret helhed.

For så vidt angår vores planet har dette lyslegeme sin oprindelse i den budhiske sfære, eller mere korrekt er den budhiske sfære porten for dets indstrømning ind i den planetariske aktivitets syv vibrerende sfærer. På den måde flyder vores Logos' liv igennem dette udtryksmedie ind i og igennem alle dets dele fra den budhiske sfære, Sjælens naturlige hjemsted, som er hjertet i det logoiske liv.

Stands op et øjeblik og betragt den budhiske sfære som hjertet, der distribuerer Logos' liv over hele planeten via en stor Lysdeva, som udstråler sfærisk fra sit center til sin periferi. Sådant når dette liv ind i og styrer forholdene på de syv planer eller sfærer af vibrerende stof, som udgør det logoiske fysiske legeme.

Via dette udstrålende liv, som er kærlighed, har den bevidste Sjæl, i overensstemmelse med graden af bevidsthed, adgang til og udtryk i alle syv sfærer for planetarisk aktivitet, for denne deva bærer ikke bare livsaspektet, men er også bevidsthedens redskab.

Når det betragtes fra helhedens perspektiv som Ét Liv, er det den sjælelige deva, selve Logos' æteriske lyslegeme. Det er manifestationens tredje aspekt, konstrueret af lys, lyd, farve og vibration, eller af elementerne jord, luft, ild og vand.

Hvad angår disciplene i de tre verdener, er dette store liv i sit højeste aspekt Herren for den deviske evolution, Kristi energi og substans.

Det er via denne deva, at Kristus lader mediterende disciple mærke sin tilstedeværelse, og via denne deva, Hans planer og hensigt åbenbares.

Kristus er det forløsende princip i det planetare liv. Den store Lysdeva er instrumentet for denne forløsning, og giver kausalt legeme til hvert fokuspunkt af logisk ild i den budhiske sfære.

På den måde er et menneskes sjælslegeme blot en del af den store Lysdeva, Kristi legeme i færd med forløsning.

Når denne forløsning er fuldført, brister den sjælelige devas periferi, og tillader liv og bevidsthed at smelte sammen med det liv, den er en del af.

Vi siger, at den guddommelige Plan for menneskeheden holdes i fokus i Kristi sind. Det fokus, som Planen holdes i, er den store Lysdeva, hvis navn – så vidt det er muligt at oversætte det til formuleret lyd – er See-la-Aum. Meningen bag dette navn er Planen, og den kan kun erkendes gennem meditation og udtrykkes gennem kærlig tjeneste.

Når dette navn intonerer i den rette kombination af toner, ledsaget af erkendelsen af guddommelig hensigt, invokeres guddommelig indgriben i menneskeheden liv og forhold. Frigivelsen af denne information sker som forberedelse til den tid i slutningen af det tyvende århundrede, hvor verdensgruppen af disciple i en koordineret bestræbelse vil invokere Kristi genkomst i en masseindvielse.

Mange forandringer må dog gå forud for dette, både i bevidstheden og i menneskeheden forhold. Alle disciples integration i en verdensgruppe, og denne gruppes bestræbelse for genrejsning og reorientering af masserne, må ske næsten omgående, hvis denne mulighederes cyklus skal udnyttes. Denne bestræbelse vil skride frem, når sådanne disciple praktiserer den nye sande Livets Ceremoni, efterhånden som denne ceremoni åbenbares ved den indstrømmende syvende stråle.

Det Ene Livs bevidsthed identificeres som Kristus. Det Ene Livs legeme identificeres som See-la-Aum. Kristus intonerer dette legeme ud i

eksistens, og Kristi disciple bliver dets vogtere, dem der transmitterer det, og fokuspunkt for nedfældning i manifesteret tilsynekomst.

Lad os nu se på den store devas lavere modsvarighed, menneskehedens legemes æteriske netværk. Alle levende mennesker lever, bevæger sig og har deres væren i dette store netværk af æterisk substans, som er en udstråling af denne lysdeva. Netværket holder dem i relation til hinanden og er det medium, som det menneskelige riges livsenergi cirkulerer igennem i dets mange dele. Netværket er udsprunget af og derfor en del af et større liv, men det er også et liv i sig selv: en anden stor deva, som er den menneskelige bevidstheds redskab, dvs. den persona identificerede bevidsthed. Den responderer på massesindet, som er både astralt og mentalt af natur, og reflekterer dette sinds tilstand i forholdene i verden via tilsynekomstens devaer. Dens navn er Selah, og den responderer på det, som når den gennem en hjerne.

Når disciple med bevidst formuleret hensigt intonerer Sehlas navn på den rigtige tone (som er i tonearten F), giver denne deva dem sin opmærksomhed og udfører deres hensigt ved at lave en tilsynekomstens deva.

Vi har allerede defineret en tilsynekomstens deva som den besættende tankeform, der ligger bag og som kontrollerer detaljerne i det ydre billede. Vi har sagt at den er vekselvirkningen mellem den æteriske deva og elemental formen. Hvad er det, der gør en tanke i sindet hos nogle få mennesker til offentlig mening eller en sædvane? Hvad er det, der giver den liv i menneskelige forhold? Det er Selah, menneskehedens æteriske netværk og legeme, som tager denne tanke til sig og giver den livskraft, idet denne livskraft flyder ind i et ventende elemental gruppeliv.

Tilsynekomstens deva er altså tankens livskraft, som den flyder fra det æteriske netværk ind i en bestemt form. Denne livskraft kan kun gives den af Selah, når Selah responderer på en hjernes dirigerende vilje.

Når en tanke, både mental og astral af natur, gives livskraft af menneskehedens æteriske netværk, bliver den besættende, fordi dens magt nu er formnatures magt, som besætter menneskehedens bevidsthed.

Overvej de virkninger i menneskehedens liv og forhold, som kunne genereres af en gruppe trænedede tænkere. Dette er verdensgruppen af disciples arbejde, når de påtager sig ansvaret for den tjeneste det er at forberede Kristi Genkomst.

Livets Ceremoni har at gøre med at bringe See-la-Aum og Selah sammen, så Planen kan komme til syne i menneskenes verden. Husk at Selah kun responderer på en dirigerende vilje, som fokuseres igennem et menneskes hjerne; Planen kan derfor kun nedfældes gennem en gruppe af trænedede tænkere i menneskehedens legeme.

Den lyd, som bringer disse to store devaer sammen, efter at hver af dem er blevet kontaktet af disciplen, er OM. Når denne lyd den synges på den rigtige tone (som er i tonearten A), skaber den en kanal mellem See-la-Aum og Selah igennem disciplens eget æteriske lyslegeme. Når den synges på den rigtige tone (som er i tonearten G), fuldendes kredsløbet mellem den skabte tilsynekomstens deva i Selah og dens højere modsvarighed i See-la-Aum, udenfor disciplens instrument. Dette frelser disciple fra deres eget arbejde.

Dette er meget vigtig, for hvis disciple uden at vide det skaber en tilsynekomstens deva, og ikke fuldender dens alignment med Planen, påkaldes opmærksomheden fra dem, som vil misbruge den. I sådanne tilfælde, kan den falde tilbage på sin skaber og besætte vedkommendes sind, så det bringes i misforhold til hensigten, forvrænge forståelsen og ofte forårsage sindssyge. Når man tænker over, at dens livskraft er kundalini kraft, forstår man hvorfor sådanne forholdsregler er nødvendige.

De disciple, som er mellemed mellem de to store devaer for den menneskelige bevidstheds skyld, bringer ethvert aspekt af deres liv og af-færer ind i en guddommelige ceremoni, som bliver deres tjenesteaktivitet.

Ceremoniel magi er et begreb, som – hvis man ikke nærmer sig det rigtigt – kan føre til et meget stort blændværk. Husk at blændværk er den astrale bevidstheds fortolkning af en sandhed. Blændværk gør en ceremoni til en ydre handling uden indre mening, som det er tilfældet med så mange såkaldte ceremonier, som er i brug i dag.

Sand ceremoni er en indre tilstand, som kanaliseres ind i enhver ydre handling.

Vi begynder med bevidstheden hos dem som ved, at de er guddommelige, dvs. en del af det Ene Liv. Når de åbner øjnene om morgenen er det med fuld erkendelse af dette, og derfor er det med dyb påskønnelse af livet, at de hilser den nye dag.

Idet de bevidst forstår og påskønner livet for hvad det er, vier de sig med bevidsthed og instrument og alt hvad de har, til dette liv. Dette gør de af deres inderste væsens kærlighed. Dette er ceremoni. Alt hvad der påvirker deres syn, tanker eller følelser, får deres kærlighed og påskønnelse, fordi det er en del af det Ene Liv. De erkender og kommunikerer med Gud på det eneste mulige sprog Gud og mennesker imellem – udveksling af kærlighed.

Uanset hvilken morgenrutine en discipel har, er den en del af ceremonien, fordi den udføres med en dyb erkendelse af livets indre mening.

Jo ældre og visere disciplen er, jo større er erkendelsen af denne mening, og jo mere kraftfuld er derfor ceremonien.

Prøvedisciple, som stræber efter at blive accepterede disciple, kan iværksætte et sådant ceremoniel med stille kontemplation af det Ene Liv, mens de udfører deres daglige gøremål med at vågne op og forbedre sig til dagen. Da de jo har lært, at alle former består af intelligent substans, og at al intelligent substans er deviske liv – i deres helhed den hellige treenheds stofaspekt – kanaliserer de deres kærlige opmærksomhed ind i disse devaer, når de kontakter dem via form. Hver eneste form de kommer i kontakt med og hver eneste handling de er optaget af, modtager deres bevidste kærlighed og påskønnelse som dele af det Ene Liv. Sådant starter de dagen med en ceremoni, som varer ved igennem døgnets fireogtyve timer.

Accepterede disciple og indviede føjer hertil en simpel ceremoni, der forbinder de manifesterede tilsynekomstens devaer i deres umiddelbare omgivelser og indflydelsessfære med disses højere modsvarighed, Planen. Det gør de via en kanal, der skabes mellem See-la-Aum, deres eget æteriske lyslegeme og Selah, og tilbage igen fra Selah til

See-la-Aum, via den Planetare Logos' lyslegeme, som det strømmer igennem de tre verdener for menneskelig bestræbelse og ind i menneskehedens legeme.

Kanalen stiger ned fra sit udspring på Kristi niveau til dens midtpunkt i hulen i hovedet, og derfra til de manifesterende tilsynekomstens devaer i menneskehedens æteriske netværk via ajna centeret, og stiger tilbage op i en vinkel, udenfor disciplens instrument, gennem de tre verdener for menneskelig bestræbelse til sit høje udspring.

Under nedstigningen synges OM i tonearten A syv gange, hver gang i en lavere oktav end tonen før, idet lyden først bliver hørlig ved midtvejspunktet i hulen, og fortsætter hørligt indtil nedstigningen er fuldendt. Bevidstheden må være vidende om hvad den gør og hvorfor, hvis dette skal virke.

Under opstigningen synges OM i tonearten G syv gange, hver gang i en højere oktav end tonen før, idet lyden bliver uhørlig på den fjerde tone og fortsætter sådan indtil dens høje udspring er nået.

Hvis disciple under opstigningen vil gøre sig klart, at den menneskelige kundalini (ikke deres egen, men menneskehedens) på den måde forbindes med Guds vilje, som den fokuseres gennem Kristus, vil ceremonien være mere virkningsfuld.

Yderligere nogle få ord. Jeg vil gerne understrege på dette tidspunkt, at Selahs tone er i tonearten F.

See-la-Aums tone kan ikke afsløres på nuværende tidspunkt.

Den tone, som under invokation forbinder See-la-Aum med Selah, er i tonearten A.

Den tone som forbinder Selah med og evokerer kundalini op mod See-la-Aum, er i tonearten G.

Hver tone er syvfoldig i natur, og påvirker substansen i hver af de syv sfærer af vibrerende stof i det logoiske kosmisk fysiske legeme.

Et par advarende ord, før denne lektion slttes. Lad ikke betydningen af det, der her er frigivet, overvælde jeres bevidsthed. I er trådt ind i den store åbenbarings cyklus, som følger med syvende stråles aktive inkarnation i forholdene i verden. Accepter dens atmosfære med let-hed og bevæg jer fremad ind i det virkelige lys.

LEKTION 36

Den bevidste Sjæls tjeneste for menneskeheden.

Personaen, henholdsvis den Bevidste Sjæl i Inkarnation som årsagsfaktor i omgivelserne.

Den Bevidste Sjæls tjeneste for menneskeheden, sammenligning af tonal kvalitet.

Kristi lære ctr. krigstidsøkonomi.

Disciples demonstration af kærlighed som middel til at udligne forskelle i tonal kvalitet.

LEKTION 36

Hvis vi har lært noget indtil nu, er det, at den Bevidste Sjæl i Inkarnation primært er optaget af at dirigere energier og kræfter gennem sine omgivers trefoldige æteriske netværk og af de virkninger, det skaber i disse omgivers iboende bevidsthed.

Lad os nærme os dette emne på en lidt anden måde end før, idet vi vil se nærmere på det, som konstituerer årsag og virkning.

Vi har tidligere sagt, at et menneskes bevidsthedstilstand er den sande årsag til alt, hvad der sker for det, da erfaring ikke er andet end en afbildning i substans af den indre bevidsthedstilstand. Dette er en sandhed som, hvis den ikke tolkes rigtigt, kan føre til modsigelser, som bringer prøvedisciple i en tilstand af dødvande.

Et menneske *er* sin egen årsag, og dog er der andre årsager, som tager over og forholder sig til den indre bevidsthedstilstand som årsag og virkning, og det dem, vi beskæftiger os med her. Paradoks er polaritet. Det er ikke modsigelse. Dette må altid tages i betragtning, hvis den studerende skal begribe og værdsætte sandheden.

Lad os se nærmere på dette paradoks:

1. Den iboende bevidsthed er årsag til ydre erfaringer via sin refleksion i substans.
2. Den bevidste Sjæl, hvad enten den er inkarneret eller overskyggende er årsag til den iboende persona-identificerede bevidsthed via:
  - a. Sin refleksion i de tre verdener substans som persona, og

- b. Sin dirigering af kraft igennem omgivelsernes æteriske netværk, i hvilket den er relateret som persona.

Så længe den bevidst identificerede Sjæl er overskyggende, er den kun direkte årsag til sin egen persona identificerede bevidsthed. Med andre ord er Sjælens alignment med og dens indtræden i menneskeheden legeme som en årsagsfaktor alene gennem personaen, for hvem den er et fokus af lys.

Mens en sådan persona kan se ud til at være en årsagsfaktor i sine omgivelser, og udmåler smerte eller glæde til andre, kan det kun være en virkning af, at disse andre tiltrækker sådanne erfaringer via deres egen indre bevidsthedstilstand. Sådant skaber fuldt identificerede personer tilsammen en gruppekarma, idet de naturligt tiltrækker hinanden og forener de karmiske faktorer.

Eksempel: En dominerende og besiddende person vil blive tiltrukket af og selv tiltrække dem, hvis karma (den betingende tilstand i den inkarnerede bevidsthed) kræver de erfaringer, som en sådan forbindelse vil generere.

I det øjeblik den overskyggende Sjæl begynder at indgyde sin persona erkendelse af sig selv som Sjæl, sker der en forandring i dens årsagsbetingede kraft potentiale.

En sådan person bliver årsag til den betingende bevidsthedstilstand hos mennesker omkring sig, og bliver faktisk meget mere end et instrument for personlig karma.

Efterhånden som denne proces skrider frem, og den inkarnerede bevidsthed bliver mere og mere identificeret som Sjæl, bliver den et instrument for Kristus og Planen for menneskeheden, og kan så ikke længere være et instrument for almindelig personlig karma.

Eksempel: Denne person kunne ikke blive som den dominerende og besiddende person. Hvis vedkommende blev anbragt i en gruppe, som havde brug for sådan en person, ville det være hans eller hendes forpligtelse at anspore den vækst, som ville løfte gruppens medlemmer

op over sådanne behov. På den måde ville vedkommende blive årsag for den inkarnerede bevidsthed i sine omgivelser, og udvirke vækst ind i en ny betingende tilstand.

Dette er tjeneste for menneskeheden. Sådan tjeneste ydes ved at dirigere kraft ind i og igennem det æteriske netværk, som menneskeheden lever i.

Al kraft, hvad enten den er mental, astral eller æterisk af natur, når frem til et individs eller en gruppes bevidsthed via æteriske kraftlinjer, som forbinder individet eller gruppen med deres oprindelige kilde. Indvirkningen på den iboende bevidsthed fører til ydre erfaring, som igen skaber vækst.

Iagttag nu Bevidste Sjæle i Inkarnation i deres omgivelser. De er bevidst identificerede med det Ene Liv og vidende om dets æteriske manifestationslegeme, og relaterer derfor til mennesker i deres omgivelser som indbyrdes forbundne dele af helheden. De relaterer herefter Planen til omgivelsernes bevidsthedsaspekt. Hvilken ny vækst indikeres i den tonale kvalitet af relationen mellem Plan og iboende bevidsthed?

Eksempel: De ved, at Planen for menneskeheden generelt er at blive en Kristus-hed. De relaterer dette planlagte mål med den inkarnerede bevidsthed og sammenligner denne bevidstheds tonale kvalitet med Planens.

Deres forstående vilje afhænger naturligvis af deres opfattelse af, hvad der menes med Kristus-hed. Hvilken mening har et sådant mål for dem?

Alt efter hvordan de opfatter denne mening i forhold til tilstanden i deres inkarnerede bevidsthed, udarbejder de Planens detaljer i tid og rum.

Eksempel: For prøvedisciple betyder Kristus-hed broderlig kærlighed, fred, god vilje, sikkerhed, harmoni osv., selv om deres forståelse af disse begreber er højst abstrakt.

Nå de ser på menneskehedens inkarnerede bevidsthed af i dag, ser de separatisme, grådighed, vrede, had, krig osv.

På den måde sammenlignes de tonale kvaliteter, og hvis de ikke er meget omhyggelige her, bliver deres bevidsthed så overvældet af den kæmpe forskel på de to toner de hører, at de kan fortabe sig i nytteløshedens blændværk.

De må arbejde på at relatere den overskyggende Plan meget omhyggeligt til det, som allerede er i manifestation.

Når de ser ind i den iboende bevidstheds betingende tilstand, må de forstå, at negativiteten der blot er et resultat af åndelig uvidenhed og formens greb om bevidstheden. Mennesket er ikke grundlæggende ondt. Det er guddommeligt af natur, men måske nok, som et barn, uvidende om denne guddommelighed.

Mens der er nogen aspiration til stede, er den dog ikke rettet ind på at invocere den sandhed, som mennesket så desperat behøver. Desuden vil de opdage og begynde at forstå menneskets rystende mangel på sensitivitet overfor en overskyggende, indlysende sandhed.

Idet de indser, at menneskehedens masser endnu kun kan nås med guddommelige ideer og kræfter via en frembragt form, vender de deres opmærksomhed mod formens verden.

Her ser de en verden, hvis økonomi både tjener Planen og det separatistiske selvs modstand mod denne Plan. Menneskehedens masser lever i en krigstidsøkonomi, idet de baserer udveksling af livskraft og erfaringer i forholdene i verden på en højt organiseret krigsbestræbelser. De kalder det for en fredsplan, og vier deres tid og flid til den som til en stor sag, for menneskeheden har en stærk motivation og et dybt ønske om fred. Alligevel erkender de ikke, at en krigsøkonomi vil føre til krig, medmindre den hurtigt ændres. Presset fra en sådan psykologi og den konstante produktion af destruktive våben må finde et udløb, for disse konstituerer kraft, der er vendt mod et specifikt formål.

På samme tid tjener økonomien Planen, fordi den har afstedkommet en nærmere relation mellem folk og nationer. Ingen kan i dag leve i

fuldstændig isolation, hvor meget de end prøver på det, for menneskene er blevet afhængige af hinanden. Alle behøver de andre, og hvad end de andre har at tilbyde, for at kunne leve i denne civilisation.

Prøvedisciple, der observerer den konfliktfyldte tone, der lyder i tid og rum som følge af sådanne modsigelser, forstår den og påtager sig sin del af ansvaret for at udarbejde Planens detaljer i forholdene i verden.

Sådanne detaljer er indlysende: I dette tilfælde en sand fredstidsøkonomi, hvor broderskabets kraft manifesterer fri handel mellem nationer; sameksistens og fordeling af verdens goder til de områder, hvor de behøves; mad til de sultne, brændstof og klæder til de frysende og pjaltede; medicinsk visdom og remedier til de syge osv., overalt hvor der er åbenbart behov herfor.

Det er nogle af Planens detaljer, og de er lette at opregne. Iagttag en hvilken som helst tilstand, sammenlign dens tonale kvalitet med Kristi tonale kvalitet, og svaret er indlysende.

Det største behov i verden i dag er behovet for visdom. Denne civilisation er skabt af Vesten med dens kristne religion. Jesus bragte begrebet kærlighed til Vesten. Hans lære er enkel og direkte. Og skønt de vestlige brødre og søstre på den ene side ser Jesus som menneskehedens frelser og beder for fred og god vilje, så advokerer de på den anden side for krig og ødelæggelse via deres handlinger.

At elske sin nabo, at elske sine fjender, at elske dem, som handler grusomt og uretfærdigt, at vende den anden kind til, det er den lære, som Vestens brødre og søstre søger at udbrede i verden. Men med rystende, blind rationalisering overtræder de den konsekvent i forholdene i verden.

Prøvedisciple, som søger at tjene den guddommelige Plan, vil nemt og enkelt kunne forstå Planens detaljer ved at sammenligne det, som er i manifestation, med disse aspekter af den guddommelige Plan, som den holdes i fokus i Kristi sind. Dette sind er altid med menneskeheden.

Er der nogen i jeres omgivelser, der vil skade jer? Føler I stikket af

vrede eller jalousi, når det slynges imod jer fra en anden? Hvad foreskriver Planen i sådanne tilfælde? Hvordan kan I blive årsag til den betingende tilstand i sådan en bevidsthed og udvirke dens vækst til erkendelse af kærlighed?

Gennem kærlighed! Ved at demonstrere virkelig kærlighed i en konstrueret form, som udtrykker den. Ingen fjende kan forblive en fjende ansigt til ansigt med en sådan handling.

Jesus drev vekselererne ud af templet med slag og Jesus blev til sidst korsfæstet. Der er mere end én lektie i dette. Lærte slagene sådanne mænd værdien af kærlighed eller den rette brug af penge? Nej, mine brødre, de frembragte en respons af bitterhed og voksende had, som til sidst førte til en frelsers uværdige død.

Og dog kan denne lektie, hvis den til sidst ses i øjnene af en sandhedssøgende menneskehed, befri verden for smerte. Den kan befri den iboende Kristus fra forsat korsfæstelse på formnatures kors.

De søgende kan lære alt hvad det skal være om sandhed, men de vil ikke få Visdom, før den anvendes. Kærlighed er sandhed. Dens former er indlysende. Viljen til kærlighed er en kraft, som, når den dirigeres ind i og igennem menneskehedens æteriske netværk, vil manifestere hver af Planens detaljer i henhold til guddommelig lov og orden.

LEKTION 37

Den nye videnskab om matematik.

Nul står for alt hvad der er.

Ud af nul fremstår tre – treenigheden, det Ene Liv i tre dimensioner.

Ud af de tre fremstår identitet = bevidsthed = én = fjerde dimension.

Bevidstheden skaber de tre lavere verdener = femte, sjette og syvende dimension.

Relationen til den planetare kundalini, symboliseret ved slangen og tallet 22.

LEKTION 37

Discipelskab i den nye tidsalder vil overvejende have at gøre med *rette menneskelige relationer*, efterhånden som disse opdages og virkelig-gøres via forskning i og praktisering af en ny videnskab om matematik. Før denne nye videnskab bliver kendt af verdens ledere, kan rette menneskelige relationer ikke komme til ydre manifestation, fordi de ligninger, som åbenbarer dem, ikke er fundet.

Ceremoniel magi og alkymi i den nye tidsalder vil også blive grundlagt på den nye videnskab, og på en forståelse af planetarisk kundalini. To instruktionskurser med titlerne ” Den nye videnskab om Matematik” og ”Videnskaben om Relationer” vil blive stillet til rådighed for menneskeheden som en del af den Nye Tankeformspræsentation af Visdommen.

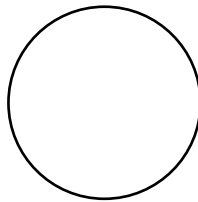
I mellemtiden kan studerende, der forbereder sig til discipelskab ved at studere Sjælens Natur, i disse sidste få lektioner finde nogle af de grundlæggende begreber, som den nye videnskab vil udgå fra. Det foreslås at meditere og reflektere over disse begreber, både for at vække de intuitive evner i denne retning, og for at skabe et magnetisk felt af modtagelighed i de tre lavere verdener for indstrømningen af den nye videnskab.

Numerisk måling i vores nuværende matematiske system er baseret på en talrække fra nul til ni. Da det er meningen, at nul, ud af hvilket ét kommer, skal formidle ingenting eller intet, er talsystemet baseret på en falsk præmis, som kaster hele den logiske følgeslutning ud i en række forkerte konklusioner.

Det symbol som formidler ideen om ingenting er et universelt symbol, som i virkeligheden betyder alt hvad der er. Det er den transcendent Gud, eller den overskyggende og ikke manifesterede Gud. Mens det i

en forstand er ingen ting, er det dog i sin essens alt hvad der er, var eller vil blive, dvs. ren ånd.

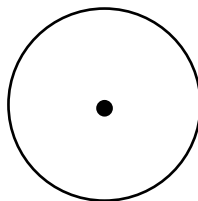
Dette alting, og dog ingen ting, har vi symboliseret som en cirkel, som dog i virkeligheden ikke har nogen begyndelse eller slutning, intet center eller periferi. I virkeligheden er den en sfære, som ikke kan afgrænses, skønt vi tager os den frihed at tegne den sådan, så vi kan etablere et symbol for den første årsag. Når vi gør det, må vi dog forstå den essentielle betydning af denne cirkel. Vi kan ikke give den position i tid og rum, for disse er indeholdt i den.

Det næste problem med manifesteret liv kommer ud af nullet, og for at forstå, hvordan det kan være, må vi gå frem i den universelle symbols naturlige orden. Det er temmelig vanskeligt, fordi det menneskelige sinds tendens er at tælle fra et til tre, og dette er i modstrid med den kreative proces. Ét kommer ikke lige efter nul.

Den første manifestation af Gud er en treenighed, ét liv, javist, men i strukturel virkelighed en trehed.

Den symboliseres af en cirkel med en prik, som førhen er blevet fortolket som én. Den er Et Liv, men det holdes i tre indbyrdes forbundne dimensioner, som er uadskillelige; dens såkaldte enhed er derfor helt subjektiv.

Den første dimension er den overskyggende helhed, som er blevet fokuseret i en positiv polaritet, der identificeres ved prikken. Prikken symboliserer den første dimension, dog giver videnskaben af i dag denne prik position, men ikke dimension.

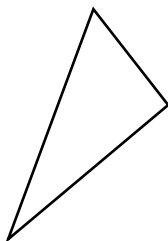
Den tredje dimension er den overskyggende helhed, som er blevet fokuseret i en negativ polaritet, identificeret som cirkelns periferi.

Den anden dimension er rummet, eller det magnetiske felt imellem, som giver den overskyggende helhed sjæl eller bevidsthed.

Det er nødvendigt at forstå, at disse tre ikke kan manifestere sig i rækkefølge som en – to - tre, for de kommer i objektivitet tilsammen. Når et center visualiseres, må det have en periferi og rum imellem, eller når rum visualiseres, må det være et magnetisk felt imellem to poler.

Den nye talrække går altså fra nul til tre, og symboliseres af den uafgrænsede sfære, som vi kalder nul og cirklen med prikken.

Ud af de tre (polaritet og rum eller magnetisk flet) fødes identitet, et én, som mærkeligt nok, symboliseres af en aflang trekant. Hvis det A, der bruges i AUM kunne komme til at se ud og lyde som dette,

ville symbolikken være matematisk korrekt. Dette er også den korrekte tegning af det numeriske én.

Enhver identitet, vi betegner som Logos, er det centrale dirigerende liv i et organiseret livssystem. Liv er et udtryk som beskriver den indbyrdes aktivitet mellem de tre første dimensioner, når denne aktivitet nedfældes via ordet (Logos eller bevidsthedsfokus) i fire underliggen-

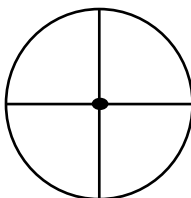
de dimensioner.

Den første Logos er det manifesterede kosmos' iboende, selvbevidste Gud, som reproducerer sig selv til de mange via den skabende proces. Den er det Ene Centrale Liv i det guddommeligt og yderst organiserede livssystem, vi kalder kosmos; den Ene om Hvem alle mindre liv kredser, og i Hvem de lever, bevæger sig og har deres væren.

Den er et fokuspunkt af bevidsthed udsprunget af de første tre indbyrdes forbundne og upersonlige dimensioner, og er den fjerde dimension, som videnskaben af i dag søger efter.

Mennesket lever i femte, sjette og syvende dimension, som det kalder første, anden og tredje, og dets egen bevidsthed er den fjerde dimension, som det søger.

Reproduktionen af den Ene til de mange symboliseres af den firdelte cirkel med prikken i midten, der ser sådan ud:

Dette er Kristus korsfæstet på stoffets kors i de mange fokuspunkter af bevidsthed, som vi kalder inkarnerende Sjæle. Vi bruger udtrykket "inkarnerende" i dette tilfælde, som det relaterer til planeten og den budhiske sfære, mere end som det relaterer til de tre verdener for menneskelig stræben.

Dette er fire, og det ovenstående symbol er en korrekt tegning af det tal. Det betyder de mange, som i virkeligheden er En. Erkendelsen af det Ene Liv eller Kristus opnås, når en identitet træder ind i den fjerde dimension og oplever denne Enhed i bevidstheden. Et sådant menneske kalder vi en Bevidst Sjæl i Inkarnation. Den er fire fordi prikkens og periferiens positive og negative polaritet er blevet reflekteret –

spejlet – ind i bevidstheden, så den også er dobbelt.

Dobbeltheden i bevidsthed resulterer i femte, sjette og syvende dimension, som også kaldes de tre verdener for menneskelig stræben, hvori den inkarnerende Sjæl er indespærret.

Et fokuspunkt af bevidsthed er karakteriseret ved at være bevidst. Herudover arver den viljens og intelligensens karakteristika fra den positive og negative polaritet, som gav den eksistens. På grund af sin nedarvede skaberevne, skaber den således de udadgående frekvenser, som skaber de tre lavere verdener.

Femte, sjette og syvende dimension er refleksioner af de første tre dimensioner, fokuseret ind i og igennem en bevidstheds fokuspunkt som gennem en linse. Her ser vi igen denne bevidsthedens fjerde dimension som en dør, midtpunktet imellem den højere og den lavere triade.

Den femte dimension, som er mentalplanet, er en refleksion af viljesaspektet, eller prikken i cirkelens center. Den er de lavere fires positive pol.

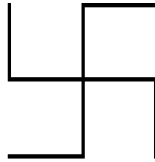
Den syvende dimension, som er det æteriske plan, er en refleksion af intelligensaspektet, eller cirkelens periferi. Den er de lavere fires negative pol.

Den sjette dimension, som er astralplanet, er en refleksion af den dobbelte bevidsthed og er derfor det plan, hvor modsætningernes par reflekteres som en bevidsthedstilstand.

Det fysiske plan er den ydre tilsynekomst af disse tre indbyrdes forbundne dimensioner. Det udgør tid og rum, og vil kun bestå så længe bevidstheden forbliver dobbelt af natur.

Denne dobbelte bevidsthed skyldes dens manglende evne til at identificere sig med sig selv. Den identificerer sig med sine positive og negative poler (som kønnene kun er en billedliggørelse af), og indespærrer derved sig selv i sin egen skabelses formnatur.

Symbolet for de tre lavere verdener er svastikaet. Det er numerisk syv, for her reflekteres i tre indbyrdes forbundne dimensioner den første treheds aktivitet og bevidsthedens fokuspunkt som er fire.

Vi ser altså den skabte Sjæl inkarnere i en lavere trehed, hvor den skaber sin egen verden af tilsynekomst.

Den skabte sjæls udvikling mod Kristi Ene Liv, skaber en ændring i de mentale og æteriske planers polaritet. Den indespærrede livskraft i det æteriske tiltrækkes gradvis op og ind i det mentale, så den lavere triade bliver negativ til den højere triade.

Der sker på den måde et mægtigt skift, idet de tre lavere dimensioners substans bliver negativ til de tre højere dimensioners energier, og bevidstheden indtager sin rette position som formidleren imellem de to. De syv syntetiseres til en kausal triade, som herefter fungerer på det kosmisk fysiske plan snarere end på underfrekvenserne af det kosmisk fysiske.

Den livskraft, som skal løftes er den planetare kundalini. Den er symboliseret ved slangen og er numerisk 22.

Dette er det virkelige stofaspekt, skabelsens slange af ild, som giver liv til de former, der dikteres af viljen.

Den planetare kundalini, som burde bo i sindets natur, er faldet ned i manifestationens æteriske legeme, og giver formen i tilsynekomstens verden dominans over den inkarnerende sjæl.

Slangeriget, som ikke er et sandt naturrige, er en billedliggørelse af denne fejlslagne skabelse eller fejlslagne dirigering af kraft.

Når kundalini ilden løftes til sin rette position, vil det ydre billede i

form af slangen forsvinde fra jorden. Her er den konstante påmindelse til planetens menneskelige familie om dens manglende evne til at orientere sig i den kosmiske orden.

Den nye videnskab om matematik vil altså gå frem efter den følgende numeriske talrække:

Involution		Evolution
03147	22	74130

Ligningen for den menneskelige familie i dag er $03147 = 22$. Det er den sammenrullede slange.

Ligningen for den menneskelige familie, når den indtager sin retmæssige position i tingenes orden vil være: $03147 + 22 = 74130$. Det er slange, der står rejst på sin hale.

Ligningen for den planetare Logos ved fuldendelsen af dennes indvielse vil være: $03147 + 22 + 74130 = 22$. Det er slagen med sin hale i munden, som åbenbarer vor Logos' position i den solare orden, som vogteren af solar kundalini.

I den sidste ligning ligger vor Logos' guddommelige navn og natur gemt.

LEKTION 38

Kundaliniens natur. Menneskehedens relation til den planetariske kundalini.

Syndefaldet - bevidstheden fanget mellem manifestationens sande og falske negative pol.

Menneskehedens relation til den planetariske kundalini.

Udfoldelse og forløsning af kundalini gennem center systemet.

LEKTION 38

Vi er trådt ind i et område af den okkulte videnskab, som er vanskeligt for det menneskelige sind at forstå. Hvis de studerende vil erkende, at de ikke i øjeblikket forventes at forstå den foreliggende tekst, og hvis de vil lade være med at forsøge enten at acceptere den eller forkaste den, men i stedet blive modtagelige og tillade bevidstheden at respondere i sit eget tempo, vil vejen frem blive lettere. Denne tekst er ikke skrevet til det menneskelige sind. Den er skrevet til sjælsbevidstheden, og metoden til forståelse går derfor igennem de højere intuitive evner snarere end intellektet.

Det er delingen af de toogtyve, i og af menneskeheden, i to, som er "døren til det onde", for så vidt angår dette planetare system. Toogtyve er tallet for den sande negative pol i manifestationen af vores Logos' kosmisk fysiske legeme. Det er blevet kaldt kundalini, symboliseret ved slangen og lignet med ild.

Hvordan er den blevet så mistolket, at den er blevet delt i to dele og har manifesteret sig som kilden til den planetariske ondskab? For at forstå dette, må de studerende lære kundaliniens natur at kende.

I sig selv er kundalini stoffets skjulte ild, der bor i selve hjertet af substansens atom. Den kommer til syne som atomets centrale dirigerende kraft, og er i en vis forstand netop dette i manifestation. Men den er den sande negative pol. Med andre ord er den ren ånd, der vibrerer i sin lavest mulige frekvens. Det betyder at den eneste universelle egenskab ved livet, som kan opdages og studeres af det menneskelige sind, er den laveste manifestation (og en sådan terminologi giver helt forkerte associationer) af det, som vi kalder Guds ånd.

Kundalini er altså i sin essens manas, intelligensens princip, som er faldet fra sin position i den budhiske sfære ned i sin egen refleksion,

sit eget magnetiske felt. Den har bevæget sig ind i den farve (en refleksion af sin egen ild) som beliver formaspektet. På den måde bæres bevidstheden ind i og indespærres i formen.

Dette symboliseres i fortællingen om syndefaldet og uddrivelsen af Edens Have. Eva (sjælens skabende aspekt, personaen) blev fristet af slangen (den faldne kundalini) til at spise af æblet (sansemæssig erfaring af substansen) fra kundskabens træ (formaspektet). Efter at have spist fristede (tiltrak) Eva derefter Adam (den overskyggende åndelige sjæl) til at spise af æblet, og dermed begyndte reinkarnationsprocessen i de tre lavere verdener. De blev drevet ud af Edens Have (den budhiske sfære) af Faderen, med det formål at forløse den faldne kundalini.

Kundalini er i sin nuværende manifesterede tilstand delt i to poler, hvor det ene aspekt bor i det æteriske centersystems laveste center, og det andet bor i det æteriske centersystems højeste center. Bevidstheden er blevet indespærret mellem de to og har derfor mistet sit rige.

Det betyder, at den positive pol, som mennesket aspirerer imod, er manifestationens sande negative pol, mens den negative pol, som mennesket stiger op fra, er en illusion, som det selv har frembragt. Livet mellem disse to poler kan kun blive et liv i form, og det er derfor, at det almindelige menneske end ikke kan forestille sig en identitet, der er adskilt fra formen.

Det er altså legemerne, der får evnen til at opfatte; menneskets evne til at opfatte er derfor baseret på formens sansning som den responderer på skabelsens ild.

Denne skabelsens ild, som vi kalder kundalini og symboliserer ved kundskabens slange (som i sin rejste tilstand er visdommens gyldne drage) er selve den skabende kraft. Den er det intelligente liv, som dirigeres af et menneskes vilje, eller en Guds, for at give en form liv og fornuft.

Vi ser polariteten manifestere modsætningernes par i det planetare liv, fordi planetens negative pol er blevet delt i to. Dette er grunden til at Kristus kun kan nås af mediterende disciple i de tre verdener via

Nærværelsens Engel.

Helligåndens aspekt nås, når kundalini ilden i den laveste frekvens af det kosmisk fysiske løftes op i den fjerde æter, hvor bevidstheden kan opildnes af den højere triades guddommelige intelligens.

Overvej virkningen af den skabende kraft i menneskehedens legeme i dag. Kundalini ilden holder til i centeret ved roden af rygsøjlen. Intelligensens motiverende princip holder til i hovedcenteret. Dette motiverende princip er manas' hjerte, den sande negative pol, som modtager viljens direkte påvirkning. Kundalini ilden, som burde brænde omkring hjertet, ligger under det i frekvens, så det motiverende princip må sænke sin egen frekvens, før det kan aktivere den skjulte ild. Når denne ild først er aktiveret, brænder den opad, idet den rækker op imod sit egentlige polære center. Når den gør det, trænger den ind i og stimulerer de lavere centre til vibratorisk aktivitet, som ligger imellem den og den pol, den tiltrækkes af.

I må forstå, at den skabende ild vækker det til live, som den trænger ind i. Formen som huser eller belives af kundalini, bliver det vibrerende center eller fokuspunkt for livskraft, så den genererer sit eget liv og affærer eller række af erfaringer.

Kundalinien, som tiltrækkes opad af impulsen fra det motiverende princip, bevæger sig ind i det sakrale center, og forbliver her en tid, og gør dette center til afsæt for aktivitet.

Sakralcenteret er den frekvens i substans, som har at gøre med de lavere naturriger og deres tilsynekomst via forplantning.

Hvad angår menneskeheden som helhed har kundalini rullet sig halvanden gang ud. Med andre ord brænder ilden i centeret ved roden af rygsøjlen og sakralcenteret, og idet den rækker opad, stimuleres solarplexus centeret i høj grad til lignende aktivitet.

På den måde er manifestationens kraftfaktor (det astrale legeme) og menneskets begærnatur (det nedsænkede motiverende princip) forbundet med og direkte relateret til forplantningscenteret.

Hvis vi ser på planetens liv og forhold, og ser bort fra menneskeheden et øjeblik, ser vi de lavere naturriger i manifestation. Vi ser ikke tegn på højere intelligens eller højere livsformer end dem, som viser sig i disse riger. Disse riger er det liv og de forhold, der er genereret af det planetare sakralcenter og som på nuværende tidspunkt er slangens hjem.

Når vi anbringer menneskeheden i billedet, ser vi stadig det sakrale liv og forhold, men der er en forskel. Menneskeheden bringer kundalini op i solar plexus, hvor intelligensen i form af begænnatur kan arbejde på at løfte den skabende ild endnu højere. Menneskeheden er altså det store liv (Kristus) i inkarnation, hvis offer muliggør forløsning af substans og af form og af Logos' indespærrede bevidsthed via forløsningen af kundalini. Menneskeheden er selve den store avatar i inkarnation.

Vi ser altså, at formaspektet har fået tildelt den skabende drivkraft, og det mærkelige fænomen, der består af skabelse uden bevidsthedens intelligent planlagte samarbejde, finder sted.

Det æteriske legeme er blevet manifestationens negative pol, sansernes vogter, så menneskets opfattelse og dets forståelse, ja selv dets begænnatur, baseres på substansens sansenatur, snarere end på bevidsthedens intuitive evner. Formnaturen styrer, og mennesket gør det, som den sanseelskende form dikterer.

Sådan indespærres sjælen indenfor substansens rammer. Dens inkarnation i tilsynkomstens verden kan kun finde sted via forplantningsprocessen. Den er et resultat af formens aktivitet, er afhængig af denne aktivitet og indespærret i og af den.

Efterhånden som kundalini forsætter med at rulle sig ud, aktiverer den hjerte og hals centrene, og forårsager et skift i menneskets liv og affærer fra det instinktive til det aspirerende og intellektuelle niveau. Det begynder at tænke i retning af selvudvikling, og at aspirere mod et ideal.

Når kundalini når halscenteret, tiltrækkes den opad, ud af det sakrale, af sindsnaturens positive polaritet. Den skabende ild forlader det tid-

ligere afsæt for aktivitet og mennesket bliver skabende på en ny måde. Det bliver skabende i sindet snarere end i den lavere formnatur. Det begynder at bygge skønhed ind i sine omgivelser, og træder ind på den skabende vej, bare for glæden ved det.

Når kundalini brænder i solar plexus og hjerte centeret, forårsager den en rensende proces, som begynder i den astrale begær natur. Mennesket relaterer til sine søstre og brødre med kærlighed og sympati, og begynder at tænke mere på hvad der gavner dem, end på sig selv.

Når kundalini når frem til ajna centeret (som resultat af den bevidste bestræbelse på at meditere) stimuleres sindets abstrakte natur til stor aktivitet. Mennesket kommer nærmere sit hjem. Til sidst brænder kundalini så klart i ajna, at den trækkes op og ud af solar plexus. Den brænder nu fra hjertet, gennem halsen og op i ajna.

Afsættet for aktivitet skifter så fuldstændigt, at mennesket begynder at leve helt og holdent i sit sind, hvor det kan begynde at erkende sin identitet som bevidsthed. Dets forståelse og begærnatur er ikke længere begrænset til formens sanseerfaringer. Det ser gennem sindets øje, hører med sit lyslegemes følsomhed og forstår med sin bevidsthed, som er blevet dets hjerte. Denne er nu en Bevidst Sjæl i Inkarnation.

Til allersidst trækker slangen sin hale op og ud af hjerte og hals centrene, og brænder rundt om intelligensens motiverende princip. De tre overordnede centre er smeltet sammen til ét (den forløste kundalini) og menneskets bevidsthed frigøres, så det kan forene sin opmærksomhed i den avatar, som det er. Der er så kun ånd, stof og bevidsthed som hos Kristus.

Discipelskab i den nye tidsalder, især i løbet af de næste halvtreds år som en forberedelse for den Kommende, vil gå ud på at løfte den planetare kundalini fra sakralcenteret op i halscenteret ved hjælp af menneskeheden. Bestræbelsen på at etablere rette menneskelige forbindelser i forholdene i verden er nødvendigvis forbundet med dette, for kun ved at løfte kundalini op og ud af sakralcenteret vil noget sådant blive muligt.

Hvordan kan sådan en virkning skabes? Disciple må igennem gruppeaktivitet blive den positive pol, som vil tiltrække kundalini kraften i menneskeheden opad.

De må som gruppe legemliggøre idealet, så de kan udøve den stærke og vedvarende magnetiske indflydelse, som vil tiltrække respons fra den skabende ild i alle mennesker. De "toogtyve" må blive en realitet i forholdene i verden, før de "to" (den nedsænkede kundalini og døren til det onde) kan opsluges af dragen.

LEKTION 39

Gruppebevidsthed. Om skiftet fra individuel indvielse til gruppeindvielse.

Hierarkiets problem med den manglende forståelse for begrebet gruppe.

Karakteristika for dem der er omfattet af gruppen.

Problemer der skal have opmærksomhed før gruppeindvielse kan ske.

LEKTION 39

De af jer, der har modtaget og opmærksomt fulgt disse instruktioner, har responderet på den Hierarkiske tone, som nu lyder i menneskehedens legeme. Den tone giver prøvedisciple en mulighed uden side-stykke i menneskehedens historie, nemlig muligheden for at deltage i en gruppeindvielse, som – hvis den lykkes – i løbet af resten af dette århundrede vil medføre, at menneskeheden en masse indvies i de bevidste sjæles femte naturrige.

Det er klart, at der endnu kun kan være meget lidt begreb om betydningen af en sådan begivenhed. Dog opfordres I hver især til at tænke dybt over det, at forsøge intuitivt at erkende betydningen og at lade den inspirere jer til en ny og kraftfuld bestræbelse på at tjene dette mål for menneskeheden.

Gruppeindvielse er et begreb, der kun vides lidt om, for det er en ny Hierarkisk indsats, som indtil nu kun har haft ringe succes. Det betyder ikke at alle sådanne bestræbelser er slået fejl, men at fremgangen synes langsom og at der indtil nu tilsyneladende har været store omkostninger for de involverede personligheder.

Den gruppe personer, som Hierarkiet beskæftiger sig med, kan ikke defineres som aspiranter, prøvedisciple eller disciple. Det er en gruppebevidsthed i menneskehedens legeme, som er yderst modtagelig for og i stand til at udvide bevidstheden ind i den verden af overskyggende ideer og begreber, som nu indvirker på menneskeheden som den nye måde at leve på.

Den store vanskelighed for Hierarkiet i denne indsats har været den manglende respons overfor den sande gruppeide hos dem, der kontaktes og arbejdes med. I samme øjeblik ordet ”gruppe” bruges, tænker det menneskelige sind i personligheder; de misforstår begrebet og

dets højere mening går tabt. De involverede personer ser bort fra virkeligheden til fordel for blændværket, og bliver i deres illusion om egen betydning som personaer ubrugelige hvad angår gruppeideen.

Fra Hierarkiets perspektiv er gruppen en bevidsthedstilstand i menneskehedens legeme, som deles af mange personer. Den bevidsthedstilstand er En, selv om den er til stede i en ret stor del af de mange. Der arbejdes med bevidsthedstilstanden som sådan, mens de personaer, der udgør dens instrument, ses som dens hænder og fødder osv. Det er selve bevidsthedstilstanden, som overskygges med den planlagte aktivitet, som evokes til respons, og som iagttages og ledes hen imod bestræbelsen på indvielse.

Hierarkiet beskæftiger sig altså med responsen fra denne bevidsthedstilstand som *ét liv* eller som *gruppe*, snarere end med responsen fra separate personaer eller grupper af personaer. Ikke før den totale gruppebevidsthed responderer og legemliggør det nye begreb, vil Hierarkiet overveje sådan en gruppe i *manifestation*.

Når vi iagttager den bevidsthedstilstand, som tiltrækker sig Hierarkiets opmærksomhed, finder vi, at den har to karakteristika og kvaliteter, som indikerer dens placering på vejen.

1. Den er desillusioneret over forholdene i verden, næsten overfodret med erfaringer af astral natur, og dog har den en tendens til uudtrykt idealisme. Det største begreb den beskæftiger sig med, er ideen om "hvis". Hvis verden ikke var som den er – hvis kristendommen kunne lære at praktisere loven om kærlighed – hvis der ikke var konstant trussel om krig – osv.

Denne bevidsthedstilstand, som findes hos så mange, har mere negativ end positiv indflydelse i verden, på grund af brugen af "hvis". Som gruppe udstråler den dette "hvis" i menneskehedens liv og affærer som en opgivende holdning, så menneskeheden responderer på de positive løsninger på dens problemer med et apatisk "hvis".

2. Samtidig responderer denne bevidsthedstilstand i sin sindsnatur på det som overskygger. Den er forbundet med og modtagelig for idealet på en sådan måde, at dette ideal gives en tan-

keform. Dens tjenestepotentiale er derfor stort, for når først sindsnaturen begynder at kontrollere det desillusionerede astrale legeme med dets opgivende holdning, kan den påvirke menneskeheden til ret handling.

Desuden søger bevidstheden selv med sit sind efter universelle principper. Den forstår intuitivt sit eget behov for vækst og står ved døren til opdagelse. Hierarkiet søger at indprente denne opdagelse i dens tankeliv. ”Et universelt princip om at bruge selvigangsat vækst og udvikling, med Kristus som ideal”, vil blive dens tone i de tre verdener for menneskelig stræben. Denne opdagelse vil åbne indvielsens dør.

Gruppens instrument består af mange personligheder, som kommer fra alle områder af livet, og som for de flestes vedkommende er uden indflydelse på verdens affærer. Der er kun få på dette særlige niveau, som har positioner med magt eller betydning. De udgør massebevidsthedens øvre regioner, og er dog ikke rigtig af denne masse, da de ikke deler dens tanke- og begærliv, selv om de jo tager del i dens tilstand og erfaringer.

En del af denne bevidsthed har responderet på den Hierarkiske indsats, og man kan se at den bliver mere aktiv, men den aktivitet må blive meget mere virkningsfuld for det gode i verden og mere udbredt, før der kan opnås en virkelig fremgang af gruppenatur.

Prøvedisciple, som er en del af gruppebevidsthedens instrument må forstå, at de ikke kan eller vil tage indvielse for eller af sig selv, men kun sammen med gruppen. De aspirerer derfor ikke mod personlig eller individuel indvielse til det Ene Liv, men arbejder snarere støt og roligt med henblik på illumination af gruppen.

Dette er et ganske vanskeligt begreb, for det er nyt, og den dermed forbundne indvielsesproces er nødvendigvis ny og anderledes end i den tid, der ligger umiddelbart forud. Den indsats som nu gøres, er mod en syntese af adskillige indvielser til en stor illumination og transfiguration. Den er forbundet med prøver og prøvelser i en større koncentration af flere grader, så når den er fuldendt, vil noget helt nyt, for så vidt angår denne planet, være opnået. Den indviede af tredje grad vil have videre bevidsthed og større visdom, og derfor bedre kon-

trol over naturens forside, end indviede af tredje grad fra tiden umiddelbart før. Deres virkning på menneskeheden vil således være af langt større betydning, end den som skyldtes de brødre og søstre, der gik forud.

En stor gruppes bevægelse hen imod en sådan bevidsthedsudvidelse rummer Hierarkiets håb for menneskehedens genopretning. Det er mod denne bevægelse Hierarkiets håb, bønner og indsats er rettet.

Denne indsats står dog i denne særlige tid over for flere problemer, som bør gives dyb eftertanke af alle involverede.

1. Problemet med subjektiv integration.

Når gruppens subjektive tanke- og begærliv er blevet integreret til Et Liv, med magtfuld indflydelse for det gode i verden, vil den første store indsats være blevet fuldbragt.

I øjeblikket ses denne tanke- og begærmasse at udgøre en barriere, der holder hver bevidsthedsenhed i de tre verdener adskilte og isolerede fra hinanden, både hvad angår modtagelighed for ideer og i udstrålende indflydelse. Og dog er hver bevidsthedsenhed så essentielt ens, både hvad angår evolutionær udvikling og almindelige karmiske komplikationer, at de fra Hierarkiets synsvinkel udgør en gruppe.

Hver enkelt, som aspirerer mod Sjælen, hjælper med til at overvinde adskillens barrierer. Hver eneste som mediterer, kommer nærmere til en bevidst erkendelse af gruppelivet. Den subjektive integration kan komme hurtigere i stand, hvis dem af jer, som modtager denne instruktion, eller en lignende, vil udføre følgende forslag.

- a. Tænk udadtil med kærlighed på jeres gruppebrødre, og forstå, at hvor end gruppens medlemmer befinder sig i verden, så tjener alle bevidst den *samme* hensigt, "den guddommelige Plan for menneskeheden".
- b. Forstå dernæst at uanset hvor forskellige gruppemedlemmernes aktiviteter er, så arbejder enhver af dem bevidst hen mod det samme mål, "menneskehedens

legemliggørelse af fred, god vilje og broderskab i vor tid”.

- c. Idet I forstår at samme hensigt og mål deles af hele gruppen, så dediker jeres tanke- og begærlivs kraft til denne gruppe, og dediker derefter gruppen til Kristus gennem jeres eget instrument.
- d. Forsøg at bære denne erkendelse med jer igennem dagen, idet I tilbyder hvilke erkendelser I end måtte modtage, de sandheder I forsøger at legemliggøre og de styrker og evner I måtte have opnået til den samlede gruppebevidsthed. Gør dette tilgængeligt via den berøring I har med og i gruppen.

2. Problemet med objektiv legemliggørelse af gruppeideen.

Hierarkiet står rede til at nedfælde mange begreber og ideer i den samlede gruppebevidsthed, samt praktiske teknikker til brug for deres legemliggørelse og brug i tjeneste, *når* gruppen er modtagelig som gruppe.

Denne indsats hæmmes i øjeblikket af gruppemedlemmernes tendens til at misforstå denne indsats som individuel kontakt og vejledning. Et individ bliver bevidst om den opmærksomhed gruppen modtager, tager denne opmærksomhed til sig, men tolker ikke indtrykket korrekt, fordi han eller hun er så forblændet af tanken og ønsket om personlig kontakt med Hierarkiet.

Dette udgør en større hindring end I kan forstå lige nu. Et begreb projiceres, og dirigeres ind i gruppebevidstheden for at påvirke sind og hjerner hos de berørte via deres egen alignment med Sjælen. Når mange gruppemedlemmer modtager denne påvirkning og straks misfortolker den som kommende direkte fra et medlem af Hierarkiet til dem selv som individer, så rejser der sig en stor sky i gruppens astralmentale omgivelser, som forvrænger deres evner, både til at modtage og fortolke. Det bliver dermed nødvendigt for Hierarkiet at tilbageholde sin vejledning og hele indsatsen hæmmes.

Hvis I bliver vidende om et projiceret begreb og de energier, der omgiver dette begreb, så forstå, at det ikke kommer til jer alene som individer, men at det er blevet gjort tilgængeligt for gruppen. Så modtag det, fortolk det og forsøg at legemliggøre det, som en del af denne gruppe. I kan ikke selv modtage noget, som er rettet særskilt til jer som individuelle bevidsthedsenheder, fra Hierarkiet. Disciple i Hierarkiet begrænser ikke deres tanke eller opmærksomhed til et individ. De mestrer formnaturen og arbejder med bevidsthed på det niveau, hvor al bevidsthed er én.

Lad jeres modtagelighed i meditation være som gruppe og sammen med gruppen. På den måde vil I bidrage til den samlede gruppes modtagelighed.

3. Problemet med aktiv handling

Dette er et problem, som altid synes at være individuelt, men som i enhver henseende er et gruppeproblem. Løsningen er altså af gruppenatur, og indtil dette forstås, vil disciplen konstant frustreres i sit forsøg på at handle aktivt i tjenesteøjemed.

Dette særlige problem omfatter finans, disciplin, kontrol med omgivelserne osv., og vil blive nærmere behandlet i næste lektion.

I mellemtiden, så forsøg at forstå betydningen af gruppebevidsthed, mere fuldstændigt end før. Sæt jer som opgave at formulere en sædtanke ved hjælp af jeres intuition, som rummer dybden og bredden af denne betydning.

De af jer, som ønsker at modtage en afsluttende grad ved fuldførelsen af disse instruktioner, rådes til at give jeres lærer den samlede meditationsrapport, som I har skrevet indtil nu, og de noter om forskellen mellem Sjæl og persona, som tidligere er nævnt (lektion 24).

LEKTION 40

Om at bevæge sig fra kundskabens hal til visdommens hal.

Integrering af gruppen af prøvedisciple i verden til én bevidsthed, ét instrument.

Blokeringer i gruppelivet i form af
en kraftløs vilje og for lav frekvens i det æteriske legeme.

LEKTION 40

Vi har sagt, at indvielse er en ny begyndelse, en fødsel til ny bevidsthed. Enhver indvielses prøve er – uanset om det var individets som i før i tiden, om det er gruppens i nutiden eller massernes i fremtiden – den involverede bevidstheds evne til at bruge denne bevidsthed til gavn for alle i hele dens indflydelsessfære.

I er i ved at tage indvielse. Jeres bevidsthed er blevet indviet til et nyt bevidsthedsområde, som vedrører hele menneskeheden. I har lært at tænke i udtryk som det Ene Liv, at iagttage det gode, det sande og det smukke, som det forholder sig til dette Ene Liv. Alt imens I har været helt optaget af dette studie af visdommen, befinder I jer stadig i kundskabens hal. Men vejen, som forbinder kundskabens hal med visdommens hal ligger lige foran jer med dørene vidt åbne, mens et klart lys viser vejen at gå, og mange brødre og søstre venter på at I træder ind.

Visdom er mere end kundskaber. Den er mere end overvejelse af sandheden. Visdom er ”kærlighed i handling”, at bruge alt hvad man ved i kærlighed til menneskeheden.

I visdommens hal bliver de studerende accepterede disciple. Deres skole bliver tjenestens skole, menneskehedens nye skole, og deres lærer er Kristus. Deres hjerter fyldes til overflod med den kærlighed Kristus har til menneskeheden, og når den flyder ud i verden, bringer den healing, liv og genopretning til en skrantende menneskehed. Sådanne bliver vogtere af loven om nåde, idet de udøver denne lov med en præcision, som overgår endda karmas præcision. De bliver formidlere af fred midt i konflikter, føde for de sultne, rent vand til de tørstige og lindring for hver en smerte.

De bliver alt dette, fordi det er blevet en del af dem selv. De sulter ikke længere eller tørster eller råber smertens bitterhed ud. De er selv gaven og derfor en gave af fred.

Alt dette er visdom.

Skriftet fra den ene hal til den næste synes stort, som var det over en kløft, men når vejen ses, er den af klart lys, som slår bro over det mørke rum mellem to verdner i rummet, mellem to øjeblikke. På et øjeblik er mennesket genfødt og transfigureret til en tilsynekomst af Kristus.

Sjælen udvikler sig gennem æoner i stoffets livmoder, og fødes ind i åndens verden efter at veernes smerte er aftaget. Kærligheden fødes, når smerten har gjort sit arbejde, og kærligheden kommer til verden.

Den sjæl som står rede på kanten af kløften, frygtsomt og dirrende af den ærefrygt som fornemmes, men som endnu ikke ser, kan få denne opmuntring:

”Hav modet til at lade dine konflikter fare, til at blive fyldt af kærlighed, til at standse al tanke og modtag Guds ånd. Hav modet til at tage skridtet med øjnene rettet væk fra kløften, men fæstnet på lyset”.

Når jeg taler til jer i symboler, er det fordi de viderebringer den enkle sandhed. Vejen er altid farlig helt frem til det sidste øjeblik – og det øjeblik sker i hjertet, ikke i tid. Indvielsens vej synes at øge konflikten, at skærpe smerten, at gøre byrden større, men den endelige herlighed stråler frem i det øjeblik, hvor livet fyldes med fred.

Ansøgere til indvielse har i sig selv magten til at bringe smerte og konflikt til omgående ophør. Det er deres valg, og det sidste valg, skønt det altid ligger lige foran dem.

Legemets tilstand gør ingen forskel, for legemet vil blive fyldt med fred, når bevidstheden træder ind i den sidste handling og udøver beslutningens magt.

Mens alt det ovenstående beskriver indvielsens sidste handling og bevidsthedstilstanden hos den indviede, og skønt denne handling kun afventer øjeblikket af hjertets frygtløshed hos ansøgere, så skal de dog stadig nærme sig den. Studerende disciple, som endnu ikke har opbygget beslutningens styrke, gør det ved en klart markeret tilnærmelse, som karakteriseres ved aktiv handling i tjeneste.

Over hele verden findes de prøvedisciple, i alt omkring en sekstendedel af verdens befolkning, der som helhed udgør den gruppe, der nu har Hierarkiets opmærksomhed. De har den karmiske ret og mulighed til, i denne menneskehedens krise, bevidst at genoprette Guds Plan på jorden. De udgør én stor bevidsthed med tilstrækkelig magt og potentiale til at vende menneskelige forholds tidevand i hvilken retning de vælger, næsten fra den ene dag til den anden.

Når denne gruppebevidsthed og dens instrument kan blive integreret i ét fokuspunkt eller center, vil dens invokative og evokative styrke være tilstrækkelig til at frembringe Kristi genkomst. Overvej en sådan gruppe i meditation på én sædtanke, som har at gøre med et eller andet særligt aspekt af Planen i forholdene i verden. Sådan en meditation ville resultere i en hurtig manifestation af de begivenheder, der er nødvendige for at bringe dette særlige aspekt af Planen frem i dagens lys. Her er svaret på løsningen af verdens problemer.

Prøvedisciple i Storbritannien eller Indien eller en hvilken som helst anden del af verden, er så lig jer i bevidsthed, at I kunne være i familie med hinanden. Deres ydre livsbetingelser kan være forskellige, men de kæmper med de samme indre konflikter, aspirerer imod og arbejder for de samme idealer som I gør. Jeres problemer er deres problemer, jeres frustrationer er deres frustrationer, og jeres succes er deres. I oplevede en morgen til en vis grad, at I er Sjæle. Det samme gjorde jeres brødre og søstre, hvor end de befandt sig. I blev for en stund overvældet af nytteløshed og hjælpeløshed under månens cyklus i december 1956. Det samme gjorde jeres søstre og brødre overalt i verden. I bliver begejstrede over en ny indsigt eller fortvivlede over at reagere fra formnaturen. Det samme gør de. Det er Et Liv.

Når dette erkendes, selv i mindre grad, vil disciple have fundet vejen til aktiv handling. Når I har et problem og uanset problemets art, så forstå, at det ikke er jeres eget. Det er et gruppeproblem, som skal håndteres af gruppen. I er blot de fokuspunkter, gennem hvilke det giver sig til kende i gruppebevidstheden.

Tilegn jer så indgående en forståelse af dette som muligt via meditation og eftertanke, og forstå endvidere, at hvis I selv, eller en gruppeenhed, kan nå frem til løsningen, så gøres vejen lettere for alle i gruppen

af prøvedisciple over hele verden.

Invoker derefter, idet I arbejder ud fra en erkendelse af dette ene gruppeliv, gruppesjælens kraft til at manifestere løsningen, hvad den end måtte være, i hele dens totale bevidsthed og instrument.

Hvis I står over for et særligt mønster af reaktioner, som udgør en hindring for legemliggørelse af sandheden, så accepter kun dette mønster som en omstændighed, der skal korrigeres hos og af hele gruppen. På den måde upersonliggør I den tilsyneladende vanskelighed og renser kanalerne, så aktiv handling fra gruppesjælens niveau kan finde sted.

Dette vender også opmærksomheden væk fra det separate selv, og tillader gruppelivet at strømme igennem instrumentet.

Når denne holdning er blevet en vane, kan prøvedisciplinen tage endnu et aktivt skridt mod indre og ydre integration.

Gruppen er nu som helhed overskygget af det højere tredje aspekt. Det betyder, at Nærværelsens Engel står rede til at lade Kristuslivet strømme ind i gruppen i det øjeblik gruppen har udviklet tilstrækkelig invokativ styrke til at trække det ned.

To beslægtede tilstande opstår i gruppelivet, som blokerer for Helligåndens nedstigning i gruppens instrument.

1. Viljen er svag og kraftløs.
2. Det æteriske instrument er ikke løftet tilstrækkeligt i frekvens til at lede åndens højere frekvenser igennem det og ud i ydre manifestation.

For at begribe betydningen af det overskyggende og vigtigheden af dets nedstigning, så betragt et øjeblik gruppelivet (både dets bevidsthed og instrument) som en potentiel antahkarana, der er forankret i menneskeheden som en passage mellem Kristus og forholdene i verden. Når Helligånden (det højere tredje aspekt) fylder gruppelivet, vil det være blevet denne antahkarana. Enhver discipel kan så bruge den til at invocere Kristi kraft i manifestation ind i hvilke

som helst omstændigheder eller situationer. På den måde bringes Kristi frelsende eller forløsende kraft i aktivitet i disciples liv og affærer. Den er til rådighed for dem. Det er den kraft, som fylder det magiske arbejde med styrke og øjeblikkelig virkning.

Det må forstås, at når disciple arbejder fra dette niveau af erkendelse og tilgængelig kraft, så sker det i Kristi navn. Det vil sige, at de arbejder som en del af Kristi liv. De kan derfor ikke i deres indre være delte.

De to tilstande, som blokerer for nedstigningen, er så indbyrdes forbundne, at de kun kan overvejes i sammenhæng, som to sider af ét problem.

Viljens kraftløshed er meget markant hos vore dages prøvedisciple, og det viser sig ved de meget store vanskeligheder de støder på hos sig selv, når som helst de forsøger at disciplinere deres egen formnatur eller at påbegynde en planlagt tjenesteaktivitet.

Mange muligheder for at tjene forpasses af prøvedisciple på grund af deres manglende evne til at tage kontrol over det deviske liv i deres egne omgivelser. Devaer responderer på bevidsthed, når denne bevidsthed formidler viljens energi. Mangel på passende materielle goder, mangel på rette betingelser og muligheder, på andres inspirerede samarbejde eller endda på egen indre inspiration, er symptomer på en svag og kraftløs vilje. Når viljen fungerer, samles alt det, der er nødvendigt for at manifestere en planlagt tjenesteaktivitet, via de devaer, hvis respons er blevet tiltrukket og sat i gang. Kraften til at bygge den planlagte tjenesteaktivitets struktur overføres da til dem via invokationen af Kristi kraft. Det højere tredje aspekt (Nærværelsens Engel) invokeres til at befale, og de byggende devaer adlyder dens befalinger.

Når viljen er svag og kraftløs, vil det æteriske legeme være trægt og uimodtageligt for højere indtryk. Det kan derfor ikke lede lyset ud i ydre manifestation.

At udvikle viljen og at løfte det æteriske legeme i frekvens er to indbyrdes afhængige aktiviteter, som sættes i gang samtidig.

Læg for det første mærke til dit livs tone. Hvilke vaner har det æteri-

ske legeme? De får det fysiske legeme til at sove, spise, drikke, bevæge sig, tale og til at følge særlige handlemønstre under givne omstændigheder. Hvad er det for handlemønstre? Hvad er det æteriske legeme trænet til at kunne lide, ikke at kunne lide, at ønske, at gøre?

Når som helst I opdager, at I er slaver af en unødvendig vane, det vil sige unødvendig for livets gode i sig selv, så gør jer fri af den vane. Gør det ikke af moralske grunde, men for at udvikle viljen og bringe jeres æteriske deva under fuldstændig kontrol.

Vær på samme tid opmærksom på nødvendigheden af at løfte det æteriske legemes frekvens til et niveau, der er foreneligt med Nærværelsens Engels. Visualiser legemet i et vibrerende blåhvidt lys, harmløst i sin udstråling og kraftfuldt som et instrument for Planen.

Meditér på *forædling, indvielse og transfiguration* i forbindelse med det æteriske, og når I intuitivt forstår hvilken disciplin, der er nødvendig, så brug jeres vilje til at påtrykke instrumentet denne disciplin.

Lad jeres vilje blive viljen til at tjene, og brug den for tjenestens skyld.

Før prøvedisciple kan kontrollere devaerne i deres omgivelser, må de kunne kontrollere deres egne tilsynskomstens devaer. Før de kan handle i Kristi navn, må de fyldes af Hans liv.

En ting mere, hvis den personlige vilje ikke kan leve op til opgaven, så *invoker Kristi vilje via gruppen, så den kan overtage den personlige vilje.*

Vi er nu kommet til vejs ende med disse lektioner. Deres værdi for en trængende menneskehed vil afgøres af jeres respons på og anvendelse af de basale begreber om sandhed, som indeholdes heri. Hvis jeres liv er blevet beriget med åndelig vækst af et af disse begreber, har de tjent deres formål. Hvis andres liv er blevet beriget af jer, på grund af denne vækst, tjener I det samme formål. Lad deres sandhed strømme igennem jer hvor end I går, ind i alle områder af menneskeligt liv og ind i menneskehedens bevidsthed.

Bilag

BILAG 1

TILLÆG TIL LEKTION 2

Dette bilag indeholder en gennemskrivning af første del af Lektion 2, hvor der forsøgsvis er givet en mere ensartet opstilling over hvad hver Logos giver mennesket og hvordan denne gave virker ind på menneskets bevidsthed:

Bevidstheden, det der for mennesket er ”jeg”, er guddommelig, fordi den er udsprunget af den treenige Gud. Dette er ikke bare et abstrakt begreb, men må forstås som et faktum i vores liv.

Gud er én, men også tre, tre aspekter af den samme enhed, nemlig Fader, Søn og Helligånd, eller med et mere neutralt udtryk Første, Anden og Tredje Logos.

Anden Logos, Sønnen, er delt i et højere og et lavere udtryk, henholdsvis Kristus, den voksne søn, og mennesket, sønnebarnet, Sjælen under udvikling.

Så, hvordan tilnærmer mennesket sig sin guddommelige natur? Hvordan finder de guddommelige aspekter udtryk i mennesket. Én måde at forstå dette forhold på er gennem analogi – som foroven, således også forneden.

Fra Første Logos får mennesket viljen. Det er den motiverende impuls bag al manifestation. Når viljen påvirker menneskets bevidsthed, ansføres det til at ville være til og til at udvikle sine evner og fremme sin bevidsthed. Menneskets vilje er altså af guddommelig oprindelse, lyden af Første Logos' ord: ”Jeg vil være”.

Fra Anden Logos får mennesket kærlighed og bevidsthed. Når

denne impuls virker i mennesket, bliver det *bevidst* om at være til, og bliver i stand til at identificere sig med Sjælen eller kærligheden i det omfang, det er i stand til at erkende denne identifikation, dvs. i overensstemmelse med dets udvikling. Menneskets Sjæl eller kærlighed er altså af guddommelig oprindelse, lyden af Anden Logos ord: ”Jeg er”.

Fra Tredje Logos får mennesket aktiv intelligens. Denne impuls påvirker menneskets bevidsthed, så det bliver i stand til at skabe, til at manifestere. Det ansøres til at bygge de former, hvorigennem bevidstheden kan gøre erfaringer og udvikle sig. Menneskets evne til at skabe er altså af guddommelig oprindelse, lyden af Tredje Logos’ ord: ”Jeg skaber”.

Mennesket må skabe, det må handle i overensstemmelse med sin motiverende vilje og sin grad af identifikation med Kristus.

BILAG 2

MEDITATIONSFORMAT TIL LEKTION 13

Gør dig klar til meditation ved at forbinde de lavere legemer så hurtigt som muligt:

- a) Sid behageligt og slap kroppen af
- b) Bliv følelsesmæssigt rolig og klar
- c) Bliv mentalt fokuseret og opmærksom

1. Alignment og aspiration

- a. Fokuser bevidstheden i ajna og erkend, at du her er polariseret i sindet
- b. Tag tre dybe åndedrag og erkend ved hvert åndedrag, at du er en positiv magnetisk pol, der tiltrækker
  - 1. den bevidsthed, som er fanget i det fysiske sanseapparat, ind i et integreret fokus i ajna
  - 2. den bevidsthed, som er fanget i den følelsesmæssige natur, ind i et integreret fokus i ajna
  - 3. den bevidsthed, som er fanget i den lavere mentale natur, ind i et integreret fokus i ajna
- c. Syng et stille OM, idet du erkender disse tre aspekter af dig selv om en integreret enhed, der aspirerer mod den åndelige sjæl.

Vend opmærksomheden indad, og visualiser en linje af lys der strækker sig tilbage fra ajna og ind i hulen i midten af hovedet, og en anden linje af lyse, der strækker sig opad fra hulen til hovedcenteret.

Fokuser igen bevidstheden i hulen, som er punktet midt imellem sjælen og personligheden, og udgangspunkt for meditationen.

2. Dyb meditation

- a. Løft din frekvens mod sjælen, så der etableres et samspil af energi mellem dig selv i dyb meditation og sjælen i dyb meditation via linjen af lys mellem hulen og hovedcentret.

Hold et koncentreret fokus af modtagelighed, idet en sædtanke bruges som en magnetisk kraft, som tiltrækker sjælens opmærksomhed.

[Sædtanke]

Meditér her i opmærksomhed mod sjælen i 5 – 10 minutter

- b. Formuler det du har modtaget til konkret viden, idet du identificeret som sjælen relaterer det modtagne til dig selv og dine omgivelser gennem hovedcenter, hulen og ajna.

(Her formuleres planen for dig selv (disciplin, der skal udøves, kvaliteter der skal bygges ind osv.) og planen for tjeneste for menneskeheden. Her bygges tankeformer.)

Tankeformen skal nu bygges ind i den lavere responsmekanisme fra et fokus i ajna:

3. Tilbagekomst / legemliggørelse

Forbliv i hulen og projicér den formulerede hensigt ind i ajna samtidig med at du synger et OM.

Jeg, sjælen, stiller min integrerede trefoldige persona til rådighed i tjeneste for planen. OM

Fokuser i ajna, og hold fokus her, mens du dirigerer opmærksomheden gennem:

1. Ajna centeret: *Må mit sind blive oplyst. OM*
2. Hjerte centeret: *Må uselvisk kærlighed manifestere sig i mine følelser. OM*
3. Hals centeret: *Må ret handling manifestere sig i mit fysiske legeme og mine omgivelser. OM*

Meditationen afsluttes med at udstråle kærlighed fra det æteriske legeme ind i og igennem omgivelserne til menneskeheden.

Trekant formationerne der skabes undervejs er essentielle:

- 1) Grundlæggende sammenstilles personlighedens tre legemer i ajna.
- 2) Ajna, Hulen og Hovedcenteret er den formation der dannes under alignment
- 3) Hovedcenteret, Hulen og Ajna forbindes under formulering af det der modtages i meditation. (Samme tre centre som 2), men energien flyder den anden vej)
- 4) Ajna, Hjerte og Hals forbinder os igen med personlighedens tre legemer og lader den energi der er genereret under meditation strømme ind i og igennem dem og ud i omgivelserne og menneskeheden.

STUDIEMETODE

INDIVIDUELT STUDIE

Sjælens Natur er et kursus i selvigangsat åndelige vækst og udvikling. Den har til formål at lette en trinvis udvikling fra individuel bevidsthed til gruppebevidsthed og bevidst tjeneste for det Ene Liv. Hver lektion i kurset er et trin i en forandringsproces. Denne proces omfatter:

Studie af materialet

Den information, der er indeholdt i dette kursus præsenteres i rytmisk rækkefølge. Med hver lektion gives et fundament for forståelse, som bereder vejen for næste lektion. Denne fremdrift fra en lektion til den næste skaber en harmonisk rytme, som understøtter forandringsprocessen.

For at etablere og opretholde denne rytme foreslår vi, at alle studerende gør følgende:

- Start med Introduktionen og studer herefter hver lektion efter tur. At springe rundt i teksten eller begynde midt i, vil bryde rytmen og skabe forvirring.
- Brug mindst en uge (syv dage) til studiet af hver lektion. Begynd hver ny lektion på samme ugedag. Afsæt gerne mere end en uge til hver lektion, men brug i givet fald samme antal uger på hver lektion.
- Koncentrer opmærksomheden på studiet af dette kursus, så længe det varer. Undgå at praktisere indre øvelser fra andre typer af kurser, da de måske ikke kan kombineres med øvelserne i Sjælens Natur.

Vi antyder ikke hermed at dette kursus på nogen måde er bedre end andre kurser eller discipliner, men for at fastholde den indre rytme i dette kursus, er det vigtigt at koncentrere sig om det. Når først studiet af Sjælens Natur er ovre, opfordres studerende til at inkludere andre skoler og discipliner i deres studier og praksis

- Udfør opgaverne. Kursets struktur er bygget op som en lærebog med opgaver. Der er tre typer opgaver:
  - Subjektive: Disse omfatter indre aktivitet som meditation.
  - Objektive: Disse omfatter ydre aktiviteter som at skrive noter.
  - Subjektive og objektive: Disse kombinerer indre og ydre aktiviteter i en enkelt opgave, fx at føre en meditationsdagbog.

Hver opgave har et bestemt formål, som skal hjælpe den studerende til at udvide bevidstheden eller legemliggøre et nyt begreb. At udføre opgaverne er en del af kursets rytme.

Praktisering af meditationsteknikker

De indre discipliner, som er indeholdt i Sjælens Natur præsenteres i en naturlig rækkefølge fra basale øvelser til avancerede. Meditationerne er kursets hjerte; informationerne i lektionerne er udarbejdet som en hjælp til at praktisere og forstå meditationerne.

- Praktiser hver af meditationsteknikkerne nøjagtig som de er beskrevet.
- Før en meditationsdagbog. Daglige optegnelser hjælper med til at føre de abstrakte erkendelser, som nås gennem meditation, ud i ydre virkelighed. Alle optegnelser bør indeholde dato, meditationsteknik og mærkbare resultater. Nedskriv alle erkendelser og indre oplevelser, som kommer ud af meditationerne og alle relaterede indsigter og oplevelser, som optræder i løbet af dagen eller i drømme.

- Lær meditationsformaterne. Vær tålmodig i processen. Over tid vil resultaterne blive synlige. Vi opfordrer til at praktisere disse teknikker som en løbende proces for indre vækst.

Legemliggørelse af det lærte

Sjælens Natur er udarbejdet som en hjælp for studerende til at finde deres plads i det Ene Liv og tage deres arbejde på sig. Det gøres på følgende måde:

- Instruktionerne: Sjælens Natur består af 41 lektioner, og læsningen tager mindst 10 måneder. De studerende bør i denne periode koncentrere sig om at lære sig ideerne, at praktisere teknikkerne og gøre Visdommen til en del af deres daglige liv og virke. At studere lektionerne og praktisere teknikkerne sætter gang i selve forandringsprocessen.
- Legemliggørelsens cyklus: Månedernes arbejde med instruktionerne følges op af en tilsvarende periode med anvendelse af det lærte. Kurset i Sjælens Natur fuldendes ved at det, de studerende har lært i instruktionerne, anvendes i de nære omgivelser og videre ud. Denne anvendelse eller legemliggørelse af Visdommen omfatter:
  - Subjektiv aktivitet: Det meste af de studerendes tjeneste vil være subjektiv, og kan omfatte mange af teknikkerne i Sjælens Natur og dens søster-kurser. Når de studerende fortsætter med at praktisere Visdommen efter at have fuldført instruktionerne, vil det give dem mulighed for at hjælpe med til at ændre deres omgivelser.
  - Objektiv tjeneste: De studerendes subjektive praksis kan give dem mulighed for at yde objektiv tjeneste for familie, venner, medarbejdere eller i omgivelserne.

HVORDAN MAN ARBEJDER MED MATERIALET

Studerende går ofte til et nyt kursus med forudfattede meninger baseret på tidligere erfaringer. Hvis man går til dette kursus med åbent

sind og hjerte, vil intuitionen få mulighed for at integrere de tidligere erfaringer med det nye materiale, der præsenteres i kurset.

Der er flere forskellige metoder til at studere Sjælens Natur. En positiv tilgang hjælper de studerende til at påbegynde deres egen vækst og udvikling. En metode, som i høj grad understøtter selvpålagt vækst og udvikling er individuelle, selvstyrede studier.

At påbegynde sin egen vækst og udvikling er at vælge den vej med studier, praksis og anvendelse, som er rigtig for den enkelte.

Den primære værdi i individuelle, selvstyrede studier ligger i:

- Et øget fokus på viljen. Hver gang en studerende beslutter at studere en lektion, at praktisere en teknik eller at udføre en opgave, trænes viljen. Som med al anden træning, må man gøre arbejdet for at opnå et resultat. Ingen andre kan gøre arbejdet for én. Den proces er beskrevet i denne anbefaling, som er taget fra Lucille Cedercrans, *Indvielsesvejen*, bind II, lektion 4:

”Mange studerende, der læser denne lektion vil spekulere over hvordan de skal gøre arbejdet med at løfte deres polarisering uden direkte kontakt med en lærer. Jeg vil besvare dette spørgsmål på flere måder.

Lad os først slå fast, at alle, der aspirerer mod Sjælen er i direkte kontakt med en lærer, nemlig deres egen Sjæl. Gennem fortsat aspiration vil de snart erkende denne kontakt.

For det andet er aspiranter i stand til gennem ret aspiration at kontakte højere niveauer af bevidsthed og fra disse niveauer at trække de begreber om sandhed ned, som giver et sikkert grundlag for deres senere forståelse.

For det tredje lærer aspiranter at erkende erfaring som en stor læremester. Gennem deres indsats for at udleve sandheden som de har forstået den, udvikler de i erfaringens skole en bevidsthed rig på forståelse. Dette gør de fuldt vidende om hvad de gør, og deres daglige liv vil afspejle skønhed, uanset hvordan det fremstår i det ydre”

- Selvigangsat tjeneste: Når de studerende responderer på omgivelsernes indre behov, udvides deres bevidsthed om deres plads og funktion i det Ene Liv. Dette fører igen til bevidst tjeneste for dette Liv, når de indtager deres rette plads i det.

UNDERVISNING I MATERIALET

Hvis du overvejer at undervise i Sjælens Natur, er det vigtigt, at du først selv tager kurset. Dine erfaringer med kurset vil hjælpe dig til:

- A. At blive opmærksom på de vanskeligheder, som er forbundet med at undervise, og som er:
  - Vismanden i rampelyset: Ideen om at være en åndelig lærer kan være så attraktiv, at søgende forsøger at skabe en ydre form uden først at have opnået at forstå indholdet. Denne vanskelighed kan undgås ved
    - At studere kursusmaterialet: Du kan ikke lære andre noget du ikke ved. Før du kan afholde kurset, må du først selv opleve det.
    - At praktisere det du underviser: Du kan ikke undervise i noget du ikke kan udrette selv. Praktiser og udfør teknikkerne selv, og undervis derefter andre.
  - Den succesfulde lærer: Denne vrangforestilling kommer af, at en god lærer har et klasseværelse fyldt med elever. Der er to grundlæggende problemer med denne ide:
    - Den forudsætter at en god lærer har masser af dedikerede elever. Dette gør undervisning til en konkurrence om popularitet. Den vender elevens opmærksomhed mod læreren og væk fra Visdommen.
    - Den forudsætter at undervisning forgår i et klasseværelse. Denne forestilling begrænser undervisningsmetoderne. Sjælens Natur er et kursus i praktisk anvendelse af Visdommen. Hvis præsentationen begrænses til at skulle foregå i et traditionelt klasseværelse berøves den sit liv og essens.

- B. At undervise gennem legemliggørelse: Når du lever Sjælens Natur ved at virkeliggøre den i dit daglige liv og virke, ”underviser” du alle og enhver i at komme i kontakt med den.

Det gør du ved at undervise gennem eksemplets magt. Vi lærer at gå, tale og ved at efterligne dem omkring os. Efterligning er den første og mest effektive måde at lære på. Undervisning gennem eksempel er den mest effektive undervisningsmetode. Det er derfor legemliggørelse af Sjælens Natur er vigtigere end at fortælle om den. At være et eksempel på Visdommen er langt mere effektivt end det at tale om den nogensinde kan blive.

- C. At lede de studerende til deres sande lærer, den overskyggende åndelige Sjæl. Direkte kontakt med Sjælen er en essentiel del af at lære om og at anvende Visdommen.

Sjælens Natur er hverken en afhandling om den tidløse visdom eller en meditationsmanual. Intet mål af viden om eller erfaring med disse eller andre emner kan forberede nogen til at undervise i dette kursus. Kun gennem ret aspiration mod Sjælen og gennem en vel gennemført studie af hele materialet og alle øvelserne, vil man i sandhed lære Sjælens Natur at kende og dermed kvalificere sig til at hjælpe andre i deres selvigangsatte, selvstyrede studier.

STUDIEGRUPPER

Det kan være nyttigt for studiegrupper at overveje følgende, inden de går i gang med gruppearbejdet:

- Hvor og hvornår møderne skal afholdes? – En fast rytme er det bedste.
- Mødernes længde.
- Forventninger til gruppens arbejde udenfor møderne
  - Om deltagerne forventes at have forberedt sig til møderne, fx at de har læst den lektion der arbejdes med inden mødet eller har forberedt spørgsmål og kommentarer til teksten der læses.

- Om deltagerne forventes at have fælles meditationspraksis.
- Om deltagerne forventes at udføre øvelserne og evt. dele deres erfaringer hermed.
- Forventninger til mødernes afholdelse.
  - Skal der være dagsordener eller referater – hvem skal i givet fald lave dem og sende dem ud?
  - Skal der være en ordstyrer og skal denne opgave evt. gå på skift?
  - Skal mødet startes med ritual eller meditation og hvem skal i givet fald lede?
  - Hvordan skal lektionerne gennemgås?
  - Er der behov for regler for ”opførsel”, fx markering af at man ønsker ordet?
  - Hvordan skal mødet afsluttes? – Det kan evt. være med fælles fremsigelse af den store invokation.

Følgende er et forslag til hvordan lektionerne kan gennemgås:

- Begynd med at læse hele lektionen højt fra begyndelsen til enden uden at stoppe for spørgsmål eller kommentarer. Gruppens deltagere holder sig imens modtagelige for meningen bag hele lektionen.
  - Efterhånden som gruppen får øvelse kan deltagerne mere bevidst stræbe efter at være modtagelige for tankeformspræsentationen, som overskygger gruppen, gennem alignment.
  - Denne første gennemlæsning foretages kun én gang pr. lektion. Også selv om der bruges flere møder på at drøfte lektionen i detaljer.
- Hold en kort pause efter den første gennemlæsning, hvor deltagerne i stilhed absorberer det oplæste, men uden at gå i dialog om det.
- Start derefter forfra med alt læse lektionen højt afsnit for afsnit. Oplæsningen kan evt. gå på skift blandt gruppens medlemmer. For hvert afsnit gives tid til spørgsmål, kommentarer og drøftelse og til at relatere det læste til deltagerens daglige liv og erfaringer.

OVERSÆTTERENS BEMÆRKNINGER

KØNSNEUTRAL OVERSÆTTELSE

Jeg har overalt gjort fremstillingen kønsneutral. Da bogen blev skrevet var ”han”, ”he” på engelsk, en kønsneutral betegnelse svarende til ”menneske”. Siden den tid har kvindebevægelsen i ligestillingens navn påpeget det urimelige i dette i en sådan grad, at det i dag er svært at opretholde en forståelse af ”han” som kønsneutral. I oversættelsen har jeg i de fleste tilfælde kønsneutraliseret ved at omformulere til flertal: ”disciple/de gør sådan og sådan...” i stedet for disciplen/han gør sådan og sådan...” . Enkelte steder har jeg anvendt ”han eller hun”. Hvor der står broder eller brødre har jeg ændret til broder og søster eller søstre og brødre. Jeg har dog ikke ændret betegnelsen broderskab.

Man kan diskutere om det er en oversætters opgave at ændre den foreliggende tekst på den måde. Jeg har imidlertid gjort det med god samvittighed, da bogen er af en art, hvor det er vigtigere at den læses uden forbehold af både mænd og kvinder, end en fuldstændig nøjagtig oversættelse. Den er rettet til alle mennesker i lige grad og alle skal kunne identificere sig fuldt ud med fremstillingen uden at blive stødt over brugen af ”han” som en kønsneutral betegnelse.

I Gretchen Ann Groths biografi om Lucille Cedercrans, *Luminous Sitting, Torturous Walking*, står der desuden (i min oversættelse)

Side 189, Yet to Do

Idet hun [Lucille Cedercrans] fornemmede, at hun måske ikke ville leve endnu 10 år, gennemgik hun hvilke aktiviteter og

hensigter der endnu stod tilbage at færdiggøre. ...

Den anden ufærdige opgave var revision af hendes tidligere materiale. Hun var bekymret for hvor nært knyttet – krystalliserede – folk var til formen ... Lektionerne angav altid formen som en dør ind til visdommen, til den universelle sandhed, ikke som visdommen selv ...

En anden ændring som hun ønskede, var at ændre pronominerne. I 1950'erne var brugen af hankøn til at betegne "enhver" acceptabelt. Men denne praksis var ikke acceptabel i 1980. Den menneskelige bevidsthed havde ændret sig. Det var ikke længere passende at beskrive enhver elev eller person som "han" eller "ham". Alle hendes tidligere arbejder behøvede som minimum denne rettelse. Hun sagde ofte, "jeg har mere end rigelig karma fra dette materiale. Jeg har sandelig ikke behov for, at noget der er så nemt og nødvendigt at ændre – at referere til alle som hankøn – skal øge mine fremtidige inkarnationer! Her er jeg jo selv i en kvindes krop. Det er åbenlyst at jeg ikke er en "han", og det er mange af dem som studerer disse lektioner heller ikke". ...

Lucille Cedercrans ønskede altså selv at arbejde teksten igennem, så den blev kønsneutral, men nåede det ikke før sin død. Hun giver desuden udtryk for at teksterne ikke må betragtes som støbt i beton, men at de fortsat bearbejdes, så de bliver en dør ind til visdommen og ikke krystalliserede, dogmatiske tekster ude af trit med udviklingen i samfundet og sproget. Også af den grund finder jeg det retfærdiggjort med en kønsneutral oversættelse.

INDLEDENDE STIKORD TIL LEKTIONERNE

For hver lektion er der indledningsvis nogle korte stikord til hvad lektionen handler om. Dem har jeg ikke oversat, men i stedet givet mine egne stikord, som jeg synes giver en mere ordnet antydning af lektionens indhold.

Igen hører det næppe til en oversætters opgave at ”forbedre” den foreliggende tekst. Men for det første er jeg ikke overbevist om, at det er Lucille Cedercrans selv, der har givet disse stikord. For det andet er det jo ikke et indhold, som er af betydning for tilegnelsen af Visdommen, men kun en praktisk oversigt. For at denne oversigt netop skal være praktisk har jeg valgt at indsætte stikord, som samtidig angiver en disposition for lektionen.

FØLELSER – EMOTIONER – SANSEINDTRYK

I den engelske tekst bruges gennemgående udtrykket ”emotion” som jeg i langt de fleste tilfælde har oversat med ”følelser”. I lektion 11 skelnes imidlertid i den engelske tekst mellem ”emotions” og ”feelings”. Så lige i den kontekst har jeg oversat med de danske ord ”emotioner” og ”følelser”.

I engelsk-dansk ordbog af B. Kjærulff Nielsen, 3. udgave 1989 står der om emotion: ”1 (stærk) følelse (fx love, hate, joy and grief are emotions) ... 3. sindsbevægelse (fx he could not think of his dead wife without emotions)”.

I daglig dansk tale bruges ordet emotioner ikke særlig meget. Til gengæld bruges ordet følelser også i mange tilfælde, hvor det handler om sansemæssige indtryk, fx jeg føler at det prikker i huden, hvor den fysiologisk korrekte terminologi ville være at bruge udtryk som ”mærker” eller ”sanser”. Måske kunne man skelne mellem ydre og indre følelse, hvor de ydre er dem vi mærker fysisk, mens de indre er knyttet til vores sindstilstand.

Indenfor Visdommen må ordene kategoriseres efter om de knytter sig til det mentale legeme (tanker), til det astrale legeme (på dansk emotioner eller følelser) eller til det fysiske legeme (hvor vi fornemmer, mærker eller sanser). Sådan har jeg bestræbt mig på at bruge ordene i den danske oversættelse.

ATTRIBUTTER

Ordet "attributes" anvendes i den engelske tekst om Sjælens underordnede udtryk, dvs. 4., 5., 6. og 7. stråle i modsætning til de overordnede tre, der betegnes som aspekter.

Jeg har valgt den direkte oversættelse af ordet af ordet til dansk, nemlig "attributter", men kunne også have valgt "egenskaber", som på mange måder er nemmere at forstå. Når jeg har valgt attributter, er det fordi dette lidt kantede ord så klart markerer den underordnede relation til aspektstrålerne, mens ordet egenskaber er så bredt, at nok de fleste også vil tænke på 1., 2. og 3. stråles energier som egenskaber.

"AVARAGE MAN"

Den ordrette oversættelse vil være "det gennemsnitlige menneske" eller "gennemsnitsmennesket". Jeg har valgt at bruge den lidt vagere betegnelse "almindelige menneske". Begge betegnelser virker umiddelbart lidt nedladende – som om dem der studerer disse tekster regner sig selv for "bedre" eller i hvert fald som noget andet end "gennemsnit" og "almindelig". Det kan desværre ikke være anderledes. I Sjælens Natur skelnes mellem menneskers forskellige udviklingsniveauer:

- Seniordisciple
- Accepterede disciple
- Prøvedisciple
- Aspiranter / søgende mennesker
- Resten af menneskeheden som altså betegnes som gennemsnits- eller almindelige mennesker eller som en samlet gruppe som "masserne".

Der er således ikke noget nedladende i betegnelsen, den markerer blot at der er tale om mennesker, som lever deres daglige liv uden at være optaget af åndelig søgen i den forstand som det beskrives i værket her. Vi kan træffe mennesker fra alle samfundslag, alle racer, alle folkeslag, alle religioner osv. på alle disse udviklingstrin. En konge, en rigmand

eller en professor kan være et "almindeligt" menneske, en tigger kan være en seniordisciplin. Ens for alle er at de har en sjæl som er under udvikling.

POWER ctr. FORCE

Power er et vanskeligt ord at oversætte i dette værk. De tre betegnelser for det guddommelige første aspekt er på engelsk "purpose, power, will". Power kan på dansk oversættes med både "magt" og "kraft". Den mest korrekte oversættelse ville nok være at bruge ordet "magt", jf. også "Fader vor", hvor den sidste linje på engelsk lyder "For thine is the kingdom, and the power, and the glory ..." og på dansk: "Thi dit er riget, magten og æren ...". Hertil kommer at ordet "force" også er en vigtig betegnelse i værket, jf. den gennemgående sammenstilling af "energy, force and substance", hvor force her kun kan oversættes med kraft.

På dansk tillægger jeg ordene magt og kraft lidt forskellige betydninger, selv om de også sagtens kan bruges overlappende. Man kunne måske sige, at magt er noget man har, noget man besidder, en særlig egenskab ved ens væsen eller i kraft af fx et embede eller en status i samfundet. En baby eller en lam person i kørestol kan sagtens være magtfuld. I den forstand er magt statisk. Kraft er noget der bevæger sig, noget der udøves, noget der påføres andre. En kraftfuld person, vil man derfor normalt opfatte som en person med kræfter i fysisk forstand.

I Sjælens Natur tillægges ordet "power" guddommens første aspekt (lektion 4 og 5), mens "force" tillægges tredje aspekt (lektion 21). Når jeg alligevel – i de fleste tilfælde – har valgt at oversætte power med kraft, er det fordi det er den gængse oversættelse af ordet i den esoteriske litteratur, og fordi jeg selv i langt de fleste tilfælde synes, at det er den mest naturlige oversættelse.

